Legea 571/2003 coroborată cu HG 44/2004 privind

CODUL FISCAL
CU NORMELE METODOLOGICE DE APLICARE

Text valabil pentru anul 2011, actualizat prin mijloace informatice. Aceasta nu este o republicare.

Ultima actualizare: conform cu HG 150 din 23.02.2011

CUPRINS SUMAR

Titlul	**Denumirea**
I	Dispoziții generale
II	Impozitul pe profit
III	Impozitul pe venit
IV	Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor
V	Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți şi impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România
VI	Taxa pe valoarea adăugată
VII	Accize şi alte taxe speciale
VIII	Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului şi circulației unor produse accizabile
IX	Impozite şi taxe locale
IX[1]	Infracțiuni
XI[2]	Contribuții sociale obligatorii
X	Dispoziții finale

CUPRINS DETALIAT

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAP. 1

SCOPUL ŞI SFERA DE CUPRINDERE A CODULUI FISCAL

ART. 1 Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

ART. 2 Impozitele şi taxele reglementate de Codul fiscal

CAP. 2

INTERPRETAREA ŞI MODIFICAREA CODULUI FISCAL

ART. 3 Principiile fiscalității

ART. 4 Modificarea şi completarea Codului fiscal

ART. 5 Norme metodologice, instrucțiuni şi ordine

ART. 6 Înființarea şi funcționarea Comisiei fiscale centrale

CAP. 3

DEFINIȚII

ART. 7 Definiții ale termenilor comuni

ART. 8 Definiția sediului permanent

CAP. 4

REGULI DE APLICARE GENERALĂ

ART. 9 Moneda de plată şi de calcul a impozitelor şi taxelor

ART. 10 Venituri în natură

ART. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

ART. 12 Venituri obținute din România

ART. 12^1 Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene

TITLUL II

IMPOZITUL PE PROFIT

CAP. 1

DISPOZIȚII GENERALE

ART. 13 Contribuabili

ART. 14 Sfera de cuprindere a impozitului

ART. 15 Scutiri

ART. 16 Anul fiscal

ART. 17 Cotele de impozitare

ART. 18 Impozit minim

CAP. 2

CALCULUL PROFITULUI IMPOZABIL

ART. 19 Reguli generale

ART. 19^1 Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

ART. 19^2 Scutirea de impozit a profitului reinvestit

ART. 20 Venituri neimpozabile

ART. 20^1 Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

ART. 21 Cheltuieli

ART. 22 Provizioane şi rezerve

ART. 23 Cheltuieli cu dobânzile şi diferențe de curs valutar

ART. 24 Amortizarea fiscală

ART. 25 Contracte de leasing

ART. 26 Pierderi fiscale

ART. 27 Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare

ART. 27^1 Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active şi schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

ART. 28 Asocieri fără personalitate juridică

ART. 28^1 Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene

CAP. 3

ASPECTE FISCALE INTERNAȚIONALE
ART. 29 Veniturile unui sediu permanent
ART. 30 Venituri obținute de persoanele juridice străine din proprietăți imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare
ART. 31 Credit fiscal
ART. 32 Pierderi fiscale externe
CAP. 4 * ABROGAT**
ART. 33 *** Abrogat
CAP. 5
PLATA IMPOZITULUI ŞI DEPUNEREA DECLARAȚIILOR FISCALE
ART. 34 Plata impozitului
ART. 35 Depunerea declarațiilor de impozit pe profit
CAP. 6
IMPOZITUL PE DIVIDENDE
ART. 36 Declararea, reținerea şi plata impozitului pe dividende
CAP. 7
DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE
ART. 37 Pierderi fiscale din perioadele de scutire
ART. 37^1 Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate
ART. 38 Dispoziții tranzitorii

TITLUL III

IMPOZITUL PE VENIT

CAP. 1
DISPOZIȚII GENERALE
ART. 39 Contribuabili
ART. 40 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 41 Categorii de venituri supuse impozitului pe venit
ART. 42 Venituri neimpozabile
ART. 43 Cotele de impozitare

ART. 44 Perioada impozabilă
ART. 45 Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe
CAP. 2
VENITURI DIN ACTIVITĂȚI INDEPENDENTE
ART. 46 Definirea veniturilor din activități independente
ART. 47 *** Abrogat.
ART. 48 Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă
ART. 49 Stabilirea venitului net anual din activități independente pe baza normelor de venit
ART. 50 Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală
ART. 51 Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă
ART. 52 Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente
ART. 52^1 Opțiunea pentru stabilirea impozitului final pentru unele venituri din activități independente
ART. 53 Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente
ART. 54 Impozitarea venitului net din activități independente
CAP. 3
VENITURI DIN SALARII
ART. 55 Definirea veniturilor din salarii
ART. 56 Deducere personală
ART. 57 Determinarea impozitului pe venitul din salarii
ART. 58 Termen de plată a impozitului
ART. 58^1 Deducerea sumelor economisite, potrivit legii, privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ
ART. 59 Fişe fiscale
ART. 60 Plata impozitului pentru anumite venituri salariale
CAP. 4
VENITURI DIN CEDAREA FOLOSINȚEI BUNURILOR
ART. 61 Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor
ART. 62 Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor
ART. 63 Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor
ART. 64 Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor
CAP. 5

VENITURI DIN INVESTIȚII
ART. 65 Definirea veniturilor din investiții
ART. 66 Stabilirea venitului din investiții
ART. 67 Reținerea impozitului din veniturile din investiții
ART. 67^1 *** Abrogat
ART. 67^2 Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual
CAP. 6
VENITURI DIN PENSII
ART. 68 Definirea veniturilor din pensii
ART. 68^1 Venituri neimpozabile
ART. 69 Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii
ART. 70 Reținerea impozitului din venitul din pensii

CAP. 7
VENITURI DIN ACTIVITĂȚI AGRICOLE
ART. 71 Definirea veniturilor din activități agricole
ART. 72 Stabilirea venitului net anual din activități agricole pe bază de norme de venit
ART. 73 Opțiunea de a determina venitul net anual prin utilizarea datelor din contabilitatea în partidă simplă
ART. 74 Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole
CAP. 8
VENITURI DIN PREMII ŞI DIN JOCURI DE NOROC
ART. 75 Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
ART. 76 Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc
ART. 77 Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc
CAP. 8^1
VENITURI DIN TRANSFERUL PROPRIETĂȚILOR IMOBILIARE DIN PATRIMONIUL PERSONAL
ART. 77^1 Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal
ART. 77^2 Rectificarea impozitului
ART. 77^3 Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare
CAP. 9

VENITURI DIN ALTE SURSE
ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse
ART. 79 Calculul impozitului şi termenul de plată
ART.79[1] Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

CAP. 10
VENITUL NET ANUAL IMPOZABIL
ART. 80 Stabilirea venitului net anual impozabil
ART. 80[1] Stabilirea câştigului net anual impozabil
ART. 81 Declarații de venit estimat
ART. 82 Stabilirea plăților anticipate de impozit
ART. 83 Declarația privind venitul realizat
ART. 84 Stabilirea şi plata impozitului datorat
CAP. 11
PROPRIETATEA COMUNĂ ŞI ASOCIAȚIILE FĂRĂ PERSONALITATE JURIDICĂ
ART. 85 Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun
ART. 86 Reguli privind asocierile fără personalitate juridică
CAP. 12
ASPECTE FISCALE INTERNAȚIONALE
ART. 87 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente
ART. 88 Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente
ART. 89 Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente
ART. 90 Venituri obținute din străinătate
ART. 91 Creditul fiscal extern
ART. 92 *** Abrogat Pierderi fiscale externe
CAP. 13
OBLIGAȚII DECLARATIVE ALE PLĂTITORILOR DE VENITURI CU REȚINERE LA SURSĂ
ART. 93 Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă
CAP. 14
DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI FINALE

ART. 94 Dispoziții tranzitorii
ART. 95 Definitivarea impunerii pe anul fiscal
ART. 96 *** Abrogat
ART. 97 *** Abrogat
ART. 98 *** Abrogat
ART. 99 *** Abrogat
ART. 100 *** Abrogat
ART. 101 *** Abrogat
ART. 102 *** Abrogat

Supliment: Art. II din OUG 82/2010 (referitoare la impozitul pe venit)

TITLUL IV[1]

IMPOZITUL PE VENITURILE MICROÎNTREPRINDERILOR

ART. 112[1] Definiția microîntreprinderii
ART. 112[2] Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii
ART. 112[3] Aria de cuprindere a impozitului
ART. 112[4] Anul fiscal
ART. 112[5] Cota de impozitare
ART. 112[6] Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță şi management în veniturile totale este de peste 50%
ART. 112[7] Baza impozabilă
ART. 112[8] Procedura de declarare a opțiunii
ART. 112[9] Plata impozitului şi depunerea declarațiilor fiscale
ART. 112[10] Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere
ART. 112[11] Prevederi fiscale referitoare la amortizare

TITLUL V

IMPOZITUL PE VENITURILE OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE NEREZIDENȚI ŞI IMPOZITUL PE REPREZENTANȚELE FIRMELOR STRĂINE ÎNFIINȚATE ÎN ROMÂNIA

CAP. 1

IMPOZITUL PE VENITURILE OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE NEREZIDENȚI

ART. 113 Contribuabili
ART. 114 Sfera de cuprindere a impozitului
ART. 115 Venituri impozabile obținute din România
ART. 116 Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți
ART. 117 Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol
ART. 118 Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri
ART. 119 Declarații anuale privind reținerea la sursă
ART. 120 Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți
ART. 121 Dispoziții tranzitorii

CAP. 2

IMPOZITUL PE REPREZENTANȚE

ART. 122 Contribuabili
ART. 123 Stabilirea impozitului
ART. 124 Plata impozitului şi depunerea declarației fiscale

CAP. 3

MODUL DE IMPOZITARE A VENITURILOR DIN ECONOMII OBȚINUTE DIN ROMÂNIA DE PERSOANE FIZICE REZIDENTE ÎN STATE MEMBRE ŞI APLICAREA SCHIMBULUI DE INFORMAȚII ÎN LEGĂTURĂ CU ACEASTĂ CATEGORIE DE VENITURI

ART. 124^1 Definiția beneficiarului efectiv
ART. 124^2 Identitatea şi determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi
ART. 124^3 Definiția agentului plătitor
ART. 124^4 Definiția autorității competente
ART. 124^5 Definiția plății dobânzilor
ART. 124^6 Sfera teritorială
ART. 124^7 Informațiile comunicate de un agent plătitor
ART. 124^8 Schimbul automat de informații

ART. 124[9] Perioada de tranziție pentru trei state membre
ART. 124[10] Reținerea la sursă
ART. 124[11] Distribuirea venitului
ART. 124[12] Excepții de la sistemul de reținere la sursă
ART. 124[13] Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor
ART. 124[14] Eliminarea dublei impuneri
ART. 124[15] Titluri de creanțe negociabile
ART. 124[16] Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124[15]
ART. 124[17] Data aplicării
CAP. 4
REDEVENȚE ŞI DOBÂNZI LA ÎNTREPRINDERI ASOCIATE
ART. 124[18] Sfera de aplicare şi procedura
ART. 124[19] Definiția dobânzii şi a redevențelor
ART. 124[20] Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent
ART. 124[21] Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe
ART. 124[22] Fraudă şi abuz
ART. 124[23] Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia şi Slovacia
ART. 124[24] Clauza de delimitare
ART. 124[25] Măsuri luate de România
ART. 124[26] Lista societăților acoperite de prevederile art. 124[20] lit. a) pct. (iii)
ART. 124[27] Data aplicării
CAP. 5
SCHIMB DE INFORMAȚII ÎN DOMENIUL IMPOZITELOR DIRECTE
ART. 124[28] Prevederi generale
ART. 124[29] Schimb la cerere
ART. 124[30] Schimbul automat de informații
ART. 124[31] Schimbul spontan de informații
ART. 124[32] Limita de timp pentru transmiterea informației
ART. 124[33] Colaborarea dintre oficialii statului vizat
ART. 124[34] Prevederi privind secretul

ART. 124[35] Limitări la schimbul de informații
ART. 124[36] Notificarea
ART. 124[37] Verificări simultane
ART. 124[38] Consultări
ART. 124[39] Schimb de experiență
ART. 124[40] Aplicabilitatea unor prevederi lărgite referitoare la asistență
ART. 124[41] Data aplicării

TITLUL VI

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

CAP. 1
DEFINIȚII
ART. 125 Definiția taxei pe valoarea adăugată
ART. 125[1] Semnificația unor termeni şi expresii
ART. 125[2] Aplicare teritorială
CAP. 2
OPERAȚIUNI IMPOZABILE
ART. 126 Operațiuni impozabile
CAP. 3
PERSOANE IMPOZABILE
ART. 127 Persoane impozabile şi activitatea economică
CAP. 4
OPERAȚIUNI CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI
ART. 128 Livrarea de bunuri
ART. 129 Prestarea de servicii
ART. 130 Schimbul de bunuri sau servicii
ART. 130[1] Achizițiile intracomunitare de bunuri
ART. 131 Importul de bunuri
CAP. 5

LOCUL OPERAȚIUNILOR CUPRINSE ÎN SFERA DE APLICARE A TAXEI
ART. 132 Locul livrării de bunuri
ART. 132[1] Locul achiziției intracomunitare de bunuri
ART. 132[2] Locul importului de bunuri
ART. 133 Locul prestării de servicii
CAP. 6
FAPTUL GENERATOR ŞI EXIGIBILITATEA TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ
ART. 134 Faptul generator şi exigibilitatea - definiții
ART. 134[1] Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
ART. 134[2] Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii
ART. 134[3] Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă
ART. 135 Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri
ART. 136 Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri
CAP. 7
BAZA DE IMPOZITARE
ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul țării
ART. 138 Ajustarea bazei de impozitare
ART. 138[1] Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare
ART. 139 Baza de impozitare pentru import
ART. 139[1] Cursul de schimb valutar
CAP. 8
COTELE DE TAXĂ
ART. 140 Cotele
CAP. 9
OPERAȚIUNI SCUTITE DE TAXĂ
ART. 141 Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării
ART. 142 Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziții intracomunitare
ART. 143 Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internațional şi intracomunitar
ART. 144 Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

ART. 144[1] Scutiri pentru intermediari
CAP. 10
REGIMUL DEDUCERILOR
ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere
ART. 145[1] Limitări speciale ale dreptului de deducere
ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere
ART. 147 Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parțial impozabilă
ART. 147[1] Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă
ART. 147[2] Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România
ART. 147[3] Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153
ART. 148 Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital
ART. 149 Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital
CAP. 11
PERSOANELE OBLIGATE LA PLATA TAXEI
ART. 150 Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România
ART. 151 Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare
ART. 151[1] Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri
ART. 151[2] Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei
CAP. 12
REGIMURI SPECIALE
ART. 152 Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici
ART. 152[1] Regimul special pentru agențiile de turism
ART. 152[2] Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități
ART. 152[3] Regimul special pentru aurul de investiții
ART. 152[4] Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile
CAP. 13
OBLIGAȚII
ART. 153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA
ART. 153[1] Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

ART. 154 Prevederi generale referitoare la înregistrare
ART. 155 Facturarea
ART. 155[1] Alte documente
ART. 156 Evidența operațiunilor
ART. 156[1] Perioada fiscală
ART. 156[2] Decontul de taxă
ART. 156[3] Alte declarații
ART. 156[4] Declarația recapitulativă
ART. 157 Plata taxei la buget
ART. 158 Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale
ART. 158[1] Baza de date privind operațiunile intracomunitare
Art. 158[2] Registrul operatorilor intracomunitari
CAP. 14
DISPOZIȚII COMUNE
ART. 159 Corectarea documentelor
ART. 160 Măsuri de simplificare
ART. 160[1] *** Abrogat
CAP. 15
DISPOZIȚII TRANZITORII
ART. 161 Dispoziții tranzitorii
ART. 161[1] Operațiuni efectuate înainte şi de la data aderării
ART. 161[2] Directive transpuse

TITLUL VII

ACCIZE ŞI ALTE TAXE SPECIALE

CAP. 1
ACCIZE ARMONIZATE
Art. 162 – 175[4] *** Abrogat
SECȚIUNEA a 3-a

Nivelul accizelor
ART. 176 Nivelul accizelor
ART. 177 Calculul accizei pentru țigarete
ART. 178 – 206[1] *** Abrogat

CAP. I[1]
REGIMUL ACCIZELOR ARMONIZATE
SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale
ART. 206[2] Sfera de aplicare
ART. 206[3] Definiții
ART. 206[4] Alte teritorii de aplicare
ART. 206[5] Faptul generator
ART. 206[6] Exigibilitatea
ART. 206[7] Eliberarea pentru consum
ART. 206[8] Importul
ART. 206[9] Plătitori de accize
SECȚIUNEA A 2-A
ALCOOL ŞI BĂUTURI ALCOOLICE
ART. 206[10] Bere
ART. 206[11] Vinuri
ART. 206[12] Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri
ART. 206[13] Produse intermediare
ART. 206[14] Alcool etilic
SECȚIUNEA A 3-A
ART. 206[15] Tutun prelucrat
SECȚIUNEA A 4-A
PRODUSE ENERGETICE
ART. 206[16] Produse energetice
ART. 206[17] Gaz natural

ART. 206[18] Cărbune, cocs şi lignit
SECȚIUNEA A 5-A
ENERGIE ELECTRICĂ
ART. 206[19] Energie electrică
SECȚIUNEA A 6-A
EXCEPȚII DE LA REGIMUL DE ACCIZARE PENTRU PRODUSE ENERGETICE ŞI ENERGIE ELECTRICĂ
ART. 206[20] Excepții
SECȚIUNEA A 7-A
REGIMUL DE ANTREPOZITARE
ART. 206[21] Reguli generale
ART. 206[22] Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal
ART. 206[23] Condiții de autorizare
ART. 206[24] Autorizarea ca antrepozit fiscal
ART. 206[25] Respingerea cererii de autorizare
ART. 206[26] Obligațiile antrepozitarului autorizat
ART. 206[27] Regimul de transfer al autorizației
ART. 206[28] Anularea, revocarea şi suspendarea autorizației
SECȚIUNEA A 8-A
DESTINATARUL ÎNREGISTRAT
ART. 206[29] Destinatarul înregistrat
SECȚIUNEA A 9-A
DEPLASAREA ŞI PRIMIREA PRODUSELOR ACCIZABILE AFLATE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE
ART. 206[30] Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize
ART. 206[31] Documentul administrativ electronic
ART. 206[32] Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize
ART. 206[33] Raportul de primire a produselor accizabile
ART. 206[34] Raportul de export
ART. 206[35] Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție
ART. 206[36] Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație
ART. 206[37] Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

ART. 206[38] Structura şi conținutul mesajelor
ART. 206[39] Proceduri simplificate
ART. 206[40] Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată
ART. 206[41] Nereguli şi abateri
SECȚIUNEA A 10-A
RESTITUIRI DE ACCIZE
ART. 206[42] Restituiri de accize
ART. 206[43] Persoane fizice
ART. 206[44] Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România
ART. 206[45] Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite
ART. 206[46] Documentul de însoțire
ART. 206[47] Vânzarea la distanță
ART. 206[48] Distrugeri şi pierderi
ART. 206[49] Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile
ART. 206[50] Declarații privind achiziții şi livrări intracomunitare
SECȚIUNEA A 12-A
OBLIGAȚIILE PLĂTITORILOR DE ACCIZE
ART. 206[51] Plata accizelor la bugetul de stat
ART. 206[52] Depunerea declarațiilor de accize
ART. 206[53] Documente fiscale
ART. 206[54] Garanții
ART. 206[55] Responsabilitățile plătitorilor de accize
SECȚIUNEA A 13-A
SCUTIRI LA PLATA ACCIZELOR
ART. 206[56] Scutiri generale
ART. 206[57] Scutiri speciale
ART. 206[58] Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice
ART. 206[59] Scutiri pentru tutun prelucrat
ART. 206[60] Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică
SECȚIUNEA A 14-A

MARCAREA PRODUSELOR ALCOOLICE ŞI A TUTUNULUI PRELUCRAT
ART. 206[61] Reguli generale
ART. 206[62] Responsabilitatea marcării
ART. 206[63] Proceduri de marcare
ART. 206[64] Eliberarea marcajelor
SECȚIUNEA A 15-A
ALTE OBLIGAȚII PENTRU OPERATORII ECONOMICI CU PRODUSE ACCIZABILE
ART. 206[65] Confiscarea tutunului prelucrat
ART. 206[66] Controlul
ART. 206[67] Întârzieri la plata accizelor
ART. 206[68] Procedura de import pentru produse energetice
ART. 206[69] Condiții de distribuție şi comercializare
CAP. 2
ALTE PRODUSE ACCIZABILE
ART. 207 Sfera de aplicare
ART. 208 Nivelul şi calculul accizei
ART. 209 Plătitori de accize
ART. 210 Scutiri
ART. 211 Exigibilitatea
ART. 212 Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate
ART. 213 Plata accizelor la bugetul de stat
ART. 214 Declarațiile de accize
CAP. 2[1]
TAXE SPECIALE PENTRU AUTOTURISME ŞI AUTOVEHICULE
ART. 214[1] *** abrogat
ART. 214[2]*** abrogat
ART. 214[3]*** abrogat
CAP. 3
IMPOZITUL LA ȚIȚEIUL DIN PRODUCȚIA INTERNĂ
ART. 215 Dispoziții generale

ART. 216 Scutiri
ART. 217 Declarațiile de impozit
CAP. 4
DISPOZIȚII COMUNE
ART. 218 Conversia în lei a sumelor exprimate în euro
ART. 219 Obligațiile plătitorilor
ART. 220 Decontările între operatorii economici
ART. 220^1 Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante
CAP. 5
DISPOZIȚII TRANZITORII ŞI DEROGĂRI
ART. 220^2 Acciza minimă pentru țigarete
ART. 221 – 221^2

TITLUL VIII

MĂSURI SPECIALE PRIVIND SUPRAVEGHEREA PRODUCȚIEI, IMPORTULUI ŞI CIRCULAȚIEI UNOR PRODUSE ACCIZABILE

ART. 222- 246 *** Abrogat

TITLUL IX

IMPOZITE ŞI TAXE LOCALE

CAP. 1
DISPOZIȚII GENERALE
ART. 247 Definiții
ART. 248 Impozite şi taxe locale
CAP. 2
IMPOZITUL ŞI TAXA PE CLĂDIRI
ART. 249 Reguli generale
ART. 250 Scutiri

ART. 251 Calculul impozitului pentru persoane fizice
ART. 252 Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri
ART. 253 Calculul impozitului datorat de persoanele juridice
ART. 254 Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor
ART. 255 Plata impozitului
CAP. 3
IMPOZITUL ŞI TAXA PE TEREN
ART. 256 Reguli generale
ART. 257 Scutiri
ART. 258 Calculul impozitului
ART. 259 Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului
ART. 260 Plata impozitului
CAP. 4
TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT
ART. 261 Reguli generale
ART. 262 Scutiri
ART. 263*) Calculul taxei
ART. 264 Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport
ART. 265 Plata taxei
CAP. 5
TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZAȚIILOR
ART. 266 Reguli generale
ART. 267 Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire şi a altor avize asemănătoare
ART. 268 Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizații similare
ART. 269 Scutiri
CAP. 6
TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMĂ ŞI PUBLICITATE
ART. 270 Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate
ART. 271 Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate
ART. 272 Scutiri

CAP. 7
IMPOZITUL PE SPECTACOLE
ART. 273 Reguli generale
ART. 274 Calculul impozitului
ART. 275 Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci
ART. 276 Scutiri
ART. 277 Plata impozitului
CAP. 8
TAXA HOTELIERĂ
ART. 278 Reguli generale
ART. 279 Calculul taxei
ART. 280 Scutiri
ART. 281 Plata taxei
CAP. 9
TAXE SPECIALE
ART. 282 Taxe speciale
CAP. 10
ALTE TAXE LOCALE
ART. 283 Alte taxe locale
CAP. 11
FACILITĂȚI COMUNE
ART. 284 Facilități pentru persoane fizice
ART. 285 Facilități pentru persoanele juridice
ART. 285[1] Scutiri şi facilități pentru persoanele juridice
ART. 286 Scutiri şi facilități stabilite de consiliile locale
CAP. 12
ALTE DISPOZIȚII COMUNE
ART. 287 Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene
ART. 288 Hotărârile consiliilor locale şi județene privind impozitele şi taxele locale
ART. 289 Accesul la informații privind impozitele şi taxele locale

ART. 290 ** Abrogat
ART. 291 Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale
ART. 292 Indexarea impozitelor şi taxelor locale
ART. 293 Elaborarea normelor
CAP. 13
SANCȚIUNI
ART. 294 Sancțiuni
ART. 294[1] Sancțiuni
CAP. 14
DISPOZIȚII FINALE
ART. 295 Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale
ART. 295[1] Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale
ART. 296 Dispoziții tranzitorii

TITLUL IX[1]

INFRACȚIUNI

ART. 296[1]

Titlul IX[2]

CONTRIBUȚII SOCIALE OBLIGATORII

ART. 296[2] Sfera contribuțiilor sociale
ART. 296[3] Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale
ART. 296[4] Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale
ART. 296[5] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de angajatori, entități asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor
ART. 296[6] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 1
ART. 296[7] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 2
ART. 296[8] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 3

ART. 296[9] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 4 şi 5
ART. 296[10] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 6, 7 şi 8
ART. 296[11] Baza de calcul al contribuțiilor sociale pentru veniturile sub forma indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate
ART. 296[12] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 10
ART. 296[13] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 11
ART. 296[14] Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. c)
ART. 296[15] Excepții generale
ART. 296[16] Excepții specifice
ART. 296[17] Alte sume pentru care se calculează şi se reține contribuția de asigurări sociale de sănătate
ART.296[18] Calculul, reținerea şi virarea contribuțiilor sociale
ART. 296[19] Depunerea declarațiilor
ART. 296[20] Prevederi speciale

TITLUL X

DISPOZIȚII FINALE

ART. 297 Data intrării în vigoare a Codului fiscal
ART. 298 Abrogarea actelor normative

TITLUL I
Dispoziții generale

CAP. 1
Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

ART. 1
Scopul şi sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) Prezentul cod stabileşte cadrul legal pentru impozitele, taxele şi contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru şomaj şi fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precizează contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe şi contribuții sociale, precum şi modul de calcul şi de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite, taxe şi contribuții sociale. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni şi ordine în aplicarea prezentului cod şi a convențiilor de evitare a dublei impuneri.

(2) Cadrul legal de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.

(3) În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.

(4) Dacă orice prevedere a prezentului cod contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea acelui tratat.

(5) Orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

ART. 2
Impozitele, taxele şi contribuțiile sociale reglementate de Codul fiscal

(1) Impozitele şi taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:
a) impozitul pe profit;
b) impozitul pe venit;
c) impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
d) impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
e) impozitul pe reprezentanțe;
f) taxa pe valoarea adăugată;
g) accizele;
h) impozitele şi taxele locale.
(2) Contribuțiile sociale reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:
a) contribuția individuală de asigurări sociale şi contribuția datorată de angajator la bugetul asigurărilor sociale de stat;
b) contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate şi contribuția datorată de angajator la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
c) contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
d) contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj şi contribuția datorată de angajator la bugetul asigurărilor pentru şomaj;
e) contribuția de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale datorată de angajator la bugetul asigurărilor sociale de stat;
f) contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator potrivit Legii nr.200/2006 privind constituirea şi utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu completările şi modificările ulterioare.

CAP. 2
Interpretarea şi modificarea Codului fiscal

ART. 3
Principiile fiscalității
Impozitele şi taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori şi capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român şi străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea şi sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceştia să poată urmări şi înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum şi să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) echitatea fiscală la nivelul persoanelor fizice, prin impunerea diferită a veniturilor, în funcție de mărimea acestora;

d) eficiența impunerii prin asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor Codului fiscal, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice şi juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore.

ART. 4

Modificarea şi completarea Codului fiscal

(1) Prezentul cod se modifică şi se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

ART. 5

Norme metodologice, instrucțiuni şi ordine

(1) Ministerul Finanțelor Publice are atribuția elaborării normelor necesare pentru aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) În înțelesul prezentului cod, prin norme se înțelege norme metodologice, instrucțiuni şi ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, şi sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Ordinele şi instrucțiunile pentru aplicarea unitară a prezentului cod se emit de ministrul finanțelor publice şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Ordinele şi instrucțiunile referitoare la proceduri de administrare a impozitelor şi taxelor reglementate de prezentul cod, datorate bugetului general consolidat, se emit de preşedintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Finanțelor Publice, nu pot elabora şi emite norme care să aibă legătură cu prevederile prezentului cod, cu excepția celor prevăzute în prezentul cod.

(6) Anual, Ministerul Finanțelor Publice colectează şi sistematizează toate normele în vigoare având legătură cu prevederile prezentului cod şi pune această colecție oficială la dispoziția altor persoane, spre publicare.

ART. 6

Înființarea şi funcționarea Comisiei fiscale centrale

(1) Ministerul Finanțelor Publice înființează o Comisie fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.

(2) Regulamentul de organizare şi funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile şi legislația fiscală.

(4) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) *** Abrogat

(6) *** Abrogat

(7) *** Abrogat

(8) *** Abrogat

CAP. 3
Definiții

ART. 7

Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. **activitate** - orice activitate desfăşurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. **activitate dependentă** - orice activitate desfăşurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

2.1. Orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplineşte cel puțin unul dintre următoarele criterii:

a) beneficiarul de venit se află într-o relație de subordonare față de plătitorul de venit, respectiv organele de conducere ale plătitorului de venit, şi respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin şi modul de îndeplinire a acestora, locul desfăşurării activității, programul de lucru;

b) în prestarea activității, beneficiarul de venit foloseşte exclusiv baza materială a plătitorului de venit, respectiv spații cu înzestrare corespunzătoare, echipament special de lucru sau de protecție, unelte de muncă sau altele asemenea şi contribuie cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;

c) plătitorul de venit suportă în interesul desfăşurării activității cheltuielile de deplasare ale beneficiarului de venit, cum ar fi indemnizația de delegare-detaşare în țară şi în străinătate, precum şi alte cheltuieli de această natură;

d) plătitorul de venit suportă indemnizația de concediu de odihnă şi indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, în contul beneficiarului de venit.

Norme metodologice

2.2. În cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit şi contribuţiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalculate şi virate, fiind datorate solidar de plătitorul şi beneficiarul de venit. În acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază

3. **activitate dependentă la funcția de bază** - orice activitate dependentă care este declarată astfel de persoana fizică, în conformitate cu prevederile legii;

4. **activitate independentă** - orice activitate desfăşurată cu regularitate de către o persoană fizică, alta decât o activitate dependentă;

5. **asociere, fără personalitate juridică** - orice asociere în participațiune, grup de interes economic, societate civilă sau altă entitate care nu este o persoană impozabilă distinctă, în înțelesul impozitului pe venit şi pe profit, conform normelor emise în aplicare;

5^1. autoritate fiscală centrală - Ministerul Finanțelor Publice, instituție cu rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale**.**

6. **autoritate fiscală competentă** - organul fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice şi serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, după caz, care au responsabilități fiscale;

7. **contract de leasing financiar** - orice contract de leasing care îndeplineşte cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate asupra bunului care face obiectul leasingului sunt transferate utilizatorului la momentul la care contractul de leasing produce efecte;

b) contractul de leasing prevede expres transferul dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul leasingului către utilizator la momentul expirării contractului;

c) utilizatorul are opțiunea de a cumpăra bunul la momentul expirării contractului, iar valoarea reziduală exprimată în procente este mai mică sau egală cu diferența dintre durata normală de funcționare maximă şi durata contractului de leasing, raportată la durata normală de funcționare maximă, exprimată în procente;

d) perioada de leasing depăşeşte 80% din durata normală de funcționare maximă a bunului care face obiectul leasingului; în înțelesul acestei definiții, perioada de leasing include orice perioadă pentru care contractul de leasing poate fi prelungit;

e) valoarea totală a ratelor de leasing, mai puțin cheltuielile accesorii, este mai mare sau egală cu valoarea de intrare a bunului;

8. **contract de leasing operațional** - orice contract de leasing încheiat între locator şi locatar, care transferă locatarului riscurile şi beneficiile dreptului de proprietate, mai puțin riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală, şi care nu îndeplineşte niciuna dintre condițiile prevăzute la pct. 7 lit. b) - e); riscul de valorificare a bunului la valoarea reziduală există atunci când opțiunea de cumpărare nu este exercitată la începutul contractului sau când contractul de leasing prevede expres restituirea bunului la momentul expirării contractului;

9. **comision** - orice plată în bani sau în natură efectuată către un broker, un agent comisionar general sau către orice persoană asimilată unui broker sau unui agent comisionar general, pentru serviciile de intermediere efectuate în legătură cu o operațiune comercială;

10. **contribuții sociale obligatorii** - orice contribuții care trebuie plătite, în conformitate cu legislația în vigoare, pentru protecția şomerilor, asigurări de sănătate sau asigurări sociale;

11. **credit fiscal** - o diminuare a impozitului pe venit sau a impozitului pe profit cu suma impozitului achitat în străinătate, conform convențiilor de evitare a dublei impuneri sau aşa cum se stabileşte în prezentul cod;

12. **dividend** - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică, ce nu modifică pentru participanții la persoana juridică respectivă procentul de deținere a titlurilor de participare;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant.

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal şi se supune aceluiaşi regim fiscal ca veniturile din dividende:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la un participant la persoana juridică peste prețul pieței pentru astfel de bunuri şi/sau servicii, dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

13. **dobânda** - orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie să fie plătită sau primită în cadrul unei datorii, în legătură cu un depozit sau în conformitate cu un contract de leasing financiar, vânzare cu plata în rate sau orice vânzare cu plata amânată;

13^{1}. **dreptul de autor şi drepturile conexe** — constituie obiect al acestora operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau ştiințific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare şi independent de valoarea şi destinația lor, operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, precum şi drepturile conexe dreptului de autor şi drepturile sui-generis, potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare;

14. **franciza** - sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită francizor, acordă unei alte persoane, denumită beneficiar, dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu;

15. **know-how** - orice informație cu privire la o experiență industrială, comercială sau ştiințifică care este necesară pentru fabricarea unui produs sau pentru aplicarea unui proces existent şi a cărei dezvăluire către alte persoane nu este permisă fără autorizația persoanei care a furnizat această informație; în măsura în care provine din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate şti din simpla examinare a produsului şi din simpla cunoaştere a progresului tehnicii;

16. **mijloc fix** - orice imobilizare corporală, care este deținută pentru a fi utilizată în producția sau livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriată terților sau în scopuri administrative, dacă are o durată normală de utilizare mai mare de un an şi o valoare mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului;

17. **nerezident** - orice persoană juridică străină, orice persoană fizică nerezidentă şi orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii;

18. **organizație nonprofit** - orice asociație, fundație sau federație înființată în România, în conformitate cu legislația în vigoare, dar numai dacă veniturile şi activele asociației, fundației sau federației sunt utilizate pentru o activitate de interes general, comunitar sau nonpatrimonial;

19. **participant** - orice persoană care este proprietarul unui titlu de participare;

20. **persoană** - orice persoană fizică sau juridică;

21. **persoane afiliate** - o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

a) o persoană fizică este afiliată cu altă persoană fizică, dacă acestea sunt soț/soție sau rude până la gradul al III-lea inclusiv. Între persoanele afiliate, prețul la care se transferă bunurile corporale sau necorporale ori se prestează servicii reprezintă preț de transfer;

b) o persoană fizică este afiliată cu o persoană juridică dacă persoana fizică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot deținute la persoana juridică ori dacă controlează în mod efectiv persoana juridică;

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât şi la cea de-a doua.

22. **persoană fizică nerezidentă** - orice persoană fizică care nu este persoană fizică rezidentă;

23. **persoană fizică rezidentă** - orice persoană fizică ce îndeplineşte cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) are domiciliul în România;

b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;

c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depăşesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional şi interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România şi nici membrii familiilor acestora;

24. **persoană juridică română** - persoană juridică română - orice persoană juridică care a fost înființată în conformitate cu legislația României

24^1. **persoană juridică înființată potrivit legislației europene** - orice persoană juridică constituită în condițiile şi prin mecanismele prevăzute de reglementările europene;

25. **persoană juridică străină** - persoană juridică străină - orice persoană juridică care nu este persoană juridică română şi orice persoană juridică înființată potrivit legislației europene care nu are sediul social în România;

26. **preț de piață** - suma care ar fi plătită de un client independent unui furnizor independent în acelaşi moment şi în acelaşi loc, pentru acelaşi bun sau serviciu ori pentru unul similar, în condiții de concurență loială;

27. **proprietate imobiliară** - orice teren, clădire sau altă construcție ridicată ori încorporată într-un teren;

28. **redevență** - orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea ori dreptul de folosință al oricăruia dintre următoarele:

a) drept de autor asupra unei lucrări literare, artistice sau ştiințifice, inclusiv asupra filmelor, benzilor pentru emisiunile de radio sau de televiziune, precum şi efectuarea de înregistrări audio, video;

b) orice brevet, invenție, inovație, licență, marcă de comerț sau de fabrică, franciză, proiect, desen, model, plan, schiță, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori software.

Nu se consideră redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achizițiile de software destinate exclusiv operării respectivului software, fără alte modificări decât cele determinate de instalarea, implementarea, stocarea sau utilizarea acestuia. De asemenea, nu va fi considerată redevență, în sensul prezentei legi, remunerația în bani sau în natură plătită pentru achiziția în întregime a drepturilor de autor asupra unui program pentru calculator;

c) orice transmisiuni, inclusiv către public, directe sau indirecte, prin cablu, satelit, fibre optice sau tehnologii similare;

d) orice echipament industrial, comercial sau ştiințific, orice bun mobil, mijloc de transport ori container;

e) orice know-how;

f) numele sau imaginea oricărei persoane fizice sau alte drepturi similare referitoare la o persoană fizică.

În plus, redevența cuprinde orice sumă ce trebuie plătită în bani sau în natură pentru dreptul de a înregistra sau transmite sub orice formă spectacole, emisiuni, evenimente sportive sau alte activități similare;

29. **rezident** - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină având locul de exercitare a conducerii efective în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, şi orice persoană fizică rezidentă;

30. **România** - teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială şi spațiul aerian de deasupra teritoriului şi mării teritoriale, asupra cărora România îşi exercită suveranitatea, precum şi zona contiguă, platoul continental şi zona economică exclusivă, asupra cărora România îşi exercită drepturile suverane şi jurisdicția în conformitate cu legislația sa şi potrivit normelor şi principiilor dreptului internațional;

31. **titlu de participare** - orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică sau la un fond deschis de investiții;

31^1. **titlu de valoare** - orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar, calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum şi părțile sociale;

32. **transfer** - orice vânzare, cesiune sau înstrăinare a dreptului de proprietate, precum şi schimbul unui drept de proprietate cu servicii ori cu un alt drept de proprietate.

33. **valoarea fiscală** reprezintă:

a) pentru active şi pasive, altele decât cele menționate la lit. b) şi c) - valoarea de înregistrare în patrimoniu, potrivit reglementărilor contabile;

b) pentru titlurile de participare/valoare - valoarea de achiziție sau de aport, utilizată pentru calculul câştigului sau al pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit;

c) pentru mijloace fixe amortizabile şi terenuri - costul de achiziție, de producție sau valoarea de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, la data intrării în patrimoniul contribuabilului, utilizată pentru calculul amortizării fiscale, după caz. În valoarea fiscală se includ şi reevaluările contabile efectuate potrivit legii. În cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziție, de producție sau al valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție, de producție sau a valorii de

piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz. În situația reevaluării terenurilor care determină o descreştere a valorii acestora sub costul de achiziție sau sub valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziție sau valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz;

d) pentru provizioane şi rezerve - valoarea deductibilă la calculul profitului impozabil.

(2) Criteriile care stabilesc dacă o activitate desfăşurată de o persoană fizică reprezintă o activitate dependentă sau independentă sunt prevăzute în norme.

ART. 8

Definiția sediului permanent

(1) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoară integral sau parțial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum şi o mină, un puț de țiței sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracție a resurselor naturale, precum şi locul în care continuă să se desfăşoare o activitate cu activele şi pasivele unei persoane juridice române care intră într-un proces de reorganizare prevăzut la art. 27^1;

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj sau activități de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalații numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparțin nerezidentului;

b) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menținerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparțin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziții sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziției;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziționării de produse sau bunuri ori culegerii de informații pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activități cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinație a activităților prevăzute la lit. a) - f), cu condiția ca întreaga activitate desfăşurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activitățile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acționează în România în numele nerezidentului şi dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) persoana este autorizată şi exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f);

b) persoana menține în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfăşoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obişnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activitățile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relațiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent există condiții diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfăşoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(7[1]) Persoanele juridice române beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică şi orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate de persoane juridice române cu persoane juridice străine sau persoane fizice nerezidente pentru activități desfăşurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui şantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea şi a altor activități similare, se va avea în vedere **data de** începere a activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

(8) În înțelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

Norme metodologice

CAP. 4
Reguli de aplicare generală

ART. 9
Moneda de plată şi de calcul a impozitelor şi taxelor

(1) Impozitele şi taxele se plătesc în moneda națională a României.

(2) Sumele înscrise pe o declarație fiscală se exprimă în moneda națională a României.

(3) Sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională a României, după cum urmează:

a) în cazul unei persoane care desfăşoară o activitate într-un stat străin şi îşi ține contabilitatea acestei activități în moneda statului străin, profitul impozabil sau venitul net din activități independente şi impozitul plătit statului străin se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar pentru perioada căreia îi este aferent profitul impozabil sau venitul net;

b) în oricare alt caz, sumele se convertesc în moneda națională a României prin utilizarea cursului de schimb valutar la data la care se primesc sau se plătesc sumele respective ori la altă dată prevăzută în norme.

(4) În înțelesul prevederilor alin. (3), cursul de schimb valutar, folosit pentru a converti în moneda națională a României sumele exprimate în moneda străină, este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, exceptând cazurile prevăzute expres în norme.

ART. 10
Venituri în natură

(1) În înțelesul prezentului cod, veniturile impozabile cuprind veniturile în numerar şi/sau în natură.

(2) În cazul venitului în natură, valoarea acestuia se stabileşte pe baza cantității şi a prețului de piață pentru bunurile sau serviciile respective.

ART. 11
Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1^1) Autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(1^2) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul şi lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate şi persoanelor interesate, prin afişarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. **(2)** În cadrul unei tranzacții între persoane române şi persoane nerezidente afiliate, precum şi între persoane române afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau al serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabileşte pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabileşte pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabileşte pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice

ART. 12
Venituri obținute din România

Următoarele venituri sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, sub formă de:

a) venituri atribuibile unui sediu permanent în România;

b) venituri din activitățile dependente desfăşurate în România;

c) dividende de la o persoană juridică română;

d) dobânzi de la un rezident;

e) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

f) redevențe de la un rezident;

g) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din proprietăți imobiliare situate în România, inclusiv veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, venituri din folosirea proprietății imobiliare situate în România şi venituri din transferul dreptului de proprietate asupra proprietăților imobiliare situate în România;

i) venituri din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, la o persoană juridică, dacă aceasta este persoană juridică română sau dacă cea mai mare parte a valorii mijloacelor fixe ale persoanei juridice, direct sau prin una ori mai multe persoane juridice, reprezintă proprietăți imobiliare situate în România, precum şi veniturile din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), emise de rezidenți români;

j) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

n) comisioane de la un rezident;

o) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

p) venituri din activități sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

q) *** Abrogată

r) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

s) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România;

t) orice alte venituri obținute dintr-o activitate desfăşurată în România;

ț) venituri realizate din lichidarea unei persoane juridice române.

ART. 12[1]

Prevederi speciale privind schimbul de informații cu statele membre ale Uniunii Europene

Ministrul finanțelor publice va dispune prin ordin măsurile necesare pentru implementarea sistemului de cooperare administrativă şi schimb de informații cu statele membre ale Uniunii Europene în domeniul taxei pe valoarea adăugată, accizelor şi impozitului pe venit.

TITLUL II
Impozitul pe profit

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 13

Contribuabili

Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române; *Norme metodologice*

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România; *Norme metodologice*

c) persoanele juridice străine şi persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activitate în România într-o asociere fără personalitate juridică;

d) persoanele juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română;

e) persoanele fizice rezidente asociate cu persoane juridice române, pentru veniturile realizate atât în România cât şi în străinătate din asocieri fără personalitate juridică; în acest caz, impozitul datorat de persoana fizică se calculează, se reține şi se varsă de către persoana juridică română.

f) persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

ART. 14

Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române şi al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate;

b) în cazul persoanelor juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România, asupra profitului impozabil atribuibil sediului permanent;

c) în cazul persoanelor juridice străine şi al persoanelor fizice nerezidente care desfăşoară activitate în România într-o asociere fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile fiecărei persoane;

d) în cazul persoanelor juridice străine care realizează venituri din/sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română, asupra profitului impozabil aferent acestor venituri;

e) în cazul persoanelor fizice rezidente asociate cu persoane juridice române care realizează venituri atât în România, cât şi în străinătate, din asocieri fără personalitate juridică, asupra părții din profitul impozabil al asocierii atribuibile persoanei fizice rezidente.

ART. 15

Scutiri

(1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili:

a) trezoreria statului;

b) instituțiile publice, pentru fondurile publice, inclusiv pentru veniturile proprii şi disponibilitățile realizate şi utilizate potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, şi Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;

b[1]) persoanele juridice române care plătesc impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, în conformitate cu prevederile cuprinse în titlul IV[1];

c) *** Abrogat;

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat; *Norme metodologice*

e) *** Abrogată.

f) cultele religioase, pentru: venituri obținute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activității de cult, potrivit legii, venituri obținute din chirii, alte venituri obținute din activități economice, venituri din despăgubiri în formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent şi/sau în anii următori, pentru întreținerea şi funcționarea unităților de cult, pentru lucrări de construcție, de reparație şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ, pentru furnizarea, în nume propriu şi/sau în parteneriat, de servicii sociale, acreditate în condițiile legii, pentru acțiuni specifice şi alte activități nonprofit ale cultelor religioase, potrivit Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001*) privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare; *Norme metodologice*

h) asociațiile de proprietari constituite ca persoane juridice şi asociațiile de locatari recunoscute ca asociații de proprietari, potrivit Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile obținute din activități economice şi care sunt sau urmează a fi utilizate pentru îmbunătățirea utilităților şi a eficienței clădirii, pentru întreținerea şi repararea proprietății comune;

i) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;

j) Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;

k) Banca Națională a României;

l) Fondul de garantare a pensiilor private, înființat potrivit legii.

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

a) cotizațiile şi taxele de înscriere ale membrilor;

b) contribuțiile băneşti sau în natură ale membrilor şi simpatizanților;

c) taxele de înregistrare stabilite potrivit legislației în vigoare;

d) veniturile obținute din vize, taxe şi penalități sportive sau din participarea la competiții şi demonstrații sportive;

e) donațiile şi banii sau bunurile primite prin sponsorizare;

f) dividendele şi dobânzile obținute din plasarea disponibilităților rezultate din venituri scutite;

g) veniturile pentru care se datorează impozit pe spectacole;

h) resursele obținute din fonduri publice sau din finanțări nerambursabile;

i) veniturile realizate din acțiuni ocazionale precum: evenimente de strângere de fonduri cu taxă de participare, serbări, tombole, conferințe, utilizate în scop social sau profesional, potrivit statutului acestora;

j) veniturile excepționale rezultate din cedarea activelor corporale aflate în proprietatea organizațiilor nonprofit, altele decât cele care sunt sau au fost folosite într-o activitate economică;

k) veniturile obținute din reclamă şi publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcționare, din domeniul culturii, cercetării ştiințifice, învățământului, sportului, sănătății, precum şi de camerele de comerț şi industrie, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale. *Norme metodologice*

l) sumele primite ca urmare a nerespectării condițiilor cu care s-a făcut donația/sponsorizarea, potrivit legii, sub rezerva ca sumele respective să fie utilizate de către organizațiile nonprofit, în anul curent sau în anii următori, pentru realizarea scopului şi obiectivelor acestora, potrivit actului constitutiv sau statutului, după caz;

m) veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii, altele decât cele care sunt utilizate în activitatea economică;

n) sumele primite din impozitul pe venit datorat de persoanele fizice, potrivit prevederilor titlului III.

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit şi pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzută la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

(4) Prevederile alin. (2) şi (3) sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcționează potrivit Legii nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr.169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice

ART. 16
Anul fiscal
(1) Anul fiscal este anul calendaristic.
(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat. *Norme metodologice*

ART. 17
Cotele de impozitare
Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la art. 38.

ART. 18
Impozit minim
(1) Contribuabilii care desfăşoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, şi în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.
2) – 7) *** Abrogat

Norme metodologice

CAP. 2
Calculul profitului impozabil

ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieşirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal. *Norme metodologice*

(3) Contribuabilii care au optat până la **data de** 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului. *Norme metodologice*

(4) În cazul contribuabililor care desfăşoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții. *Norme metodologice*

(5) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, potrivit căruia tranzacțiile între persoanele afiliate se efectuează în condițiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente. La stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.

ART. 19[1]

Deduceri pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare

(1) La calculul profitului impozabil, pentru activitățile de cercetare-dezvoltare se acordă următoarele stimulente fiscale:

a) deducerea suplimentară la calculul profitului impozabil în proporție de 20% a cheltuielilor eligibile pentru aceste activități; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 26;

b) aplicarea metodei de amortizare accelerată şi în cazul aparaturii şi echipamentelor destinate activităților de cercetare-dezvoltare.

(2) În aplicarea prevederilor prezentului articol se elaborează norme privind deducerile pentru cheltuielile de cercetare-dezvoltare, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului educației, cercetării şi inovării.

Art. 19[2]

Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în producția şi/sau achiziția de echipamente tehnologice (maşini, utilaje şi instalații de lucru), astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, folosite în scopul obținerii de venituri impozabile, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit şi pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, utilizat în acest scop în anul efectuării investiției. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2009, în aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil înregistrat începând cu **data de** 1 octombrie 2009 şi investit în activele menționate la alin. (1) produse şi/sau achiziționate după aceeaşi dată.

(4) Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozit pe profit trimestrial, în situația în care se efectuează investiții în trimestrele anterioare, din profitul contabil cumulat de la începutul anului se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea.

(5) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 103 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 107[1], pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil cumulat de la începutul anului investit în activele menționate la alin. (1), produse şi/sau achiziționate începând cu trimestrul în care aceştia au devenit plătitori de impozit pe profit. Pentru anul 2009 profitul contabil luat în considerare la aplicarea facilității este cel înregistrat după **data de** 1 octombrie 2009.

(6) Scutirea se calculează trimestrial sau anual, după caz, iar suma profitului pentru care s-a beneficiat de scutirea de impozit pe profit va fi repartizată cu prioritate pentru constituirea rezervelor până la concurența profitului contabil înregistrat la sfârşitul exercițiului financiar. În cazul în care la sfârşitul exercițiului financiar se realizează pierdere contabilă nu se efectuează regularizarea profitului investit, iar contribuabilul nu este obligat să repartizeze suma profitului investit pentru constituirea rezervelor.

(7) Pentru activele prevăzute la alin. (1) care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru lucrările realizate efectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări, pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv.

(8) Prevederile alin. (1) se aplică pentru activele considerate noi, în sensul că nu au fost anterior utilizate.

(9) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de funcționare, stabilită potrivit Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc majorări de întârziere, de la data aplicării facilității, potrivit legii. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare în cazul în care societatea beneficiară preia rezerva aferentă profitului scutit, asumându-şi astfel drepturile şi obligațiile societății cedente, precum şi activele înstrăinate în cadrul procedurii de lichidare/faliment, potrivit legii.

(10) *** Abrogat

(11) Contribuabilii care aplică prevederile prezentului articol nu pot beneficia de prevederile art. 26^1 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării şi dezvoltării întreprinderilor mici şi mijlocii, cu modificările şi completările ulterioare.

(12) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 33 şi ale art. 24 alin. (5), valoarea fiscală, respectiv valoarea de intrare a activelor prevăzute la alin. (1) se determină prin scăderea din valoarea de producție şi/sau de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea prevăzută la alin. (1).

(13) Prevederile prezentului articol se aplică până la **data de** 31 decembrie 2010 inclusiv.

Norme metodologice

ART. 20

Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română;

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum şi diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare şi a obligațiunilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, a lichidării investițiilor financiare, precum şi la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare; *Norme metodologice*

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, precum şi veniturile din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalități de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere;

Norme metodologice

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative. *Norme metodologice*

e) în perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv, veniturile din tranzacționarea titlurilor de participare pe piața autorizată şi supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare. În aceeaşi perioadă, cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a acestor titluri de participare, precum şi cheltuielile înregistrate cu ocazia desfăşurării operațiunilor de tranzacționare reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

ART. 20[1]

Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene

(1) După data aderării României la Uniunea Europeană sunt, de asemenea, neimpozabile şi:

a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întruneşte cumulativ următoarele condiții:

1. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

2. deține minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;

3. la data înregistrării venitului din dividende deține participația minimă prevăzută la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani.

Sunt, de asemenea, neimpozabile şi dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică română îndeplineşte cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1 - 3;

b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăți-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întruneşte, cumulativ, următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;

4. deține minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu **data de** 1 ianuarie 2009;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deține participația minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani. *Norme metodologice*

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) şi b) nu se aplică profiturilor repartizate persoanelor juridice române, respectiv sediilor permanente din România ale unor persoane juridice străine dintr-un stat membru, în legătură cu lichidarea unei filiale dintr-un stat membru.

(3) În aplicarea prevederilor prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) stat membru - stat al Uniunii Europene;

b) filială dintr-un stat membru - persoana juridică străină al cărei capital social include şi participația minimă prevăzută la alin. (1) lit. a) pct. 2 şi lit. b) pct. 4, deținută de o persoană juridică română, respectiv de un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru;

c) stat terț - oricare alt stat care nu este stat membru al Uniunii Europene.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) pct. 1, formele de organizare pentru persoanele juridice străine sunt:

a) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée a responsabilite limitee"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative a responsabilite limitee"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative a responsabilite illimitee"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, şi alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

b) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca "aktieselskab" şi "anpartsselskab"; alte societăți supuse impozitării, conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la "aktieselskaber";

c) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft",

"Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts", şi alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

d) societățile înființate în baza legii greceşti, cunoscute ca "anonume etaireia", "etaireia periorismenes eutunes (E.P.E.)", şi alte societăți constituite conform legii greceşti, supuse impozitului pe profit grec;

e) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", organisme de drept public care funcționează în baza legii private; alte entități constituite conform legii spaniole, supuse impozitului pe profit spaniol ("Impuesto sobre Sociedades");

f) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca "société anonyme", "société en commandite par actions", "société a responsabilite limitee", "sociétés par actions simplifiees", "sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prevoyance", "sociétés civiles", care sunt automat supuse impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", întreprinderi publice industriale şi comerciale, precum şi alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

g) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate în baza Legii asociațiilor industriale şi de aprovizionare, societăți de construcții înființate în baza Legii asociațiilor de construcții şi trusturi bancare de economii, înființate în baza Legii trusturilor bancare de economii, 1989;

h) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsabilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assicurazione", şi entități publice şi private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

i) societățile înființate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca "société anonyme", "société en commandite par actions", "société a responsabilite limitee", "société cooperative", "société cooperative organisee comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", şi alte societăți constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

j) societățile înființate în baza legii olandeze, cunoscute ca "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", şi alte societăți constituite în baza legii olandeze şi supuse impozitului pe profit olandez;

k) societățile înființate în baza legii austriece, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften", "Betriebe gewerblicher Art von

Korperschaften des offentlichen Rechts", "Sparkassen", şi alte societăți constituite în baza legii austriece şi supuse impozitului pe profit austriac;

l) societățile comerciale sau societățile de drept civil ce au o formă comercială şi întreprinderile publice înființate în conformitate cu legea portugheză;

m) societățile înființate în baza legii finlandeze, cunoscute ca "osakeyhtyio/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "saastopankki/sparbank" and "vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

n) societățile înființate în baza legii suedeze, cunoscute ca as "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

o) societățile înființate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

p) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind Statutul societății europene (SE) şi a Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor şi asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) şi a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;

q) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

r) societățile înființate în baza legii estoniene, cunoscute ca "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

s) societățile înființate în baza legii cipriote, cunoscute ca "etaireies", supuse impozitului pe profit cipriot;

ş) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

t) societățile înființate în baza legii lituaniene;

ț) societățile înființate în baza legii ungare, cunoscute ca "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

u) societățile înființate în baza legii malteze, cunoscute ca "Kumpaniji ta" "Responsabilita Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

v) societățile înființate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

w) societățile înființate în baza legii slovene, cunoscute ca "delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo";

x) societățile înființate în baza legislației slovace, cunoscute ca "akciova spolocnost", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost".

(5) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 90/435/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă şi filialelor acestora din diferite state membre, amendată prin Directiva 2003/123/CE a Consiliului.

ART. 21
Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. ***Norme metodologice***

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri şi:

a) cheltuielile cu achiziționarea ambalajelor, pe durata de viață stabilită de către contribuabil;

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii şi cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale; ***Norme metodologice***

c) cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii, şi cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale; ***Norme metodologice***

d) cheltuielile de reclamă şi publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstrații la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri şi servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

e) cheltuielile de transport şi de cazare în țară şi în străinătate, efectuate pentru salariați şi administratori, precum şi pentru alte persoane fizice asimilate acestora, stabilite prin norme**;** ***Norme metodologice***

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit; ***Norme metodologice***

g) taxele de înscriere, cotizațiile şi contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum şi contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă; ***Norme metodologice***

h) cheltuielile pentru formarea şi perfecționarea profesională a personalului angajat;

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețele existente sau noi, participarea la târguri şi expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

j) cheltuielile de cercetare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condițiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

k) cheltuielile pentru perfecționarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreținerea şi perfecționarea sistemelor de management al calității, obținerea atestării conform cu standardele de calitate;

l) cheltuielile pentru protejarea mediului şi conservarea resurselor;

m) taxele de înscriere, cotizațiile şi contribuțiile datorate către camerele de comerț şi industrie, organizațiile sindicale şi organizațiile patronale;

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor neîncasate, în următoarele cazuri:

1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;
2. debitorul a decedat şi creanța nu poate fi recuperată de la moştenitori;
3. debitorul este dizolvat, în cazul societății cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;
4. debitorul înregistrează dificultăți financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul. *Norme metodologice*

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile şi totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol şi cheltuielile cu impozitul pe profit; *Norme metodologice*

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România şi în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naştere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile şi protezele, precum şi cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creşe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale şi al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamilişti, pentru şcolile pe care le au sub patronaj, precum şi alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse şi cheltuielile reprezentând: tichete de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori şi salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariatelor, costul prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii şi pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie şi contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din şcoli şi centre de plasament;

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice; *Norme metodologice*

e) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f) *** Abrogată

g) cheltuielile cu provizioane şi rezerve, în limita prevăzută la art. 22;

h) cheltuielile cu dobânda şi diferențele de curs valutar, în limita prevăzută la art. 23;

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea şi repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%;

Norme metodologice

m) cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop; *Norme metodologice*

n) cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații, exclusiv cele privind combustibilul, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere şi de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum şi impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi cheltuielile cu

impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România; *Norme metodologice*

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;

Norme metodologice

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile şi mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme; *Norme metodologice*

d) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor acordate salariaților sub forma unor avantaje în natură, dacă valoarea acestora nu a fost impozitată prin reținere la sursă;

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii; *Norme metodologice*

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; *Norme metodologice*

g) cheltuielile înregistrate de societățile agricole, constituite în baza legii, pentru dreptul de folosință al terenului agricol adus de membrii asociați, peste cota de distribuție din producția realizată din folosința acestuia, prevăzută în contractul de societate sau asociere;

h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se dețin participații, precum şi de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiunilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora. Excepția nu se aplică pentru cheltuielile reprezentând valoarea de înregistrare a titlurilor de participare tranzacționate pe piața autorizată şi supravegheată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv; *Norme metodologice*

i) cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, cu excepția celor prevăzute la art. 20 lit. c)

j) cheltuielile cu contribuțiile plătite peste limitele stabilite sau care nu sunt reglementate prin acte normative;

k) cheltuielile cu primele de asigurare plătite de angajator, în numele angajatului, care nu sunt incluse în veniturile salariale ale angajatului, conform titlului III;

l) alte cheltuieli salariale şi/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la angajat, cu excepția prevederilor titlului III;

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfăşurate şi pentru care nu sunt încheiate contracte; *Norme metodologice*

n) cheltuielile cu primele de asigurare care nu privesc activele contribuabilului, precum şi cele care nu sunt aferente obiectului de activitate, cu excepția celor care privesc bunurile reprezentând garanție bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul sau utilizate în cadrul unor contracte de închiriere sau de leasing, potrivit clauzelor contractuale;

o) pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neîncasate, pentru partea neacoperită de provizion, potrivit art. 22, precum şi pierderile înregistrate la scoaterea din evidență a creanțelor incerte sau în litigiu, neîncasate, în alte situații decât cele prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. n). În această situație, contribuabilii care scot din evidență clienții neîncasați sunt obligați să comunice în scris acestora scoaterea din evidență a creanțelor respective, în vederea recalculării profitului impozabil la persoana debitoare, după caz;

p) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente în limita minimă precizată mai jos:

1. 3 la mie din cifra de afaceri;

2. 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează şi cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcției de localuri, al dotărilor, achizițiilor de tehnologie a informației şi de documente specifice, finanțării programelor de formare continuă a bibliotecarilor, schimburilor de specialişti, a burselor de specializare, a participării la congrese internaționale;

Norme metodologice

r) cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil inactiv al cărui certificat de înregistrare fiscală a fost suspendat în baza ordinului preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

s) cheltuielile cu taxele şi cotizaţiile către organizaţiile neguvernamentale sau asociaţiile profesionale care au legătură cu activitatea desfăşurată de contribuabili şi care depăşesc echivalentul în lei a 4.000 euro anual, altele decât cele prevăzute la alin. (2) lit. g) şi m).

ş) cheltuielile reprezentând valoarea deprecierilor mijloacelor fixe, în cazul în care, ca urmare a efectuării unei reevaluări, se înregistrează o descreştere a valorii acestora.

t) în perioada 1 ianuarie 2011 - 31 decembrie 2011 inclusiv, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, aflate în proprietatea sau în folosinţa contribuabilului, cu excepţia situaţiei în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenţie, reparaţii, pază şi protecţie, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfăşurare a activităţii, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenţi de vânzări şi de agenţi de recrutare a forţei de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfăşurarea activităţii de instruire în cadrul şcolilor de şoferi.

(5) Regia Autonomă "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat" deduce la calculul profitului impozabil următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile reprezentând diferenţa dintre sumele cuvenite pe bază de contract de prestări de servicii cu Senatul, Camera Deputaţilor, Administraţia Prezidenţială, Guvernul României şi Curtea Constituţională pentru plata activităţii de reprezentare şi protocol şi cheltuielile înregistrate efectiv de regie;

b) cheltuielile efectuate, în condiţiile legii, pentru asigurarea administrării, păstrării integrităţii şi protejării imobilului "Palat Elisabeta" din domeniul public al statului;

c) *** Abrogată.

(6) Compania Naţională "Imprimeria Naţională - S.A." deduce la calculul profitului impozabil cheltuielile aferente producerii şi emiterii permiselor de şedere temporară/permanentă pentru cetăţenii străini, în condiţiile reglementărilor legale.

ART. 22
Provizioane şi rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare şi funcţionare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepţie, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilităţi societăţilor comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil; *Norme metodologice*

b) provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor; *Norme metodologice*

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu **data de** 1 ianuarie 2004, 25% începând cu **data de** 1 ianuarie 2005, 30% începând cu **data de** 1 ianuarie 2006, din valoarea creanţelor asupra clienţilor, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt înregistrate după **data de** 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului; *Norme metodologice*

d) provizioanele specifice, constituite potrivit legilor de organizare şi funcţionare, de către instituţiile de credit, instituţiile financiare nebancare înscrise în Registrul general ţinut de Banca Naţională a României, precum şi provizioanele specifice constituite de alte persoane juridice similare; *Norme metodologice*

e) *** Abrogată

f) *** Abrogată

g) *** Abrogată

h) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcţionare, cu excepţia rezervei de egalizare. *Norme metodologice* Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare,

rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării; *Norme metodologice*

i) provizioanele de risc pentru operațiunile pe piețele financiare, constituite potrivit reglementărilor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

j) provizioanele constituite în limita unei procent de 100% din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după **data de** 1 ianuarie 2007;

2. creanța este deținută la o persoană juridică asupra căreia este declarată procedura de deschidere a falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situație;

3. nu sunt garantate de altă persoană;

4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

k) provizioanele pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitelor de deşeuri, constituite de contribuabilii care desfăşoară activități de depozitare a deşeurilor, potrivit legii, în limita sumei stabilite prin proiectul pentru închiderea şi urmărirea postînchidere a depozitului, corespunzătoare cotei-părți din tarifele de depozitare percepute;

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere a aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română. *Norme metodologice*

(2) Contribuabilii autorizați să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă şi să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile înregistrate în legătură cu realizarea şi vânzarea zăcămintelor naturale şi cheltuielile efectuate cu extracția, prelucrarea şi livrarea acestora, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice

(3) Pentru titularii de acorduri petroliere, care desfăşoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă mai mare de 100 m, cota provizionului constituit pentru dezafectarea sondelor, demobilizarea instalațiilor, a dependințelor şi anexelor, precum şi pentru reabilitarea mediului este de 10%, aplicată asupra diferenței dintre veniturile şi cheltuielile înregistrate, pe toată perioada exploatării petroliere.

(4) Regia Autonomă "Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian" - ROMATSA constituie trimestrial un provizion, potrivit prevederilor legale, pentru diferența dintre veniturile din exploatare realizate efectiv din activitatea de rută aeriană şi costurile efective ale activității de rută aeriană, care este utilizat pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare care depăşesc tarifele stabilite anual de EUROCONTROL.

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinației provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă. *Norme metodologice*

(5[1]) Prin excepție de la prevederile alin. (5), rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după **data de** 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz. *Norme metodologice*

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc dobânzi şi penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele de influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România. *Norme metodologice*

(7) În înțelesul prezentului articol, prin constituirea unui provizion sau a unei rezerve se înțelege şi majorarea unui provizion sau a unei rezerve.

(8) Provizioanele constituite pentru creanțele asupra clienților, înregistrate de către contribuabili înainte de 1 ianuarie 2004, sunt deductibile în limitele prevăzute la alin. (1) lit. c), în situația în care creanțele respective îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) nu sunt garantate de altă persoană;

b) sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului;

d) creanța este deținută asupra unei persoane juridice pentru care a fost deschisă procedura falimentului, pe baza hotărârii judecătoreşti prin care se atestă această situație;

e) nu au mai fost constituite provizioane deductibile fiscal pentru creanța respectivă.

ART. 23

Cheltuieli cu dobânzile şi diferențe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențele de curs valutar, aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare, sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depăşesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile şi pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare şi organizații similare, menționate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obținute de la instituțiile de credit române sau străine, instituțiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum şi cele obținute în baza obligațiunilor admise la tranzacționare pe o piață reglementată nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care îşi desfăşoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, instituțiilor de credit, precum şi instituțiilor financiare nebancare.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu. *Norme metodologice*

ART. 24

Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut şi utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea;

b) mijloacele fixe puse în funcțiune parțial, pentru care nu s-au întocmit formele de înregistrare ca imobilizare corporală; acestea se cuprind în grupele în care urmează a se înregistra, la valoarea rezultată prin însumarea cheltuielilor efective ocazionate de realizarea lor;

c) investițiile efectuate pentru descopertă în vederea valorificării de substanțe minerale utile, precum şi pentru lucrările de deschidere şi pregătire a extracției în subteran şi la suprafață;

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali şi care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix;

e) investițiile efectuate din surse proprii, concretizate în bunuri noi, de natura celor aparținând domeniului public, precum şi în dezvoltări şi modernizări ale bunurilor aflate în proprietate publică;

f) amenajările de terenuri.

(4) Nu reprezintă active amortizabile:

a) terenurile, inclusiv cele împădurite;

b) tablourile şi operele de artă;

c) fondul comercial;

d) lacurile, bălțile şi iazurile care nu sunt rezultatul unei investiții;

e) bunurile din domeniul public finanțate din surse bugetare;

f) orice mijloc fix care nu îşi pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;

g) casele de odihnă proprii, locuințele de protocol, navele, aeronavele, vasele de croazieră, altele decât cele utilizate în scopul realizării veniturilor.

(5) *** Abrogat

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

a) în cazul construcțiilor, se aplică metoda de amortizare liniară;

b) în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al maşinilor, uneltelor şi instalațiilor, precum şi pentru computere şi echipamente periferice ale acestora, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată;

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabileşte prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix amortizabil.

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani. *Norme metodologice*

(9) În cazul metodei de amortizare accelerată, amortizarea se calculează după cum urmează:

a) pentru primul an de utilizare, amortizarea nu poate depăşi 50% din valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniul contribuabilului a mijlocului fix;

b) pentru următorii ani de utilizare, amortizarea se calculează prin raportarea valorii rămase de amortizare a mijlocului fix la durata normală de utilizare rămasă a acestuia.

(10) Cheltuielile aferente achiziționării de brevete, drepturi de autor, licențe, mărci de comerț sau fabrică şi alte imobilizări necorporale recunoscute din punct de vedere contabil, cu excepția cheltuielilor de constituire şi a fondului comercial, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenție se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

Norme metodologice

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

b) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesionare sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune de cel care a efectuat investiția, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investițiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor şi a construcțiilor minelor, salinelor cu extracție în soluție prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanțe minerale solide şi cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor şi care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum şi a investițiilor pentru descopertă se calculează pe unitate de produs, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1. din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracții petroliere, precum şi la cheltuielile de investiții pentru descopertă;

2. din 10 în 10 ani la saline;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate şi în funcție de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcționare prevăzut în cărțile tehnice, pentru cele achiziționate după **data de** 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuințele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeței construite prevăzute de legea locuinței;

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n). *Norme metodologice*

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale, la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la **data de** 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi penalități de întârziere de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. *Norme metodologice*

(13) Pentru investițiile realizate în parcurile industriale până la **data de** 31 decembrie 2006 se acordă o deducere suplimentară din profitul impozabil, în cotă de 20% din valoarea investițiilor în construcții sau a reabilitărilor de construcții, infrastructură internă şi de conexiune la rețeaua publică de utilități, ținând seama de prevederile legale în vigoare privind clasificarea şi duratele normate de utilizare a mijloacelor fixe amortizabile. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (12) nu pot beneficia de facilitățile prevăzute în prezentul alineat.

(14) Cheltuielile aferente localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activități pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale se recuperează în rate egale pe o perioadă de 5 ani, începând cu luna în care sunt efectuate cheltuielile. Cheltuielile aferente achiziționării oricărui drept de exploatare a resurselor naturale se recuperează pe măsură ce resursele naturale sunt exploatate, proporțional cu valoarea recuperată raportată la valoarea totală estimată a resurselor.

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la **data de** 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. *Norme metodologice*

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi înființării şi funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol. *Norme metodologice*

(17) În cazul unei imobilizări corporale care la data intrării în patrimoniu are o valoare fiscală mai mică decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, contribuabilul poate opta pentru deducerea cheltuielilor aferente imobilizării sau pentru recuperarea acestor cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol **.**

(18) Cheltuielile aferente achiziționării sau producerii de containere sau ambalaje, care circulă între contribuabil şi clienți, se recuperează prin deduceri de amortizare, prin metoda liniară, pe durata normală de utilizare stabilită de contribuabilul care îşi menține dreptul de proprietate asupra containerelor sau a ambalajelor.

(19) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele privind clasificația şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

(20) *** Abrogat.

(21) Pentru titularii de acorduri petroliere şi subcontractanții acestora, care desfăşoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, se calculează amortizarea imobilizărilor corporale şi necorporale aferente operațiunilor petroliere, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor, pe unitatea de produs, cu un grad de utilizare de 100%, în funcție de rezerva exploatabilă de substanță minerală utilă, pe durata acordului petrolier. Cheltuielile aferente investițiilor în curs, imobilizărilor corporale şi necorporale efectuate pentru operațiunile petroliere vor fi reflectate în contabilitate atât în lei, cât şi în euro; aceste cheltuieli, înregistrate în contabilitate în lei, vor fi reevaluate la sfârşitul fiecărui exercițiu financiar pe baza valorilor înregistrate în contabilitate în euro, la cursul de schimb euro/leu comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a fiecărui exercițiu financiar.

(22) Prevederile Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se aplică la calculul profitului impozabil, cu excepția prevederilor art. 3 alin. 2 lit. a) şi ale art. 8 din aceeaşi lege.

ART. 25
Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate.

Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatarul deduce chiria (rata de leasing). *Norme metodologice*

ART. 26

Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1), respectiv alin. (5), de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani, respectiv 7 ani, după caz.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pierderea fiscală anuală realizată începând cu anul 2009, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

Norme metodologice

ART. 27

Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare

(1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă. *Norme metodologice*

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3). *Norme metodologice*

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare; *Norme metodologice*

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuire proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor şi pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare; *Norme metodologice*

d) achiziționarea de către o persoană juridică română a minimum 50% din titlurile de participare la altă persoană juridică română, în schimbul unor titluri de participare la persoana juridică achizitoare şi, dacă este cazul, a unei plăți în numerar care nu depăşeşte 10% din valoarea nominală a titlurilor de participare emise în schimb.

(4) În cazul operațiunilor de reorganizare prevăzute la alin. (3) se aplică următoarele reguli:

a) transferul activelor şi pasivelor nu se tratează ca un transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu;

b) schimbul unor titluri de participare deținute la o persoană juridică română cu titluri de participare la o altă persoană juridică română nu se tratează ca transfer impozabil în înțelesul prezentului titlu şi al titlului III;

c) distribuirea de titluri de participare în legătură cu divizarea unei persoane juridice române nu se tratează ca dividend;

d) valoarea fiscală a unui activ sau pasiv, aşa cum este prevăzut la lit. a), este egală, pentru persoana care primeşte un astfel de activ, cu valoarea fiscală pe care respectivul activ a avut-o la persoana care l-a transferat;

e) amortizarea fiscală pentru orice activ prevăzut la lit. a) se determină în continuare în conformitate cu regulile prevăzute la art. 24, care s-ar fi aplicat de persoana care a transferat activul, dacă transferul nu ar fi avut loc;

f) transferul unui provizion sau al unei rezerve nu se consideră o reducere sau anulare a provizionului sau rezervei, potrivit art. 22 alin. (5), dacă un alt contribuabil le preia şi le menține la valoarea avută înainte de transfer;

g) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. b), care sunt primite de o persoană, trebuie să fie egală cu valoarea fiscală a titlurilor de participare care sunt transferate de către această persoană;

h) valoarea fiscală a titlurilor de participare prevăzute la lit. c), care au fost deținute înainte de a fi distribuite, se alocă între aceste titluri de participare şi titlurile de participare distribuite, proporțional cu prețul de piață al titlurilor de participare, imediat după distribuire.

(5) Dacă o persoană juridică română deține minimum 15%, respectiv 10%, începând cu anul 2009, din titlurile de participare la o altă persoană juridică română care transferă active şi pasive către prima persoană juridică, printr-o operațiune prevăzută la alin. (3), anularea acestor titluri de participare nu se consideră transfer impozabil.

(6) *** Abrogat

(7) În înțelesul prezentului articol, valoarea fiscală a unui activ, a unui pasiv sau a unui titlu de participare este valoarea utilizată pentru calculul amortizării şi al câştigului sau pierderii, în înțelesul impozitului pe venit ori al impozitului pe profit.

ART. 27[1]

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, transferurilor de active şi schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică:

a) operațiunilor de fuziune, divizare, divizare parțială, transferurilor de active şi schimburilor de acțiuni în care sunt implicate societăți din două sau mai multe state membre;

b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE).

(3) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. fuziune - operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către o altă societate existentă, în schimbul emiterii către participanții lor a titlurilor de participare reprezentând capitalul celeilalte societăți şi, dacă este cazul, al plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

b) două sau mai multe societăți, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor unei alte societăți care se înființează, în schimbul emiterii către participanții lor a unor titluri de participare reprezentând

capitalul noii societăți şi, dacă este cazul, a plății în numerar a maximum 10% din valoarea nominală ori, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor respective;

c) o societate, în momentul dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către societatea care deține toate titlurile de participare ce reprezintă capitalul său;

2. divizare - operațiunea prin care o societate, în momentul şi ca efect al dizolvării fără lichidare, îşi transferă totalitatea activelor şi pasivelor către două sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, de titluri de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

3. divizare parțială - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, una sau mai multe ramuri de activitate, către una sau mai multe societăți existente ori nou-înființate, lăsând cel puțin o ramură de activitate în compania cedentă, în schimbul emiterii către participanții săi, pe bază de proporționalitate, titlurile de participare reprezentând capitalul societăților beneficiare şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor;

4. active şi pasive transferate - activele şi pasivele societății cedente care, în urma fuziunii, divizării sau divizării parțiale, sunt integrate unui sediu permanent al societății beneficiare, situat în statul membru al societății cedente, şi care contribuie la generarea profiturilor sau pierderilor luate în calcul la stabilirea bazei de impozitare;

5. transfer de active - operațiunea prin care o societate transferă, fără a fi dizolvată, totalitatea sau una ori mai multe ramuri ale activității sale către altă societate, în schimbul transferării titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare;

6. schimb de acțiuni - operațiunea prin care o societate dobândeşte o participație în capitalul altei societăți în aşa fel încât dobândeşte majoritatea drepturilor de vot sau majoritatea titlurilor de participare în societatea respectivă, în schimbul emiterii către participanții acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale şi, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb;

7. societate cedentă - societatea care îşi transferă activele şi pasivele ori care transferă totalitatea sau una ori mai multe dintre ramurile activității sale;

8. societate beneficiară - societatea care primeşte activele şi pasivele sau totalitatea ori una sau mai multe dintre ramurile de activitate ale societății cedente;

9. societate achiziționată - societatea în care altă societate deține o participație, în urma unui schimb de titluri de participare;

10. societate achizitoare - societatea care achiziționează o participație, din acțiunile unei societăți, în urma unui schimb de titluri de participare;

11. ramură de activitate - totalitatea activului şi pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;

12. societate dintr-un stat membru - orice societate care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

a) are una dintre formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu; ***Norme metodologice***

b) în conformitate cu legislația fiscală a statului membru, este considerată ca având-şi sediul fiscal în statul membru şi, în temeiul convenției încheiate cu un stat terț privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plăteşte impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opțiuni ori exceptări.

13. Transferul sediului social înseamnă o operațiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze ori fără să creeze o societate nouă, îşi transferă sediul social din România într-un alt stat membru.

(4) Operațiunile de fuziune sau de divizare nu sunt transferuri impozabile pentru diferența dintre prețul de piață al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică numai dacă compania beneficiară calculează amortizarea şi orice câştig sau pierdere, aferente activelor şi pasivelor transferate, în concordanță cu dispozițiile care ar fi fost aplicate companiei cedente dacă fuziunea, divizarea sau divizarea parțială nu ar fi avut loc.

(6) În cazul în care provizioanele sau rezervele constituite au fost anterior deduse din baza impozabilă de către societatea cedentă şi nu provin de la sediile permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, în aceleaşi condiții de deducere, de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România, societatea beneficiară asumându-şi astfel drepturile şi obligațiile societății cedente.

(7) Referitor la operațiunile menționate la alin. (2), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.

(8) Atunci când o societate beneficiară deține o participație la capitalul societății cedente, veniturile societății beneficiare provenite din anularea participației sale nu se impozitează în cazul în care participația societății beneficiare la capitalul societății cedente este mai mare de 15%, respectiv 10%, începând cu **data de** 1 ianuarie 2009.

(9) În cazul schimbului de acțiuni se aplică următoarele:

a) atribuirea, în cazul fuziunii, divizării sau al unui schimb de acțiuni, a titlurilor de participare reprezentând capitalul societății beneficiare ori achizitoare unui participant al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului III;

b) atribuirea, în cazul divizării parțiale, a titlurilor de participare ale societății cedente, reprezentând capitalul societății beneficiare, nu reprezintă transferuri impozabile potrivit prezentului titlu şi titlului III;

c) dispozițiile lit. a) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite o valoare fiscală mai mare decât valoarea pe care acestea o aveau înainte de fuziune, divizare sau schimb de acțiuni;

d) dispozițiile lit. b) se aplică numai dacă acționarul nu atribuie titlurilor de participare primite şi celor deținute în compania cedentă o valoare fiscală mai mare decât valoarea titlurilor deținute la societatea cedentă înainte de divizarea parțială;

e) profitul sau venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor de participare se impozitează potrivit prevederilor prezentului titlu sau ale titlului III, după caz;

f) expresia valoare fiscală reprezintă valoarea ce este utilizată pentru calcularea veniturilor sau pierderilor, în scopul determinării venitului impozabil ori aportului de capital al unui participant al societății;

(10) Dispozițiile alin. (4) - (9) se aplică şi transferului de active.

(10^1) În cazul în care activele şi pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare, divizare parțială sau transfer de active includ şi activele şi pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.

(10^2) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperative europene:

a) atunci când o societate europeană sau o societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru, acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ şi pasiv transferate şi valoarea lor fiscală, pentru acele active şi pasive ale societății europene ori societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau al societății cooperative europene în România şi care contribuie la generarea profitului ori pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal;

b) transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea şi orice câştiguri sau pierderi aferente activelor şi pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca şi cum transferul sediului social nu ar fi avut loc;

c) provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societățile europene ori societățile cooperative europene şi care nu provin de la sediile permanente din străinătate pot fi preluate, în aceleaşi condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau al societății cooperative europene;

d) referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății europene sau al societății cooperative europene situat în România;

e) transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să dea naştere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.

(11) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când fuziunea, divizarea, divizarea parțială, transferul de active sau schimbul de acțiuni:

a) are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective frauda şi evaziunea fiscală. Faptul că una dintre operațiunile prevăzute la alin. (2) nu este îndeplinită din motive economice valabile, cum ar fi restructurarea sau raționalizarea activităților societăților participante la operațiune, poate constitui o prezumție că operațiunea are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele principale frauda şi evaziunea fiscală;

b) are drept efect faptul că o societate, implicată sau nu în operațiune, nu mai îndeplineşte condițiile necesare reprezentării angajaților în organele de conducere ale societății, în conformitate cu acordurile în vigoare înainte de operațiunea respectivă. Această prevedere se aplică în măsura în care în societățile la care face referire prezentul articol nu se aplică dispozițiile comunitare care conțin norme echivalente privind reprezentarea angajaților în organele de conducere ale societății.

(12) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 90/434/CEE privind impunerea fuziunilor, divizărilor şi transferului activelor şi schimburilor de valori mobiliare între companii ale unor state membre diferite, amendată prin Directiva 2005/19/CE.

ART. 28
Asocieri fără personalitate juridică

(1) În cazul unei asocieri fără personalitate juridică, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare în asociere.

(2) Orice asociere fără personalitate juridică dintre persoane juridice străine, care îşi desfăşoară activitatea în România, trebuie să desemneze una din părți care să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat potrivit prezentului titlu. Persoana desemnată este responsabilă pentru:

a) înregistrarea asocierii la autoritatea fiscală competentă, înainte ca aceasta să înceapă să desfăşoare activitate;

b) conducerea evidențelor contabile ale asocierii;

c) plata impozitului în numele asociaților, conform art. 34 alin. (1);

d) depunerea unei declarații fiscale trimestriale la autoritatea fiscală competentă, care să conțină informații cu privire la partea din veniturile şi cheltuielile asocierii care este atribuibilă fiecărui asociat, precum şi impozitul care a fost plătit la buget în numele fiecărui asociat;

e) furnizarea de informații în scris, către fiecare asociat, cu privire la partea din veniturile şi cheltuielile asocierii care îi este atribuibilă acestuia, precum şi la impozitul care a fost plătit la buget în numele acestui asociat.

(3) Într-o asociere fără personalitate juridică între două sau mai multe persoane juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate se atribuie fiecărui asociat, corespunzător cotei de participare din asociere.

(4) Într-o asociere fără personalitate juridică cu o persoană juridică străină şi/sau cu persoane fizice nerezidente, precum şi cu persoane fizice române, persoana juridică română trebuie să îndeplinească obligațiile ce îi revin fiecărui asociat, potrivit prezentului titlu.

ART. 28[1]
Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene

Prevederile referitoare la persoana juridică română ale art. 13 lit. d) şi e), art. 14 lit. d) şi e), art. 20 lit. a), art. 20[1] alin. (1) - (3), art. 23 alin. (7), art. 27 alin. (2) - (5), art. 28 alin. (3) şi (4), art. 30 alin. (1), (1[1]), (3) şi (4), art. 31 alin. (1) şi (3), precum şi ale art. 36 se aplică, în aceleaşi condiții şi situații, şi persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene.

CAP. 3
Aspecte fiscale internaționale

ART. 29
Veniturile unui sediu permanent

(1) Persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România au obligaţia de a plăti impozitul pe profit pentru profitul impozabil care este atribuibil sediului permanent.

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în cap. 2 al prezentului titlu, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile. *Norme metodologice*

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea preţului de piaţă al unui transfer făcut între persoana juridică străină şi sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deţine o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer. *Norme metodologice*

(4) Înainte de a desfăşura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal al persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

ART. 30

Venituri obţinute de persoanele juridice străine din proprietăţi imobiliare şi din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

(1) Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(1^1) În perioada 1 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2009 inclusiv, nu se impozitează profitul obţinut de persoanele juridice străine din tranzacţionarea pe piaţa autorizată şi supravegheată de Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română.

(2) Veniturile din proprietăţile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România;

b) câştigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de proprietatea imobiliară situată în România;

c) câştigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă minimum 50% din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România;

d) veniturile obținute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câştigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

(3) Orice persoană juridică străină care obține venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română are obligația de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, şi de a depune declarații de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligații.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) obținute de persoanele juridice străine, obligația de a calcula, reține, declara şi vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacției.

Norme metodologice

(5) *** Abrogat

(6) Prevederile art. 119 se aplică oricărei persoane care are obligația să rețină impozit, în conformitate cu prezentul articol.

Norme metodologice

ART. 31

Credit fiscal

(1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă şi veniturile sunt impozitate atât în România cât şi în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin şi dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

(4) *** Abrogat

(5) *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 32

Pierderi fiscale externe

Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice

CAP. 4 *** Abrogat

ART. 33 * Abrogat**

CAP. 5
Plata impozitului şi depunerea declarațiilor fiscale

ART. 34

Plata impozitului

(1) Plata impozitului se face astfel:

a) contribuabilii, societăți comerciale bancare, persoane juridice române, şi sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, actualizate cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35 alin. (1);

b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara şi plăti impozitul pe profit trimestrial până la **data de** 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel. Începând cu anul 2012, aceşti contribuabili urmează să aplice sistemul plăților anticipate prevăzut pentru contribuabilii menționați la lit. a).

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică, impozitul datorat de către contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) şi e) şi reținut de către persoana juridică responsabilă se calculează prin aplicarea cotei de impozit asupra părții din profiturile asocierii, care este atribuibilă fiecărui asociat. Persoana responsabilă are obligația de a declara şi plăti impozitul pe profit trimestrial, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se distribuie rezultatul asocierii.

(3) Contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. d) au obligația de a declara şi plăti impozit pe profit trimestrial, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului.

(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara şi plăti impozitul pe profit anual, până la **data de** 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritar din cultura cerealelor şi a plantelor tehnice, pomicultură şi viticultură au obligația de a declara şi plăti impozitul pe profit anual, până la **data de** 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara şi efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) nou-înființați sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

Norme metodologice

(7[1]) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a), pentru efectuarea plăților anticipate în anul 2011, aplică următoarele reguli:

a) contribuabilii care în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010 datorează impozit pe profit/impozit minim şi în perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2010 datorează impozit pe profit efectuează trimestrial plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul unei pătrimi din suma rezultată prin adunarea impozitului datorat în cele două perioade, actualizată cu indicele de inflație prevăzut la alin. (1);

b) contribuabilii care în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010 datorează impozit pe profit/impozit minimşşi în perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2010 înregistrează pierdere fiscală efectuează trimestrial plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul unei pătrimi din impozitul pe profit/impozitul minim aferent primei perioade, actualizat cu indicele de inflație prevăzut la alin. (1).

(8) În cazul contribuabililor care în anul precedent au beneficiat de scutiri de la plata impozitului pe profit, conform legii, iar în anul pentru care se calculează şi se efectuează plățile anticipate nu mai beneficiază de facilitățile fiscale respective, impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit determinat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, luându-se în calcul şi impozitul pe profit scutit.

(9) Declararea, regularizarea şi plata impozitului pe profit aferent anului fiscal 2006, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) lit. a), se efectuează până la **data de** 31 martie 2007.

(10) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) plătesc pentru ultimul trimestru o sumă egală cu impozitul calculat şi evidențiat pentru trimestrul III al aceluiaşi an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35 alin. (1).

(11) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), care definitivează până la **data de** 25 februarie închiderea exercițiului financiar anterior, depun declarația anuală de impozit pe profit şi plătesc impozitul pe profit aferent anului fiscal încheiat, până la **data de** 25 februarie inclusiv a anului următor.

(12) Persoanele juridice care încetează să existe în cursul anului fiscal au obligația să depună, prin excepție de la prevederile art. 35 alin. (1), declarația anuală de impozit pe profit şi să plătească impozitul până la **data** depunerii situațiilor financiare la registrul comerțului.

(13) Obligațiile fiscale reglementate de prezentul titlu sunt venituri ale bugetului de stat. Impozitul pe profit datorat pentru anul 2006 de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor județene, precum şi de către societățile comerciale în care consiliile locale şi/sau județene sunt acționari majoritari se declară, se regularizează şi se plăteşte la bugetele locale respective, până la **data de** 31 martie 2007. Dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile înregistrate de către regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor județene, precum şi de către societățile comerciale în care consiliile locale şi/sau județene sunt acționari majoritari se datorează şi se plătesc potrivit legii.

(13[1]) Prin excepție de la prevederile alin. (13), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere şi amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor județene, precum şi cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale şi/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârşitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

(14) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), indicele de inflație necesar pentru actualizarea plăților anticipate se comunică, prin ordin al ministrului finanțelor publice, până la **data de** 15 aprilie a anului fiscal pentru care se efectuează plățile anticipate.

(15) Contribuabilii care, până la **data de** 30 septembrie 2010 inclusiv, au fost obligați la plata impozitului minim au obligația de a declara şi de a plăti impozitul pe profit, respectiv de a efectua plata anticipată, după caz, aferente trimestrului III al anului 2010, până la **data de** 25 octombrie 2010, potrivit prevederilor în vigoare la **data de** 30 septembrie 2010.

(16) Contribuabilii care, până la **data de** 30 septembrie 2010 inclusiv, au fost obligați la plata impozitului minim, pentru definitivarea impozitului pe profit datorat pentru anul fiscal 2010, aplică următoarele reguli:

a) pentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010:

— determinarea impozitului pe profit aferent perioadei respective şi efectuarea comparației cu impozitul minim anual, prevăzut la art.18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010, prin împărțirea

impozitului minim anual la 12 şi înmulțirea cu numărul de luni aferent perioadei respective, în vederea stabilirii impozitului pe profit datorat;

— stabilirea impozitului pe profit datorat — prin excepție de la prevederile alin. (1), (5) şi (11) şi ale art. 35 alin. (1), depunerea declarației privind impozitul pe profitpentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010 şi plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii, până la **data de** 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2010:

— contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit şi plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor alin. (1), (5) şi (11) şi ale art. 35 alin. (1).

(17) În aplicarea prevederilor alin. (16), determinarea profitului impozabil şi a impozitului pe profit se efectuează urmărindu-se metodologia de calcul prevăzută de titlul II «Impozitul pe profit» în mod corespunzător pentru cele două perioade, luând în calcul veniturile şi cheltuielile înregistrate.

(18) Pierderea fiscală înregistrată în cele două perioade aferente anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor art. 26, perioada 1 octombrie – 31 decembrie 2010 fiind considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi**.**

(19) *** Abrogat.

ART. 35 Depunerea declarațiilor de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la **data de** 25 aprilie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la art. 34 alin. (4), (5), (11), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.

(2) *** Abrogat

(3) Contribuabilii sunt răspunzători pentru calculul impozitului pe profit.

CAP. 6
Impozitul pe dividende
Reținerea impozitului pe dividende

ART. 36
Declararea, reținerea şi plata impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care distribuie/plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligația să rețină, să declare şi să plătească impozitul pe dividende reținut către bugetul de stat, astfel cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 16% asupra dividendului brut distribuit/plătit unei persoane juridice române.

(3) Impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se distribuie/plăteşte dividendul. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plăteşte până la **data de** 25 ianuarie a anului următor.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române, dacă beneficiarul dividendelor deține, la data plății dividendelor, minimum 10% din titlurile de participare ale celeilalte persoane juridice, pe o perioadă de 2 ani împliniți până la data plății acestora inclusiv.

(4^1) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul dividendelor distribuite/plătite de o persoană juridică română:

a) fondurilor de pensii facultative, respectiv fondurilor de pensii administrate privat;

b) organelor administrației publice care exercită, prin lege, drepturile şi obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului la acele persoane juridice române.

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică şi asupra sumelor distribuite/plătite fondurilor deschise de investiții, încadrate astfel, potrivit reglementărilor privind piața de capital.

Norme metodologice

Notă: Conform art. II din Ordonanța Guvernului nr. 200/2008:

Scutirea impozitului pe dividendele reinvestite

(1) Dividendele reinvestite începând cu 2009, în scopul păstrării şi creşterii de noi locuri de muncă pentru dezvoltarea activității persoanelor juridice române distribuitoare de dividende, conform obiectului de activitate al acestora înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului, sunt scutite de la plata impozitului pe dividende.

(2) Sunt scutite de la plata impozitului pe dividende şi dividendele investite în capitalul social al altei persoane juridice române, în scopul creării de noi locuri de muncă, pentru dezvoltarea activității acesteia, conform obiectului de activitate înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(3) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) şi (2) se aprobă prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor şi al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

CAP. 7
Dispoziții tranzitorii şi finale

ART. 37
Pierderi fiscale din perioadele de scutire

Orice pierdere fiscală netă care apare în perioada în care contribuabilul a fost scutit de impozitul pe profit poate fi recuperată din profiturile impozabile viitoare, potrivit art. 26. Pierderea fiscală netă este diferența dintre pierderile fiscale totale pe perioada de scutire şi profitul impozabil total în aceeaşi perioadă.

ART. 37[1]
Pierderi realizate printr-un sediu permanent din străinătate

(1) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate, înregistrate până la **data de** 31 decembrie 2009 inclusiv, se recuperează potrivit prevederilor în vigoare până la această dată.

(2) Pentru anul 2010, pierderile realizate printr-un sediu permanent situat într-un stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri se determină luând în calcul veniturile şi cheltuielile înregistrate de la începutul anului fiscal.

ART. 38
Dispoziții tranzitorii

(1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zonă defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

Norme metodologice

(2) Contribuabilii care au efectuat cheltuieli cu investiții înainte de 1 iulie 2002, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni şi în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, şi care continuă investițiile conform ordonanței menționate, beneficiază în continuare de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidențiate, făcute cu investițiile respective, fără a depăşi **data de** 31 decembrie 2006.

(3) Contribuabilii care îşi desfăşoară activitatea în zona liberă pe bază de licenţă şi care până la **data de** 1 iulie 2002 au realizat investiţii în zona liberă, în active corporale amortizabile utilizate în industria prelucrătoare, în valoare de cel puţin 1.000.000 dolari S.U.A., beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit, în continuare, până la **data de** 31 decembrie 2006. Dispoziţiile prezentului alineat nu se mai aplică în situaţia în care survin modificări în structura acţionariatului contribuabilului. În înţelesul prezentului alineat, modificare de acţionariat în cazul societăţilor cotate se consideră a fi o modificare a acţionariatului în proporţie de mai mult de 25% din numărul acţiunilor, pe parcursul unui an calendaristic.

(4) Cu excepţia prevederilor alin. (3), contribuabilii care obţin venituri din activităţi desfăşurate pe bază de licenţă într-o zonă liberă au obligaţia de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la **data de** 31 decembrie 2004. *Norme metodologice*

(5) Contribuabilii care beneficiază de facilităţile prevăzute la alin. (1) - (4) nu pot beneficia de amortizarea accelerată sau de deducerea prevăzută la art. 24 alin. (12).

(6) Unităţile protejate destinate persoanelor cu handicap, definite prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare, sunt scutite de la plata impozitului pe profit dacă minimum 75% din sumele obţinute prin scutire se reinvestesc în vederea achiziţiei de echipament tehnologic, maşini, utilaje, instalaţii şi/sau pentru amenajarea locurilor de muncă protejate. Scutirea de la plata impozitului pe profit se aplică până la **data de** 31 decembrie 2006.

(7) Contribuabilii direct implicaţi în producţia de filme cinematografice, înscrişi ca atare în Registrul cinematografic, beneficiază, până la **data de** 31 decembrie 2006, de:

a) scutirea de la plata impozitului pe profit a cotei-părţi din profitul brut reinvestit în domeniul cinematografiei;

b) reducerea impozitului pe profit în proporţie de 20%, în cazul în care se creează noi locuri de muncă şi se asigură creşterea numărului scriptic de angajaţi, cu cel puţin 10% faţă de anul financiar precedent.

(8) Societatea Naţională "Nuclearelectrica" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la **data de** 31 decembrie 2010, în condiţiile în care profitul este utilizat exclusiv pentru finanţarea lucrărilor de investiţii la obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2, potrivit legii.

(9) Societatea Comercială "Automobile Dacia" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la **data de** 31 decembrie 2006.

(10) Societatea Comercială "Sidex" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la **data de** 31 decembrie 2004.

(11) Compania Națională "Aeroportul Internațional Henri Coandă - Otopeni" - S.A. beneficiază de scutire de la plata impozitului pe profit până la **data de** 31 decembrie 2006.

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la **data de** 31 decembrie 2006:

a) veniturile realizate din activitățile desfăşurate pentru obiectivul Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2, până la punerea în funcțiune a acestuia;

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii; *Norme metodologice*

c) veniturile realizate din practicarea apiculturii.

(13) Pentru investițiile directe cu impact semnificativ în economie, realizate până la **data de** 31 decembrie 2006, potrivit legii, contribuabilii pot deduce o cotă suplimentară de 20% din valoarea acestora. Deducerea se calculează în luna în care se realizează investiția. În situația în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art. 26. Pentru investițiile realizate se poate calcula amortizare accelerată, cu excepția investițiilor în clădiri. Contribuabilii care beneficiază de facilitățile prevăzute la prezentul alineat nu pot aplica prevederile art. 24 alin. (12).

(14) Facilitățile fiscale privind impozitul pe profit din actele normative menționate în prezentul articol, precum şi cele care decurg din alte acte normative date în aplicarea acestora rămân în vigoare până la termenele şi în condițiile stipulate de acestea.

ANEXA 1

LISTA SOCIETĂȚILOR
la care se face referire în art. 27[1] alin. (3) pct. 12 lit. a)

a) societățile înființate în baza Reglementării Consiliului nr. 2.157/2001/CE, din 8 octombrie 2001, privind statutul societății europene (SE) şi a Directivei 2001/86/CE a Consiliului, din 8 octombrie 2001, de completare a Statutului societății europene în ceea ce priveşte implicarea lucrătorilor şi asociațiile cooperatiste înființate în baza Reglementării Consiliului (CE) nr. 1.435/2003, din 22 iulie 2003, privind Statutul Societății Cooperative Europene (SCE) şi a Directivei Consiliului 2003/72/CE, din 22 iulie 2003, de completare a Statutului Societății Cooperative Europene cu privire la implicarea angajaților;

b) societățile înființate în baza legii belgiene, cunoscute ca "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée a responsabilite limitee"/"besloten

vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité limitée"/"cooperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité illimitée"/"cooperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", întreprinderi publice ce au adoptat una dintre formele juridice menționate mai sus, şi alte societăți constituite conform legii belgiene, supuse impozitului pe profit belgian;

c) societățile înființate în baza legislației cehe, cunoscute ca "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym";

d) societățile înființate în baza legii daneze, cunoscute ca "aktieselskab" şi "anpartsselskab"; alte societăți supuse impozitării conform legii impozitului pe profit, în măsura în care venitul lor impozabil este calculat şi impozitat în conformitate cu regulile generale ale legislației fiscale aplicabile la "aktieselskaber";

e) societățile înființate în baza legii germane, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des offentlichen Rechts", şi alte societăți constituite conform legii germane, supuse impozitului pe profit german;

f) societățile înființate în baza legii estoniene ca "taisuhing", "usaldusuhing", "osauhing", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

g) societățile înființate în baza legii greceşti, cunoscute ca "anonume etaireia", "etaireia periorismenes eutuns (E.P.E.)";

h) societățile înființate în baza legii spaniole, cunoscute ca "sociedad anonima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", organisme de drept public care funcționează în baza legii private;

i) societățile înființate în baza legii franceze, cunoscute ca "société anonyme", " société en commandite par actions", " société à responsabilité limitée", " sociétés par actions simplifiées", " sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'epargne et de prévoyance", " sociétés civiles", care sunt automat supuse impozitului pe profit, "cooperatives", "unions de cooperatives", întreprinderi publice industriale şi comerciale şi alte societăți constituite conform legii franceze, supuse impozitului pe profit francez;

j) societățile înființate sau existente în baza legii irlandeze, organisme înființate pe baza legii asociațiilor industriale şi de aprovizionare, societăți de construcții, înființate pe baza legii asociațiilor de construcții, şi trusturile bancare de economii, înființate pe baza legii trusturilor bancare de economii, 1989;

k) societățile înființate în baza legii italiene, cunoscute ca "societa per azioni", "societa in accomandita per azioni", "societa a responsibilita limitata", "societa cooperative", "societa di mutua assircurazione" şi entități publice şi private a căror activitate este în întregime sau în principal comercială;

l) societățile înființate în baza legii cipriote ca "etaireies", supuse impozitului pe profit;

m) societățile înființate în baza legii letone, cunoscute ca "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

n) societăţile înfiinţate în baza legii lituaniene;

o) societăţile înfiinţate în baza legii statului Luxemburg, cunoscute ca " société anonyme", " société en commandite par actions", " société a responsabilite limitee", " société cooperative", " société cooperative organisee comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'epargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou miniere de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des etablissements publics et des autres personnes morales de droit public", şi alte societăţi constituite în baza legii luxemburgheze, supuse impozitului pe profit luxemburghez;

p) societăţile înfiinţate în baza legii ungare, cunoscute ca "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

q) societăţile înfiinţate în baza legii malteze, cunoscute ca "Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata", "Socjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet";

r) societăţile înfiinţate în baza legii olandeze, cunoscute ca "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Cooperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "Vereniging op cooperatieve grondslag", "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", şi alte societăţi constituite în baza legii olandeze şi supuse impozitului pe profit olandez;

s) societăţile înfiinţate în baza legii austriece, cunoscute ca "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschrankter Haftung", "Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften";

ş) societăţile înfiinţate în baza legii poloneze, cunoscute ca "spolka akcyjna", "spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia";

t) societăţile comerciale sau societăţile de drept civil ce au formă comercială, precum şi alte entităţi a căror activitate este de natură comercială sau industrială, înregistrate potrivit legii portugheze;

ţ) societăţile înfiinţate în baza legii slovene, cunoscute ca "delniska druzba", "komanditna druzba', "druzba z omejeno odgovornostjo";

u) societăţile înfiinţate în baza legislaţiei slovace, cunoscute ca "akciova spolocnost", "spolocnost' s rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnost";

v) societăţile înfiinţate în baza legii finlandeze, cunoscute ca "osakeyhtio/aktiebolag", "osuuskunta/andelslag", "saastopankki/sparbank' and 'vakuutusyhtio/forsakringsbolag";

w) societăţile înfiinţate în baza legii suedeze, cunoscute ca "aktiebolag", "forsakringsaktiebolag", "ekonomiska foreningar", "sparbanker", "omsesidiga forsakringsbolag";

x) societăţile înfiinţate în baza legii Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

TITLUL III
Impozitul pe venit

Extras din OUG 109/2009: ART. V. Declararea, stabilirea şi plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislația în vigoare până la această dată.

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 39
Contribuabili

Următoarele persoane datorează plata impozitului conform prezentului titlu şi sunt numite în continuare contribuabili:

a) persoanele fizice rezidente;

b) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România;

c) persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activități dependente în România;

d) persoanele fizice nerezidente care obțin venituri prevăzute la art. 89.

ART. 40
Sfera de cuprindere a impozitului

(1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României;

b) în cazul persoanelor fizice rezidente, altele decât cele prevăzute la lit. a), numai veniturilor obținute din România, care sunt impuse la nivelul fiecărei surse din categoriile de venituri prevăzute la art. 41;

c) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România, venitului net atribuibil sediului permanent;

d) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care desfăşoară activitate dependentă în România, venitului salarial net din această activitate dependentă;

e) în cazul persoanelor fizice nerezidente, care obțin veniturile prevăzute la art. 39 lit. d), venitului determinat conform regulilor prevăzute în prezentul titlu, ce corespund categoriei respective de venit.

(2) Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) timp de 3 ani consecutiv vor fi supuse impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu al patrulea an fiscal.

ART. 41

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;

b) venituri din salarii, definite conform art. 55;

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;

d) venituri din investiții, definite conform art. 65;

e) venituri din pensii, definite conform art. 68;

f) venituri din activități agricole, definite conform art. 71;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform art. 75;

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare, definite conform art. 77^1;

i) „i) venituri din alte surse, definite conform art. 78 şi art. 79^1."

Norme metodologice

ART. 42

Venituri neimpozabile

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile şi alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii; *Norme metodologice*

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepția câştigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale; ***Norme metodologice***

b[1]) sumele primite ca urmare a exproprierii pentru cauză de utilitate publică, conform legii;

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii; ***Norme metodologice***

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanțate de la bugetul de stat;

e) *** Abrogată;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare, precum şi altele decât cele definite la cap. VIII[1];

Norme metodologice

h) drepturile în bani şi în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții şi elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională şi persoanele civile, precum şi cele ale gradaților şi soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat; ***Norme metodologice***

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moştenire ori donație. Pentru proprietățile imobiliare, în cazul moştenirilor şi donațiilor se aplică reglementările prevăzute la art. 77[1] alin. (2) şi (3);

k) veniturile din agricultură şi silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 71; ***Norme metodologice***

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activitățile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizațiilor internaționale din activitățile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultanță desfăşurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale şi organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfăşurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități şi cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii şi văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmaşii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum şi persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945; ***Norme metodologice***

t) premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupă valorică, precum şi la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuți de legislația în materie, în vederea pregătirii şi participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României; ***Norme metodologice***

u) premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport şi altele asemenea, obținute de elevi şi studenți în cadrul competițiilor interne şi internaționale, inclusiv elevi şi studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfăşurate în România; ***Norme metodologice***

v) prima de stat acordată pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007;

x) alte venituri care nu sunt impozabile, aşa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

ART. 43

Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit este de 16% şi se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:

a) activități independente;

b) salarii;

c) cedarea folosinței bunurilor;

d) investiții;

e) pensii;

f) activități agricole;

g) premii;

h) alte surse.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute expres pentru categoriile de venituri cuprinse în titlul III.

Norme metodologice

ART. 44

Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului. *Norme metodologice*

ART. 45

Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

(1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la zece lei, în sensul că fracțiunile sub 10 lei se majorează la 10 lei.

CAP. 2
Venituri din activități independente

ART. 46

Definirea veniturilor din activități independente

(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum şi din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfăşurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene şi modele, mostre, mărci de fabrică şi de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor şi altele asemenea.

Norme metodologice

ART. 47 * Abrogat.**

ART. 48

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 şi 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității, cu excepția reorganizărilor, când se păstrează destinația bunurilor

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă.

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;

3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;

4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului 3 din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizația plătită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f^1) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la fonduri de pensii facultative, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;".

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați şi contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituțiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing şi societățile de leasing;

m) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

n) cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);

e) donații de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere şi penalitățile datorate autorităților române şi străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) *** Abrogat.

i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

l^1) în perioada 1 ianuarie 2011 - 31 decembrie 2011 inclusiv, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul şoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază şi protecție, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfăşurare a activității, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări şi de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfăşurarea activității de instruire în cadrul şcolilor de şoferi.

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, şi să completeze Registrul-jurnal de încasări şi plăți, Registrul-inventar şi alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activității.

Norme metodologice

ART. 49

Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

(1) În cazul contribuabililor care realizează venituri comerciale definite la art.46 alin.(2) venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfăşurării activității.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au următoarele obligații:

- stabilirea nomenclatorului, conform Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit;
- stabilirea nivelului normelor de venit;
- publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(2^1) Norma de venit pentru fiecare activitate independentă desfăşurată de contribuabil care generează venit comercial nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.

(3) La stabilirea normelor anuale de venit, plafonul de venit determinat prin înmulțirea cu 12 a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, reprezintă venitul net anual înainte de aplicarea criteriilor.

Criteriile pentru stabilirea normelor de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale şi a municipiului Bucureşti sunt cele prevăzute în normele metodologice.

(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independentă, care generează venituri comerciale, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activități care generează venituri comerciale, venitul net din aceste activități se stabileşte prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate desemnată conform alin.(2) şi o altă activitate independentă, venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 48.

(7) *** Abrogat.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

Norme metodologice

ART. 50

Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabileşte prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 20% din venitul brut;

b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabileşte prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 25% din venitul brut;

b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită şi al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) şi (2). . *Norme metodologice*

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări şi plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că îşi pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Aceşti contribuabili au obligația să arhiveze şi să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege *Norme metodologice*

ART. 51

Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

(1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuşi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă nu se depune o cerere de renunțare de către contribuabil.

(3) Cererea de opțiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la **data de 31 ianuarie** inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate şi în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal. *Norme metodologice*

ART. 52

Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

(1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține şi de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignație;

c) venituri din activități desfăşurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

d) venituri din activități desfăşurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil ;

e) venituri din activitatea de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară;

e^1) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV^1, care nu generează o persoană juridică.

f) *** Abrogat.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabileşte după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

a^1) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit.e^1), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere;

b) *** Abrogat;

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la **data de 25 inclusiv a lunii următoare** celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. e[1]), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV[1].

Norme metodologice

(4) *** Abrogată.

ART. 52[1]

Opțiunea pentru stabilirea impozitului final pentru unele venituri din activități independente

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activitățile menționate la art. 52 alin. (1) lit. a) - e), pot opta pentru stabilirea impozitului pe venit ca impozit final. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract şi este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfăşurate pe baza acestuia.

(2) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut.

(3) Impozitul calculat şi reținut reprezintă impozit final.

(4) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de **25 inclusiv a lunii următoare** celei în care a fost reținut.

ART. 53

Plăți anticipate ale impozitului pe veniturile din activități independente

Contribuabilii care realizează venituri din activități independente au obligația să efectueze plăți anticipate în contul impozitului anual datorat la bugetul de stat, , potrivit art. 82, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 52, pentru care plata anticipată se efectuează prin reținere la sursă, sau pentru care impozitul este final, potrivit prevederilor art. 52[1]

ART. 54

Impozitarea venitului net din activități independente

Venitul net din activități independente se impozitează potrivit prevederilor capitolul 10 din prezentul titlu.

CAP. 3
Venituri din salarii

ART. 55
Definirea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică şi următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizații din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum şi la regiile autonome;

d^1) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

d^2) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) sumele acordate de organizații nonprofit şi de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;

j) indemnizația administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

j[1]) sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflație;

j[2]) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) şi (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii;

h) tichete-cadou acordate potrivit legii.

Norme metodologice

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanțate din buget; *Norme metodologice*

a[1]) *** Abrogat;

a[2]) *** Abrogat;

b) drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

Norme metodologice

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională, precum şi compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale; *Norme metodologice*

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari şi diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție şi de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare; *Norme metodologice*

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare a indemnizației primite pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice; *Norme metodologice*

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului; *Norme metodologice*

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizațiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă; *Norme metodologice*

j) *** Abrogat;

k) *** Abrogat;

k[1]) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;

Norme metodologice

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale şi familiei, al ministrului comunicațiilor şi tehnologiei informației şi al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfăşurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecționarea angajatului legată de activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestora;

r) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piață, pentru credite şi depozite.

(5) Avantajele primite în bani şi în natură şi imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

ART. 56
Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere - 250 lei;
- pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere - 350 lei;
- pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere - 450 lei;
- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere - 550 lei;
- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere - 650 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.000,01 lei şi 3.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus şi se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 250 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înțelegerii între părți.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjeşte la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole şi silvice în suprafață de peste 10.000 mp în zonele colinare şi de şes şi de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea şi din valorificarea florilor, legumelor şi zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri şi/sau în sistem irigat, din cultivarea şi din valorificarea arbuştilor, plantelor decorative şi ciupercilor, precum şi din exploatarea pepinierelor viticole şi pomicole, indiferent de suprafață.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme metodologice

ART. 57

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut şi contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora;

(2^1) În cazul veniturilor din salarii şi/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează şi se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, şi se virează până la **data de** 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează şi funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii şi virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) şi (5) se stabileşte prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice

ART. 58

Termen de plată a impozitului

Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a reţine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plăţii acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri. *Norme metodologice*

ART. 58[1]

Deducerea sumelor economisite, potrivit legii, privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ

Deducerea sumelor pentru economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007. Contribuabilul poate deduce din veniturile impozabile din salarii, obţinute la funcţia de bază, cheltuielile efectuate pentru economisire în sistem colectiv pentru domeniul locativ, potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, în limita unei sume maxime egale cu 300 lei pe an. Obligaţia acordării acestei deduceri revine organului fiscal competent şi procedura de aplicare se stabileşte prin ordin al ministrului economiei şi finanţelor.

ART. 59

Fişe fiscale

(1) Informaţiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fişele fiscale.

(2) Plătitorul de venituri are obligaţia să completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durată de efectuare a plăţii salariilor. Plătitorul este obligat să păstreze fişele fiscale pe întreaga durată a angajării şi să transmită organului fiscal competent o copie, pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul fiscal expirat. Modelul şi conţinutul formularelor se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Norme metodologice

ART. 60

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

(1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obţin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentanţele organismelor internaţionale ori reprezentanţele societăţilor comerciale şi ale organizaţiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajaţii acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opţiunea de mai sus este formulată şi comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informaţii organului fiscal competent referitoare la data începerii desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepţia situaţiei în care îndeplineşte obligaţia privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

Norme metodologice

CAP. 4
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

ART. 61
Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru această categorie. În aplicarea acestei reglementări se va emite ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 62

Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

(1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură şi se stabileşte pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiaşi termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene şi a municipiului Bucureşti, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut. *Norme metodologice*

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

Norme metodologice

ART. 63

Plăți anticipate de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor

(1) Contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pe parcursul unui an, cu excepția veniturilor din arendare, datorează plăți anticipate în contul impozitului pe venit către bugetul de stat, potrivit prevederilor art. 82.

(2) Fac excepție contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria prevăzută în contractul încheiat între părți este stabilită în lei, nu au optat pentru determinarea venitului net în sistem real şi la sfârşitul anului anterior nu îndeplinesc condițiile pentru calificarea veniturilor în categoria veniturilor din activități independente pentru care plățile anticipate de impozit sunt egale cu impozitul anual datorat, şi impozitul este final.

ART. 64

Impozitarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor

Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se impune potrivit prevederilor capitolul 10 din prezentul titlu.

CAP. 5
Venituri din investiții

ART. 65

Definirea veniturilor din investiții

(1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operațiuni similare;

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Norme metodologice

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

a) *** Abrogat

b) *** Abrogat

c) *** Abrogat

c^1) venituri repartizate membrilor caselor de ajutor reciproc în funcție de fondul social deținut;

(3) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate la prima tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul "Proprietatea" de către persoanele fizice cărora le-au fost emise aceste acțiuni, în condițiile titlurilor I şi VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății şi justiției, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate din deținerea şi tranzacționarea titlurilor de stat şi/sau a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale.

NOTĂ: Conform art. 5 lit. b) din Legea nr. 247/2005:

"ART. 5

(1) Titlurile de despăgubire au următorul regim juridic şi caracteristici:

[...]

b) prin derogare de la prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, veniturile aferente titlurilor de plată obținute de persoanele îndreptățite potrivit legii, titularii inițiali aflați în evidența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, sau moştenitorii legali ai acestora, nu sunt venituri impozabile;"

ART. 66

Stabilirea venitului din investiții

(1) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții şi părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă/negativă dintre prețul de vânzare şi prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacției. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determină ca diferență între prețul de vânzare şi prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu costurile aferente tranzacției.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câştigul se determină ca diferență pozitivă între prețul de răscumpărare şi prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare. *Norme metodologice*

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câştigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare şi valoarea nominală/prețul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include şi cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției şi alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câştigului potrivit alin. (1) - (3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

(4^1) *** Abrogat

(4²) Determinarea câştigului/pierderii potrivit alin. (1)—(3) revine fiecărui intermediar, societate de administrare a investiţiilor, în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii, sau plătitor de venit, după caz, la fiecare tranzacţie.

(5) Câştigul net/Pierderea netă se determină la sfârşitul fiecărui trimestru ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate cumulat de la începutul anului, ca urmare a tranzacţionării titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise. Câştigul net determinat/Pierderea netă determinată la sfârşitul fiecărui trimestru se calculează de către contribuabil, pe baza declaraţiei de impunere trimestriale.

(5¹) Câştigul net anual/Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulat de la începutul anului, şi este egal/egală cu câştigul net determinat/pierderea netă determinată la sfârşitul trimestrului IV al anului fiscal respectiv. Câştigul net anual /Pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă potrivit prevederilor art. 83.

(6) Pentru tranzacţiile cu titlurile de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, efectuate în cursul fiecărui trimestru din anul fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investiţiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligaţii:

a) calcularea câştigului/pierderii pentru fiecare tranzacţie efectuată pentru contribuabil;

b) transmiterea către fiecare contribuabil a informaţiilor privind totalul câştigurilor/pierderilor, în formă scrisă, pentru tranzacţiile efectuate în cursul fiecărui trimestru, până la **data de** 5 a lunii următoare trimestrului;

c) să depună anual, **până în ultima zi** a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat, la organul fiscal competent o declaraţie informativă privind totalul câştigurilor/pierderilor pentru tranzacţiile efectuate cu titlurile de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, pentru fiecare contribuabil.

(6¹) Procedura de aplicare a prevederii alin. (6) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice

(7) Veniturile obţinute sub forma câştigurilor din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni de acest gen reprezintă diferenţele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni, în momentul încheierii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului. Câştigul net anual se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operaţiuni. Câştigul net anual se determină de către contribuabil pe baza

declarației privind venitul realizat, depusă potrivit prevederilor art. 83. Pentru tranzacțiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

a) calcularea câştigului anual/pierderii anuale pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informațiilor privind câştigul anual/pierderea anuală, precum şi impozitul calculat şi reținut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până în ultima zi a lunii februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidarea unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuțiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. *Norme metodologice*

ART. 67

Reținerea impozitului din veniturile din investiții

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării şi reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plăteşte până la **data de** 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

(1^1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum şi cele la depozitele clienților, constituite în baza legislației privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, realizate începând cu 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Impozitul se calculează şi se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Virarea impozitului se face lunar, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării în cont.

Norme metodologice

(2) Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu 1 iulie 2010 pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează şi se reține de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. În situația sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat de către plătitorii de venit se efectuează la momentul plății

dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plății dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile.

Norme metodologice

(2[1]) *** Abrogat.

(3) Calculul, reținerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiții, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

a) câştigul net determinat la sfârşitul fiecărui trimestru din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, se impune cu o cotă de 16%. Obligația calculării impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială în contul impozitului pe câştigul net anual impozabil revine contribuabilului, pe baza declarației de impunere trimestrială depusă până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărui trimestru. Termenul de declarare constituie şi termen de plată a impozitului reprezentând plată anticipată trimestrială, către bugetul de stat. Obligația declarării şi plății impozitului revine contribuabilului. Impozitul de plată reprezentând plată anticipată trimestrială, respectiv impozitul de restituit trimestrial se calculează ca diferență între impozitul datorat pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul datorat pe câştigul net cumulat de la începutul anului până la sfârşitul perioadei de raportare precedente ;

a1) *** Abrogat.

Norme metodologice

b) în cazul câştigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăților închise, şi din transferul părților sociale, obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine dobânditorului. Calculul şi reținerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului, la fiecare tranzacție, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului şi/sau în registrul asociaților/acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat; *Norme metodologice*

c) câştigul din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate şi supravegheate de Comisia Națională a

Valorilor Mobiliare, se impune cu o cotă de 16% la fiecare tranzacție, impozitul reținut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat.

Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz. Impozitul calculat şi reținut, reprezentând plată anticipată, se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

d) venitul impozabil obținut din lichidarea unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reținut la sursă se virează până la **data** depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de lichidatori.

Norme metodologice

(4) Pierderile rezultate din tranzacțiile cu părți sociale şi valori mobiliare, în cazul societăților închise, nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează şi nu se reportează.

(5) *** Abrogat.

(6) Pierderile rezultate din operațiuni de vânzare/cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen, altele decât cele cu instrumente financiare tranzacționate pe piețe autorizate şi supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, înregistrate în cursul anului fiscal, se compensează la sfârşitul anului fiscal cu câştigurile de aceeaşi natură realizate în cursul anului respectiv. Dacă în urma acestei compensări rezultă o pierdere anuală, aceasta nu se reportează.

(7) *** Abrogat.

(8) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea şi virarea impozitului pe câştigul de capital din transferul titlurilor de valoare obținut de persoanele fizice, aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

(9) *** Abrogat.

(10) *** Abrogat.

ART. 67^1 * Abrogat**

ART. 67^2 Impozitarea câştigului net anual impozabil/câştigului net anual

Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise şi câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen se impozitează potrivit prevederilor capitolul X din prezentul titlu.

CAP. 6
Venituri din pensii

ART. 68
Definirea veniturilor din pensii

Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative şi cele finanțate de la bugetul de stat.

Art. 68[1]
Venituri neimpozabile

Nu sunt venituri impozabile veniturile din pensii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat.

ART. 69
Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

Venitul impozabil lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din venitul din pensie a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei şi a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute şi suportate de persoana fizică.

ART. 70
Reținerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține şi de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei şi se virează la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabileşte prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii şi virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

(8) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar şi se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății şi se virează până la **data de** 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

Norme metodologice

(9) Impozitul pe veniturile din pensii se reține şi se virează integral la bugetul de stat.

CAP. 7
Venituri din activități agricole

ART. 71
Definirea veniturilor din activități agricole

Veniturile din activități agricole sunt venituri din următoarele activități:

a) cultivarea şi valorificarea florilor, legumelor şi zarzavaturilor, în sere şi solarii special destinate acestor scopuri şi/sau în sistem irigat;

b) cultivarea şi valorificarea arbuştilor, plantelor decorative şi ciupercilor;

c) exploatarea pepinierelor viticole şi pomicole şi altele asemenea;

d) valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități, pentru utilizare ca atare.

ART. 72
Stabilirea venitului net anual din activități agricole pe bază de norme de venit

(1) Venitul net dintr-o activitate agricolă se stabileşte pe bază de norme de venit. Normele de venit se stabilesc de către direcţiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale şi se aprobă de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice. Normele de venit se stabilesc, se avizează şi se publică până cel târziu la **data de** 31 mai a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafaţă.

(3) Dacă o activitate agricolă este desfăşurată de un contribuabil pe perioade mai mici - începere, încetare şi alte fracţii de an - decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic pe parcursul căreia se desfăşoară activitatea.

(4) Dacă o activitate agricolă a unui contribuabil înregistrează o pierdere datorată calamităţilor naturale, norma de venit aferentă activităţii se reduce, astfel încât să reflecte această pierdere.

(5) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligaţia să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă, pentru activitatea respectivă.

ART. 73
Opţiunea de a determina venitul net anual prin utilizarea datelor din contabilitatea în partidă simplă

(1) Un contribuabil care desfăşoară o activitate agricolă, prevăzută la art. 71, poate opta pentru determinarea venitului net din acea activitate, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit art. 48.

(2) Dispoziţiile privind opţiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menţionaţi la alin. (1).

ART. 74
Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

(1) Impozitul pe venitul net din activităţi agricole se calculează prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului net, determinat pe bază de norme de venit, cât şi în sistem real, impozitul fiind final.

(2) Orice contribuabil care desfăşoară o activitate agricolă prevăzută la art. 71 pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligaţia de a depune anual o declaraţie la organul fiscal competent, până la **data de** 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul unei activităţi pe care contribuabilul începe să o desfăşoare după **data de** 25 mai, declaraţia se depune în termen de 15 zile inclusiv de la data la care contribuabilul începe să desfăşoare activitatea.

(3) În cazul unui contribuabil care determină venitul net din activități agricole pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, acesta este obligat să efectueze plăți anticipate, aferente acestor venituri, la bugetul de stat, la termenele prevăzute la art. 82 alin. (3).

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri băneşti din agricultură, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială sau către alte unități pentru utilizare ca atare, impozitul se calculează prin reținere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, începând cu **data de** 1 ianuarie 2009, impozitul fiind final. *Norme metodologice*

(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) se stabileşte prin norme care se emit de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

CAP. 8
Venituri din premii şi din jocuri de noroc

ART. 75
Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42, precum şi cele din promovarea produselor/serviciilor ca urmare a practicilor comerciale, potrivit legii.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câştigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, definite conform normelor metodologice. *Norme metodologice*

ART. 76
Stabilirea venitului net din premii şi din jocuri de noroc

Venitul net este diferența dintre venitul din premii sau din jocuri de noroc şi suma reprezentând venit neimpozabil.

ART. 77
Reținerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net. Venitul net se calculează la nivelul câştigurilor realizate într-o zi de la acelaşi organizator sau plătitor.

(3) Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obținute din premii şi din jocuri de noroc, în bani şi/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilită în sumă de 600 lei, realizate de contribuabil:

a) pentru fiecare premiu;

b) pentru câştigurile din jocuri de noroc, de la acelaşi organizator sau plătitor într-o singură zi

(5) Impozitul calculat şi reținut în momentul plății este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reținut se virează la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Norme metodologice

CAP. 8[1]
Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

ART. 77[1]
Definirea venitului din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate şi al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv. *Norme metodologice*

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donaţie între rude şi afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi. *Norme metodologice*

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la **data de**cesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale. *Norme metodologice*

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepţia tranzacţiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum şi între soţi, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate. *Norme metodologice*

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puţin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulaţie a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcţiile teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice. *Norme metodologice*

(6) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se va calcula şi se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. Impozitul calculat şi încasat se virează până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (3), se realizează prin hotărâre judecătorească sau prin altă procedură, impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează şi se încasează de către organul fiscal competent. Instanţele judecătoreşti care pronunţă hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile comunică organului fiscal competent hotărârea şi documentaţia aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. Pentru alte proceduri decât cea notarială sau judecătorească contribuabilul are obligaţia de a declara venitul obţinut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moştenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti şi a altor documente în celelalte cazuri, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligaţiei de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) şi (3) şi, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

Norme metodologice

(7) Impozitul stabilit în condițiile alin. (1) şi (3) se distribuie astfel:

a) o cotă de 50% se face venit la bugetul consolidat;

b) o cotă de 50% se face venit la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării.

(8) Procedura de calculare, încasare şi virare a impozitului perceput în condițiile alin. (1) şi (3), precum şi obligațiile declarative se vor stabili prin norme metodologice emise prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului justiției, cu consultarea Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

ART. 77^2

Rectificarea impozitului

În cazul în care, după autentificarea actului sau întocmirea încheierii de finalizare în procedura succesorală de către notarul public, se constată erori sau omisiuni în calcularea şi încasarea impozitului prevăzut la art. 77^1 alin. (1) şi (3), notarul public va comunica organului fiscal competent această situație, cu motivarea cauzelor care au determinat eroarea sau omisiunea. Organele fiscale competente vor emite decizii de impunere pentru contribuabilii desemnați la art. 77^1 alin. (1) şi (3), în vederea încasării impozitului. Răspunderea notarului public pentru neîncasarea sau calcularea eronată a impozitului prevăzut la art. 77^1 alin. (1) şi (3) este angajată numai în cazul în care se dovedeşte că neîncasarea integrală sau parțială este imputabilă notarului public care, cu intenție, nu şi-a îndeplinit această obligație.

ART. 77^3

Obligațiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăților imobiliare

Notarii publici au obligația să depună semestrial la organul fiscal teritorial o declarație informativă privind transferurile de proprietăți imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacție:

a) părțile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

CAP. 9
Venituri din alte surse

ART. 78
Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. 3 din prezentul titlu;

b) câştiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) *** Abrogat.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum şi cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

Norme metodologice

ART. 79
Calculul impozitului şi termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat şi reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Art.79[1]

Definirea şi impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor şi metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului şi al accesoriilor.

CAP. 10
Venitul net anual impozabil

ART. 80
Stabilirea venitului net anual impozabil

(1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual. *Norme metodologice*

(3) Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activități independente, cedarea folosinței bunurilor şi din activități agricole se reportează şi se completează cu venituri obținute din aceeaşi sursă de venit din următorii 5 ani fiscali. *Norme metodologice*

(3[1]) Pierderile din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) şi f) provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 5 ani fiscali.

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului. *Norme metodologice*

Art. 80[1]
Stabilirea câştigului net anual impozabil

(1) Câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câştigul net anual şi pierderile reportate din anii fiscali anteriori.

(2) Pierderea netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise, stabilită prin declarația privind venitul realizat, se recuperează din câştigurile nete anuale obținute în următorii 7 ani fiscali consecutivi.

(3) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 7 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(4) Pierderile nete anuale din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăților închise provenind din străinătate se reportează şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, realizate în străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în următorii 7 ani fiscali.

ART. 81

Declarații de venit estimat

(1) Contribuabilii, precum şi asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care în anul anterior au realizat pierderi şi cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum şi cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, odată cu declarația privind venitul realizat, şi declarația estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiuni, şi declarația de venit estimat. *Norme metodologice*

ART. 82

Stabilirea plăților anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum şi venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent şi suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmând să fie supus impozitării, potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 şi 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la data de 1 septembrie inclusiv şi 50% din impozit până la data de 15 noiembrie inclusiv

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la **data de** 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Fac excepție veniturile din arendare, pentru care contribuabilul stabileşte impozitul, pe baza declarației de impunere. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 şi 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit până la **data de** 1 septembrie inclusiv şi 50% din impozit până la **data de** 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1)

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum şi pentru veniturile din activități independente şi agricole, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

(7) În situația rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, plățile anticipate stabilite potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) vor fi recalculate de organul fiscal competent la cererea contribuabilului, pe bază de documente justificative.

8) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente şi/sau venituri din activități agricole şi care în cursul anului fiscal îşi încetează activitatea precum şi cei care intră în suspendare temporară a activității, potrivit legislației în materie, au obligația de a depune la organul fiscal competent o declarație, însoțită de documente justificative, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăților anticipate.

(9) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (8) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice

ART. 83

Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind

venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă şi categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(1[1]) Declarația privind venitul realizat se completează şi pentru contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2), caz în care plățile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepția art. 82 alin. (7).

(2) Declarația privind venitul realizat se completează şi se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câştigului net anual /pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen.

(2[1]) Declarația de impunere trimestrială se completează pentru câştigul net determinat/pierderea netă determinată la sfârşitul fiecărui trimestru, generat/generată de tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din activități menționate la art. 52 alin. (1) lit. a) - e), a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 52[1];

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală, cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

d) venituri sub formă de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fişele fiscale, care au regim de declarații de impozite şi taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

e) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

f) venituri din pensii;

g) venituri din activități agricole, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice

ART. 84

Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabileşte de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen.

(1^1) *** Abrogat.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise, câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen, pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează şi funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligația calculării, reținerii şi virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor devaloare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

c) câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1), (2) şi (3) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat şi emite decizia de impunere, la termenul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice

CAP. 11
Proprietatea comună şi asociațiile fără personalitate juridică

ART. 85
Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Venitul net obținut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceştia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc. *Norme metodologice*

ART. 86
Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

(1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;
- fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică;
- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.
- fondurilor de pensii administrat privat şi fondurilor de pensii facultative constituite conform prevederilor legislației specifice în materie.
- asocierilor fără personalitate juridică în cazul în care membrii asociați realizează venituri stabilite potrivit art.49.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părțile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociației;

c) contribuția asociaților în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;

f) condițiile de încetare a asocierii. Contribuțiile asociaților conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat. *Norme metodologice*

(3) În cazul în care între membrii asociați există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociați şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă. *Norme metodologice*

(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la **data de 15 martie** a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde şi distribuția venitului net/pierderii pe asociați.

(5) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaților, proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere. *Norme metodologice*

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeaşi manieră ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) *** Abrogat.

(8) *** Abrogat.

(9) Venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV[1], este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net anual.

(10) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit.

Obligația calculării, reținerii şi virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, revine persoanei juridice române.

CAP. 12
Aspecte fiscale internaționale

ART. 87
Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 48, în următoarele condiții:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri. *Norme metodologice*

ART. 88
Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente

Persoanele fizice nerezidente care desfăşoară activități dependente în România sunt impozitate potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu.

ART. 89
Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obțin alte venituri decât cele prevăzute la art. 87, 88 şi la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepția plății impozitului pe venit prin reținere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligația să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. *Norme metodologice*

ART. 90

Venituri obținute din străinătate

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice

ART. 91

Creditul fiscal extern

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi în decursul aceleiaşi perioade impozabile, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât şi în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin în care s-a plătit impozitul;

b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin respectiv;

c) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare țară şi pe fiecare natură de venit.

(3^{1}) După data aderării României la Uniunea Europeană, pentru veniturile din economii, definite la art. 124^{5}, obținute de persoanele fizice rezidente din acele state membre care au perioada de tranziție specificată la art. 124^{9}, se aplică metoda de eliminare a dublei impuneri, prevăzută la art. 124^{14} alin. (2).

(4) *** Abrogat

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv. *Norme metodologice*

ART. 92 * Abrogat**

Pierderi fiscale externe

CAP. 13
Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

ART. 93
Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să vireze şi să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, au obligația să depună o declarație privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent, până la **data de 30 iunie** a anului fiscal curent pentru anul expirat.

(3) Fac excepție de la termenul prevăzut la alin. (2) şi au obligația depunerii declarației, până în **ultima zi a lunii februarie** inclusiv a anului curent, pentru anul expirat, următorii:

a) plătitorii de venituri din activitățile independente prevăzute la art. 52;

b) plătitorii de venituri din salarii, în legătură cu veniturile din salarii plătite contribuabililor, care nu au obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (2) şi pentru care obligațiile declarative sunt prevăzute la art. 59;

c) plătitorii de venituri din transferul titlurilor de valoare şi din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operațiuni de acest gen, pentru care impozitul pe venit se reține la sursă.

CAP. 14
Dispoziții tranzitorii şi finale

ART. 94
Dispoziții tranzitorii

(1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecție ca urmare a concedierilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabili nu se compensează cu veniturile obținute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi şi nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.

(3) Prevederile privind îndeplinirea condiției prevăzute la art. 40 alin. (2) se aplică începând cu **data de** 1 ianuarie 2004.

(4) Prevederile art. 49 alin. (21), art. 50 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) lit. a) se vor aplica în mod corespunzător începând cu 1iulie 2010.

(5) Prevederile art. 55 alin. (3) lit. h) se aplică începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010. Veniturile reprezentând:

— tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

— tichetele de vacanță, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum şi sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

— sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum şi ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițişti aflați în situații similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie

devin impozabile începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010.

(6) Procedura de aplicare a prevederii alin. (4) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Venitul net anual impozabil, câştigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăților închise precum şi câştigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operațiuni de acest gen, realizate de persoanele fizice în anul 2010, se declară în declarația privind venitul realizat, iar stabilirea şi plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere.

Norme metodologice

ART. 95

Definitivarea impunerii pe anul fiscal

(1) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat în anul fiscal 2006 se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Pentru definitivarea impozitului aferent venitului realizat într-un an fiscal se va elabora formularistica necesară, ce va fi aprobată prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 96 * Abrogat**

ART. 97 * Abrogat**

ART. 98 * Abrogat**

ART. 99 * Abrogat**

ART. 100 * Abrogat**

ART. 101 * Abrogat**

ART. 102 * Abrogat**

ART. 103 – 112 * Abrogate prin L 76/2010**

Titlul IV¹
Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Art. 112¹

Definiția microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele prevăzute la art. 112² alin. (6);

b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei al 100.000 euro;

d) capitalul social al acesteia este deținut de persoane, altele decât statul şi autoritățile locale.

Norme metodologice

Art. 112²

Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opțional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 112¹ şi dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit prevederilor prezentului titlu.

(3) Pentru anul 2011, persoanele juridice române pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu dacă îndeplinesc, la data de 31 decembrie 2010, condițiile prevăzute la art. 112¹.

(4) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă condiția prevăzută la art. 112¹ lit.d) este îndeplinită la data înregistrării la registrul comerțului şi condiția prevăzută la art. 112¹ lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(5) Microîntreprinderile nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 112¹.

(6) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activități în domeniul bancar;

b) desfăşoară activităţi în domeniile asigurărilor şi reasigurărilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, consultanţei şi managementului;

d) au capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajaţi.

(7) Microîntreprinderile pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opţiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Norme metodologice

Art. 112³

Aria de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul titlu, denumit impozit pe veniturile microîntreprinderilor, se aplică asupra veniturilor din orice sursă, cu excepţia celor prevăzute la art. 112⁷.

Art. 112⁴

Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei microîntreprinderi care se înfiinţează sau îşi încetează existenţa, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme metodologice

Art. 112⁵

Cota de impozitare

Cota de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor este 3%.

Art. 112⁶

Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro

Prin excepţie de la prevederile art.112² alin.(5) şi ale art. 112⁸ alin. (2) şi (3), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la

începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul şi plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depăşit limita prevăzută în prezentul articol. Impozitul pe profit datorat reprezintă diferența dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv.

Norme metodologice

Art. 112[7]

Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;

b) veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;

c) veniturile din producția de imobilizări corporale şi necorporale;

d) veniturile din subvenții de exploatare;

e) veniturile din provizioane şi ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare;

f) veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi şi/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil ;

g) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor de natura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

Norme metodologice

Art. 112[8]

Procedura de declarare a opțiunii

(1) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit comunică organelor fiscale teritoriale opțiunea pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, conform prevederilor art.112[2] art prin depunerea declarației de mențiuni pentru

persoanele juridice, asociațiile familiale şi asociațiile fără personalitate juridică, până la data de **31 ianuarie** inclusiv a anului pentru care se plăteşte impozitul pe veniturile microîntreprinderilor.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu opțiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului. Opțiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv acest sistem de impunere, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplineşte condițiile prevăzute la art. 112^{1}.

Art. 112^{9}

Plata impozitului şi depunerea declarațiilor fiscale

(1) Calculul şi plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează **trimestrial**, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) Obligația fiscală reglementată de prezentul titlu reprezintă venit al bugetului de stat.

Art. 112^{10}

Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

În cazul unei asocieri fără personalitate juridică între o microîntreprindere şi o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, reține, declara şi plăti la bugetul de stat impozitul stabilit prin aplicarea cotei de 3% la veniturile ce revin acesteia din asociere, până la data de **25 inclusiv** a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

Art. 112^{11}

Prevederi fiscale referitoare la amortizare

Microîntreprinderile sunt obligate să țină evidența amortizării fiscale, conform art. 24 al Titlului II.

TITLUL V
Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți şi impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAP. 1
Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

ART. 113
Contribuabili

Nerezidenții care obțin venituri impozabile din România au obligația de a plăti impozit conform prezentului capitol şi sunt denumiți în continuare contribuabili.

ART. 114
Sfera de cuprindere a impozitului

Impozitul stabilit prin prezentul capitol, denumit în continuare impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți, se aplică asupra veniturilor brute impozabile obținute din România.

ART. 115
Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

a) dividende de la un rezident;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

Norme metodologice

d) redevențe de la un rezident;

Norme metodologice

e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;

Norme metodologice

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activități sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional şi prestările de servicii accesorii acestui transport;

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare -, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la art. 69;

n) *** Abrogată

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România; *Norme metodologice*

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la acelaşi organizator într-o singură zi de joc; *Norme metodologice*

q) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unei persoane juridice române. Venitul brut realizat din lichidarea unei persoane juridice române reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depăşeşte aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare.

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlului II , III sau IV[1], după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute într-o persoană juridică română;

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute la o persoana juridică română, şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c);

e) veniturile obținute de nerezidenți dintr-o asociere constituită în România, inclusiv dintr-o asociere a unei persoane fizice nerezidente cu o microîntreprindere.

Norme metodologice

(3) Veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), respectiv al titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute direct sau indirect într-o persoană juridică română, nu reprezintă venituri impozabile în România.

(4) *** Abrogat.

(5) Veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare, aşa cum sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 31, deținute la o persoană juridică română, precum şi din transferul titlurilor de valoare, aşa cum sunt definite la art. 65 alin. (1) lit. c), emise de rezidenți români, nu reprezintă venituri impozabile în România.

ART. 116

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține şi se plăteşte la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Norme metodologice

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 10% pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe, dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziţie de la data aderării României la Uniunea Europeană şi până la **data de** 31 decembrie 2010, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să deţină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor; ***Norme metodologice***

b) *** Abrogat.

c) 25% pentru veniturile obţinute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reţinut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remuneraţii primite de nerezidenţi care au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române, potrivit art. 57; ***Norme metodologice***

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului şi se plăteşte la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine şi se plăteşte, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua reţinerii impozitului pentru nerezidenţi. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la **data de** 25 ianuarie a anului următor. ***Norme metodologice***

(5) Pentru veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul certificatelor de depozit şi al instrumentelor de economisire. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării.

(6) Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziționarea unui nou instrument de economisire.

(7) Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentul răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut ori în capital, după caz.

(8) Modul de determinare şi/sau de declarare a veniturilor obținute din transferul titlurilor de participare la o persoană juridică română va fi stabilit prin norme.

(9) Pentru orice venit impozitul ce trebuie reținut, în conformitate cu prezentul capitol, este impozit final.

ART. 117

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) *** Abrogat;

b) dobânda aferentă instrumentelor de datorie publică în lei şi în valută şi veniturile obținute din tranzacționarea titlurilor de stat şi a obligațiunilor emise de către unitățile administrativ-teritoriale, în lei şi în valută pe piața internă şi/sau pe piețele financiare internaționale, precum şi dobânda aferentă instrumentelor emise de către Banca Națională a României în scopul atingerii obiectivelor de politică monetară şi veniturile obținute din tranzacționarea valorilor mobiliare emise de către Banca Națională a României.

c) *** Abrogat

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale şi internaționale artistice, culturale şi sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice; ***Norme metodologice***

f) *** Abrogat;

g) veniturile persoanelor juridice străine care desfăşoară în România activități de consultanță în cadrul unor acorduri de finanțare gratuită, încheiate de Guvernul României/autorități publice cu alte guverne/autorități publice sau organizații internaționale guvernamentale sau neguvernamentale;

h) dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întruneşte cumulativ următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute la art. 20^1 alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este considerată a fi rezidentă a statului respectiv şi, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene sau Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plăteşte, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

4. deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent îşi desfăşoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1 - 4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plăteşte dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. este o societate înființată în baza legii române şi are una dintre următoarele forme de organizare: “societate pe acțiuni”, “societate în comandită pe acțiuni”, “societate cu răspundere limitată”;

2. plăteşte impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plăteşte dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

i) *** Abrogat.

j) începând cu **data de** 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, aşa cum sunt definite la art. 124[19], obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor; *Norme metodologice*

k) *** Abrogat.

l) dobânzile şi/sau dividendele plătite către fonduri de pensii, astfel cum sunt ele definite în legislația statului membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb.

ART. 118

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislației Uniunii Europene

(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra acelui venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impuneri. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb. *Norme metodologice*

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri şi a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum şi, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală şi, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală şi, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență. *Norme metodologice*

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depăşesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislației Uniunii Europene coroborat cu legislația internă, după caz, se efectuează independent de situația obligațiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

(4) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum şi termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

Norme metodologice

ART. 119

Declarații anuale privind reținerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea şi reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până la **data de 30 iunie** a anului fiscal curent pentru anul expirat.

(1^1) După data aderării României la Uniunea Europeană, plătitorii de venituri sub forma dobânzilor au obligația să depună o declarație informativă referitoare la plățile de astfel de venituri făcute către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene. Declarația se depune până la **data de 28**, respectiv **29 februarie** inclusiv a anului curent, pentru informații referitoare la plățile de dobânzi făcute în cursul anului precedent. Modelul şi conținutul declarației informative, precum şi procedura de declarare a veniturilor din dobânzile realizate din România de către persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. *Norme metodologice*

(2) *** Abrogat

ART. 120

Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți

(1) Orice nerezident poate depune, personal sau printr-un împuternicit, o cerere la autoritatea fiscală competentă, prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuşi sau de o altă persoană, în numele său. *Norme metodologice*

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme. *Norme metodologice*

ART. 121
Dispoziții tranzitorii

Veniturile obținute de partenerii contractuali externi, persoane fizice şi juridice nerezidente şi de contractorii independenți ai acestora, din activități desfăşurate de aceştia pentru realizarea obiectivului de investiții "Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - Unitatea 2", sunt scutite de impozitul prevăzut în prezentul capitol până la punerea în funcțiune a obiectivului de mai sus.

CAP. 2
Impozitul pe reprezentanțe

ART. 122
Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol. *Norme metodologice*

ART. 123
Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv. *Norme metodologice*

ART. 124
Plata impozitului şi depunerea declarației fiscale

(1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranşe egale, până la datele de **25 iunie şi 25 decembrie** inclusiv.*Norme metodologice*

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la **data de 28**, respectiv **29 februarie** a anului de impunere. *Norme metodologice*

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată. *Norme metodologice*

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România. *Norme metodologice*

CAP. 3
Modul de impozitare a veniturilor din economii obținute din România de persoane fizice rezidente în state membre şi aplicarea schimbului de informații în legătură cu această categorie de venituri

ART. 124[1]
Definiția beneficiarului efectiv

(1) În sensul prezentului capitol, prin beneficiar efectiv se înțelege orice persoană fizică ce primeşte o plată de dobândă sau orice persoană fizică pentru care o plată de dobândă este garantată, cu excepția cazului când această persoană dovedeşte că plata nu a fost primită sau garantată pentru beneficiul său propriu, respectiv atunci când:

a) acționează ca un agent plătitor, în înțelesul art. 124[3] alin. (1); sau

b) acționează în numele unei persoane juridice, al unei entități care este impozitată pe profit, conform regimului general pentru impozitarea profiturilor, al unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei Consiliului nr. 85/611/CEE, din 20 decembrie 1985, privind coordonarea dispozițiilor legale, de reglementare şi administrare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), sau în numele unei entități la care se face referire la art. 124[3] alin. (2), iar în acest din urmă caz, dezvăluie numele şi adresa acelei entități operatorului economic care efectuează plata dobânzii şi operatorul transmite aceste informații autorității competente a statului membru în care este stabilită entitatea; sau

c) acționează în numele altei persoane fizice care este beneficiarul efectiv şi dezvăluie agentului plătitor identitatea acelui beneficiar efectiv, în conformitate cu art. 124[2] alin. (2).

(2) Atunci când un agent plătitor are informații care arată că persoana fizică ce primeşte o plată de dobândă sau pentru care o plată de dobândă este garantată, poate să nu fie beneficiarul efectiv, iar atunci când nici prevederile alin. (1) lit. a), nici cele ale alin. (1) lit. b) nu se aplică acelei persoane fizice, se vor lua măsuri rezonabile pentru stabilirea identității beneficiarului efectiv, conform prevederilor art. 124^2 alin. (2). Dacă agentul plătitor nu poate identifica beneficiarul efectiv, va considera persoana fizică în discuție drept beneficiar efectiv.

ART. 124^2

Identitatea şi determinarea locului de rezidență a beneficiarilor efectivi

(1) România va adopta şi va asigura aplicarea pe teritoriul său a procedurilor necesare, care să permită agentului plătitor să identifice beneficiarii efectivi şi locul lor de rezidență, în scopul aplicării prevederilor art. 124^7 - 124^{11}. Aceste proceduri trebuie să fie în conformitate cu cerințele minime prevăzute la alin. (2) şi (3).

(2) Agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv în funcție de cerințele minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii, la data începerii relației, astfel:

a) pentru relațiile contractuale încheiate înainte de **data de** 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, respectiv numele şi adresa sa, prin utilizarea informațiilor de care dispune, în special conform reglementărilor în vigoare din statul său de stabilire şi dispozițiilor Directivei 91/308/CEE, din 10 iunie 1991, privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu **data de** 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili identitatea beneficiarului efectiv, constând în nume, adresă şi, dacă există, numărul fiscal de identificare, atribuit de către statul membru de rezidență pentru scopurile fiscale. Aceste detalii vor fi stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial, prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă adresa nu apare nici în paşaport, nici în cardul de identitate oficial, atunci va fi stabilită pe baza oricărui alt document doveditor de identitate prezentat de beneficiarul efectiv. Dacă numărul fiscal de identificare nu este menționat în paşaport, în cardul de identitate oficial sau în oricare alt document doveditor de identitate, incluzând, posibil, certificatul de rezidență fiscală eliberat pentru scopuri fiscale, prezentate de beneficiarul efectiv, identitatea sa se va completa prin menționarea datei şi a locului naşterii, stabilite pe baza paşaportului sau a cardului de identitate oficial.

(3) Agentul plătitor stabileşte rezidența beneficiarului efectiv, pe baza cerințelor minime care sunt conforme cu relațiile dintre agentul plătitor şi primitorul dobânzii la data începerii relației. Sub rezerva prevederilor de mai jos, se consideră că rezidența se află în țara în care beneficiarul efectiv îşi are adresa permanentă:

a) în cazul relațiilor contractuale încheiate înainte de **data de** 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza informațiilor de care dispune, în special ca urmare a reglementărilor în vigoare în statul său de stabilire şi a prevederilor Directivei nr. 91/308/CEE;

b) în cazul relațiilor contractuale încheiate sau al tranzacțiilor efectuate în absența relațiilor contractuale, începând cu **data de** 1 ianuarie 2004, agentul plătitor va stabili rezidența beneficiarului efectiv pe baza adresei menționate în paşaport, în cardul de identitate oficial sau, dacă este necesar, pe baza oricărui alt document doveditor de identitate, prezentat de beneficiarul efectiv, şi în concordanță cu următoarea procedură: pentru persoanele fizice care prezintă paşaportul sau cardul de identitate oficial emis de către un stat membru şi care declară ele însele că sunt rezidente într-o țară terță, rezidența lor va fi stabilită prin intermediul unui certificat de rezidență fiscală, emis de o autoritate competentă a țării terțe în care persoana fizică a declarat că este rezident. În lipsa prezentării acestui certificat, se consideră că rezidența este situată în statul membru care a emis paşaportul sau un alt document de identitate oficial.

ART. 124[3]

Definiția agentului plătitor

(1) În sensul prezentului capitol, se înțelege prin agent plătitor orice operator economic care plăteşte dobânda sau garantează plata dobânzii pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv, indiferent dacă operatorul este debitorul creanței care produce dobândă sau operatorul însărcinat de către debitor sau de către beneficiarul efectiv cu plata dobânzii sau cu garantarea plății de dobândă.

(2) Orice entitate stabilită într-un stat membru către care se plăteşte dobândă sau pentru care plata este garantată în beneficiul beneficiarului efectiv va fi, de asemenea, considerată agent plătitor, la momentul plății sau garantării unei astfel de plăți. Prezenta prevedere nu se va aplica dacă operatorul economic are motive să creadă, pe baza dovezilor oficiale prezentate de acea entitate, că:

a) este o persoană juridică, cu excepția celor prevăzute la alin. (5); sau

b) profitul său este impozitat prin aplicarea regimului general referitor la impozitarea profiturilor; sau

c) este un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizat conform Directivei nr. 85/611/CEE. Un operator economic care plăteşte dobândă sau garantează plata dobânzii pentru o astfel de entitate stabilită în alt stat membru şi care este considerată agent plătitor, în temeiul prezentului alineat, va comunica numele şi adresa entității şi suma totală a dobânzii plătite sau garantate entității autorității competente a statului membru unde este stabilit, care va transmite mai departe aceste informații autorității competente din statul membru unde este stabilită entitatea.

(3) Entitatea prevăzută la alin. (2) poate totuşi să aleagă să fie tratată, în scopul aplicării prezentului capitol, ca un organism de plasament colectiv în valori mobiliare, aşa cum acesta este prevăzut la alin. (2) lit. c). Exercitarea acestei posibilități face obiectul unui certificat emis de statul membru în care entitatea este stabilită, certificat care este prezentat operatorului economic de către entitate. România va elabora norme în ceea ce priveşte această opțiune ce poate fi exercitată de entitățile stabilite pe teritoriul său.

(4) Atunci când operatorul economic şi entitatea vizate la alin. (2) sunt stabiliți în România, România va lua măsurile necesare pentru a da asigurări că acea entitate îndeplineşte prevederile prezentului capitol atunci când acționează ca agent plătitor.

(5) Persoanele juridice exceptate de la prevederile alin. (2) lit. a) sunt:

a) în Finlanda: avoinyhtio (y) şi kommandiittiyhtio (ky)/oppet bolag şi kommanditbolag;

b) în Suedia: handelsbolag (HB) şi kommanditbolag (KB).

ART. 124[4]

Definiția autorității competente

În sensul prezentului capitol, se înțelege prin autoritate competentă:

a) pentru România - Agenția Națională de Administrare Fiscală;

b) pentru țările terțe - autoritatea competentă definită pentru scopul convențiilor bilaterale sau multilaterale de evitare a dublei impuneri sau, în lipsa acestora, oricare altă autoritate competentă pentru emiterea certificatelor de rezidență fiscală.

ART. 124[5]

Definiția plății dobânzilor

(1) În sensul prezentului capitol, prin plata dobânzii se înțelege:

a) dobânda plătită sau înregistrată în cont, referitoare la creanțele de orice natură, fie că este garantată sau nu de o ipotecă ori de o clauză de participare la beneficiile debitorului, şi, în special, veniturile din obligațiuni guvernamentale şi veniturile din obligațiuni de stat, inclusiv primele şi premiile legate de astfel de titluri de valoare, obligațiuni sau titluri de creanță; penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate plăți de dobânzi;

b) dobânzile capitalizate sau capitalizarea prin cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea creanțelor, prevăzute la lit. a);

c) venitul provenit din plățile dobânzilor fie direct, fie prin intermediul unei entități prevăzute la art. 124[3] alin. (2), distribuit prin:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124[3] alin. (3);

- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124^6;

d) venitul realizat din cesiunea, rambursarea sau răscumpărarea acțiunilor ori unităților în următoarele organisme şi entități, dacă aceste organisme şi entități investesc direct sau indirect, prin intermediul altor organisme de plasament colectiv sau entități la care se face referire mai jos, mai mult de 40% din activele lor în creanțe de natura celor prevăzute la lit. a), cu condiția ca acest venit să corespundă câştigurilor care, direct sau indirect, provin din plățile dobânzilor care sunt definite la lit. a) şi b). Entitățile la care se face referire sunt:

- organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, autorizate în conformitate cu Directiva nr. 85/611/CEE;
- entități care beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124^3 alin. (3);
- organisme de plasament colectiv stabilite în afara sferei teritoriale prevăzute la art. 124^6.

(2) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. c) şi d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație cu privire la proporția veniturilor care provin din plăți de dobânzi, suma totală a venitului va fi considerată plată de dobândă.

(3) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. d), atunci când un agent plătitor nu dispune de nicio informație privind procentul activelor investite în creanțe, în acțiuni sau în unități, acest procent este considerat a fi superior celui de 40% . Atunci când nu se poate determina suma venitului realizat de beneficiarul efectiv, venitul este considerat ca fiind rezultatul cesiunii, rambursării sau răscumpărării acțiunii ori unităților.

(4) Atunci când dobânda, aşa cum este prevăzută la alin. (1), este plătită sau creditată într-un cont deținut de o entitate prevăzută la art. 124^3 alin. (2), această entitate nefiind beneficiara opțiunii prevăzute la art. 124^3 alin. (3), dobânda respectivă va fi considerată ca plată de dobândă de către această entitate.

(5) În ceea ce priveşte alin. (1) lit. b) şi d), România cere agenților plătitori situați pe teritoriul ei să anualizeze dobânda peste o anumită perioadă de timp, care nu poate depăşi un an, şi să trateze aceste dobânzi anualizate ca plăți de dobândă, chiar dacă nicio cesiune, răscumpărare sau rambursare nu intervine în decursul acestei perioade.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. c) şi d), România va exclude din definiția plății dobânzii orice venit menționat în prevederile legate de organisme sau entități stabilite pe teritoriul lor, unde investiția acestor entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele lor. În acelaşi fel, prin derogare de la alin. (4), România va exclude din definiția plății dobânzii prevăzute la alin. (1) plata dobânzii sau creditarea într-un cont al unei entități prevăzute la art. 124^3 alin. (2), care nu beneficiază de opțiunea prevăzută la art. 124^3 alin. (3) şi este stabilită pe teritoriul României, în cazul în care investiția acestei entități în creanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) nu depăşeşte 15% din activele sale. Exercitarea acestei opțiuni de către România implică legătura cu alte state membre.

(7) Începând cu **data de** 1 ianuarie 2011, procentul prevăzut la alin. (1) lit. d) şi la alin. (3) va fi de 25% .

(8) Procentele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi la alin. (6) sunt determinate în funcție de politica de investiții, așa cum este definită în regulile de finanțare sau în documentele constitutive ale organismelor ori entităților, iar în lipsa acestora, în funcție de componenta reală a activelor acestor organisme sau entități.

ART. 124[6]

Sfera teritorială

Prevederile acestui capitol se aplică dobânzilor plătite de către un agent plătitor stabilit în teritoriul în care Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică pe baza art. 299.

ART. 124[7]

Informațiile comunicate de un agent plătitor

(1) Atunci când beneficiarul efectiv este rezident într-un stat membru, altul decât România, unde este agentul plătitor, informațiile minime pe care agentul plătitor trebuie să le comunice autorității competente din România sunt următoarele:

a) identitatea şi rezidența beneficiarului efectiv, stabilite conform art. 124[2];

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea creanței generatoare de dobândă;

d) informații referitoare la plata dobânzii, în conformitate cu alin. (2).

(2) Conținutul minim de informații referitoare la plata dobânzii, pe care agentul plătitor trebuie să le comunice, va face distincția dintre următoarele categorii de dobândă şi va indica:

a) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124[5] alin. (1) lit. a): suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124[5] alin. (1) lit. b) şi d): fie suma dobânzii sau a venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare sau rambursare;

c) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124[5] alin. (1) lit. c): fie suma venitului prevăzut la respectivul alineat, fie suma totală a distribuției;

d) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124[5] alin. (4): suma dobânzii care revine fiecărui membru din entitatea prevăzută la art. 124[3] alin. (2), care îndeplineşte condițiile prevăzute la art. 124[1] alin. (1);

e) în cazul unei plăți de dobândă, în înțelesul art. 124[5] alin. (5): suma dobânzii anualizate.

(3) România va limita informațiile care privesc plățile de dobânzi ce urmează a fi raportate de către agentul plătitor la informația referitoare la suma totală a dobânzii sau a venitului şi la suma totală a veniturilor obținute din cesiune, răscumpărare sau rambursare.

ART. 124[8]

Schimbul automat de informații

(1) Autoritatea competentă din România va comunica autorității competente din statul membru de rezidență al beneficiarului efectiv informațiile prevăzute la art. 124[7].

(2) Comunicarea de informații are un caracter automat şi trebuie să aibă loc cel puțin o dată pe an, în decursul a 6 luni următoare sfârşitului anului fiscal, pentru toate plățile de dobândă efectuate în cursul acestui an.

(3) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu cele ale cap. 5 din prezentul titlu, cu excepția prevederilor art. 124[35].

ART. 124[9]

Perioada de tranziție pentru trei state membre

(1) În cursul unei perioade de tranziție, începând cu data la care se face referire la alin. (2) şi (3), Belgia, Luxemburg şi Austria nu sunt obligate să aplice prevederile privind schimbul automat de informații în ceea ce priveşte veniturile din economii. Totuşi, aceste țări au dreptul să primească informații de la celelalte state membre. În cursul perioadei de tranziție, scopul prezentului capitol este de a garanta un minimum de impozitare efectivă a veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă efectuate într-un stat membru în favoarea beneficiarilor efectivi, care sunt persoane fizice rezidente fiscal în alt stat membru.

(2) Perioada de tranziție se va termina la sfârşitul primului an fiscal încheiat care urmează după definitivarea ultimului dintre următoarele evenimente:

a) data de intrare în vigoare a acordului dintre Comunitatea Europeană, după decizia în unanimitate a Consiliului, şi Confederația Elvețiană, Principatul Liechtenstein, Republica San Marino, Principatul Monaco şi Principatul Andorra, care prevede schimbul de informații la cerere, aşa cum este definit în Modelul Acordului OECD privind schimbul de informații în materie fiscală, publicat la **data de** 18 aprilie 2002, denumit în continuare Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plățile de dobândă, aşa cum sunt definite în prezentul capitol, efectuate de agenții plătitori stabiliți pe teritoriul acestor țări către beneficiarii efectivi rezidenți pe teritoriul pentru care se aplică prezentul capitol, în plus față de aplicarea simultană de către aceste țări a unei rețineri la sursă cu o cotă definită pentru perioadele corespunzătoare prevăzute la art. 124[10];

b) data la care Consiliul se învoieşte, în unanimitate, ca Statele Unite ale Americii să schimbe informaţii, la cerere, în conformitate cu Modelul Acordului OECD, în ceea ce priveşte plăţile de dobânzi efectuate de agenţii plătitori stabiliţi pe teritoriul lor către beneficiarii efectivi rezidenţi pe teritoriul în care se aplică prevederile referitoare la efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii.

(3) La sfârşitul perioadei de tranziţie, Belgia, Luxemburg şi Austria sunt obligate să aplice prevederile privind efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii, prevăzute la art. 124^{7} şi 124^{8}, şi să înceteze aplicarea perceperii unei reţineri la sursă şi a venitului distribuit, reglementate la art. 124^{10} şi 124^{11}. Dacă, în decursul perioadei de tranziţie, Belgia, Luxemburg şi Austria aleg aplicarea prevederilor privind efectuarea schimbului automat de informaţii privind veniturile din economii, prevăzut la art. 124^{7} şi 124^{8}, atunci nu se vor mai aplica nici reţinerea la sursă, nici partajarea venitului, prevăzute la art. 124^{10} şi 124^{11}.

ART. 124^{10}

Reţinerea la sursă

(1) În decursul perioadei de tranziţie prevăzute la art. 124^{9}, atunci când beneficiarul efectiv al dobânzii este rezident într-un stat membru, altul decât cel în care agentul plătitor este stabilit, Belgia, Luxemburg şi Austria vor percepe o reţinere la sursă de 15% în primii 3 ani ai perioadei de tranziţie (1 iulie 2005 - 30 iunie 2008), de 20% în timpul următorilor 3 ani (1 iulie 2008 - 30 iunie 2011) şi de 35% pentru următorii ani (începând cu 1 iulie 2011).

(2) Agentul plătitor va percepe o reţinere la sursă după cum urmează:

a) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^{5} alin. (1) lit. a): la suma dobânzii plătite sau creditate;

b) în cazul unei plăţi de dobândă, în înţelesul art. 124^{5} alin. (1) lit. b) sau d): la suma dobânzii sau venitului prevăzute/prevăzut la aceste litere sau prin perceperea unui efect echivalent care să fie suportat de primitor pe suma totală a venitului din cesiune, răscumpărare şi rambursare;

c) în cazul plăţii de dobândă, în înţelesul art. 124^{5} alin. (1) lit. c): pe suma venitului prevăzut la respectivul alineat;

d) în cazul plăţii de dobândă, în înţelesul art. 124^{5} alin. (4): pe suma dobânzii care revine fiecărui membru al entităţii la care s-a făcut referire la art. 124^{3} alin. (2), care îndeplineşte condiţiile art. 124^{1} alin. (1);

e) atunci când un stat membru exercită opţiunea prevăzută la art. 124^{5} alin. (5): pe suma dobânzii anualizate.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a) şi b), reţinerea la sursă este percepută la pro-rata pentru perioada de deţinere a creanţei de către beneficiarul efectiv. Dacă agentul plătitor nu este în măsură să determine perioada de deţinere pe baza

informațiilor de care dispune, se consideră că beneficiarul efectiv a deținut creanța pe toată perioada de existență, dacă beneficiarul nu furnizează o dovadă a datei de achiziție.

(4) Perceperea unei rețineri la sursă de statul membru al agentului plătitor nu împiedică statul membru de rezidență fiscală a beneficiarului efectiv să impoziteze venitul, conform legii sale naționale, prin respectarea prevederilor Tratatului de instituire a Comunității Europene.

(5) În decursul perioadei de tranziție, statele membre care percep reținerea la sursă pot prevedea ca un agent operator care plăteşte dobândă sau garantează dobânda pentru o entitate prevăzută la art. 124^{3} alin. (2) lit. c) stabilită în alt stat membru să fie considerat ca fiind agent plătitor în locul entității şi va percepe reținerea la sursă pentru această dobândă, dacă entitatea nu a acceptat formal numele şi adresa sa şi suma totală a dobânzii care îi este plătită sau garantată, care să fie comunicată conform ultimului paragraf al art. 124^{3} alin. (2) lit. c).

ART. 124^{11}

Distribuirea venitului

(1) Statele membre care aplică o reținere la sursă, conform art. 124^{10} alin. (1), vor reține 25% din venitul lor şi vor transfera 75% din venit statului membru de rezidență al beneficiarului efectiv al dobânzii.

(2) Statele membre care aplică o reținere la sursă, conform art. 124^{10} alin. (5), vor reține 25% din venitul lor şi vor transfera 75% altor state membre, proporțional cu transferurile efectuate ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1).

(3) Aceste transferuri vor avea loc nu mai târziu de 6 luni de la sfârşitul anului fiscal al statului membru al agentului plătitor, în cazul alin. (1), sau al statului membru al operatorului economic, în cazul alin. (2).

ART. 124^{12}

Excepții de la sistemul de reținere la sursă

(1) Statele membre care percep o reținere la sursă, conform art. 124^{10}, prevăd una sau două dintre următoarele proceduri, permițând beneficiarului efectiv să ceară ca o asemenea reținere să nu fie aplicată:

a) o procedură care permite beneficiarului efectiv să autorizeze în mod expres agentul plătitor să comunice informațiile, în conformitate cu art. 124^{7} şi 124^{8}. Această autorizație acoperă toate dobânzile plătite beneficiarului efectiv de către respectivul agent plătitor. În acest caz se aplică prevederile art. 124^{8};

b) o procedură care garantează că reținerea la sursă nu va fi percepută atunci când beneficiarul efectiv prezintă agentului său plătitor un certificat emis în numele sau de autoritatea competentă a statului său de rezidență fiscală, în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) La cererea beneficiarului efectiv, autoritatea competentă a statului membru de rezidență fiscală va emite un certificat care indică:

a) numele, adresa şi numărul de identificare fiscală sau alt număr ori, în lipsa acestuia, data şi locul naşterii beneficiarului efectiv;

b) numele şi adresa agentului plătitor;

c) numărul de cont al beneficiarului efectiv sau, în lipsa acestuia, identificarea garanției.

(3) Acest certificat este valabil pentru o perioadă care nu depăşeşte 3 ani. Certificatul va fi emis fiecărui beneficiar efectiv care îl solicită, în termen de două luni de la solicitare.

ART. 124[13]

Măsuri luate de România pentru efectuarea schimbului de informații cu statele care au perioadă de tranziție la impunerea economiilor

Procedura administrării acestui capitol în relația cu cele 3 state care au perioadă de tranziție în aplicarea prevederilor acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene şi al Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 124[14]

Eliminarea dublei impuneri

(1) România asigură pentru beneficiarii efectivi rezidenți eliminarea oricărei duble impuneri care ar putea rezulta din perceperea reținerii la sursă în țările care au perioadă de tranziție, prevăzute la art. 124[9], în concordanță cu prevederile alin. (2).

(2) România restituie beneficiarului efectiv rezident în România impozitul reținut conform art. 124[10].

ART. 124[15]

Titluri de creanțe negociabile

(1) Pe parcursul perioadei de tranziție, prevăzută la art. 124[9], dar nu mai târziu de **data de** 31 decembrie 2010, obligațiunile naționale şi internaționale şi alte titluri de creanțe negociabile, a căror primă emisiune este anterioară datei de 1 martie 2001 sau

pentru care prospectele emisiunii de origine au fost aprobate înainte de această dată de autoritățile competente, în înțelesul Directivei nr. 80/390/CEE privind cerințele de redactare, verificare şi distribuire a informațiilor necesare listării ce trebuie publicate pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a bursei, sau de către autoritățile competente ale țărilor terțe, nu sunt considerate creanțe, în înțelesul art. 124^{5} alin. (1) lit. a), cu condiția ca niciun fel de emisiuni noi ale acestor titluri de creanțe negociabile să nu fi fost realizate începând cu **data de** 1 martie 2002. Totuşi, dacă perioada de tranziție se prelungeşte după **data de** 31 decembrie 2010, prevederile prezentului alineat vor continua să se aplice doar în ceea ce priveşte aceste titluri de creanțe negociabile:

a) care conțin clauzele de sumă brută şi de restituire anticipată; şi

b) atunci când agentul plătitor, aşa cum este definit la art. 124^{3} alin. (1) şi (2), este stabilit în unul dintre cele trei state membre care aplică reținerea la sursă şi atunci când agentul plătitor plăteşte dobânda sau garantează dobânda pentru beneficiul imediat al beneficiarului efectiv rezident în România. Dacă o nouă emisiune pentru titlurile de creanțe negociabile menționate mai sus, emise de un guvern sau de o entitate asimilată, care acționează ca autoritate publică sau al cărei rol este recunoscut de un tratat internațional, în înțelesul art. 124^{16}, este realizată începând cu **data de** 1 martie 2002, ansamblul acestor titluri emise, constând în emisiunea de origine şi în oricare alta ulterioară, este considerat ca fiind o creanță, în înțelesul art. 124^{5} alin. (1) lit. a).

(2) Prevederile alin. (1) nu împiedică în niciun fel România de a impozita veniturile obținute din titlurile de creanțe negociabile la care se face referire în alin. (1), în conformitate cu legislația fiscală națională.

ART. 124^{16}

Anexa referitoare la lista entităților asimilate la care se face referire la art. 124^{15}

Pentru scopurile art. 124^{15}, următoarele entități sunt considerate ca fiind entități care acționează ca autoritate publică sau al căror rol este recunoscut de un tratat internațional:

1. entități din Uniunea Europeană:

Belgia

- Vlaams Gewest (Regiunea Flamandă);
- Region wallonne (Regiunea Valonă);
- Region bruxelloise/Brussels Gewest (Regiunea Bruxelles);
- Communauté française (Comunitatea Franceză);
- Vlaamse Gemeenschap (Comunitatea Flamandă);
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Comunitatea vorbitoare de limbă germană);

Bulgaria
- municipalități;

Spania
- Xunta de Galicia (Executivul Regional al Galiciei);
- Junta de Andalucia (Executivul Regional al Andaluziei);
- Junta de Extremadura (Executivul Regional Extremadura);
- Junta de Castilla - La Mancha (Executivul Regional Castilla - La Mancha);
- Junta de Castilla - Leon (Executivul Regional Castilla - Leon);
- Gobierno Foral de Navarra (Guvernul Regional al Navarrei);
- Govern de les Illes Balears (Guvernul Insulelor Baleare);
- Generalitat de Catalunya (Guvernul Autonom al Cataloniei);
- Generalitat de Valencia (Guvernul Autonom al Valenciei);
- Diputacion General de Aragon (Consiliul Regional al Aragonului);
- Gobierno de las Islas Canarias (Guvernul Insulelor Canare);
- Gobierno de Murcia (Guvernul Murciei);
- Gobierno de Madrid (Guvernul Madridului);
- Gobierno de la Comunidad Autonoma del Pais Vasco/Euzkadi (Guvernul Comunității Autonome a Țărilor Bascilor);
- Diputacion Foral de Guipuzcoa (Consiliul Regional Guipuzcoa);
- Diputacion Foral de Vizcaya/Bizkaia (Consiliul Regional Vizcaya);
- Diputacion Foral de Alava (Consiliul Regional Alava);
- Ayuntamiento de Madrid (Consiliul Orăşenesc al Madridului);
- Ayuntamiento de Barcelona (Consiliul Orăşenesc al Barcelonei);
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Consiliul Insulei Gran Canaria);
- Cabildo Insular de Tenerife (Consiliul Insulei Tenerife);
- Instituto de Credito Oficial (Instituția Creditului Public);
- Instituto Catalan de Finanzas (Instituția Financiară a Cataloniei);
- Instituto Valenciano de Finanzas (Instituția Financiară a Valenciei);

Grecia
- Organismos Tegepikoinonion Ellados (Organizația Națională de Telecomunicații);

- Organismos Siderodromon Ellados (Organizația Națională a Căilor Ferate);
- Demosia Epikeirese Elektrismou (Compania Publică de Electricitate);

Franța

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fondul de Răscumpărare a Datoriei Publice);
- L'Agence française de développement (AFD) (Agenția Franceză de Dezvoltare);
- Réseau Ferré de France (RFF) (Rețeaua Franceză de Căi Ferate);
- Caisse Nationale des Autoroutes (CAN) (Fondul Național al Autostrăzilor);
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Asistența Publică a Spitalelor din Paris);
- Charbonnages de France (CDF) (Consiliul Francez al Cărbunelui);
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Compania Minieră şi Chimică);

Italia

- regiuni;
- provincii;
- municipalități;
- Cassa Depositi e Prestiti (Fondul de Depozite şi Împrumuturi);

Letonia

- Pasvaldibas (guvernele locale);

Polonia

- gminy (comune);
- powiaty (districte);
- wojewodztwa (provincii);
- zwiazki gmîn (asociații de comune);
- powiatow (asociații de districte);
- wojewodztw (asociații de provincii);
- miasto stoleczne Warszawa (capitala Varşovia);
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agenția pentru Restructurare şi Modernizare a Agriculturii);
- Agencja Nieruchomosci Rolnych (Agenția Proprietăților Agricole);

Portugalia

- Regiao Autonoma da Madeira (Regiunea Autonomă a Madeirei);

- Regiao Autonoma dos Acores (Regiunea Autonomă a Azorelor);
- municipalități;

România

- autoritățile administrației publice locale;

Slovacia

- mesta a obce (municipalități);
- Zeleznice Slovenskej Republiky (Compania Slovacă de Căi Ferate);
- Statny fond cestneho hospodarstva (Fondul de Stat pentru Gestionarea Drumurilor);
- Slovenske elektrarne (Companiile Slovace de Energie);
- Vodohospodarska vystavba (Compania de Economie a Apei).

2. entități internaționale;

- Banca Europeană pentru Reconstrucție şi Dezvoltare;
- Banca Europeană de Investiții;
- Banca Asiatică de Dezvoltare;
- Banca Africană de Dezvoltare;
- Banca Mondială - Banca Internațională de Reconstrucție şi Dezvoltare - Fondul Monetar Internațional;
- Corporația Financiară Internațională;
- Banca InterAmericană de Dezvoltare;
- Fondul Social de Dezvoltare al Consiliului Europei;
- Euratom;
- Comunitatea Europeană;
- Corporația Andină de Dezvoltare (CAF);
- Eurofima;
- Comunitatea Economică a Cărbunelui şi Oțelului;
- Banca Nordică de Investiții;
- Banca Caraibiană de Dezvoltare.

Prevederile art. 124^{15} nu aduc atingere niciuneia dintre obligațiile internaționale pe care România şi le-a asumat în relațiile cu entitățile internaționale menționate mai sus.

3. entități din state terțe:

- acele entități care îndeplinesc următoarele criterii:

a) entitatea care este considerată în mod cert ca fiind o entitate publică, conform criteriilor naționale;

b) o astfel de entitate publică este un producător din afara Comunității, care administrează şi finanțează un grup de activități, furnizând în principal bunuri şi servicii din afara Comunității, destinate beneficiului Comunității şi care sunt efectiv controlate de guvernul central;

c) respectiva entitate publică este un emitent de datorii de mari dimensiuni şi cu regularitate;

d) statul vizat poate să garanteze că o asemenea entitate publică nu va exercita o răscumpărare înainte de termen, în cazul clauzelor de reîntregire a sumei brute.

ART. 124[17]
Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei nr. 2003/48/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind impunerea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

CAP. 4
Redevențe şi dobânzi la întreprinderi asociate

ART. 124[18]
Sfera de aplicare şi procedura

(1) Plățile de dobânzi şi redevențe ce provin din România sunt exceptate de la orice impozite aplicate asupra acelor plăți în România, fie prin reținere la sursă, fie prin declarare, cu condiția ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor să fie o întreprindere din alt stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru situat în alt stat membru.

(2) O plată făcută de o întreprindere rezidentă în România sau de către un sediu permanent situat în România trebuie să fie considerată ca provenind din România, denumită în continuare stat sursă.

(3) Un sediu permanent este tratat ca plătitor al dobânzilor sau redevențelor doar în măsura în care acele plăți reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru sediul permanent din România.

(4) O întreprindere a unui stat membru va fi tratată ca beneficiar efectiv al dobânzilor şi redevenţelor doar dacă primeşte acele plăţi pentru beneficiul său propriu, şi nu ca un intermediar pentru o altă persoană, cum ar fi un agent, un mandatar sau semnatar autorizat.

(5) Un sediu permanent trebuie să fie tratat ca beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevenţelor:

a) dacă creanţa sau dreptul de utilizare a informaţiei, în privinţa căreia plăţile de dobânzi sau redevenţe iau naştere, este efectiv legată de acel sediu permanent; şi

b) dacă plăţile de dobânzi sau redevenţe reprezintă venituri cu privire la care acel sediu permanent este supus, în statul membru în care este situat, unuia dintre impozitele menţionate la art. 124^{20} lit. a) pct. (iii) sau, în cazul Belgiei, "impozitului nerezidenţilor/belasting der niet-verblijfhouders" ori, în cazul Spaniei, "impozitului asupra venitului nerezidenţilor" sau unui impozit care este identic sau în mod substanţial similar şi care este aplicat după **data de** intrare în vigoare a prezentului capitol, suplimentar sau în locul acelor impozite existente.

(6) Dacă un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru este considerat ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al dobânzilor ori redevenţelor, nicio altă parte a întreprinderii nu va fi tratată ca plătitor sau ca beneficiar efectiv al acelor dobânzi ori redevenţe, în sensul prezentului articol.

(7) Prezentul articol trebuie să se aplice numai în cazul în care întreprinderea care este plătitor sau întreprinderea al cărei sediu permanent este considerat plătitor al dobânzilor ori redevenţelor este o întreprindere asociată a întreprinderii care este beneficiarul efectiv sau al cărei sediu permanent este tratat ca beneficiarul efectiv al acelor dobânzi ori al acelor redevenţe.

(8) Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă dobânzile sau redevenţele sunt plătite de către ori către un sediu permanent situat într-un stat terţ al unei întreprinderi dintr-un stat membru şi activitatea întreprinderii este, în întregime sau parţial, desfăşurată prin acel sediu permanent.

(9) Prevederile prezentului articol nu împiedică România să ia în considerare, la determinarea impozitului pe profit, atunci când aplică legislaţia sa fiscală, dobânzile sau redevenţele primite de către întreprinderile rezidente, de sediile permanente ale întreprinderilor rezidente în România sau de către sediile permanente situate în România.

(10) Prevederile prezentului capitol nu se vor aplica unei întreprinderi a altui stat membru sau unui sediu permanent al unei întreprinderi a altui stat membru, atunci când condiţiile stabilite la art. 124^{20} lit. b) nu au fost menţinute pentru o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani.

(11) Îndeplinirea cerinţelor stabilite de prezentul articol şi de art. 124^{20} va fi dovedită la data plăţii dobânzilor sau redevenţelor printr-o atestare. Dacă îndeplinirea cerinţelor stabilite în prezentul articol nu a fost atestată la data plăţii, se va aplica reţinerea impozitului la sursă.

(12) *** Abrogat.

(13) În sensul alin. (11), atestarea care va fi prezentată în legătură cu fiecare contract de plată trebuie să fie valabilă pentru un an de la data emiterii acestei atestări şi va conține următoarele informații:

a) dovada rezidenței, în scopul impozitării, pentru întreprinderea care primeşte dobânzi sau redevențe din România şi, când este necesar, dovada existenței unui sediu permanent atestat de autoritatea fiscală a statului membru în care întreprinderea care primeşte dobânzi sau redevențe este rezidentă pentru scopuri fiscale sau în care este situat sediul permanent;

b) deținerea dreptului de beneficiar efectiv al dobânzilor sau redevențelor de către întreprinderea care primeşte astfel de plăți, în conformitate cu prevederile alin. (4), sau existența condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (5), când un sediu permanent este beneficiarul plății;

c) îndeplinirea cerințelor, în conformitate cu prevederile art. 124^{20} lit. a) pct. (iii), în cazul întreprinderii primitoare;

d) o deținere minimă, în conformitate cu prevederile art. 124^{20} lit. b);

e) perioada pentru care deținerea la care se face referire la lit. d) a existat.

Se poate solicita în plus justificarea legală pentru plățile din cadrul contractului, de exemplu se poate solicita contractul de împrumut sau contractul de licență.

(14) Dacă cerințele pentru acordarea scutirii încetează să fie îndeplinite, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va informa imediat întreprinderea plătitoare sau sediul permanent plătitor.

(15) Dacă respectiva întreprindere plătitoare sau sediul permanent a reținut impozitul la sursă asupra venitului ce urma să fie scutit de impozit, conform prezentului articol, aceasta poate face o cerere pentru restituirea acestui impozit reținut la sursă. În acest sens se va solicita informația specificată la alin. (13). Cererea pentru restituirea impozitului trebuie să fie transmisă în cadrul termenului legal de prescripție.

(16) Impozitul reținut la sursă în plus va fi restituit într-un interval de un an de la primirea cererii de restituire a impozitului şi a informațiilor doveditoare pe care le poate solicita în mod rezonabil. Dacă impozitul reținut la sursă nu a fost restituit în perioada menționată, întreprinderea primitoare sau sediul permanent va fi îndreptățit, la expirarea anului în cauză, să solicite dobânda asupra sumei reprezentând impozitul care trebuie restituit. Dobânda solicitată se va calcula corespunzător prevederilor Codului de procedură fiscală.

ART. 124^{19}
Definiția dobânzii şi a redevențelor

În sensul prezentului capitol:

a) termenul dobândă înseamnă venitul din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului şi, în special, venitul din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele şi premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni; penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi;

b) termenul redevențe înseamnă plățile de orice fel primite pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau ştiințifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf şi software, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori ştiințific; plățile pentru folosirea sau dreptul de folosire a echipamentului industrial, comercial ori ştiințific vor fi considerate redevențe.

ART. 124[20]

Definiția întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent

În sensul prezentului capitol:

a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

(i) care îmbracă una dintre formele enumerate în această privință în lista prevăzută la art. 124[26]; şi

(ii) care, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, este considerată ca fiind rezidentă în acel stat membru şi nu este considerată, în înțelesul unei convenții de evitare a dublei impuneri pe venit şi pe capital încheiată cu un stat terț, ca fiind rezident în scopul impozitării în afara Comunității; şi

(iii) care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esență, similar şi care este stabilit după **data de** intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăților/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- korporativen danăk în Bulgaria
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impôt sur les sociétés, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;

- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;
- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;

b) o întreprindere este o întreprindere asociată a unei alte întreprinderi dacă, cel puțin:

(i) prima întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul celei de-a doua întreprinderi; sau

(ii) cea de-a doua întreprindere are o participare minimă directă de 25% în capitalul primei întreprinderi; sau

(iii) o întreprindere terță are o participare minimă directă de 25% atât în capitalul primei companii, cât şi în al celei de-a doua.

Participările în capitalul social trebuie să fie deținute numai la întreprinderile rezidente pe teritoriul Comunității Europene;

c) termenul sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri situat într-un stat membru, prin care se desfăşoară în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi rezidente într-un alt stat membru.

ART. 124[21]

Exceptarea plăților de dobânzi sau de redevențe

(1) Nu se vor acorda beneficiile prezentului capitol în următoarele cazuri::

a) atunci când plățile sunt tratate ca o distribuire de beneficii sau ca o restituire de capital, conform legislației române;

b) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul de participare la profiturile debitorului;

c) pentru plățile rezultate din creanțe care dau dreptul creditorului să își schimbe dreptul de a primi dobânda contra unui drept de participare în profiturile debitorului;

d) pentru plățile rezultate din creanțe care nu conțin niciun fel de prevederi referitoare la restituirea datoriei principale sau dacă restituirea este datorată pentru o perioadă mai mare de 50 de ani după data emisiunii.

(2) Când datorită relațiilor speciale existente între debitor şi beneficiarul efectiv al dobânzii sau redevențelor ori între unul dintre ei şi o altă persoană, suma dobânzilor sau redevențelor depăşeşte suma care s-ar fi convenit între debitor şi beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai în această ultimă sumă menționată, dacă există o astfel de sumă.

ART. 124[22]

Fraudă şi abuz

(1) Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor legislației naționale sau a celor bazate pe tratate, la care România este parte, care sunt necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului.

(2) România poate, în cazul tranzacțiilor pentru care motivul principal sau unul dintre motivele principale este frauda, evaziunea fiscală sau abuzul, să retragă beneficiile stabilite prin prezentul capitol sau poate să refuze aplicarea lui.

ART. 124[23]

Reguli tranzitorii pentru Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia şi Slovacia

(1) Grecia, Letonia, Polonia şi Portugalia sunt autorizate să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi şi redevențe între întreprinderi asociate până la **data de** 1 iulie 2005, iar pe durata perioadei de tranziție de 8 ani, începând cu **data de** 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de dobândă sau redevențe, care se fac către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depăşească 10% în timpul primilor 4 ani şi 5% în timpul următorilor 4 ani.

Lituania este autorizată să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de dobânzi şi redevențe între întreprinderi asociate, până la **data de** 1 iulie 2005. Pe durata unei perioade de tranziție de 6 ani, începând de la 1 iulie 2005, cota de impozit aplicată în această țară asupra plăților de redevențe făcute către o întreprindere asociată rezidentă în alt stat membru sau către un sediu

permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu trebuie să depăşească 10% . În timpul primilor 4 ani din perioada de tranziție de 6 ani, cota de impozit aplicată asupra plăților de dobânzi făcute unei întreprinderi asociate din alt stat membru sau unui sediu permanent situat în alt stat membru nu va depăşi 10%; pentru următorii 2 ani, cota de impozit aplicată asupra unor astfel de plăți de dobânzi nu va depăşi 5% .

Spania şi Republica Cehă sunt autorizate, doar pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea plăților de redevențe între întreprinderi asociate, până la **data de** 1 iulie 2005. În timpul unei perioade de tranziție de 6 ani, începând cu **data de** 1 iulie 2005, cota impozitului aplicată în aceste țări plăților de redevență făcute către o întreprindere asociată din alt stat membru sau către un sediu permanent al unei întreprinderi asociate a unui stat membru, situat în alt stat membru, nu va depăşi 10% . Slovacia este autorizată, numai pentru plățile de redevențe, să nu aplice prevederile privind scutirea de impozit pentru o perioadă de tranziție de doi ani, începând cu **data de** 1 mai 2004.

Totuşi, aceste reguli tranzitorii sunt supuse aplicării permanente a oricăror cote de impozit, mai scăzute decât cele la care se face referire mai sus, în condițiile unor acorduri bilaterale încheiate între Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia şi alte state membre.

(2) Când o întreprindere rezidentă în România sau un sediu permanent al unei întreprinderi a unui stat membru, situat în România:

a) primeşte dobânzi sau redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia;

b) primeşte redevențe din partea unei întreprinderi asociate din Republica Cehă, Spania sau Slovacia;

c) primeşte dobânzi sau redevențe din partea unui sediu permanent situat în Grecia, Letonia, Lituania, Polonia sau Portugalia, al unei întreprinderi asociate a unui stat membru; sau

d) primeşte redevențe de la un sediu permanent situat în Republica Cehă, Spania sau Slovacia al unei întreprinderi asociate a unui stat membru.

România acordă la calculul impozitului pe profit o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, în conformitate cu alin. (1), stabilită asupra acelui venit. Suma se acordă ca o deducere din impozitul pe profitul obținut de întreprinderea sau de sediul permanent care a primit acel venit.

(3) Deducerea prevăzută la alin. (2) nu poate să depăşească acea sumă mai mică:

a) față de impozitul de plată din Republica Cehă, Grecia, Spania, Letonia, Lituania, Polonia, Portugalia sau Slovacia, pentru un astfel de venit, pe baza alin. (1); sau

b) a părții de impozit pe profitul întreprinderii sau al sediului permanent care primeşte dobânda sau redevențele, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă acelor plăți, conform legislației naționale a României.

ART. 124[24]

Clauza de delimitare

Prevederile prezentului capitol nu exclud aplicarea prevederilor naționale sau celor bazate pe tratatele la care România este parte şi ale căror prevederi au în vedere eliminarea sau evitarea dublei impozitări a dobânzilor şi a redevențelor.

ART. 124[25]

Măsuri luate de România

Procedura administrării acestui capitol se va stabili prin hotărâre a Guvernului, elaborată în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu avizul Ministerului Integrării Europene şi al Ministerului Afacerilor Externe.

ART. 124[26]

Lista societăților acoperite de prevederile art. 124[20] lit. a) pct. (iii)

Societățile acoperite de prevederile art. 124[20] lit. a) pct. (iii) sunt următoarele:

a) societăți cunoscute în legislația belgiană ca: "naamloze vennootschap/société anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société privée a responsabilite limitee" şi acele entități publice legislative care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

b) societăți cunoscute în legislația daneză ca: "aktieselskab" şi "anpartsselskab";

c) societăți cunoscute în legislația germană ca: "Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschrankter Haftung" şi "bergrechtliche Gewerkschaft";

d) societăți cunoscute în legislația grecească ca: "anonume etairia";

e) societăți cunoscute în legislația spaniolă ca: "sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada" şi acele entități publice legale care desfăşoară activitate conform dreptului privat;

f) societăți cunoscute în legislația franceză ca: "société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée" şi entități publice şi întreprinderi industriale şi comerciale;

g) societăți cunoscute în legislația irlandeză ca societăți pe acțiuni sau pe garanții, societăți private pe acțiuni sau pe garanții, entități înregistrate conform legislației societăților industriale şi prudențiale sau societăți de construcții înregistrate conform legii societăților de construcții;

h) societăți cunoscute în legislația italiană ca: "societa per azioni, societa în accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata" şi entități publice şi private care desfăşoară activități industriale şi comerciale;

i) societăți cunoscute în legislația luxemburgheză ca: "société anonyme, société en commandite par actions şi société a responsabilite limitee";

j) societăți cunoscute în legislația olandeză ca: "noomloze vennootschap" şi "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid";

k) societăți cunoscute în legislația austriacă ca: "Aktiengesellschaft" şi "Gesellschaft mit beschrankter Haftung";

l) societăți comerciale sau societăți înființate conform legii civile, având formă comercială, şi cooperative şi entități publice înregistrate conform legii portugheze;

m) societăți cunoscute în legislația finlandeză ca: "osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank" şi "vakuutusyhtio/forsakrîn gsbolag";

n) societăți cunoscute în legislația suedeză ca: "aktiebolag" şi "forsakrin gsaktiebolag";

o) societăți înregistrate conform legislației Marii Britanii;

p) societăți cunoscute în legislația cehă ca: "akciova spolecnost", "spolecnost s rucenim omezenym", "verejna obchodni spolecnnost", "komanditni spolecnost", "druzstvo";

q) societăți cunoscute în legislația estoniană ca: "taisuhin g", "usaldusuhin g", "osauhin g", "aktsiaselts", "tulundusuhistu";

r) societăți cunoscute în legislația cipriotă ca societăți înregistrate în conformitate cu legea companiilor, entități publice corporatiste, precum şi alte entități care sunt considerate societăți, conform legii impozitului pe venit;

s) societăți cunoscute în legislația letonă ca: "akciju sabiedriba", "sabiedriba ar ierobezotu atbildibu";

ş) societăți înregistrate conform legislației lituaniene;

t) societăți cunoscute în legislația ungară ca: "kozkereseti tarsasag", "beteti tarsasag", "kozos vallalat", "korlatolt felelossegu tarsasag", "reszvenytarsasag", "egyesules", "kozhasznu tarsasag", "szovetkezet";

ţ) societăți cunoscute în legislația malteză ca: "Kumpaniji ta' Responsabilita'Limitata", "Socjetajiet în akkomandita li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonitjiet";

u) societăți cunoscute în legislația poloneză ca: "spolka akcyjna", "spolka z ofraniczona odpowiedzialnoscia";

v) societăți cunoscute în legislația slovenă ca: "delniska druzba", "komanditna delniska druzba", "komanditna druzba", "druzba z omejeno odgovornostjo", "druzba z neomejeno odgovomostjo";

w) societăți cunoscute în legislația slovacă ca: "akciova spolocnos", "spolocnost's rucenim obmedzenym", "komanditna spolocnos", "verejna obchodna spolocnos", "druzstvo". ***Norme metodologice***

x) societăți cunoscute în legislația română ca: “societăți în nume colectiv”, “societăți în comandită simplă”, “societăți pe acțiuni”, “societăți în comandită pe acțiuni”, “societăți cu răspundere limitată”;

y) societăți cunoscute în legislația bulgară ca: “Akționerno drujestvo”, “Komanditno drujestvo s akții”, “Drujestvo s ogranicena otgovornost”."

ART. 124[27]

Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, reprezentând transpunerea Directivei 2003/49/CE a Consiliului, din 3 iunie 2003, privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăților de dobânzi şi redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu **data de** 1 ianuarie 2011.

CAP. 5
Schimb de informații în domeniul impozitelor directe

ART. 124[28]

Prevederi generale

(1) În conformitate cu prevederile prezentului capitol, autoritățile competente ale statelor membre vor schimba orice informație care poate să le îndreptățească să efectueze o corectă stabilire a impozitelor pe venit şi pe capital şi orice informație referitoare la stabilirea impozitelor asupra primelor de asigurare la care se face referire la art. 3 paragraful 6 din Directiva 76/308/CEE a Consiliului, din 15 martie 1976, privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de anumite obligații fiscale, taxe, impozite şi alte măsuri, cu amendamentele ulterioare.

(2) Vor fi privite ca impozite pe venit şi pe capital, indiferent de modul în care sunt stabilite, toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câştigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitul pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum şi impozitele pe creşterea de capital.

(3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt în prezent, în mod special:

a) în Belgia:

- impozitul persoanelor fizice;
- impozitul societăților;
- impozitul persoanelor morale;
- impozitul nerezidenților;

b) în Danemarca:
- indkomstskat til staten;
- selskabsskat;
- den kommunale indkomstskat;
- den amtskommunale indkomstskat;
- folkepensionsbidragene;
- somendsskatten;
- den saerlige indkomstskat;
- kirkeskat;
- formueskat til staten;
- bidrag til dagpengefonden;

c) în Germania:
- Einkommensteuer;
- Korperschaftsteuer;
- Vermogensteuer;
- Gewerbesteuer;
- Grundsteuer;

d) în Grecia:
- phdros eisodematos fndikon prosopon
- phdros eisodematos uomikou prosopon
- phdros akiuetou periousias

e) în Spania:
- impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- impozitul pe societăți;
- impozitul extraordinar pe averea persoanelor fizice;

f) în Franța:
- impozitul pe venit;
- impozitul pe societate;
- impozitele profesionale;
- taxe fonciere sur les proprietes baties;
- taxe fonciere sur les proprietes non baties;

g) în Irlanda:
- impozitul pe venit;
- impozitul pe corporație;
- impozitul pe câştiguri de capital;
- impozitul pe avere;

h) în Italia:
- imposta sul reddito delle persone fisiche;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche;
- imposta locale sui redditi;

i) în Luxemburg:
- impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- impozitul pe veniturile colectivităților;
- impozitul comercial comunal;
- impozitul pe avere;
- impozitul funciar;

j) în Olanda:
- Inkomstenbelasting;
- Vennootschapsbelosting;
- Vermogensbelasting;

k) în Austria
- Einkommensteuer
- Korperschaftsteuer;
- Grundsteuer;

- Bodenwertabgabe;
- Abgabe von land - und forstwirtschaftlichen Betrieben;

l) în Portugalia:

- contribuicao predial;
- imposto sobre a industria agricola;
- contribuicao industrial;
- imposto de capitais;
- imposto profissional;
- imposto complementar;
- imposto de mais - valias;
- imposto sobre o rendimento do petroleo;
- os adicionais devidos sobre os impostos precedentes;

m) în Finlanda:

- Valtion tuleverot - de statlin ga inkomstskatterna;
- Yhteisojen tulovero - inkomstskatten for samfund;
- Kunnallisvero - kommunalskatten;
- Kirkollisvero - kyrkoskatten;
- Kansanelakevakuutusmaksu - folkpenşionsforsakrîn gspremien;
- Sairausvakuutusmaksu- sjukforsakrîn gspremien;
- Korkotulom lahdevero - kallskatten pa ranteîn komst;
- Rajoitetusti verovelvollisen lahdevero - kallskatten for begransat skattskylding;
- Valtion varallisuusvero - den statlinga formogenhetsskatten;
- Kiin teistovero - fastin ghetsskatten;

n) în Suedia:

- Den statliga inkomstskatten;
- Sjomansskatten;
- Kupongskatten;
- Den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta;
- Den sarskilda inkomstskatten for utomlands bosatta artister m.fl.;

- Den statlinga fastighetsskatten;
- Den kommunala inkomstskatten;
- Formogenhetsskatten;

o) în Marea Britanie:
- impozitul pe venit;
- impozitul pe corporații;
- impozitul pe câştigurile de capital;
- impozitul pe venitul petrolier;
- impozitul pe îmbunătățiri funciare;

p) în Republica Cehă:
- dane priijmu;
- dan z nemovitosti;
- dan dedicka, dan darovaci a dan zprevodu nemovitosti;
- dan z pridane hodnoty;
- spotrebni dane;

q) în Estonia:
- Tulumaks;
- Sotsiaalmaks;
- Maamaks;

r) în Cipru:
- phdros eisodematos
- Ektakte Eisfora
- gia ten'Amuna tes Demokratias
- phdros Kefalaioukon Kerdon
- phdros Akinetes Idioktesias

s) în Letonia:
- iedzivotaju ienakuma nodoklis;
- nekustama ipasuka nodoklis;
- uznemumu ienakuma nodoklis;

ş) în Lituania:
- gyventoju pajamu mokestis;
- pelno mokestis;
- imoniu ir organizaciju nekilnojamojo turto mokestis;
- zemes mokestis;
- mokestis uz valstybinius gamtos isteklius;
- mokestis uz aplinkos tersima;
- naftos ir duju istekliu mokestis;
- paveldimo turto mokestis;

t) în Ungaria:
- szemelyi jovedelemando;
- tarsazagi ado;
- osztalekado;
- altalanos forgalmi ado;
- jovedeki ado;
- epitmenyado;
- telekado;

ţ) în Malta:
- Taxxa fuq l-income;

u) în Polonia:
- podatek dochodowy od osob prawnych;
- podatek dochodowy od osob fizycznych;
- podatek od czynnosci cywilnopranych;

v) în Slovenia:
- dohodnina;
- davki obcanov;
- davek od dobicka pravnih oseb;
- posebni davek na bilacno vsoto bank in hranilnic;

w) în Slovacia:

- dan z prijmov fyzickych osob;
- dan z prijmov pravnickych osob;
- dan z dedicstva;
- dan z darovania;
- dan z prevodu a prechodu nehnutel'nosti;
- dan z nehnutel'nosti;
- dan z predanej hodnoty;
- spotrebne dane.

Norme metodologice

(4) Prevederile alin. (1) se aplică, de asemenea, asupra oricăror impozite identice sau similare stabilite ulterior, în plus, sau în locul impozitelor prevăzute la alin. (3). Autoritățile competente ale statelor membre se vor informa reciproc asupra datei de intrare în vigoare a unor asemenea impozite.

(5) Sintagma autoritate competentă înseamnă:

a) în Belgia:
- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

b) în Danemarca:
- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

c) în Germania:
- ministrul federal de finanțe sau un reprezentant autorizat;

d) în Grecia:
- To Upourgeio Oikonomikon sau un reprezentant autorizat;

e) în Spania:
- ministrul economiei şi finanțelor sau un reprezentant autorizat;

f) în Franța:
- ministrul economiei sau un reprezentant autorizat;

g) în Irlanda:
- comisionarii de venituri sau reprezentanții lor autorizați;

h) în Italia:
- şeful departamentului de politică fiscală sau reprezentantul său autorizat;

i) în Luxemburg:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

j) în Olanda:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

k) în Austria:

- ministrul federal de finanțe sau un reprezentant autorizat;

l) în Portugalia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

m) în Finlanda:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

n) în Suedia

- şeful departamentului de finanțe sau reprezentantul său autorizat;

o) în Marea Britanie:

- comisionarii de la vamă şi accize sau un reprezentant autorizat pentru informațiile solicitate, referitoare la taxe asupra primelor de asigurare şi accize;

- comisionarii de la Inland Revenue sau reprezentanții lor autorizați;

p) în Republica Cehă:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

q) în Estonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

r) în Cipru:

- Upourgeio Oikonomikon sau un reprezentant autorizat;

s) în Letonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

ş) în Lituania:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

t) în Ungaria:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

ț) în Malta:

- ministrul responsabil de departamentul fiscal sau un reprezentant autorizat;

u) în Polonia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

v) în Slovenia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

w) în Slovacia:

- ministrul finanțelor sau un reprezentant autorizat;

x) în România:

- ministrul finanțelor publice sau un reprezentant autorizat.

Norme metodologice

ART. 124[29]

Schimb la cerere

(1) Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate cere autorității competente a altui stat membru să transmită informația la care s-a făcut referire la art. 124[28] alin. (1), într-un caz special. Autoritatea competentă a statului solicitat nu va da curs cererii de schimb de informații dacă este evident că autoritatea competentă a statului care face cererea nu a epuizat propriile sale surse obişnuite de obținere a informațiilor, surse pe care le-ar fi putut utiliza, conform circumstanțelor, pentru a obține informațiile cerute fără a provoca riscul de periclitare a realizării căutării după rezultat.

(2) Pentru scopul transmiterii informației la care s-a făcut referire la art. 124[28] alin. (1), autoritatea competentă a statului membru solicitat va asigura condițiile pentru conducerea oricăror anchete necesare în vederea obținerii acestor informații.

(3) În scopul obținerii informației cerute, autoritatea competentă căreia i se solicită această informație sau autoritatea administrativă la care se recurge va proceda ca şi cum ar acționa pe cont propriu sau, la cererea celeilalte autorități, în contul propriului stat membru.

ART. 124[30]

Schimbul automat de informații

Pentru categoriile de cazuri pe care autoritățile competente le vor determina conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124[38], autoritățile competente ale statelor membre vor schimba în mod regulat informațiile la care se face referire la art. 124[28] alin. (1), fără o cerere anterioară.

ART. 124[31]

Schimbul spontan de informații

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate transmite autorității competente a oricărui alt stat membru vizat, fără o cerere anterioară, informațiile la care se face referire la art. 124[28] alin. (1), pe care le cunoaşte din următoarele circumstanțe:

a) autoritatea competentă a unui stat contractant s-a bazat pe presupunerea că ar putea fi o pierdere a impozitului într-un alt stat membru;

b) o persoană supusă impozitării obține o reducere a impozitului sau o scutire de impozit în alt stat membru, care ar putea genera o creştere a impozitului sau a obligației de impozitare în alt stat membru;

c) afacerea tratată între o persoană supusă impozitării într-un stat membru şi o persoană supusă impozitării într-un alt stat membru este dirijată prin una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o diminuare a impozitului în unul sau în celălalt stat membru sau în ambele state;

d) autoritatea competentă a unui stat membru s-a bazat pe presupunerea că diminuarea impozitului poate rezulta din transferurile artificiale de profituri în cadrul grupurilor de întreprinderi;

e) informația transmisă la unul din statele membre de către autoritatea competentă a celuilalt stat este în măsură să dea informațiile care pot fi relevante în stabilirea obligației pentru impunere în ultimul dintre state.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot, conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124[38], să extindă schimbul de informații prevăzut la alin. (1) la alte cazuri decât cele specificate în articolul menționat.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre pot să-şi transmită una alteia informațiile la care se face referire la art. 124[28] alin. 1, despre care au cunoştință, în orice alt caz, fără o cerere anterioară.

ART. 124[32]

Limita de timp pentru transmiterea informației

Autoritatea competentă a unui stat membru căruia, conform dispozițiilor prezentului capitol, i se solicită să furnizeze informații le va transmite cât mai repede posibil. Dacă întâmpină obstacole în furnizarea informațiilor sau dacă refuză să le furnizeze, va informa autoritatea care solicită informația despre acest lucru, indicând natura obstacolelor sau a motivelor refuzului său.

ART. 124[33]

Colaborarea dintre oficialii statului vizat

Pentru scopul aplicării prevederilor precedente, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informația şi autoritatea competentă a statului membru pentru care se furnizează informația pot cădea de acord, conform procedurii de consultare prevăzute la art. 124[38], să autorizeze prezența în primul stat membru a oficialilor administrației fiscale din celălalt stat membru. Amănuntele pentru aplicarea acestei prevederi vor fi determinate conform aceleiaşi proceduri.

ART. 124[34]

Prevederi privind secretul

(1) Toate informațiile făcute cunoscute unui stat membru, conform prezentului capitol, vor fi păstrate secrete în acel stat în acelaşi mod ca şi informația primită conform legislației interne. În orice caz, asemenea informații:

a) pot fi făcute cunoscute numai persoanelor direct implicate în stabilirea impozitului sau în controlul administrativ al acestei stabiliri a impozitului;

b) pot fi făcute cunoscute numai în legătură cu procedurile judecătoreşti sau procedurile administrative care implică sancțiuni luate în vederea sau în legătură cu stabilirea sau revizuirea bazei de impozitare şi numai persoanelor care sunt direct implicate în asemenea proceduri; astfel de informații pot fi totuşi dezvăluite în timpul audierilor publice sau al proceselor de judecată, dacă autoritatea competentă a statului membru care a furnizat informația nu ridică nici o obiecție la momentul când acest stat furnizează prima dată informația;

c) vor fi folosite, în orice circumstanță, numai pentru scopuri fiscale sau în legătură cu procedurile judecătoreşti sau administrative care implică sancțiuni întreprinse cu privire la sau în legătură cu stabilirea sau revizuirea bazei fiscale.

În plus, informațiile pot fi folosite la stabilirea altor obligații fiscale, taxe şi impozite prevăzute la art. 2 din Directiva nr. 76/308/CEE a Consiliului.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu vor obliga un stat membru a cărui legislație sau practică administrativă instituie, pentru scopuri fiscale, prevederi legislative cu puteri mai restrânse decât cele cuprinse în acest alineat să furnizeze informații, dacă statul vizat nu acționează în sensul respectării acelor prevederi legislative cu puteri mai restrânse.

(3) Indiferent de prevederile alin. (1), autoritățile competente ale statului membru care furnizează informația pot permite să fie folosită această informație pentru alte scopuri, în statul care cere informația, dacă, potrivit legislației din statul care dă informația, aceasta poate fi folosită în statul care dă informația, în condiții similare, pentru scopuri similare.

(4) Când o autoritate competentă a unui stat contractant consideră că informația care s-a primit de la autoritatea competentă a unui alt stat membru este posibil să fie folositoare autorității competente a unui stat terț, ea poate transmite informația ultimei autorități competente menționate, cu acordul autorității competente care a furnizat informația.

ART. 124[35]

Limitări la schimbul de informații

(1) Prezentul capitol nu va impune nici o obligație statului membru căruia i se cere informația de a face cercetări sau de a furniza informații, dacă în acest stat ar fi contrară propriei sale legislații sau practicii sale administrative realizarea unor astfel de cercetări sau colectarea informațiilor solicitate.

(2) Furnizarea informației poate fi refuzată când ar conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unei informații a cărei dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să furnizeze informațiile când statul membru vizat este în imposibilitate de a furniza informații similare, pentru motive practice sau legale.

ART. 124[36]

Notificarea

(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă a celuilalt stat membru va notifica, în conformitate cu prevederile legale care reglementează notificarea unor instrumente similare în statul membru solicitat, destinatarul tuturor instrumentelor şi deciziilor care sunt emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant şi care privesc aplicarea pe teritoriul său a legislației privind impozitele acoperite de prezentul capitol.

(2) Cererile pentru notificare vor indica subiectul instrumentului sau deciziei care urmează a fi notificat şi vor specifica numele şi adresa destinatarului, împreună cu orice alte informații prin care se poate facilita identificarea destinatarului.

(3) Autoritatea solicitată va informa imediat autoritatea solicitantă asupra răspunsului său la cererea pentru notificare şi, în mod special, va comunica **data de** notificare a deciziei sau a instrumentului la destinatar.

ART. 124[37]

Verificări simultane

(1) Când situația fiscală a uneia sau a mai multor persoane supuse impunerii este în interesul comun sau complementar a două sau mai multe state membre, aceste state pot conveni să desfăşoare verificări simultane pe teritoriile lor, astfel încât să poată schimba informațiile astfel obținute ori de câte ori un astfel de schimb de informații este mai eficient decât efectuarea de verificări numai de către unul dintre statele membre.

(2) Autoritatea competentă din fiecare stat membru va identifica în mod arbitrar persoanele supuse impozitării, pe care intenționează să le propună pentru o verificare simultană. Această autoritate competentă va comunica autorităților competente responsabile din celelalte state membre vizate cazurile care, din punctul său de vedere, ar fi subiectul unei verificări simultane. Această autoritate competentă va comunica motivele sale în ceea ce priveşte alegerea cazurilor, cât mai mult posibil, prin comunicarea informațiilor care au condus la luarea deciziei pentru o verificare simultană. Autoritatea competentă va specifica perioada de timp în care se vor derula operațiunile de control.

(3) Autoritatea competentă din fiecare stat membru vizat va decide dacă doreşte să ia parte la operațiuni de verificări simultane. La primirea unei propuneri pentru o verificare simultană, autoritatea competentă va confirma acordul sau va comunica refuzul său, motivat, celeilalte autorități.

(4) Fiecare autoritate competentă din statele membre vizate va numi un reprezentant, care va avea responsabilitatea supravegherii şi coordonării activității de control.

ART. 124[38]

Consultări

(1) Pentru scopurile implementării prezentului capitol, consultările vor fi ținute, dacă este necesar, în cadrul unui comitet care va avea loc între:

a) autoritățile competente ale statelor membre vizate, la cererea fiecăruia dintre ele, cu privire la problemele bilaterale;

b) autoritățile competente ale tuturor statelor membre şi Comisie, la cererea uneia dintre aceste autorități sau a Comisiei, în măsura în care problema ridicată nu este numai în interes bilateral.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre pot comunica în mod direct între ele. Autoritățile competente ale statelor membre pot, prin asistență reciprocă, să permită autorităților desemnate de acestea să comunice direct între ele în cazurile speciale sau în alte categorii de cazuri.

(3) Când autoritățile competente încheie acorduri care vizează probleme bilaterale, acoperite de prezentul articol, altele decât cele cu privire la cazurile individuale, acestea vor informa cât mai repede posibil Comisia asupra acestui fapt. La rândul său, Comisia va notifica autoritățile competente ale statelor membre.

ART. 124[39]

Schimb de experiență

Statele membre vor monitoriza în mod constant, împreună cu Comisia, procedura de cooperare prevăzută în prezentul capitol şi vor face schimb de experienţă, în special în domeniul preţurilor de transfer din cadrul grupurilor de întreprinderi, în scopul îmbunătăţirii unei asemenea cooperări şi, atunci când este cazul, pentru redactarea unor reglementări în domeniile vizate.

ART. 124[40]

Aplicabilitatea unor prevederi lărgite referitoare la asistenţă

Prevederile anterioare nu vor împiedica îndeplinirea oricăror obligaţii mai extinse referitoare la schimbul de informaţii care pot decurge din alte acte juridice.

ART. 124[41]

Data aplicării

Prevederile prezentului capitol, care transpun prevederile Directivei nr. 77/799/CEE privind asistenţa reciprocă între autorităţile competente din statele membre în domeniul taxării directe şi impunerii primelor de asigurare, cu amendamentele ulterioare, se aplică începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

TITLUL VI
Taxa pe valoarea adăugată

CAP. 1
Definiţii

ART. 125

Definiţia taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

ART. 125[1]

Semnificaţia unor termeni şi expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. **achiziţie** reprezintă bunurile şi serviciile obţinute sau care urmează a fi obţinute de o persoană impozabilă, prin următoarele operaţiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziţii intracomunitare şi importuri de bunuri;

2. **achiziţie intracomunitară** are înţelesul art. 130^1;

3. **active corporale fixe** reprezintă orice activ deţinut pentru a fi utilizat în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terţilor sau pentru scopuri administrative, dacă acest activ are durata normală de utilizare mai mare de un an şi valoare mai mare decât limita prevăzută prin hotărâre a Guvernului sau prin prezentul titlu;

4. **activitate economică** are înţelesul prevăzut la art. 127 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activităţi economice, prin activitate economică se înţelege toate activităţile economice desfăşurate de aceasta;

5. **baza de impozitare** reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziţii intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. 7;

6. **bunuri** reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile, prin natura lor sau prin destinaţie. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;

7. **produse accizabile** sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VII din prezenta lege, cu excepţia gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem;

8. **codul de înregistrare în scopuri de TVA** reprezintă codul prevăzut la art. 154 alin. (1), atribuit de către autorităţile competente din România persoanelor care au obligaţia să se înregistreze conform art. 153 sau 153^1, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autorităţile competente dintr-un alt stat membru;

9. **data aderării** este data la care România aderă la Uniunea Europeană;

10. **decont de taxă** reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 156^2;

11. **Directiva 112** este Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;

12. **factura** reprezintă documentul prevăzut la art. 155;

13. **importator** reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 136, şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 151^1;

14. **întreprindere mică** reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281 - 292 din Directiva 112;

15. **livrare intracomunitară** are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (9);

16. **livrare către sine** are înțelesul prevăzut la art. 128 alin. (4);

17. **perioada fiscală** este perioada prevăzută la art. 156^1;

18. **persoană impozabilă** are înțelesul art. 127 alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică;

19. **persoană juridică neimpozabilă** reprezintă persoana, alta decât persoana fizică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 127 alin. (1);

20. **persoană neimpozabilă** reprezintă persoana care nu îndeplineşte condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. **persoană** reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

22. **plafon pentru achiziții intracomunitare** reprezintă plafonul stabilit conform art. 126 alin. (4) lit. b);

23. **plafon pentru vânzări la distanță** reprezintă plafonul stabilit conform art. 132 alin. (2) lit. a);

24. **prestarea către sine** are înțelesul prevăzut la art. 129 alin. (4);

25. **regim vamal suspensiv** reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, regimurile şi destinațiile vamale prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7;

26. **servicii furnizate pe cale electronică** sunt: furnizarea şi conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor şi echipamentelor, furnizarea de programe informatice - software - şi actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte şi de informații şi punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme şi de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea şi difuzarea de emisiuni şi evenimente politice, culturale, artistice, sportive, ştiințifice, de divertisment şi furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii şi clientul său comunică prin curier electronic, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul furnizat este un serviciu electronic;

27. **taxă** înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

28. **taxă colectată** reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operaţiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 150 - 151[1];

29. **taxă deductibilă** reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achiziţiile efectuate;

30. **taxă de dedus** reprezintă taxa aferentă achiziţiilor, care poate fi dedusă conform art. 145 alin. (2) - (4);

31. **taxă dedusă** reprezintă taxa deductibilă, care a fost efectiv dedusă;

32. **vânzarea la distanţă** reprezintă o livrare de bunuri care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea prevăzută la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (2) - (7).

(2) În înţelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

Norme metodologice

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 126 alin. (3) lit. b) şi la art. 143 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condiţiile de la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cm^3 sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepţia:

1. navelor destinate navigaţiei maritime, utilizate pentru transportul internaţional de persoane şi/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistenţă pe mare; şi

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată;

b) condiţiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.

ART. 125[2]

Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Comunitate şi teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înființare a Comunității Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;

2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;

2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;

2. Campione d'Italia;

3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele Channel.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

Norme metodologice

CAP. 2
Operațiuni impozabile

ART. 126
Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 şi 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132^{2}.

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile şi următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132[1]:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h) - m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132[1] alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1.;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi de antichități, în sensul prevederilor art. 152^{2}, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 - 144^{1};

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri şi achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a) - c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

Norme metodologice

CAP. 3
Persoane impozabile

ART. 127
Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole şi activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Norme metodologice

(2^1) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

Norme metodologice

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfăşurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (5) şi (6).

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfăşurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

a) telecomunicații;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;
e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
f) activitatea târgurilor şi expozițiilor comerciale;
g) depozitarea;
h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
i) activitățile agențiilor de călătorie;
j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;
k) operațiunile posturilor publice de radio şi televiziune.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(8) În condițiile şi în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic **.**

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune.

CAP. 4
Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 128
Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum şi bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme ;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum şi activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activității economice, în condițiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condițiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 (5) şi (6) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j),

k) şi m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizațiilor internaționale şi forțelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10) - (13).

Norme metodologice

ART. 129
Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4). Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu ori al personalului acesteia, sau pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activității sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin (4), fără a se limita la acestea, operațiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) *** Abrogat.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

Norme metodologice

ART. 130

Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.

Norme metodologice

ART. 130[1]

Achizițiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfăşurării activității economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forțele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forțelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situația în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziții intracomunitare şi achiziționarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziția sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinație a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).

Norme metodologice

ART. 131

Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Comunității de bunuri care nu se află în liberă circulație în înțelesul art. 24 din Tratatul de înființare a Comunității Europene;

b) pe lângă operațiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Comunitate a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț, care face parte din teritoriul vamal al Comunității .

CAP. 5
Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 132
Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunității, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel

comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activităţii economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absenţa unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunităţii sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, în situaţia în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parţial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activităţii economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absenţa unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanţă care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecţie şi antichităţile, astfel cum sunt definite la art. 152^2 alin. (1);

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme şi se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea şi în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, prevăzut la art. 152^2;

d) de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2) - (7), atunci când o vânzare la distanță presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Norme metodologice

ART. 132[1]

Locul achiziției intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiții similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.

Norme metodologice

ART. 132[2]

Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul comunitar.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 131 lit. a), care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Comunitate, în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 131 lit. b), care se află în liberă circulație la intrarea în Comunitate, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate, în sensul art. 131 lit. a), să beneficieze de unul dintre regimurile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

ART. 133

Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1) - (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți şi agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți şi de societățile care asigură supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) *** Abrogat;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare şi punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă; *Norme metodologice*

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile; *Norme metodologice*

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri; *Norme metodologice*

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;
2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;
3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriştilor şi avocaților, contabililor şi experților contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informații;

6. operațiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziție de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau la o rețea conectată la un astfel de sistem, la rețeaua de energie electrică ori la rețelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuția prin intermediul acestor sisteme ori rețele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicații. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepția de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană care îşi are stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune şi televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune şi de televiziune sunt prestate de către o persoană care îşi are stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil

sau reşedința obişnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care îşi are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă.

f) locul în care activitățile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau de activități similare, cum ar fi târgurile şi expozițiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activități, prestate către persoane neimpozabile;

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât cele de închiriere pe termen scurt, şi pentru serviciile de leasing de mijloace de transport, se consideră că locul prestării este:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care îşi are sediul activității economice sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în România, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediul fix în România, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilit sau îşi are domiciliul stabil sau reşedința obişnuită în afara Comunității, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunității, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiințifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expozițiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Comunități, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității. În aplicarea prezentului alineat serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Comunității sunt serviciile de transport al cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Comunității, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Comunității.

CAP. 6
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

ART. 134
Faptul generator şi exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină şi momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134^2 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134^2 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, şi la art. 134^2 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) şi (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) şi (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(7) În cazul prestărilor de servicii pentru care au fost încasate avansuri pentru valoarea parțială a prestării de servicii şi/sau au fost emise facturi pentru valoarea parțială a prestării de servicii până la **data de** 31 decembrie 2009 inclusiv, dar faptul generator de taxă intervine după această dată, se aplică prevederile alin. (4) şi (5).

ART. 134[1]

Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuşi, perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică şi altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesionare şi arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice

ART. 134[2]

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum şi orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare.

(3) Taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimentele menționate la art. 138. Totuşi, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

Norme metodologice

NOTE:

1. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2007:

"ART. 2

(1) În cazul nerestituirii împrumutului prevăzut la art. 1, societăţile comerciale vor suporta, pentru primele 30 de zile, penalităţi de întârziere de 1% din valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, după care Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat va emite facturi fiscale pentru valoarea produselor calculate la preţurile pieţei, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată luând naştere, prin derogare de la art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la încasarea parţială sau totală a facturii.

(2) Până la dezdăunarea integrală a Administraţiei Naţionale a Rezervelor de Stat, societăţile comerciale debitoare vor suporta penalităţi de întârziere la plată, la nivelul celor prevăzute de lege pentru creanţele bugetare, precum şi dobânzi la nivelul pieţei, percepute pe toată perioada derulării împrumutului.

(3) Restituirea cantităţilor de păcură împrumutate se va face ca produs cu conţinut de sulf sub 1%, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conţinutului de sulf din combustibilii lichizi, Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat suportând diferenţa de preţ de la păcura din stoc la păcura restituită."

2. Prevederile art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 117/2008

"ART. 2

(1) În cazul nerestituirii împrumutului prevăzut la art. 1, operatorii economici vor suporta, pentru primele 30 de zile, penalităţi de întârziere de 1% pe zi din valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, după care Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat va emite facturi fiscale pentru valoarea produselor calculată la preţurile pieţei, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată luând naştere, prin derogare de la art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la încasarea parţială sau totală a facturii.

(2) Până la dezdăunarea integrală a Administraţiei Naţionale a Rezervelor de Stat, operatorii economici debitori vor suporta penalităţi de întârziere la plată la nivelul celor prevăzute de lege pentru creanţele bugetare, precum şi dobânzi la nivelul pieţei, percepute pe toată perioada derulării împrumutului.

(3) Restituirea cantităţilor de păcură ce vor fi împrumutate se va face ca produs cu conţinut de sulf sub 1%, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conţinutului de sulf din combustibilii lichizi, Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat suportând diferenţa de preţ de la păcura din stoc la păcura restituită."

3. Prevederile art. 3 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 67/2009

"ART. 3

Prin derogare de la prevederile art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data încasării de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat a contravalorii totale sau parțiale a acestei taxe, dar nu mai târziu de 30 iunie 2010 inclusiv."

4. Prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2009

"ART. 8

(1) Prin derogare de la prevederile art. 134^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru cantitățile de combustibili prevăzute la art. 7, exigibilitatea taxei pe valoare adăugată intervine la data încasării de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat a contravalorii totale sau parțiale a acestei taxe, dar nu mai târziu de 30 iunie 2010 inclusiv."

Conform articolului unic din Ordonanța Guvernului nr. 10/2010, termenele prevăzute la art. 8 alin. (1) şi (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2009 se prorogă până la **data de** 30 iunie 2011 inclusiv.

5. Prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2009

"ART. 1

Prin derogare de la prevederile art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către Ministerul Apărării Naționale de către Compania Națională <<Romtehnica>> - S.A., care acționează în calitate de comisionar, în nume propriu, dar în contul Ministerului Apărării Naționale, intervine la data încasării de către Compania Națională <<Romtehnica>> - S.A. a contravalorii integrale a bunurilor livrate/serviciilor prestate şi a taxei aferente acestora, dar nu mai târziu de 31 august 2010. Pentru bunurile/serviciile acordate cu titlu gratuit, pentru care se datorează TVA conform titlului VI - Taxa pe valoarea adăugată din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data încasării de către Compania Națională <<Romtehnica>> - S.A. a contravalorii totale sau parțiale a acestei taxe de la Ministerul Apărării Naționale, dar nu mai târziu de 31 august 2010."

Conform art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2010, termenul de 31 august 2010, prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2009, se prorogă la **data de** 31 august 2011.

6. Prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 3/2010

"ART. 2

(1) În cazul nerestituirii împrumutului prevăzut la art. 1, operatorii economici vor suporta, pentru primele 30 de zile, penalități de întârziere de 1% pe zi din valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, după care Administrația Națională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale va emite facturi pentru valoarea produselor calculate la prețurile pieței, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată luând naştere, prin derogare de la art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la încasarea parțială sau totală a facturii.

(2) Până la dezdăunarea integrală a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale, operatorii economici debitori vor suporta majorări de întârziere la plată, la nivelul celor prevăzute de lege pentru creanțele bugetare, precum şi dobânzi la nivelul pieței, percepute pe toată perioada derulării împrumutului.

(3) Restituirea cantităților de păcură ce vor fi împrumutate se va face ca produs cu conținut de sulf sub 1%, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi."

7. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2010.

"ART. 2

Prin derogare de la prevederile art. 134^2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către Ministerul Apărării Naționale de către Compania Națională <<Romtehnica>> - S.A., care acționează în calitate de comisionar, în nume propriu, dar în contul Ministerului Apărării Naționale, intervine la data încasării de către Compania Națională <<Romtehnica>> - S.A. a contravalorii integrale a bunurilor livrate/serviciilor prestate şi a taxei aferente acestora, dar nu mai târziu de **data de** 31 august 2011. Pentru bunurile/serviciile acordate cu titlu gratuit, pentru care se datorează TVA conform titlului VI <<Taxa pe valoarea adăugată>> din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data încasării de către Compania Națională <<Romtehnica>> - S.A. a contravalorii totale sau parțiale a acestei taxe de la Ministerul Apărării Naționale, dar nu mai târziu de **data de** 31 august 2011."

8. Prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2010 :

"ART. 2

(1) În cazul nerestituirii împrumutului prevăzut la art. 1, operatorii economici vor suporta, pentru primele 30 de zile, penalități de întârziere de 1% pe zi din valoarea produsului prevăzută în contractul de împrumut, după care Administrația Națională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale va emite facturi pentru valoarea produselor calculate la prețurile pieței, exigibilitatea taxei

pe valoarea adăugată luând naştere, prin derogare de la prevederile art. 134[2] din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la încasarea parţială sau totală a facturii.

(2) Până la dezdăunarea integrală a Administraţiei Naţionale a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale, operatorii economici debitori vor suporta majorări de întârziere la plată, la nivelul celor prevăzute de lege pentru creanţele bugetare, precum şi dobânzi la nivelul pieţei, percepute pe toată perioada derulării împrumutului.

(3) Restituirea cantităţilor de păcură ce vor fi împrumutate se va face ca produs cu conţinut de sulf sub 1%, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conţinutului de sulf din combustibilii lichizi."

ART. 134[3]

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 134[2], în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine la emiterea facturii prevăzute la art. 155 alin. (1) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 155 alin.(4), dacă factura sau autofactura este emisă înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice

ART. 135

Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziţia.

(2) **Î**n cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislaţia altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (1) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 155 alin.(4), dacă factura sau autofactura este emisă înainte de cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice

ART. 136

Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

CAP. 7
Baza de impozitare

ART. 137

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) şi pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 130^1 alin. (2) şi (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 şi, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri ori o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi uşor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii. *Norme metodologice*

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile şi/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

Norme metodologice

ART. 138

Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură şi, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă şi irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice

ART. 138[1]

Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

(1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130[1] alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) şi ale art. 137 alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a

achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Norme metodologice

ART. 139

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele şi cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) - d).

ART. 139[1]

Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză.

Norme metodologice

CAP. 8
Cotele de taxă

ART. 140

Cotele

(1) Cota standard este de 24% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziții şi evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale şcolare, cărți, ziare şi reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;

c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(2^1) Cota redusă de 5% se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea locuințelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuința include şi amprenta la sol a locuinței. În sensul prezentului titlu, prin locuință livrată ca parte a politicii sociale se înțelege:

a) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

b) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

c) livrarea de locuințe care au o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodăreşti, a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 380.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziționate de orice persoană necăsătorită sau familie. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă se aplică numai în cazul locuințelor care în momentul vânzării pot fi locuite ca atare şi dacă terenul pe care este construită locuința nu depăşeşte suprafața de 250 mp, inclusiv amprenta la sol a locuinței, în cazul caselor de locuit individuale. În cazul imobilelor care au mai mult de două locuințe, cota

indiviză a terenului aferent fiecărei locuințe nu poate depăşi suprafața de 250 mp, inclusiv amprenta la sol aferentă fiecărei locuințe. Orice persoană necăsătorită sau familie poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de 5%, respectiv:

1. în cazul persoanelor necăsătorite, să nu fi deținut şi să nu dețină nicio locuință în proprietate pe care au achiziționat-o cu cota de 5%;

2. în cazul familiilor, soțul sau soția să nu fi deținut şi să nu dețină, fiecare sau împreună, nicio locuință în proprietate pe care a/au achiziționat-o cu cota de 5%;

d) livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134^2 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134^2 alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziții intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

Norme metodologice

CAP. 9
Operațiuni scutite de taxă

ART. 141
Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operațiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, stații de salvare şi alte unități autorizate să desfăşoare astfel de activități; *Norme metodologice*

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entităţi autorizate în acest sens;

e) livrările de organe, sânge şi lapte, de proveniență umană; ***Norme metodologice***

f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum şi prestările de servicii şi livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate;

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituțiile publice şi entitățile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activitățile scutite conform lit. f);

h) meditațiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învățământului şcolar, preuniversitar şi universitar;

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența şi/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni; ***Norme metodologice***

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; ***Norme metodologice***

k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență; ***Norme metodologice***

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică; ***Norme metodologice***

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituțiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii şi Cultelor; ***Norme metodologice***

n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i) - m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale; ***Norme metodologice***

o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială; ***Norme metodologice***

p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora; ***Norme metodologice***

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în limitele şi în condiţiile stabilite prin norme şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale; ***Norme metodologice***

r) furnizarea de personal de către instituţiile religioase sau filozofice în scopul activităţilor prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanţiilor de credit ori a altor garanţii sau orice operaţiuni cu astfel de garanţii, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăţi, viramente, creanţe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanţelor;

4. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepţia obiectelor de colecţie, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacţii, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranţă, cu acţiuni, părţi sociale în societăţi comerciale sau asociaţii, obligaţiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepţia documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiţii;

Norme metodologice

b) operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni; *Norme metodologice*

c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activități;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare;

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcarea autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

Norme metodologice

f) livrarea de construcții/părți de construcții şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la **data de** 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde şi orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării; *Norme metodologice*

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 (5) lit. b) şi art. 145.

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condițiile stabilite prin norme. *Norme metodologice*

ART. 142

Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziții intracomunitare

(1) Sunt scutite de taxă:

a) importul şi achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situație scutită de taxă în interiorul țării;

b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol;

c) achiziția intracomunitară de bunuri pentru care, în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. b) - d), persoana care cumpără bunurile în orice situație ar avea dreptul la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, dacă respectiva achiziție nu ar fi scutită;

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, şi Directiva 79/2006/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind exceptarea de la taxele de import a micului trafic de bunuri cu caracter necomercial din țările terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006;".

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

e^{1}) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau de către organismele instituite de Comunități cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței.

Norme metodologice

f) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaționale, altele decât cele menționate la lit. e[1]), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

Norme metodologice

g) importul de bunuri efectuat în România de către forțele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoțitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forțe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forțele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înființare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate sau al personalului civil care însoțeşte forțele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale; *Norme metodologice*

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunității, pentru a fi supuse unor reparații, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiția ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunității**;** *Norme metodologice*

j) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare ;

k) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o rețea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire sau de răcire;

l) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terț sau o țară terță, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. art. 143 alin. (2); *Norme metodologice*

m) importul de aur efectuat de Banca Națională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 143

Scutiri pentru exporturi sau alte operaţiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internaţional şi intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunităţii de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Comunităţii de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepţia bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcaţiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui alt mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliţi în Comunitate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

- călătorul nu este stabilit în Comunitate, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Comunităţii. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Internelor şi Reformei Administrative;
- bunurile sunt transportate în afara Comunităţii înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;
- valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obţinut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la **data de** 1 ianuarie a anului următor;
- dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ţine locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Comunitate;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziţionate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Comunităţii de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internaţional de persoane;

h) în cazul navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane şi/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, dar inclusiv pentru navele de război încadrate în Nomenclatura Combinată (NC) cod 8906 10 00, care părăsesc țara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepția, în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă, a proviziilor;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanți şi provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144^1, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetățenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiții de reciprocitate;

j^1) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunitățile Comunităților Europene, în limitele şi în condițiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței;

k) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaționale, altele decât cele menționate la lit. j^1), recunoscute ca atare de autoritățile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

l) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forțelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forțele în cauză ori de către personalul civil care le însoțeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare;

m) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forţelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinaţie, pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forţele armate ale Regatului Unit staţionate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru, datat 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forţe sau personalului civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

n) livrările de aur către Banca Naţională a României;

o) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Comunităţii, ca parte a activităţilor umanitare, caritabile sau de instruire; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 152^2;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 7 alin. (4) şi (5) sau art. 16 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului, din 25 februarie 1992, privind regimul general, depozitarea, circulaţia şi controlul produselor supuse accizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 76 din 23 martie 1992, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;

2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 152^2;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 128 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepția livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, conform prevederilor art. 152^2.

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 144
Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;
2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;
5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;
6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent;
- pentru alimentarea cu carburanți şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările şi completările ulterioare;
- pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România şi definită prin norme; ***Norme metodologice***

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144[1].

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

ART. 144[1]
Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acționează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operațiunile scutite prevăzute la art. 143 şi art. 144, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operațiunile desfăşurate în afara Comunității.

CAP. 10
Regimul deducerilor

ART. 145
Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, art. 144 şi art. 144[1];

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum şi în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) şi la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) şi la art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153. *Norme metodologice*

(4[1]) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală potrivit art. 11 sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în Registrul Comerțului, potrivit legii.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

ART. 145[1]

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depăşească 3.500 kg şi care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând şi scaunul Şoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule şi nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleaşi caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază şi protecție, curierat, transport de personal la şi de la locul de desfăşurare a activității, precum şi vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări şi de agenți de recrutare a forței de muncă;

Norme metodologice

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către şcolile de şoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.

(2) Prin achiziție de vehicule, în sensul alin. (1), se înțelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziția intracomunitară a vehiculului.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică pentru avansurile care au fost achitate înainte de **data de** 1 mai 2009 pentru valoarea totală sau parțială a vehiculelor rutiere motorizate, dacă livrarea acestora intervine după **data de** 1 mai 2009 inclusiv.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2011 inclusiv.

(5) În cazul vehiculelor exceptate potrivit alin. (1) se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 145 şi art. 146—147.

ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155^1 alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care

efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) şi (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155^1 alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130^1 alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155^1 alin. (1).

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Norme metodologice

ART. 147

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parțial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operațiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât şi operațiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parțial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achizițiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parțial impozabilă nu are drept de deducere pentru achizițiile destinate activității pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parțial impozabilă desfăşoară activități în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operațiuni cu drept de deducere, cât şi operațiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activități şi aplică prevederile prezentului articol. În condițiile stabilite prin norme, persoana parțial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situația în care nu poate ține evidențe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operațiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce. *Norme metodologice*

(5) Achizițiile pentru care nu se cunoaşte destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere şi operațiuni care nu dau drept de deducere se evidențiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operațiunilor prevăzute la lit. a) şi a operațiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanțării operațiunilor scutite fără drept de deducere sau operațiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 128 alin. (4) şi la art. 129 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) şi b), precum şi a operațiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activității principale.

(8) Pro-rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic respectiv. Pro-rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităților imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 156^2, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (12), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-rata definitivă.

(9) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro-rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor

impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la **data de** 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia. În cazul unei persoane impozabile nou-înregistrate, pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul său decont de taxă, prevăzut la art. 156^2.

(10) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), determinată pentru anul respectiv.

(11) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv.

(12) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (11), se scade taxa dedusă într-un an determinată provizoriu, conform alin. (10);

b) rezultatul diferenței de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 156^2, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(13) În ceea ce priveşte taxa de dedus aferentă bunurilor de capital, definite conform art. 149 alin. (1), utilizate pentru operațiunile prevăzute la alin. (5):

a) prima deducere se determină în baza pro-rata provizorie prevăzută la alin. (9), pentru anul în care ia naştere dreptul de deducere. La finele anului, deducerea se ajustează, conform alin. (12), în baza pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8). Această primă ajustare se efectuează asupra valorii totale a taxei deduse inițial;

b) ajustările ulterioare iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulțeşte cu pro-rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă inițial în primul an, conform pro-rata definitivă, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 156[2], aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(14) În situații speciale, când pro-rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro-rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligația să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro-rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunța la aplicarea pro-rata specială numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunțe organul fiscal competent până la **data de** 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice, cu condiția ținerii de evidențe contabile distincte pentru fiecare sector.

(15) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanțelor Publice, prin direcția sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operațiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro-rata specială;

b) să aplice o pro-rata specială pentru fiecare sector al activității sale economice;

c) să-şi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operațiunile sau numai pentru o parte din operațiuni;

d) să țină evidențe distincte pentru fiecare sector al activității sale economice.

(16) Prevederile alin. (6) - (13) se aplică şi pentru pro-rata specială prevăzută la alin. (14) şi (15). Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro-rata specială se vor lua în considerare:

a) operațiunile specificate în decizia Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. a) sau la alin. (15) lit. b);

b) operațiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (14) lit. b) sau la alin. (15) lit. b).

ART. 147[1]

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 - 147.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile şi formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții şi formalități sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu **data de** 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naştere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condițiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situația în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere. *Norme metodologice*

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

ART. 147[2]

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri şi achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă; *Norme metodologice*

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou; *Norme metodologice*

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme. *Norme metodologice*

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA achitate pentru importuri şi achiziții de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalități şi dobânzi aferente, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

Norme metodologice

ART. 147[3]

Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153

(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156[2].

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat şi a diferențelor negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 156[2], din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156[2], persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(7) În cazul persoanelor impozabile care sunt absorbite de altă persoană impozabilă, soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a solicitat rambursarea este preluat în decontul de taxă al persoanei care a preluat activitatea.

(8) În situația în care două sau mai multe persoane impozabile fuzionează, persoana impozabilă care preia activitatea celorlalte preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat, precum şi soldul sumei negative a taxei, pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile persoanelor care s-au lichidat cu ocazia fuziunii.

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(10) Pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. b), j), k), l) şi o), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 148

Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;

c) persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

Norme metodologice

ART. 149

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3, a căror durată normală de funcționare este egală sau mai mare de 5 ani, precum şi operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

Norme metodologice

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la **data de** 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la **data de** 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la **data de** 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la **data de** 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;
2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;
3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital îşi încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedeşte că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată

taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(5^1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se vor efectua pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

CAP. 11
Persoanele obligate la plata taxei

ART. 150
Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) şi art. 160.

Norme metodologice

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1], care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125[1] alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153[1], căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125[1] alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1], care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) şi d).

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125[1] alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România

sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau art. 133.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice

ART. 151

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

ART. 151[1]

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligația importatorului.

Norme metodologice

ART. 151[2]

Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei

(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

Norme metodologice

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedeşte achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (4) şi (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155^1 alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală de import sau declarația de import pentru TVA şi accize şi proprietarul bunurilor sunt ținuți răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151^1.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul şi transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuți răspunzători

individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) şi (6) şi art. 151[1].

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) şi/sau art. 151 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

CAP. 12

Regimuri speciale

ART. 152

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125[1] alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, poate aplica scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situația prevăzută la alin. (7) şi (7[1]), a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), a operațiunilor scutite cu drept de deducere şi a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) şi f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125[1] alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare şi până la sfârşitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă. *Norme metodologice*

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), ori, după caz, la alin. (5), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată şi accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă conform art. 153. *Norme metodologice*

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul unui an calendaristic nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), sau după caz, plafonul determinat conform alin.(5), poate solicita până pe data de **20 ianuarie** a anului următor scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a solicitat scoaterea din evidență, respectiv din data de 1 februarie. Pe baza informațiilor din jurnalele pentru vânzări aferente operațiunilor efectuate în cursul unui an calendaristic, persoanele impozabile stabilesc dacă cifra de afaceri determinată conform alin.(2) este inferioară plafonului de scutire. Până la anularea înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență în termenul stabilit de prezentul alineat, are obligația să depună decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 pentru operațiunile realizate în cursul lunii ianuarie, până la data de **25 februarie** inclusiv. În ultimul decont depus, persoana impozabilă are obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului Titlu.

(7^1) Dacă, ulterior scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, potrivit alin.(7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin.(2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin.(1), are obligația să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului Titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul

decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7[2]) Persoana impozabilă care solicită conform alin. (7) scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, dar are obligația de a se înregistra în scopuri de taxă conform art. 153[1], trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] va fi valabilă începând cu data de 1 februarie a anului respectiv. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1], concomitent cu solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 şi art. 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) *** Abrogat

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

ART. 152[1]

Regimul special pentru agențiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță şi alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agențiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente

livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

Norme metodologice

(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (3) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

ART. 152[2]

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) şi carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri "prima zi", serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecții şi piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase şi alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării,

indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi prețul de cumpărare, în care:

1. prețul de vânzare constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. prețul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă,

obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h) - m) şi o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;

b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) şi e) - g) şi art. 143 alin. (1) lit. h) - m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156[1] şi art. 156[2];

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156[1] şi art. 156[2].

(15) Dispozițiile alin. (1) - (14) se aplică şi vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice

ART. 152[3]

Regimul special pentru aurul de investiții

(1) Aurul de investiții înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe piețele de metale prețioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepția lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc următoarele condiții:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;
2. sunt reconfecționate după anul 1800;
3. sunt sau au constituit moneda legală de schimb în statul de origine; şi
4. sunt vândute în mod normal la un preț care nu depăşeşte valoarea de piață liberă a aurului conținut de monede cu mai mult de 80%;

(2) Nu intră în sfera prezentului articol monedele vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operațiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achizițiile intracomunitare şi importul de aur de investiții, inclusiv investițiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum şi operațiunile referitoare la aurul de investiții care

constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiții, prestate de agenți care acționează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiții sau transformă orice aur în aur de investiții poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiții către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiții prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opțiunile prevăzute la alin. (4) - (6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opțiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la **data** depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiții efectuate de la data respectivă. În cazul opțiunii exercitate de un intermediar, opțiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opțiunilor prevăzute la alin. (4) - (6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiții este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile de aur de investiții efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opțiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achizițiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiții de persoana impozabilă sau de un terț în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutății sau purității aurului, inclusiv aurului de investiții.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții legate de producția sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrările de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, precum şi pentru livrările de aur de investiții, efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opțiunea de taxare către cumpărători persoane impozabile, cumpărătorul este persoana obligată la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiții va ține evidența tuturor tranzacțiilor cu aur de investiții şi va păstra documentația care să permită identificarea clientului în aceste tranzacții. Aceste evidențe se vor păstra minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operațiunile au fost efectuate.

Norme metodologice

ART. 152[4]

Regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile

(1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoana impozabilă nestabilită înseamnă persoana impozabilă care nu are un sediu fix şi nici nu este stabilită în Comunitate, căreia nu i se solicită din alte motive să se înregistreze în Comunitate în scopuri de TVA şi care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile stabilite în Comunitate;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă, nestabilită pentru declararea începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul comunitar, conform prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care serviciile electronice îşi au locul prestării, în conformitate cu art. 56 alin. (1) lit. k) din Directiva 112, în care beneficiarul, care nu acționează în calitate de persoană impozabilă în cadrul unei activități economice, este stabilit, îşi are domiciliul sau reşedința obişnuită.

(2) Persoana impozabilă nestabilită care prestează servicii electronice, astfel cum sunt definite la art. 125[1] alin. (1) pct. 26, unor persoane neimpozabile stabilite în Comunitate sau care îşi au domiciliul sau reşedința obişnuită într-un stat membru poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate către persoane neimpozabile stabilite în Comunitate.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz,

precum şi o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Comunitate. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoştință organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana nestabilită cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilită trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, dacă se îndeplineşte una dintre următoarele condiții:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârşitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, un decont special de taxă, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent dacă au fost sau nu furnizate servicii electronice în perioada fiscală de raportare.

(8) Decontul special de taxă trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, pentru perioada fiscală de raportare, cotele taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Comunitate.

(9) Decontul special de taxă de întocmeşte în lei. În cazul în care prestările de servicii s-au efectuat în alte monede se va folosi, la completarea decontului, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilită trebuie să achite suma totală a taxei datorate Comunității într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii decontului special. Prin norme se stabileşte procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice desfăşurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilită, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilită trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(12) Persoana impozabilă nestabilită care utilizează regimul special nu exercită dreptul de deducere prin decontul special de taxă, conform art. 147^{1}, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei achitate, în conformitate cu prevederile art. 147^{2} alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită.

CAP. 13
Obligații

ART. 153
Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 125^1 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125^1 alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125^1 alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125^1 alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);

3. operațiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125^1 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (6). Nu sunt obligate să se înregistreze în România, conform acestui articol, persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România şi care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să îşi îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5). Prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili criterii pe baza cărora să fie condiționată înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile. Organele fiscale competente stabilesc, pe baza acestor criterii, dacă persoana impozabilă justifică intenția şi are capacitatea de a desfăşura activitate economică, pentru a fi înregistrată în scopuri de TVA.

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), şi nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11, precum şi al persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA, au obligația să solicite organelor fiscale competente înregistrarea în scopuri de TVA, dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență, fără a fi aplicabile prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 în anul calendaristic respectiv.

(9^1) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în situația prevăzută la art. 152 alin. (7).

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfăşurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15

zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc **data de** la care are loc scoaterea din evidență şi procedura aplicabilă.

Norme metodologice

ART. 153[1]

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligația să se înregistreze conform art. 153 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată şi care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit

plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depăşit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) şi c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 ; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8).

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice

ART. 154
Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 ;şi 153[1], are prefixul “RO”, conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării şi de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;

b) conform art. 153^1 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) - (6) şi art. 151;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).

Norme metodologice

ART. 155

Facturarea

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) şi (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

Norme metodologice

(2) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine. *Norme metodologice*

(3) Persoana impozabilă va emite o factură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabilă va emite o autofactură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10) şi pentru fiecare achiziție intracomunitară efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130^1 alin. (2) lit. a). *Norme metodologice*

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularitățile prevăzute la art. 125^1 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152^1, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție şi antichități, trimiterea la art. 152^2, la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeaşi operaţiune.

Norme metodologice

(6) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) şi fără să contravină prevederilor alin. (3), persoana impozabilă este scutită de obligaţia emiterii facturii, pentru următoarele operaţiuni, cu excepţia cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum şi transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;

b) livrările de bunuri prin magazinele de comerţ cu amănuntul şi prestările de servicii către populaţie, consemnate în documente, fără nominalizarea cumpărătorului;

c) *** Abrogat.

(8) Prin norme se stabilesc condiţiile în care:

a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;

b) se pot emite facturi de către cumpărător sau client în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;

d) se pot emite facturi de către un terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

(9) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (5), se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite prin norme. Indiferent de situaţie, trebuie ca facturile emise în sistem simplificat să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile emitente;

c) identificarea tipurilor de bunuri şi servicii furnizate;

d) suma taxei de achitat sau informaţiile necesare pentru calcularea acesteia. *Norme metodologice*

(10) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguităţi la factura iniţială va fi tratat ca o factură.

(11) România va accepta documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în formă electronică drept facturi, dacă acestea îndeplinesc condiţiile prevăzute de prezentul articol.

(12) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi sunt transmise sau puse la dispoziție aceluiaşi destinatar prin mijloace electronice, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

ART. 155[1]

Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) şi (6) şi ale art. 151, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) şi (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(4) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformității, a stocurilor în regim de consignație sau a stocurilor puse la dispoziție clientului, la data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informații:

a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului;

b) denumirea/numele şi adresa părților;

c) data punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor;

d) denumirea şi cantitatea bunurilor.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(6) Pentru operațiunile menționate la alin. (4), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (4) şi (5).

(7) Documentele prevăzute la alin. (4) şi (5) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 155 alin. (4).

(8) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziție bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligația să emită documentele prevăzute la alin. (4) şi (5). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(9) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (8), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parțiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informațiile prevăzute la alin. (4), cu excepția datei punerii la dispoziție sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referință la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(9^1) În situația bunurilor livrate în regim de consignație sau pentru stocuri puse la dispoziția clientului, de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin.(8) şi (9) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(10) Transferul parțial sau integral de active, prevăzut la art. 128 alin. (7) şi la art. 129 alin. (7), se va evidenția într-un document întocmit de părțile implicate în operațiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conțină următoarele informații:

a) un număr de ordine secvențial şi data emiterii documentului;

b) data transferului;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153, al ambelor părți, după caz;

d) o descriere exactă a operațiunii;

e) valoarea transferului.

ART. 156
Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfăşurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte şi complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme. *Norme metodologice*

(5) În cazul asociațiilor în participațiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligațiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți.

ART. 156[1]

Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 132 şi 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de **25 ianuarie** inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată şi o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care, în conformitate cu prevederile art. 152 alin.(7), solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire.

(6^1) Prin excepție de la prevederile alin. (2)—(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 156^2 alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(6^2) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6^1) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situațiile şi condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic.

Norme metodologice

ART. 156[2]

Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la **data de 25 inclusiv** a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condiţiile prevăzute la art. 147[1] alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informaţii prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.

ART. 156[3]

Decontul special de taxă şi alte declaraţii

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153[1];

b) pentru achiziţii intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153[1];

c) pentru achiziţii intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153[1];

d) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (4) şi (6);

e) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepţia situaţiei în care are loc un import de bunuri sau o achiziţie intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operaţiunilor

menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153[1], sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de **data de 25 a lunii următoare** celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153[1] şi care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi conform art. 125[1] alin.(3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153[1], vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conținut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125[1] alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153[1], în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de **25 februarie** inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum şi suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente până la data de **25 februarie** inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală şi taxa aferentă achiziţiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achiziţiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la **data de** 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declaraţie de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 128 alin.(7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin.(4), art. 148, 149 sau 161.

Norme metodologice

ART. 156[4]

Declaraţia recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153[1] trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente, până la **data de 15 inclusiv** a lunii următoare unei luni calendaristice, o declaraţie recapitulativă în care menţionează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132[1] alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmeşte conform modelului stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130^1 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 şi art. 138^1 .

Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 157
Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156^2 şi 156^3.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147^1, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2) - (6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA şi accize.

4) Prin exceptare de la prevederile alin. (3), până la **data de** 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la **data de** 1 ianuarie 2013, prin exceptare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - art. 147^1.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condițiile art. 154 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice

ART. 158
Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declaraţiilor prevăzute la art. 156^2 - 156^4, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislaţiei vamale în vigoare.

(2) Taxa se administrează de către organele fiscale şi de autorităţile vamale, pe baza competenţelor lor, aşa cum sunt prevăzute în prezentul titlu, în norme şi în legislaţia vamală în vigoare.

ART. 158^1
Baza de date privind operaţiunile intracomunitare

Ministerul Finanţelor Publice creează o bază de date electronice care să conţină informaţii privind operaţiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 158^2
Registrul operatorilor intracomunitari

(1) Începând cu data de 1 august 2010, se înfiinţează şi se organizează în cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală Registrul operatorilor intracomunitari care cuprinde toate persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care efectuează operaţiuni intracomunitare, respectiv:

a) livrări intracomunitare de bunuri care au locul în România potrivit art. 132 alin. (1) lit. a) şi care sunt scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d);

b) livrări ulterioare de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 132^1 alin. (5), efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T în România;

c) prestări de servicii intracomunitare, respectiv servicii pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile stabilite în România în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile;

d) achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile care au locul în România potrivit prevederilor art. 132^1;

e) achiziţii intracomunitare de servicii, respectiv cele pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2), efectuate în beneficiul unor persoane impozabile stabilite în România, inclusiv persoane juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153^1, de către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, şi pentru care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 150 alin. (2).

(2) La data solicitării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153[1] persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile vor solicita organului fiscal competent şi înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Persoanele înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 sau 153[1] vor solicita înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1), înainte de efectuarea respectivelor operațiuni.

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită şi de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociaților, cu excepția societăților pe acțiuni, şi al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza şi va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, în termen de 10 zile calendaristice de la data înregistrării cererii de înregistrare la organul fiscal competent.

(6) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (3), organul fiscal va verifica îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (8) lit. b) şi va dispune aprobarea sau respingerea de îndată a cererii.

(7) Aprobarea sau respingerea cererii de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se face prin decizie emisă de organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1]

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală şi/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(9) Organul fiscal competent va radia din Registrul operatorilor intracomunitari persoanele impozabile care depun o cerere în acest sens.

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit legii;

b) persoanele impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii;

c) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 , care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

d) persoanele înregistrate conform art. 153 sau 153[1], care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

e) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mişcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(11) Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari se face în baza deciziei emise de către organul fiscal competent, care se comunică solicitantului conform Codului de procedură fiscală. Radierea din Registrul operatorilor intracomunitari produce efecte începând cu data comunicării deciziei în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

(12) Persoanele radiate din Registrul operatorilor intracomunitari conform alin. (9) şi (10) pot solicita reînscrierea în acest registru după înlăturarea cauzelor care au determinat radierea, dacă intenționează să efectueze una sau mai multe operațiuni intracomunitare, de natura celor prevăzute la alin. (1). Reînscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari se efectuează de către organele fiscale în condițiile prevăzute de prezentul articol. De asemenea pot solicita înregistrarea în Registrul operatorilor intracomunitari persoanele prevăzute la alin. (8) lit. a), dacă la data solicitării sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1], precum şi persoanele prevăzute la alin. (8) lit. b), după înlăturarea cauzelor pentru care persoanele respective nu au fost eligibile pentru înscrierea în registru.

(12[1]) Persoanele impozabile înregistrate în Registrul operatorilor intracomunitari îşi păstrează această calitate, în cazul modificării tipului de înregistrare în scopuri de TVA conform art.153 sau 153[1], cu actualizarea corespunzătoare a informațiilor din acest registru.

(13) Organizarea şi funcționarea Registrului operatorilor intracomunitari, inclusiv procedura de înscriere şi de radiere din acest registru, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (14) Persoanele care nu figurează în Registrul operatorilor intracomunitari nu au un cod valabil de TVA pentru operațiuni intracomunitare, chiar dacă acestea sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1].

Norme metodologice

CAP. 14
Dispoziții comune

ART. 159
Corectarea documentelor

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează şi se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul şi data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile şi valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile şi valorile corecte şi concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147[1].

Norme metodologice

ART. 160
Măsuri de simplificare

(1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea de deşeuri şi materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deşeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare.

c) livrarea de bunuri din următoarele categorii: cereale, plante tehnice, legume, fructe, carne, zahăr, făină, pâine şi produse de panificație, astfel cum sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Notă : Conform art. II. alin. (1) din OUG 54/2010, prevederile pct. c) se aplică începând cu a 10-a zi următoare comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării pentru aplicarea acestor prevederi, până la **data de** 31 decembrie 2011. Ministerul Finanțelor Publice va publica pe site-ul său data comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării.

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156^2, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147^1.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

Norme metodologice

ART. 160^1 * Abrogat**

CAP. 15
Dispoziții tranzitorii

ART. 161
Dispoziții tranzitorii

(1) În aplicarea alin. (2) - (14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziționat/achiziționată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părți a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau partea acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opțiunea de taxare a oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(4) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau

modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anulează opțiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 149.

(6) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor.

(7) În situația în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziționat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părții acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condițiile prevăzute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente unei construcții sau unei părți din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 149.

(12) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situația în care o construcție sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcției, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente, optează pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8) - (13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcții noi sau a unei părți din aceasta, astfel cum este definită la art. 141 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare

dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în țară înainte de data aderării de societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziționate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investiții finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcțiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanțate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile, acordate de guverne străine, de organisme internaționale şi de organizații nonprofit şi de caritate din străinătate şi din țară sau de persoane fizice, îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după **data de** 1 ianuarie 2007.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la **data de** 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operațiuni:

a) activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum şi activitățile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanțate în parteneriat internațional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcții, amenajări, reparații şi întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluției din decembrie 1989.

(20) Actelor adiționale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după **data de** 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanțiile de bună execuție reținute din contravaloarea lucrărilor de construcții-montaj, evidențiate ca atare în facturi fiscale până la **data de** 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanțiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de **data de** 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opțiune.

(23) Asocierile în participațiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la **data de** 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislației în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operațiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 161[1].

Norme metodologice

ART. 161[1]

Operațiuni efectuate înainte şi de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit inițiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acționează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern inițiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit iniţiate în condiţiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condiţiile art. 143 alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spaţiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din norme. *Norme metodologice*

ART. 161[2]

Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 112, Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 14 alineatul (1) litera d) din Directiva 77/388/CEE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările şi completările ulterioare, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţările terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităţilor Europene din

17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 44 din 20 februarie 2008.

.

TITLUL VII
Accize şi alte taxe speciale

CAP. 1
Accize armonizate

ART. 162 -175[4]
(se abrogă începând din 1 aprilie 2010)

SECȚIUNEA a 3-a
Nivelul accizelor

ART. 176
Nivelul accizelor
(1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu.
Norme metodologice

(2) Nivelul accizelor prevăzut la nr. crt. 5 - 9 din anexa nr. 1 cuprinde şi contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la titlul XI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Sumele aferente acestei contribuții se virează în contul Ministerului Sănătății Publice.

(3) Pentru produsele energetice pentru care nivelul accizelor este stabilit la 1.000 litri, volumul va fi măsurat la o temperatură de 15 grade C.

(4) Pentru motorina destinată utilizării în agricultură se aplică o acciză redusă.

(5) Nivelul şi condițiile privind aplicarea accizei reduse se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice.

ART. 177

Calculul accizei pentru țigarete

(1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică şi acciza *ad valorem.*

Norme metodologice

(2) Acciza *ad valorem* se calculează prin aplicarea procentului legal asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum, procent prevăzut în anexa nr. 6.

(3) Acciza specifică exprimată în echivalent euro/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal aferent accizei *ad valorem* şi a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 6. Această acciză specifică se aprobă prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Finanțelor Publice. Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I cu cel puțin 15 zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în echivalent euro/1.000 de țigarete, prevăzută în anexa nr. 6.

(5) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor țigaretelor eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete eliberate pentru consum. Acest preț mediu ponderat se stabileşte până la data de 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale de țigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent.

Norme metodologice

(6) Prețul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabileşte şi se declară de către persoana care eliberează pentru consum țigaretele în România sau care importă țigaretele şi este adus la cunoştința publică în conformitate cu cerințele prevăzute de normele metodologice.

(7) Este interzisă vânzarea, de către orice persoană, a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit şi declarat prețuri de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de țigarete, de către orice persoană, la un preț ce depăşeşte prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

Art. 178 – 206 * Abrogat**

ART. 206[1] * Abrogat**

Cap. I[1]
Regimul accizelor armonizate
(se aplică începând cu 1 aprilie 2010)
SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 206[2]
Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice şi electricitate.

Norme metodologice

ART. 206[3]

Definiții

În înțelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiții:

1. **produsele accizabile** sunt produsele prevăzute la art. 206[2], supuse reglementărilor privind accizele potrivit prezentului capitol;

2. **producția de produse accizabile** reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă;

3. **antrepozitarul autorizat** este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale, să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;

4. **antrepozitul fiscal** este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, în condițiile prevăzute de prezentul capitol şi de normele metodologice;

5. **Tratat** înseamnă Tratatul de instituire a Comunității Europene;

6. **stat membru şi teritoriul unui stat membru** înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității căruia i se aplică conformitate cu art. 299 din Tratat, cu excepția teritoriilor terțe;

7. **Comunitate şi teritoriul Comunității** înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 6;

8. **teritorii terțe înseamnă teritoriile prevăzute la** art. 206[4] alin. (1) şi (2);

9. **țară terță** înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;

10. **procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv** înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, al căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum şi oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;

11. **regim suspensiv de accize** înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri ori al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

12. **import de produse accizabile** înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum şi ieşirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă;

13. **destinatar înregistrat** înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale şi în condițiile prevăzute în normele metodologice, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

14. **expeditor înregistrat** înseamnă persoana fizică sau juridică care importă produse accizabile şi este autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale şi în condițiile prevăzute în normele metodologice, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92;

15. **codul NC** reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, aşa cum este prevăzută/prevăzut în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol şi noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice;

16. **supraveghere fiscală** reprezintă orice acțiune sau procedură de intervenție a autorității competente pentru prevenirea, combaterea şi sancționarea fraudei fiscale.

Norme metodologice

ART. 206[4]

Alte teritorii de aplicare

(1) Sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

a) insulele Canare;

b) departamentele franceze de peste mări;

c) insulele Aland;

d) insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

(2) Sunt considerate teritorii terțe şi teritoriile care intră sub incidența art. 299 alin. (4) din Tratat, precum şi următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

a) insula Helgoland;

b) teritoriul Busingen;

c) Ceuta;

d) Melilla;
e) Livigno;
f) Campione d'Italia;
g) apele italiene ale lacului Lugano.
(3) Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație:
a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța;
b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;
c) zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;
d) insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
e) Jungholz şi Mittelberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.
(4) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică mutatis mutandis intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).
(5) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieşirea produselor din teritoriul vamal al Comunității se aplică mutatis mutandis ieşirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).
(6) Secțiunile a 7-a şi a 9-a din prezentul capitol nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

ART. 206[5]
Faptul generator
Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:
a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;
b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

ART. 206[6]
Exigibilitatea
(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum şi în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

ART. 206[7]

Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieşirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar şi neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

(2) Eliberare pentru consum se consideră şi deținerea în scopuri comerciale de către un comerciant de produse accizabile, care au fost eliberate în consum în alt stat membru sau au fost importate în alt stat membru şi pentru care accizele nu au fost percepute în România.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

a) în situațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

b) în situațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii de la art. 206[56];

c) în situațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mişcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 9-a din prezentul capitol şi conform prevederilor din normele metodologice, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.

(7) În cazul unui produs accizabil care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.

(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Norme metodologice

ART. 206[8]

Importul

(1) În înțelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră de asemenea import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Norme metodologice

ART. 206[9]

Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce priveşte ieşirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la art. 206[7] alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare şi, în cazul ieşirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieşire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 206[41] alin. (1), (2) şi (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 206[54] alin. (1) şi (2), precum şi orice persoană care a participat la ieşirea neregulamentară şi care avea cunoştință sau care ar fi trebuit să aibă cunoştință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieşiri;

b) în ceea ce priveşte deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206[7] alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

c) în ceea ce priveşte producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206[7] alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce priveşte importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206[7] alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeaşi datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 2-a
Alcool şi băuturi alcoolice

ART. 206[10]

Bere

(1) În înțelesul prezentului capitol, bere reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere şi de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, şi într-un caz, şi în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, care dețin instalații de fabricație cu o capacitate nominală care nu depăşeşte 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Acelaşi regim se aplică şi pentru berea provenită de la micii producători independenți din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prin mici producători de bere independenți se înțelege toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic şi economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere şi nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de bere.

(4) Fiecare antrepozitar autorizat mic producător de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la **data de 15 ianuarie** a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică şi consumată de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Norme metodologice

ART. 206[11]

Vinuri

(1) În înțelesul prezentului capitol, vinurile sunt:

a) vinuri liniştite, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 şi 2205, cu excepția vinului spumos, aşa cum este definit la lit. b), şi care:

1. au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare; sau

2. au o concentrație alcoolică mai mare de 15% în volum, dar care nu depăşeşte 18% în volum, au fost obținute fără nicio îmbogățire şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) vinuri spumoase, care cuprind toate produsele încadrate la codurile NC 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205 şi care:

1. sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip "ciupercă", fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari; şi

2. au o concentrație alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar care nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Este exceptat de la plata accizelor vinul fabricat de persoana fizică şi consumat de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândut.

ART. 206[12]

Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri

(1) În înțelesul prezentului capitol, băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, reprezintă:

a) băuturi fermentate liniştite, care se încadrează la codurile NC 2204 şi 2205 şi care nu sunt prevăzute la art. 206[11], precum şi toate produsele încadrate la codurile NC 2206 00, cu excepția altor băuturi fermentate spumoase, aşa cum sunt definite la lit. b), şi a produsului prevăzut la art. 206[10], având:

1. o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 10% în volum; sau

2. o concentrație alcoolică ce depăşeşte 10% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare;

b) băuturi fermentate spumoase care se încadrează la codurile NC 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 şi 2205, care nu intră sub incidența art. 206[11] şi care sunt prezentate în sticle închise, cu un dop tip "ciupercă", fixat cu ajutorul legăturilor, sau care sunt sub presiune datorată dioxidului de carbon în soluție egală sau mai mare de 3 bari şi care:

1. au o concentrație alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau

2. au o concentrație alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conținut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare.

(2) Sunt exceptate de la plata accizelor băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, fabricate de persoana fizică şi consumate de către aceasta şi membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândute.

ART. 206[13]

Produse intermediare

(1) În înțelesul prezentului capitol, produsele intermediare reprezintă toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 22% în volum, şi care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 şi 2206 00, dar care nu intră sub incidența art. 206[10] - 206[12].

(2) Se consideră produs intermediar şi orice băutură fermentată liniştită prevăzută la art. 206[12] alin. (1) lit. a), care are o concentrație alcoolică ce depăşeşte 5,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporție de peste 50% provenită din baza fermentată liniştită, inclusiv vin şi bere.

(3) Se consideră produs intermediar şi orice băutură fermentată spumoasă prevăzută la art. 206[12] alin. (1) lit. b), care are o concentrație alcoolică ce depăşeşte 8,5% în volum şi care nu rezultă în întregime din fermentare, iar ponderea de alcool absolut (100%) este în proporție de peste 50% provenită din baza fermentată liniştită, inclusiv vin.

ART. 206[14]

Alcool etilic

(1) În înțelesul prezentului capitol, alcool etilic reprezintă:

a) toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care sunt încadrate la codurile NC 2207 şi 2208, chiar atunci când aceste produse fac parte dintr-un produs încadrat la alt capitol al nomenclaturii combinate;

b) produsele care au o concentrație alcoolică ce depăşeşte 22% în volum şi care sunt cuprinse în codurile NC 2204, 2205 şi 2206 00;

c) țuică şi rachiuri de fructe;

d) băuturi spirtoase potabile care conțin produse, în soluție sau nu.

(2) Țuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează

prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producție nu depăşeşte 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 3-a

ART. 206[15]

Tutun prelucrat

(1) În înțelesul prezentului capitol, tutun prelucrat reprezintă:

a) țigarete;

b) țigări şi țigări de foi;

c) tutun de fumat:

1. tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete;

2. alte tutunuri de fumat.

(2) Se consideră țigarete:

a) rulourile de tutun destinate fumatului ca atare şi care nu sunt țigări sau țigări de foi, în sensul alin. (3);

b) rulourile de tutun care se pot introduce într-un tub de hârtie de țigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

c) rulourile de tutun care se pot înfăşura în hârtie de țigarete, prin simpla mânuire neindustrială;

d) orice produs care conține parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(3) Se consideră *țigări* sau *țigări de foi*, dacă, având în vedere proprietățile acestora şi aşteptările obişnuite ale clienților, pot şi au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare, după cum urmează:

a) rulourile de tutun cu un înveliş exterior din tutun natural;

b) rulourile de tutun cu umplutură mixtă mărunțită şi cu înveliş exterior de culoarea obişnuită a unei țigări de foi, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepția vârfului în cazul țigărilor de foi cu vârf, dacă masa unitară, fără a include filtrul sau muştiucul, nu este mai mică de 2,3 g şi nici mai mare de 10 g, şi circumferința a cel puțin o treime din lungime nu este mai mică de 34 mm;

c) produsele alcătuite parțial din substanțe altele decât tutun şi care îndeplinesc criteriile prevăzute la lit. a) şi b);

(4) Se consideră tutun de fumat:

a) tutunul tăiat sau fărâmițat într-un alt mod, răsucit ori presat în bucăți şi care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

b) deşeuri de tutun puse în vânzare cu amănuntul care nu intră sub incidența alin. (2) şi (3) şi care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, *deşeurile de tutun* sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun şi produse secundare obținute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun.

c) orice produs care constă total sau parțial din alte substanțe decât tutunul, dar care îndeplineşte, pe de altă parte, criteriile prevăzute la lit. a) sau b).

(5) Se consideră *tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete*:

a) tutunul de fumat aşa cum este definit la alin. (4), pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun ce au o lățime de tăiere sub 1,5 mm;

b) tutunul de fumat pentru care mai mult de 25% din greutate o reprezintă particulele de tutun care au o lățime de tăiere mai mare de 1,5 mm sau mai mult, dacă tutunul de fumat este vândut ori destinat vânzării pentru rularea în țigarete.

(6) Un rulou de tutun prevăzut la alin. (2) este considerat, pentru aplicarea accizei, ca două țigarete, atunci când are o lungime, excluzând filtrul sau muştiucul, mai mare de 8 cm, fără să depăşească 11 cm, ca 3 țigarete, excluzând filtrul sau muştiucul, când are o lungime mai mare de 11 cm, fără să depăşească 14 cm, şi aşa mai departe.

(7) Toți operatorii economici plătitori de accize pentru tutunul prelucrat, potrivit prezentului capitol, au obligația de a prezenta autorității competente liste cuprinzând date cu privire la produsele accizabile eliberate pentru consum în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

SECȚIUNEA a 4-a
Produse energetice

ART. 206[16]

Produse energetice

(1) În înțelesul prezentului capitol, produsele energetice sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 şi de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 şi 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 7-a şi a 9-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 şi 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secțiunii a 9-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 şi 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 şi 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 şi 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 şi 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 şi 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 şi 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbunele şi cocsul cu codurile NC 2701, 2702 şi 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta acelui loc de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție şi, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Norme metodologice

ART. 206[17]

Gaz natural

(1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar accizele vor deveni exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizați potrivit legii direct către consumatorii finali.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice

ART. 206[18]

Cărbune, cocs şi lignit

Cărbunele, cocsul şi lignitul vor fi supuse accizelor care vor deveni exigibile la momentul livrării de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Aceşti operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

SECȚIUNEA a 5-a
Energie electrică

ART. 206[19]

Energie electrică

(1) În înțelesul prezentului capitol, energia electrică este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 206[5], nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(5) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau de un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 6-a
Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

ART. 206[20]

Excepții

(1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată şi produsele cu codurile NC 4401 şi 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice şi energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea dual㠠a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în calitate de combustibil pentru încălzire, cât şi în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică şi în procesele electrolitic şi metalurgic se consideră a fi utilizare dual㠠;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice şi în procesele electrolitice şi metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidental mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi pasibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul - în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal - al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; şi

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea şi condițiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 7-a
Regimul de antrepozitare

ART. 206[21]
Reguli generale

(1) Producția şi transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.

(2) Depozitarea exclusivă a produselor accizabile în regim suspensiv de accize poate avea loc în:

a) antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice şi ale persoanelor afiliate acestora, în sensul prevăzut la titlul I art. 7 pct. 21, pentru un număr maxim de 8 antrepozite fiscale de depozitare pentru fiecare antrepozitar autorizat pentru producția de astfel de produse din România, inclusiv persoanele afiliate acestuia. În înțelesul acestei prevederi, antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații şi utilaje pentru rafinarea țițeiului şi prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor;

b) antrepozitele fiscale aflate în zona aeroporturilor, destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor cu produse energetice, în baza certificatelor eliberate în acest sens de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

c) antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete a căror cotă de piață reprezintă peste 5% şi ale persoanelor afiliate acestora, în sensul prevăzut la titlul I art. 7 pct. 21, pentru un număr maxim de două antrepozite fiscale de

depozitare pentru fiecare antrepozitar autorizat pentru producția de astfel de produse din România, inclusiv persoanele afiliate acestuia.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:

a) berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;

b) vinurile liniştite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an;

c) energia electrică, gazul natural, cărbunele şi cocsul.

(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (3) lit. b) realizează ei înşişi tranzacții intracomunitare, aceştia informează autoritățile competente şi respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.

(6) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(7) Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.

(8) Fac excepție de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către aeronave, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(9) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(10) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.

Norme metodologice

ART. 206[22]

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul şi în forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Cererea trebuie să conțină informații şi să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziționate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile;

d) identitatea şi alte informații cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor şi instalațiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 206^{26}.

g) capacitatea maximă de producție a instalațiilor şi utilajelor în 24 de ore, declarată pe propria răspundere de persoana fizică sau de administratorul persoanei juridice care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activității ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate a sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locații.

(7) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia poate solicita orice informații şi documente de la structurile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, de la Agenția Națională de Administrare Fiscală şi de la alte instituții ale statului, pe care le consideră necesare în soluționarea cererilor înregistrate.

(8) În cazul în care solicitarea Comisiei este adresată structurilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta este obligatorie, constituindu-se ca sarcină de serviciu pentru personalul acestor instituții. Nerespectarea acestei obligații atrage măsurile sancționatorii prevăzute de legislația în vigoare.

(9) Comisia poate solicita, după caz, participarea la şedinţe a organelor de control care au încheiat actele de control, precum şi a reprezentantului legal al societăţii comerciale în cauză.

(10) Activitatea curentă a Comisiei se realizează prin intermediul secretariatului care funcţionează în cadrul direcţiei de specialitate din Ministerul Finanţelor Publice, direcţie desemnată prin hotărârea de organizare şi funcţionare a ministerului.

(11) În exercitarea atribuţiilor sale, direcţia de specialitate poate solicita de la diferite structuri centrale şi teritoriale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice şi, respectiv, de la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală orice alte informaţii şi documente pe care le consideră necesare în soluţionarea

cererilor înregistrate.

(12) Dacă în urma analizării documentaţiei anexate la cererea înregistrată direcţia de specialitate constată că aceasta este incompletă, dosarul în cauză poate fi restituit autorităţii emitente.

Norme metodologice

ART. 206[23]

Condiţii de autorizare

(1) Autoritatea competentă eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deţinerea, primirea şi/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize;

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepţiile prevăzute la art. 206[21] alin. (8);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracţiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidenţa în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracţiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 206[26].

g) persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat să nu înregistreze obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[24]

Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la **data** depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

a) codul de accize atribuit antrepozitului fiscal;

b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;

c) descrierea şi amplasarea locului antrepozitului fiscal;

d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal şi natura activității;

e) capacitatea de depozitare a produselor accizabile în antrepozitul fiscal, în cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare;

f) nivelul garanției;

g) perioada de valabilitate a autorizației. Perioada de valabilitate este de 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare şi de un an în celelalte cazuri;

h) orice alte informații relevante pentru autorizare.

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.

(4) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse şi asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(7) Antrepozitarul autorizat care doreşte continuarea activității într-un antrepozit fiscal după expirarea perioadei de valabilitate înscrise în autorizația pentru acel antrepozit fiscal va solicita în scris autorității competente reautorizarea ca antrepozit fiscal cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea perioadei de valabilitate, conform precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[25]

Respingerea cererii de autorizare

(1) Respingerea cererii de autorizare va fi comunicată în scris, odată cu motivele luării acestei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a respins cererea de autorizare a unui loc ca antrepozit fiscal, persoana care a depus cererea poate contesta această decizie, conform prevederilor legislației privind contenciosul administrativ.

ART. 206[26]

Obligațiile antrepozitarului autorizat

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente o garanție pentru producția, transformarea şi deținerea de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum şi o garanție pentru circulația acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile art. art. 206[54] şi în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze şi să menţină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securităţii produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menţinerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorităţii competente sub forma şi procedura prevăzute în normele metodologice;

d) să ţină evidenţe exacte şi actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare şi produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale şi expediate din antrepozitele fiscale, şi să prezinte evidenţele corespunzătoare, la cererea autorităţilor competente;

e) să ţină un sistem corespunzător de evidenţă a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil şi de securitate;

f) să asigure accesul autorităţii competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare şi în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure în mod gratuit un birou în incinta antrepozitului fiscal, la cererea autorităţii competente;

i) să cerceteze şi să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înştiinţeze autorităţile competente despre orice modificare ce intenţionează să o aducă asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acţiunilor sau a părţilor sociale ale antrepozitarilor autorizaţi ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol va fi adusă la cunoştinţa autorităţii competente cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea acestei operaţiuni, în vederea efectuării inspecţiei fiscale, cu excepţia celor care fac obiectul tranzacţiilor pe piaţa de capital.

(4) Înstrăinarea activelor de natura imobilizărilor corporale care contribuie direct la producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile ale antrepozitarului autorizat ori ale unui antrepozitar a cărui autorizaţie a fost anulată sau revocată conform prezentului capitol se va putea face numai după ce s-au achitat la bugetul de stat toate obligaţiile fiscale ori după ce persoana care urmează să preia activele respective şi-a asumat obligaţia de plată restantă a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act

încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții sub forma unei scrisori de garanție bancară la nivelul obligațiilor fiscale restante, la data efectuării tranzacției, ale antrepozitarului.

(5) Actele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (3) şi (4) sunt anulabile la cererea organului fiscal.

Norme metodologice

ART. 206[27]

Regimul de transfer al autorizației

(1) Autorizațiile sunt emise numai pentru antrepozitarii autorizați numiți şi nu sunt transferabile.

(2) Atunci când are loc vânzarea locului, autorizația nu va fi transferată în mod automat noului proprietar. Noul posibil antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere de autorizare.

ART. 206[28]

Anularea, revocarea şi suspendarea autorizației

(1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. activitatea desfăşurată este în situație de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înşelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare

sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 206^{26} sau la art. 206^{53} - 206^{55};

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) antrepozitarul autorizat înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat mai vechi de 60 de zile față de termenul legal de plată.

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal şi în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1 - 6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârşirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mişcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal va fi comunicată şi antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat doreşte să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de **data de** la care renunțarea la autorizație îşi produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația şi care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 8-a
Destinatarul înregistrat

ART. 206[29]
Destinatarul înregistrat

(1) Destinatarul înregistrat poate să-şi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emisă de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, în care va fi înscris şi codul de accize atribuit de această autoritate.

(2) Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(3) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidența contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

(4) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerinţele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la art. 206[3] pct. 13 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor şi pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECŢIUNEA a 9-a
Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

ART. 206[30]
Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

(1) Antrepozitarii autorizaţi de către autorităţile competente ale unui stat membru sunt recunoscuţi ca fiind autorizaţi atât pentru circulaţia naţională, cât şi pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunităţii, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;
2. un destinatar înregistrat;
3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunităţii, în sensul art. 206[34] alin. (1);
4. un destinatar în sensul art. 206[56] alin. (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinaţiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, *locul de import* înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulaţie, în conformitate

cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92. Expeditorul înregistrat în România poate să îşi desfăşoare activitatea în această calitate numai în baza autorizaţiei valabile emise de autoritatea competentă.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 şi lit. b) şi cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 206[29] alin. (4), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul

în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a depune raportul de primire prevăzut la art. 206^{33} alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) şi (3) se aplică şi deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție şi, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4 şi lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice

ART. 206^{31}

Documentul administrativ electronic

(1) Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat, în conformitate cu alin. (2) şi (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației şi a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare sistemul informatizat.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere;

b) datele sunt corecte, autoritatea competentă atribuie documentului un cod de referință administrativ unic şi îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la art. 206[30] alin. (2) lit. b) şi la art. 206[30] alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru de destinație, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat. Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.

(5) În cazul prevăzut la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă din România înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoţeşte produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) şi (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 206[30] alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat, şi poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 3 sau la art. 206[30] alin. (3), după caz.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităților competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

Norme metodologice

ART. 206[32]

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condițiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția ca:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;

2. divizarea să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;

3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Norme metodologice

ART. 206[33]

Raportul de primire a produselor accizabile

(1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4, sau la art. 206[30] alin. (3), destinatarul trebuie să înainteze fără întârziere şi nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

(2) Modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 206[56] alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului din România efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt;

2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire şi îl transmite autorității competente din statul membru de expediție.

(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează acestuia de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediție şi cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 206[34]

Raportul de export

(1) În situațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 3 şi, după caz, la art. 206[30] alin. (2) lit. b), autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieşire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 206[4] alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate şi atunci când statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statul membru de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Norme metodologice

ART. 206[35]

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

(1) Prin excepție de la prevederile art. 206[31] alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleaşi date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 206[31] alin. (2);

b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin depunerea unei copii a documentului prevăzut la lit. a). Această copie trebuie să fie vizată de autoritatea competentă a locului de expediere. Dacă indisponibilitatea sistemului este imputabilă expeditorului, acesta va furniza informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 206[31] alin. (2).

(3) De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 206[31] alin. (3), acest document înlocuieşte documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 206[31] alin. (4) şi (5), precum şi cele ale art. 206[33] şi 206[34] se aplică mutatis mutandis.

(4) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidenţele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie, expeditorul comunică informaţiile prevăzute la art. 206[31] alin. (10) sau la art. 206[32] prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autorităţile competente înaintea modificării destinaţiei sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2) - (5) se aplică mutatis mutandis.

Norme metodologice

ART. 206[36]

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie

(1) În cazul în care, în situaţiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la art. 206[30] alin. (2) lit. b) şi la art. 206[30] alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 206[33] alin. (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situaţia prevăzută la art. 206[35] alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206[35] alin. (2) şi (3), destinatarul prezintă autorităţii competente din România, cu excepţia cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conţine aceleaşi date ca raportul de primire şi care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepţia cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 206[33] alin. (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorităţii competente din statul membru de expediţie, care o transmite expeditorului sau o ţine la dispoziţia acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206[35] alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 206[33] alin. (1). Prevederile art. 206[33] alin. (3) şi (4) se aplică mutatis mutandis.

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 206[34] alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 206[35] alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206[35] alin. (2) şi (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport hârtie care conține aceleaşi date ca şi raportul de export şi care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la art. 206[34] alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206[35] alin. (2) şi (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 206[34] alin. (1). Prevederile art. 206[34] alin. (2) şi (3) se aplică mutatis mutandis.

Norme metodologice

ART. 206[37]

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206[36], raportul de primire prevăzut la art. 206[33] alin. (1) sau raportul de export prevăzut la art. 206[34] alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 206[30] alin. (7).

(2) Prin derogare de la alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 206[36], se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 şi 4, la art. 206[30] alin. (2) lit. b) şi la art. 206[30] alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul prevăzut la art. 206[30] alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o

adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieşire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar şi care conține aceleaşi date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Norme metodologice

ART. 206[38]

Structura şi conținutul mesajelor

(1) Structura şi conținutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit art. 206[31] - art. 206[34] de către persoanele şi autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele şi procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum şi structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 206[35] şi 206[36] sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum şi normele şi procedurile care trebuie urmate în aceste situații sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

ART. 206[39]

Proceduri simplificate

(1) Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, stabilite pe baza prevederilor art. 206[31] - 206[37].

(2) Prin acord şi în condițiile stabilite de România cu alte state membre interesate pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente şi regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.

(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.

ART. 206[40]

Deplasarea unui produs accizabil în regim suspensiv după ce a fost pus în liberă circulație în procedură vamală simplificată

(1) Deplasarea produselor accizabile puse în liberă circulație de către un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea competentă din alt stat membru, iar produsele sunt eliberate pentru consum în România, se poate efectua în regim suspensiv de accize, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) importatorul este autorizat de autoritatea competentă din statul său pentru efectuarea de operațiuni cu produse accizabile în regim suspensiv de accize;

b) importatorul deține cod de accize în statul membru de autorizare;

c) deplasarea are loc între:

1. un birou vamal de intrare din România şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România;

2. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

3. un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar situat într-un stat membru neparticipant la aplicarea procedurii vamale simplificate şi un antrepozit fiscal sau un destinatar înregistrat din România, mişcarea produselor accizabile fiind acoperită de o procedură de tranzit care începe la frontieră;

d) produsele accizabile sunt însoțite de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 206[31] alin. (1).

(2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul importatorului înregistrat în România care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de autoritatea vamală din România, iar produsele sunt eliberate pentru consum în alt stat membru participant la aplicarea procedurii vamale simplificate.

ART. 206[41]

Nereguli şi abateri

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 206[7] alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 206^{7} alin. (1) lit. a) şi nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru şi la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) şi (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum, trebuie să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație şi pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit art. 206^{7} alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție şi în momentul expedierii produselor accizabile. Face excepție de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de 4 luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 206^{30} alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție în conformitate cu art. 206^{30} alin. (7). Dacă persoana care a constituit garanția potrivit prevederilor art. 206^{54} nu a avut sau nu a putut să aibă cunoştință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a-i permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu art. 206^{30} alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2) şi (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art. 206^{30} alin. (6), se aplică dispozițiile alin. (1). În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 206^{7} alin. (5) şi (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. art. 206^{30} alin. (7).

SECȚIUNEA a 10-a
Restituiri de accize

ART. 206[42]

Restituiri de accize

(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 206[44] alin. (7), la art. 206[47] alin. (5) şi la art. 206[49] alin. (3) şi (4), precum şi a cazurilor prevăzute la art. 206[58] - 206[60], accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauză, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre şi în conformitate cu condițiile stabilite de statul membru în cauză, în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau de abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la art. 206[56] şi art. 206[58] - 206[60].

(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Acciza restituită nu poate depăşi suma efectiv plătită.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 11-a

Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

ART. 206[43]

Persoane fizice

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu şi transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puțin următoarele cerințe:

a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile şi motivele pentru care le deține;

b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

c) orice document referitor la produsele accizabile;

d) natura produselor accizabile;

e) cantitatea de produse accizabile.

(3) Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile şi în cantitățile prevăzute în normele metodologice.

(4) Produsele achiziționate şi transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în normele metodologice şi destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale şi, în acest caz, se datorează acciza în România.

(5) Acciza devine exigibilă în România şi pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, mijloace de transport atipice înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

Norme metodologice

ART. 206[44]

Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206[47] alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, deținere în scopuri comerciale înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta, în conformitate cu art. 206[43].

(3) Condițiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206[49], în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca

fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la art. 206[45] alin. (1) şi (2).

(6) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru şi România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum în România şi care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[45]

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

(1) În situația prevăzută la art. 206[44] alin. (1), produsele accizabile circulă între România şi alt stat membru sau între alt stat membru şi România, împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul prevăzut la art. 206[31] alin. (1). Structura şi conținutul documentului de însoțire sunt stabilite de Comisia Europeană.

(2) Persoanele prevăzute la art. 206[44] alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înaintea expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială şi să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorității competente teritoriale să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Norme metodologice

ART. 206[46]

Documentul de însoțire

(1) Documentul de însoțire se întocmeşte de către furnizor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 şi 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției şi cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire va fi prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[47]

Vânzarea la distanță

(1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în România, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România şi autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite şi la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să țină evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, şi care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele

acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul ori reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerințelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinație.

Norme metodologice

ART. 206[48]

Distrugeri şi pierderi

(1) În situațiile prevăzute la art. 206[44] alin. (1) şi la art. 206[47] alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanția depusă în temeiul art. 206[45] alin. (2) lit. a) sau al art. 206[47] alin. (4) lit. a) se va elibera.

(3) Regulile şi condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[49]

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 206[44] alin. (1) sau cu art. 206[47] alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 206[44] alin. (1) sau cu art. 206[47] alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum şi nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele

sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de 3 ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 206[45] alin. (2) lit. a) sau cu art. 206[47] alin. (4) lit. a) şi de orice persoană care a participat la neregulă.

(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă ori constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul art. 206[45] alin. (2) lit. a) sau al art. 206[47] alin. (4) lit. a).

(5) În sensul prezentului articol, neregulă înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 206[44] alin. (1) sau al art. 206[48] alin. (1), care nu face obiectul art. 206[47], din cauza căreia o deplasare ori un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

ART. 206[50]

Declarații privind achiziții şi livrări intracomunitare

Destinatarii înregistrați şi reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității competente o situație lunară privind achizițiile şi livrările de produse accizabile, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 12-a
Obligațiile plătitorilor de accize

ART. 206[51]

Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este **data de** 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1) momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

(4) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206[16] alin. (3) lit. a) - e) din antrepozite fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, şi valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206[7] alin. (7), (8) şi (9) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.

Norme metodologice

ART. 206[52]

Depunerea declarațiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile are obligația de a depune declarația de accize pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă, de către plătitorii de accize, până la **data de 25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declarația.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206[7] alin. (7), (8) şi (9) are obligația de a depune imediat o declarație de accize la autoritatea competentă.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în situațiile prevăzute la art. 206[7] alin. (1) lit. b) şi c) trebuie să se depună imediat o declarație de accize la autoritatea fiscală competentă şi, prin derogare de la art. 206[51], acciza se plăteşte în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a fost depusă declarația.

ART. 206[53]

Documente fiscale

Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[54]

Garanții

(1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile. În situația în care antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat şi expeditorul înregistrat înregistrează obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile, administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, garanția se extinde şi asupra acestora de drept şi fără nicio altă formalitate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile şi în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.

(4) Garanția reprezintă 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an, potrivit capacităților tehnologice de producție pentru antrepozitul nou-înființat. Pentru antrepozitarii autorizați, valoarea garanției se va calcula prin aplicarea procentului de 6% la valoarea accizelor aferente ieşirilor de produse accizabile din ultimul an, dar nu mai puțin de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție. Tipul, modul de calcul, valoarea şi durata garanției vor fi prevăzute în normele metodologice.

(5) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

(6) Garanția aferentă deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize efectuată de un expeditor înregistrat reprezintă 100% din valoarea accizelor corespunzătoare produselor deplasate, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[55]

Responsabilitățile plătitorilor de accize

(1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol şi celor ale legislației vamale în vigoare.

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație care să conțină informații cu privire la produsele accizabile: stocul de materii prime şi produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite şi materii prime la sfârşitul perioadei de raportare şi cantitatea de produse livrate, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru depozitare sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile şi livrările de produse finite în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite la sfârşitul perioadei de raportare, la termenul şi conform modelului prezentat în normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 13-a
Scutiri la plata accizelor

ART. 206[56]

Scutiri generale

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România şi de către membrii acestor organizații, în limitele şi în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;

c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce priveşte scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206^{31} alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoțite de certificat de scutire.

(4) Modelul şi conținutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeană.

(5) Procedura prevăzută la art. 206^{31} - 206^{36} nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procedura prevăzută la art. 206^{31} - 206^{36} se va aplica deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul național şi teritoriul acelui stat membru.

Norme metodologice

ART. 206^{57}

Scutiri speciale

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(2) Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană ori maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(3) Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică şi produselor accizabile furnizate de magazinele duty-free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț ori către o țară terță.

(4) În sensul prezentului articol, călător către un teritoriu terț sau către o țară terță înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie ori un alt document care face dovada destinației finale situate pe un teritoriu terț sau o țară terță.

(5) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1)—(3) vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 206[58]

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la art. 206[2] lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

h) utilizate în procedee de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producție ori în scopuri ştiințifice.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[59] * Abrogat.**

ART. 206[60]

Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţie, alta decât aviaţia turistică în scop privat. Prin aviaţie turistică în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi electricitatea produsă la bordul navelor. Prin ambarcaţiune de agrement privată se înţelege orice ambarcaţiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere ori cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrică;

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia combinată de energie electrică şi energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi - folosite de gospodării şi/sau de organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinate utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate şi de alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ şi lăcaşuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe dintre produsele următoare:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;
- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;
- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;
- produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 kW;

o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea şi condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Produsele energetice care conțin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 14-a
Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat

ART. 206[61]

Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare şi alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcare orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

ART. 206[62]

Responsabilitatea marcării

Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 206[63]

Proceduri de marcare

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea şi elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) şi (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Norme metodologice

ART. 206[64]

Eliberarea marcajelor

(1) Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206[61] ;

b) destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 206[61];

c) expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206[61]. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

SECȚIUNEA a 15-a
Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile

ART. 206[65]
Confiscarea tutunului prelucrat

(1) Prin derogare de la prevederile legale în materie care reglementează modul şi condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarilor înregistrați, al expeditorilor înregistrați sau al importatorilor autorizați se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarilor autorizați pentru producția şi depozitarea de tutun prelucrat, inclusiv ale persoanelor afiliate acestora, a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, expeditorii înregistrați şi importatorii autorizați, precum şi procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat şi importator autorizat are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul şi depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Norme metodologice

ART. 206[66]

Controlul

(1) Toți operatorii economici cu produse accizabile sunt obligați să accepte orice control ce permite autorității competente prevăzute în normele metodologice să se asigure de corectitudinea operațiunilor cu produse accizabile.

(2) Autoritățile competente vor lua măsuri de supraveghere fiscală şi control pentru asigurarea desfăşurării activității autorizate în condițiile legii. Modalitățile şi procedurile pentru realizarea supravegherii fiscale a producției, depozitării, circulației şi importului produselor supuse accizelor armonizate vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 206[67]

Întârzieri la plata accizelor

Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.

Norme metodologice

ART. 206[68]

Procedura de import pentru produse energetice

Efectuarea formalităților vamale de import aferente benzinelor şi motorinelor se face prin birourile vamale la frontieră stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. 206[69]

Condiții de distribuție şi comercializare

(1) Comercializarea pe piața națională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.

(2) Operatorii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă prevăzută în normele metodologice şi să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare şi distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare şi distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit prezentului capitol.

(3) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem angro produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă conform procedurii şi cu îndeplinirea condițiilor stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nu intră sub incidența alin. (2) şi (4) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale şi operatorii înregistrați/destinatarii înregistrați.

(6) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en detail produse energetice - benzine, motorine, petrol lampant şi gaz petrolier lichefiat - sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială, conform procedurii şi cu îndeplinirea condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) Desfăşurarea activității de comercializare de către operatorii economici prevăzuți la alin. (4) şi (6), care nu respectă obligațiile menționate la alin. (4) şi (6), constituie contravenție şi se sancționează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(8) Operatorii economici distribuitori şi comercianții angro sau en detail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat şi produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute.

(9) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producție ori pot fi supuse operațiilor de ecologizare, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

(10) În cazul comercializării şi transportului de tutun brut şi tutun parțial prelucrat, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat provenit din operațiuni proprii de import, din achiziții intracomunitare proprii sau din producția internă proprie pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă;

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România numai dacă este antrepozitar autorizat pentru producția de tutun prelucrat, deplasarea tutunului efectuându-se direct către antrepozitul fiscal al acestuia;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României, realizată de operatorii economici prevăzuți la lit. a), trebuie să fie însoțită de un document comercial în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic.

(11) Atunci când nu se respectă una dintre prevederile alin. (10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(12) Procedura de eliberare a autorizației prevăzute la alin. (10) lit. a) se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

CAP. 2
Alte produse accizabile

ART. 207
Sfera de aplicare

Următoarele produse sunt supuse accizelor:

a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 şi 0901 12 00;

b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile NC 0901 21 00, 0901 22 00 şi 0901 90 90;

c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 şi 2101 12.

ART. 208
Nivelul şi calculul accizei

(1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 207 este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu.

(2) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori şi cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată şi se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților intrate pe teritoriul României. Pentru amestecurile cu cafea solubilă intrate pe teritoriul României, accizele se datorează şi se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.

Norme metodologice

ART. 209
Plătitori de accize

(1) Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207 sunt operatorii economici - persoane juridice, asociații familiale şi persoane fizice autorizate - care achiziționează din teritoriul comunitar ori din afara teritoriului comunitar astfel de produse.

(2) Operatorii economici care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrați la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice, şi să respecte următoarele cerințe:

a) să garanteze plata accizelor în condițiile fixate de autoritatea competentă;

b) să țină contabilitatea livrărilor de produse;

c) să prezinte produsele oricând li se cere aceasta de către organele de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

Norme metodologice

ART. 210
Scutiri

(1) Sunt scutite de la plata accizelor produsele livrate la rezerva de stat şi la rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceştia din alte state membre ori din import pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităților de cafea utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru.

(3) Beneficiază de regimul de restituire a accizelor virate bugetului de stat şi operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt livrate către un alt stat membru, sunt exportate ori returnate furnizorilor.

(4) Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) - (3) va fi reglementată prin normele metodologice.

Norme metodologice

ART. 211

Exigibilitatea

Momentul exigibilității accizei intervine:

a) pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, la momentul recepționării acestora;

b) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import.

Norme metodologice

ART. 212

Exigibilitatea accizei în cazul procedurii vamale simplificate

În cazul produselor provenite din operațiuni de import efectuate de un importator care deține autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru, acesta are obligația de a depune la autoritatea vamală declarația de import pentru TVA şi accize. Exigibilitatea accizei intervine la data înregistrării declarației de import pentru TVA şi accize.

ART. 213

Plata accizelor la bugetul de stat

(1) Pentru produsele provenite din teritoriul comunitar, plata accizelor se face în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepționate produsele.

(2) Pentru produsele provenite din operațiuni de import, plata accizelor se face la momentul înregistrării declarației vamale de import.

ART. 214
Declarațiile de accize

(1) Orice operator economic plătitor de accize are obligația de a depune la autoritatea competentă o declarație de accize pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

(2) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă de către operatorii economici plătitori până la **data de 25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAP. 2^1
Taxe speciale pentru autoturisme şi autovehicule

ART. 214^1
***** ABROGAT**

ART. 214^2
***** ABROGAT**

ART. 214^3
***** ABROGAT**

CAP. 3
Impozitul la țițeiul din producția internă

ART. 215
Dispoziții generale

(1) Pentru țițeiul din producția internă, operatorii economici autorizați, potrivit legii, datorează bugetului de stat impozit în momentul livrării.

(2) Impozitul datorat pentru țiței este de 4 euro/tonă.

(3) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea sumei fixe prevăzute la alin. (2) asupra cantităților livrate.

(4) Momentul exigibilității impozitului la țițeiul din producția internă intervine la data efectuării livrării.

Norme metodologice

ART. 216

Scutiri

Sunt scutite de plata acestor impozite cantitățile de țiței şi gaze naturale din producția internă, exportate direct de agenții economici producători.

ART. 217

Declarațiile de impozit

(1) Orice operator economic, plătitor de impozit la țițeiul din producția internă, are obligația de a depune la autoritatea fiscală competentă o declarație de impozit pentru fiecare lună, indiferent dacă se datorează sau nu plata impozitului pentru luna respectivă.

(2) Declarația de impozit se depune la autoritatea fiscală competentă de către operatorii economici plătitori, până la **data de 25 inclusiv** a lunii următoare celei la care se referă declarația.

CAP. 4
Dispoziții comune

ART. 218

Conversia în lei a sumelor exprimate în euro

Valoarea în lei a accizelor şi a impozitului la țițeiul din producția internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

Norme metodologice

ART. 219

Obligaţiile plătitorilor

(1) Operatorii economici plătitori de accize şi de impozit la ţiţeiul din producţia internă sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea fiscală competentă, conform dispoziţiilor legale în materie.

(2) Operatorii economici au obligaţia să calculeze accizele şi impozitul la ţiţeiul din producţia internă, după caz, să le evidenţieze distinct în factură şi să le verse la bugetul de stat la termenele stabilite, fiind răspunzători pentru exactitatea calculului şi vărsarea integrală a sumelor datorate.

(3) Plătitorii au obligaţia să ţină evidenţa accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, după caz, conform prevederilor din norme, şi să depună anual deconturile privind accizele şi impozitul la ţiţeiul din producţia internă, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată, la bugetul de stat, până la **data de 30 aprilie** a anului următor celui de raportare.

Norme metodologice

ART. 220

Decontările între operatorii economici

(1) Decontările între operatorii economici plătitori de accize şi operatorii economici cumpărători de produse accizabile se vor face integral prin unităţi bancare.

(2) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse accizabile către operatorii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse accizabile, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă actele normative speciale nu prevăd altfel sau dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul statului;

c) livrările de produse accizabile, în cazul compensărilor efectuate între operatorii economici prin intermediul Institutului de Management şi Informatică, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor dacă nu se face dovada plăţii accizelor la bugetul de stat."

Norme metodologice

ART. 220[1]

Regimul produselor accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante

(1) Produsele accizabile deținute de operatorii economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (1), trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

CAP. 5
Dispoziții tranzitorii şi derogări

ART. 220[2]

Acciza minimă pentru țigarete

Acciza minimă pentru țigarete, în vigoare la **data de** 31 decembrie 2006, stabilită potrivit prevederilor art. 177, se va aplica până la **data de** 15 ianuarie 2007.

ART. 221

Derogare pentru produse energetice

Prin derogare de la prevederile art. 214[2], pentru autoturismele şi alte bunuri supuse accizelor, introduse în România pe baza unor contracte de leasing, inițiate înainte de data intrării în vigoare a prevederilor prezentului titlu, şi a căror încheiere se va realiza după această dată, se vor datora bugetului de stat sumele calculate în funcție de nivelul accizelor în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing.

Norme metodologice

ART. 221[1]- 221[2] * Abrogat**

ANEXA 1
La tilul VII din Codul fiscal

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	U.M.	Acciza (echivalent

			euro/U.M.)
0	1	2	3
	Alcool și băuturi alcoolice		
1	**Bere** din care:	hl/1 grad Plato 1)	0,748
	1.1. Bere produsă de micii producători independenți		0,43
2	**Vinuri**	hl de produs	
	2.1. Vinuri liniștite		0,00
	2.2. Vinuri spumoase		34,05
3	**Băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri**	hl de produs	
	3.1. liniștite		100,00
	3.2. spumoase		45,00
4	**Produse intermediare**	hl de produs	165,00
5	**Alcool etilic**	hl de alcool pur 2)	750,00
	5.1. Alcool etilic produs de micile distilerii		475,00
	Tutun prelucrat		
6	Țigarete	1.000 țigarete	48,50 + 22%*)
7	Țigări și țigări de foi	1.000 bucăți	64,00
8	Tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete	kg	81,00
9	Alte tutunuri de fumat	kg	81,00
	Produse energetice		
10	Benzină cu plumb	tonă	547,00
		1.000 litri	421,19
11	Benzină fără plumb	tonă	467,00
		1.000 litri	359,59
12	Motorină	tonă	358,00
		1.000 litri	302,51
13	**Păcură**	**1.000 kg**	

	13.1. utilizată în scop comercial		15,00
	13.2. utilizată în scop necomercial		15,00
14	**Gaz petrolier lichefiat**	**1.000 kg**	
	14.1. utilizat drept combustibilpentru motor		128,26
	14.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		113,50
	14.3. utilizat în consum casnic*3)		0,00
15	**Gaz natural**	**GJ**	
	15.1. utilizat drept combustibil pentru motor		2,60
	15.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire		
	15.2.1. în scop comercial		0,17
	15.2.2. în scop necomercial		0,32
16	**Petrol lampant (kerosen)*4)**		
	16.1. utilizat drept combustibil pentru motor	tonă	469,89
		1.000 litri	375,91
	16.2. utilizat drept combustibil pentru încălzire	tonă	469,89
		1.000 litri	375,91
17	**Cărbune şi cocs**	**GJ**	
	17.1. utilizat în scop comercial		0,15
	17.2. utilizat în scop necomercial		0,30
18	**Energie electrică**	**MWh**	
	18.1. utilizată în scop comercial		0,50
	18.2. utilizată în scop necomercial		1,00

*) Această structură a accizei se aplică până la data de 30 iunie 2011 inclusiv. În perioada 1 iulie 2011—31 decembrie 2017 inclusiv, structura accizei totale va fi prevăzută în hotărârea Guvernului pentru aprobarea accizei specifice ce se aplică începând cu data de 1 iulie a fiecărui an.

1) *Gradul Plato* reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine la temperatura de 20°/4° C.

2) *Hl de alcool pur*reprezintă 100 litri alcool etilic rafinat, cu concentrația de 100% alcool în volum, la temperatura de 20° C, conținut într-o cantitate dată de produs alcoolic.

3) Prin*gaze petroliere lichefiate utilizate în consum casnic*se înțelege gazele petroliere lichefiate, distribuite în butelii tip aragaz. Buteliile tip aragaz sunt acele butelii cu o capacitate de până la maximum 12,5 kg.

4) *Petrolul lampant utilizat drept combustibil de persoanele fizice*nu se accizează.

ANEXA 2

Nr. crt.	Denumirea produsului sau a grupei de produse	2007 Acciza euro/ tonă	2008 Acciza euro/ tonă	2009 Acciza euro/ tonă	2010 Acciza euro/ tonă	2011 Acciza euro/ tonă
1.	Cafea verde	612	459	306	153	153
2.	Cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori	900	675	450	225	225
3.	Cafea solubilă	3600	2700	1800	900	900

ANEXA 3 – *** Abrogată.

ANEXA 4

Norma de poluare sau tipul autoturismului/ autovehiculului	Capacitatea cilindrică (cmc)	euro/1 cmc

1	2	3
Hibride		0
Euro4	< 1600	0,15
	1601 - 2000	0,35
	2001 - 2500	0,5
	2501 - 3000	0,7
	> 3000	1
Euro3	< 1600	0,5
	1601 - 2000	0,6
	2001 - 2500	0,9
	2501 - 3000	1,1
	> 3000	1,3
Euro2	< 1600	1,3
	1601 - 2000	1,4
	2001 - 2500	1,5
	2501 - 3000	1,6
	> 3000	1,7
Euro1	< 1600	1,8
	1601 - 2000	1,8
	2001 - 2500	1,8
	2501 - 3000	1,8
	> 3000	1,8
Non-euro	< 1600	2

	1601 - 2000	2
	> 2001	2

ANEXA 4.1

N I V E L U L

Taxei speciale pentru autovehiculele din categoriile*)
N2, N3, M2 ŞI M3

Norma de poluare a autovehiculului	euro / 1 cmc
Euro 4	0
Euro 3	0
Euro 2	0,2
Euro 1	0,9
Non-euro	1,2

*) Categoriile sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip şi eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea – RNTR2.

ANEXA 5

Vârsta autoturismului/ autovehiculului	Coeficient de corelare	Reducere (%)

1	2	3
până la 1 an inclusiv	0,9	15
1 an - 2 ani inclusiv	1,8	25
2 ani - 4 ani inclusiv	2,3	32
4 ani - 6 ani inclusiv	2,5	43
peste 6 ani	2,7	47

ANEXA 6

Data de implementare	2011		2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
	1 ianuarie	1 iulie	1 iulie	1 iulie	1 iulie	1 iulie	1 iulie	1 iulie	1 ianuarie
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Acciza minimă (euro/1.000 țigarete)	73,54	74,00	76,50	79,00	81,50	84,00	86,50	89,00	90,00
Acciza ad valorem %	22	21	20	19	18	17	16	15	14
Acciza totală (euro/1.000 țigarete)	76,60	76,60	79,19	81,78	84,37	86,96	89,55	92,14	93,18
Acciza specifică (euro/1.000 țigarete)	48,50	X1)	X1)	X1)	X1)	X1)	X1)	X1)	X1)

1) Se determină în funcție de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul aferent anului precedent, acciza ad valorem și acciza totală.

TITLUL VIII
Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului şi circulației unor produse accizabile

ART. 222 – 237 * Abrogat**

ART. 238 * Abrogat**

ART. 239 – 242 * Abrogat**

ART. 243 * Abrogat**

ART. 244 - 244[1] * Abrogat**

ART. 245 * Abrogat**

ART. 246 * Abrogat**

TITLUL IX
Impozite şi taxe locale

---

*) Nu sunt incluse în textul actualizat modificările efectuate prin art. I pct. 215 din Legea nr. 343/2006. Reproducem mai jos aceste prevederi.

"215. În cuprinsul titlului IX „Impozite şi taxe locale”, sintagma „taxa asupra mijloacelor de transport” se va înlocui cu sintagma „impozitul pe mijloacele de transport”."

CAP. 1
Dispoziții generale

ART. 247
Definiții

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;

b) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului;

c) nomenclatură stradală - lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum şi titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală şi urbană şi reprezintă evidența primară unitară care serveşte la atribuirea adresei domiciliului/reşedinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum şi a fiecărui imobil, teren şi/sau clădire.

Norme metodologice

ART. 248
Impozite şi taxe locale

Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

Norme metodologice

CAP. 2
Impozitul şi taxa pe clădiri

ART. 249
Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Norme metodologice

ART. 250

Scutiri

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, altele decât cele desfăşurate în relație cu persoane juridice de drept public;

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcaşuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităților şi instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice şi nuclearo-electrice, stațiilor şi posturilor de transformare, precum şi stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

8. clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, ştiințifice şi tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare şi de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

16. construcţiile speciale situate în subteran, indiferent de folosinţa acestora şi turnurile de extracţie;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activităţi social-umanitare de către asociaţii, fundaţii şi culte, potrivit hotărârii consiliului local.

(2) Nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri construcţiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10 - 13 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 251

Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

TIPUL CLĂDIRII	VALOAREA IMPOZABILĂ - lei/mp -	
	Clădire cu instalaţie electrică, de apă, de canalizare şi de încălzire	Clădire fără instalaţie electrică, de apă, de canalizare şi de încălzire

	(condiţii cumulative)	
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	114	102
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

prevăzute la lit. A - D		

(4) Suprafața construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință şi suprafețele scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la **data de** 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la **data de** 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depăşeşte 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceştia.

(8[1]) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice

Notă: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1514/2006 valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) au fost actualizate astfel:

CAP. 2 IMPOZITUL ŞI TAXA*) PE CLĂDIRI				
VALORILE IMPOZABILE pe metru pătrat de suprafaţă construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice Art. 251 alin. (3)				
Tipul clădirii	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006		NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007	
	Valoarea impozabilă - lei/mp -		Valoarea impozabilă - lei/mp -	
	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire [condiţii cumulative]	Fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire [condiţii cumulative]	Fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire
0	1	2	3	4
1. Clădiri cu pereţi sau cadre din beton armat, din cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	669	397	x	x
2. Clădiri cu pereţi	182	114	x	x

din lemn, cărămidă nearsă, paiantă, vălătuci, şipci sau alte materiale asemănătoare				
3. Construcţii anexe corpului principal al unei clădirii, având pereţii din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	114	102	x	x
4. Construcţii anexe corpului principal al unei clădiri, având pereţii din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, şipci sau alte materiale asemănătoare	68	45	x	x
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	x	x	669	397
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	x	x	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în	x	x	114	102

urma unui tratament termic şi/sau chimic				
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	x	x	68	45
*) Începând cu **data de** 1 ianuarie 2007, pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, persoanelor juridice, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri.				

ART. 252

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce deţin mai multe clădiri

(1) Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri datorează un impozit pe clădiri, majorat după cum urmează:

a) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 300% pentru a treia clădire şi următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) Nu intră sub incidenţa alin. (1) persoanele fizice care deţin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(3) În cazul deţinerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcţie de ordinea în care proprietăţile au fost dobândite, aşa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligaţia să depună o declaraţie specială la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice

ART. 253

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,25% şi 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15% .

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti între 5% şi 10% şi se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Norme metodologice

ART. 254

Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândeşte, construieşte sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățeşte, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau al celei unde îşi are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Norme metodologice

ART. 255

Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la **data de** 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

Norme metodologice

CAP. 3
Impozitul şi taxa pe teren

ART. 256
Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabileşte taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

Norme metodologice

ART. 257
Scutiri

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege şi al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar şi universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;

f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi stațiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru şi publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi şi Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, ştiințifice şi tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 şi 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice;

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectațiunea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectațiunea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectațiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 258
Calculul impozitului

(1) Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel*):

Zona din cadrul localității	Rangul localității (lei [vechi]/mp)					
	O	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțeşte cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

Nr. crt.		Zona (lei/ha)			
		A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11
2	Păşune	15	13	11	9
3	Fâneaţă	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13
5	Livadă	38	33	25	20
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	20	15	13	11
7	Teren cu apă	11	9	6	x
8	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
9	Teren neproductiv	x	x	x	x

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
O	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5[1]) Ca excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3) - (5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5[2]) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unităţii administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5)**):

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Zona [lei (RON)/ha]			
0	1	A	B	C	D
1.	Teren cu construcţii	22	20	18	16
2.	Arabil	36	34	32	30
3.	Păşune	20	18	16	14
4.	Fâneaţă	20	18	16	14
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	40	38	36	34
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	40	38	36	34
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	12	10	8	6
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	4	3	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	24	22	20	18
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancţiunea nulităţii.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât şi al terenurilor, dacă se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declaraţia fiscală.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 258 alin. (2) au fost actualizate astfel:

CAP. 3
IMPOZITUL PE TEREN

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRAVILAN - TERENURI CU CONSTRUCŢII

art. 258 alin. (2)

Zona în cadrul localităţii	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 - lei/ha*) -					
	Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi rol/ron					
	0	I	II	III	IV	V
A	69.850.000/ 6.985	58.000.000/ 5.800	50.950.000/ 5.095	43.850.000/ 4.385	6.000.000/ 600	4.800.000/ 480
B	58.000.000/ 5.800	43.850.000/ 4.385	35.550.000/ 3.555	30.000.000/ 3.000	4.800.000/ 480	3.600.000/ 360
C	43.850.000/ 4.385	30.000.000/ 3.000	22.500.000/ 2.250	14.250.000/ 1.425	3.600.000/ 360	2.400.000/ 240
D	30.000.000/ 3.000	14.250.000/ 1.425	11.900.000/ 1.190	8.300.000/ 830	2.350.000/ 235	1.200.000/ 120

Zona în cadrul localităţii	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/ha*) -					
	Nivelurile impozitului, pe ranguri de localităţi					
	0	I	II	III	IV	V
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382

C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127

*) În cazul impozitului pe terenurile amplasate în intravilan, la actualizarea pe anul 2006 a nivelurilor acestuia, pentru a nu majora sau diminua, după caz, nivelurile respective ca efect al rotunjirilor la a doua zecimală în urma conversiei generată de aplicarea Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naţionale, s-a procedat la raportarea nivelurilor impozitului pe teren în lei/ha, ţinând seama de faptul că 1 mp = 0,0001 ha.

**) Reproducem mai jos prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2006.

"ART. 2

(1) Impozitele pe terenurile din extravilanul localităților, stabilite şi încasate pentru anul 2006 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, rămân stabilite conform deciziilor de impunere emise de organele fiscale. Impozitul pe terenurile din extravilanul localităților, stabilit şi neîncasat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se stabileşte conform alin. (2).

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență impozitul pe terenurile din extravilanul localităților se stabileşte potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

(3) Impozitul pe terenurile amplasate în extravilanul localităților, încasat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se face venit la bugetul de stat.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 260 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, impozitul pe teren pentru terenurile amplasate în extravilanul localităților, aferent anului 2006, se plăteşte în 3 rate egale, până la datele de 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie inclusiv."

Norme metodologice

ART. 259

Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție şi categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu **data de** 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândeşte teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(6^1) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde îşi are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Norme metodologice

ART. 260

Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la **data de** 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

Norme metodologice

CAP. 4
Taxa asupra mijloacelor de transport

ART. 261
Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxă anuală pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plăteşte la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.

Norme metodologice

ART. 262
Scutiri

Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataş şi mototriciclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor şi care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public;

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Norme metodologice

ART. 263*)

Calculul taxei

(1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cm^3 sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Tipuri de autovehicule	lei/200 cm^3 sau fracțiune din aceasta
1. Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm^3 inclusiv	8
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cm^3 şi 2000 cm^3 inclusiv	18
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cm^3 şi 2600 cm^3 inclusiv	72
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cm^3 şi 3000 cm^3 inclusiv	144
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm^3	290
6. Autobuze, autocare, microbuze	24
7. Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30
8. Tractoare înmatriculate	18

(3) În cazul unui ataş, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Autovehicule de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone					
Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operaţiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operaţiunile de transport intern şi internaţional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I.	Vehicule cu două axe				
	1. Masa de cel puţin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	72	0	102
	2. Masa de cel puţin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	72	198	102	282
	3. Masa de cel puţin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	198	278	282	397
	4. Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	278	630	397	899
II.	Vehicule cu 3 axe				
	1. Masa de cel puţin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	72	125	102	178

	2. Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	125	255	178	364
	3. Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 de tone	255	331	364	473
	4. Masa de cel puțin 21 de tone, dar mai mică de 23 de tone	331	510	473	729
	5. Masa de cel puțin 23 de tone, dar mai mică de 25 de tone	510	793	729	1.132
	6. Masa de cel puțin 25 de tone, dar mai mică de 26 de tone	510	793	729	1.132
	7. Masa de cel puțin 26 tone				
III.	Vehicule cu 4 axe				
	1. Masa de cel puțin 23 de tone, dar mai mică de 25 de tone	331	336	473	479
	2. Masa de cel puțin 25 de tone, dar mai mică de 27 de tone	336	524	479	748
	3. Masa de cel puțin 27 de tone, dar mai mică de 29 de tone	524	832	748	1.188
	4. Masa de cel puțin 29 de tone, dar mai mică de 31 de	832	1.234	1.188	1.762

	tone				
	5.Masa de cel puțin 31 de tone, dar mai mică de 32 de tone	832	1.234	1.188	1.762
	6. Masa de cel puțin 32 tone				

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Combinații de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone					
Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern şi internațional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I.	Vehicule cu 2+1 axe				
	1. Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0	0	0
	2. Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0	0	0
	3. Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	33	0	46

	4. Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	33	74	46	105
	5. Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	74	173	105	246
	6. Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	173	223	246	318
	7. Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	223	402	318	574
	8. Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	402	705	574	1007
	9. Masa de cel puțin 28 tone				
II.	Vehicule cu 2+2 axe				
	1. Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	69	161	98	230
	2. Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	161	264	230	377
	3. Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 de tone	246	388	344	554
	4. Masa de cel puțin 28 de tone, dar mai mică de 29 de tone	388	469	554	669
	5. Masa de cel puțin 29 de tone, dar mai mică de 31 de tone	469	770	669	1009

	6. Masa de cel puțin 31 de tone, dar mai mică de 33 de tone	770	1068	1099	1525
	7. Masa de cel puțin 33 de tone, dar mai mică de 36 de tone	1068	1622	1525	2316
	8. Masa de cel puțin 36 de tone, dar mai mică de 38 de tone	1068	1622	1525	2316
	9. Masa de cel puțin 38 tone				
III.	Vehicule cu 2+3 axe				
	1. Masa de cel puțin 36 de tone, dar mai mică de 38 de tone	751	1043	1073	1489
	2. Masa de cel puțin 38 de tone, dar mai mică de 40 de tone	1043	1442	1489	2060
	3. Masa de cel puțin 40 tone	1442	2133	2060	3047
IV.	Vehicule cu 3+2 axe				
	1. Masa de cel puțin 36 de tone, dar mai mică de 38 de tone	751	1043	1073	1489
	2. Masa de cel puțin 38 de tone, dar mai mică de 40 de tone	1043	1442	1489	2060

	3. Masa de cel puțin 40 de tone, dar mai mică de 44 de tone	1442	2133	2060	3047
	4. Masa de cel puțin 44 tone				
V.	Vehicule cu 3+3 axe				
	1. Masa de cel puțin 36 de tone, dar mai mică de 38 de tone	427	517	610	738
	2. Masa de cel puțin 38 de tone, dar mai mică de 40 de tone	517	772	738	1102
	3. Masa de cel puțin 40 de tone, dar mai mică de 44 de tone	774	1229	1102	1755
	4. Masa de cel puțin 44 tone				

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor*):

Masa totală maximă autorizată	Taxa (lei [vechi])
a) Până la 1 tonă inclusiv	59.000
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei/an -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	15
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	40
3. Bărci cu motor	150
4. Nave de sport şi agrement*)	între 0 şi 800
5. Scutere de apă	150
6. Remorchere şi împingătoare:	
a) până la 500 CP inclusiv	400
b) peste 500 CP şi până la 2.000 CP inclusiv	650
c) peste 2.000 CP şi până la 4.000 CP inclusiv	1.000
d) peste 4.000 CP	1.600
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	130
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	130
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone şi până la 3.000 tone inclusiv	200
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	350

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar.

---

*) Conform art. 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 83/2004, pentru anul 2005, nivelurile taxei armonizate prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 263 alin. (4), art. 263 alin. (5) şi art. 263 alin. (6) au fost actualizate astfel:

CAP. 4
TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT

art. 263 alin. (4) şi 292 alin. (3)	Autovehicule de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone			
Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005		NIVELURILE PENTRU ANUL 2006	
	Taxa (lei) rol/ron		Taxa (lei)	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu două axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.184.000/ 118,40	1.302.000/ 130,20	100	110
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.302.000/ 130,20	1.420.000/ 142,00	110	167
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.420.000/ 142,00	1.656.000/ 165,60	167	235
4. Masa peste 15 tone	1.656.000/ 165,60	3.314.000/ 331,40	235	533
II. Vehicule cu trei axe	x	x	x	x
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.302.000/ 130,20	1.420.000/ 142,00	110	120
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.420.000/ 142,00	1.539.000/ 153,90	120	216
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.539.000/ 153,90	1.894.000/ 189,40	216	280
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.894.000/ 189,40	2.959.000/ 295,90	280	432
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.959.000/ 295,90	4.497.000/ 449,70	432	671

6. Masa peste 25 tone	2.959.000/ 295,90	4.497.000/ 449,70	432	671
III. Vehicule cu patru axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.894.000/ 189,40	2.012.000/ 201,20	280	284
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	2.012.000/ 201,20	2.959.000/ 295,90	284	443
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.959.000/ 295,90	4.734.000/ 473,40	443	704
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.734.000/ 473,40	7.101.000/ 710,10	704	1.044
5. Masa peste 31 tone	4.734.000/ 473,40	7.101.000/ 710,10	704	1.044

art. 263 alin. (5) şi 292 alin. (3) — Combinaţii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masă totală maximă autorizată de peste 12 tone

Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005		NIVELURILE PENTRU ANUL 2006	
	Taxa (lei) rol/ron		Taxa (lei)	
	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2 + 1 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.076.000/ 107,60	1.302.000/ 130,20	100	110
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.302.000/ 130,20	1.420.000/ 142,00	110	120

3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.420.000/ 142,00	1.539.000/ 153,90	120	130
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.539.000/ 153,90	1.656.000/ 165,60	130	140
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.656.000/ 165,60	1.775.000/ 177,50	140	150
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.775.000/ 177,50	1.894.000/ 189,40	150	189
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.894.000/ 189,40	2.367.000/ 236,70	189	340
8. Masa peste 25 tone	2.367.000/ 236,70	4.023.000/ 402,30	340	597
II. Vehicule cu 2 + 2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.420.000/ 142,00	1.539.000/ 153,90	120	136
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.539.000/ 153,90	1.894.000/ 189,40	136	224
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.894.000/ 189,40	2.367.000/ 236,70	224	329
4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.367.000/ 236,70	2.722.000/ 272,20	329	397
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.722.000/ 272,20	4.379.000/ 437,90	397	651
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	4.379.000/ 437,90	6.154.000/ 615,40	651	904
7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	6.154.000/ 615,40	9.349.000/ 934,90	904	1.373
8. Masa peste 36 tone	6.154.000/ 615,40	9.349.000/ 934,90	904	1.373
III. Vehicule cu 2 + 3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone,	4.970.000/	6.745.000/	719	1.001

dar nu mai mult de 38 tone	497,00	674.50		
2. Masa peste 38 tone	6.745.000/ 674,50	9.467.000/ 946,70	1.001	1.361
IV. Vehicule cu 3 + 2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.142.000/ 414,20	5.917.000/ 591,70	636	883
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.917.000/ 591,70	8.284.000/ 828,40	883	1.221
3. Masa peste 40 tone	8.284.000/ 828,40	9.349.000/ 934,90	1.221	1.806
V. Vehicule cu 3 + 3	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.314.000/ 331,40	3.669.000/ 366,90	362	437
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.669.000/ 366,90	4.379.000/ 437,90	437	653
3. Masa peste 40 tone	4.379.000/ 437,90	8.876.000/ 887,60	653	1.040

art. 263 alin. (6) Remorci, semiremorci sau rulote

Masa totală maximă autorizată	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
	Taxa (lei) rol/ron	Taxa (lei)
a. Până la 1 tonă inclusiv	70.000/ 7,00	7
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	230.000/ 23,00	24
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	346.000/ 34,60	37
d. Peste 5 tone	438.000/ 43,80	46

Conform art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1086/2006, nivelurile impozitului pe mijloacele de transport, prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003, aplicabile în anul fiscal 2007, sunt următoarele:

1. Nivelurile impozitului pe mijloacele de transport, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

		Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	Taxa (RON)	
			Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu două axe			
	1	Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	100	110
	2	Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	110	218
	3	Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	218	307
	4	Masa peste 15 tone	307	694
II	Vehicule cu trei axe			
	1	Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	110	137
	2	Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	137	281
	3	Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	281	365
	4	Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	365	563
	5	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	563	874
	6	Masa peste 25 tone	563	874
III	Vehicule cu patru axe			
	1	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	365	370

	2	Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	370	578
	3	Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	578	917
	4	Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	917	1361
	5	Masa peste 31 tone	917	1361

2. Nivelurile impozitului pe mijloacele de transport, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

	Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	Taxa (RON)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu 2+1 axe		
1	Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	100	110
2	Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	110	120
3	Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	120	130
4	Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	130	140
5	Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	140	190
6	Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	190	246
7	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	246	443
8	Masa peste 25 tone	443	778
II	Vehicule cu 2+2 axe		
1	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	120	177
2	Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	177	291

	3	Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	291	428
	4	Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	428	517
	5	Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	517	849
	6	Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	849	1178
	7	Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	1178	1789
	8	Masa peste 36 tone	1178	1789
III	Vehicule cu 2+3 axe			
	1	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	938	1305
	2	Masa peste 38 tone	1305	1774
IV	Vehicule cu 3+2 axe			
	1	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	829	1150
	2	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1150	1591
	3	Masa peste 40 tone	1591	2354
V	Vehicule cu 3+3 axe			
	1	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	471	570
	2	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	570	851
	3	Masa peste 40 tone	851	1356

Norme metodologice

ART. 264

Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândeşte/înstrăinează un mijloc de transport sau îşi schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.

(5) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanțe fiscale locale, cu excepția obligațiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligațiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

Norme metodologice

ART. 265

Plata taxei

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la **data de** 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între **data de** întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește **data de** 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (3) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport, până la **data de** 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de **data de** 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între **data de** 1 ianuarie și **data de** întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Norme metodologice

CAP. 5
Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

ART. 266
Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

ART. 267
Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului București sau consiliul județean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor*):

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa (lei [vechi])
a) Până la 150 mp inclusiv	25.000 - 35.000

b) Între 151 mp şi 250 mp inclusiv	37.000 - 47.000
c) Între 251 mp şi 500 mp inclusiv	48.000 - 60.000
d) Între 501 mp şi 750 mp inclusiv	61.000 - 72.000
e) Între 751 mp şi 1.000 mp inclusiv	73.000 - 85.000
f) Peste 1.000 mp	85.000 + 130 pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei [vechi]*).

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile şi în spațiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor este de până la 50.000 lei [vechi] pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție*).

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri şi branşamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este de până la 75.000 lei [vechi] pentru fiecare racord*).

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabileşte de consiliul local în sumă de până la 100.000 lei [vechi]*).

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de către consiliile locale în sumă de până la 60.000 lei [vechi]*).

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul şi se plăteşte înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 267 alin. (1), art. 267 alin. (4), art. 267 alin. (7), art. 267 alin. (11), art. 267 alin. (12) şi art. 267 alin. (13) au fost actualizate astfel:

CAP. 5 TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZAŢIILOR		
Art. 267 alin. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	Taxa - lei - rol/ron	Taxa - lei -
a) Până la 150 mp inclusiv	27.000 - 38.000/ 2,70 - 3,80	3 - 4
b) Între 151 şi 250 mp inclusiv	40.000 - 50.000/ 4,00 - 5,00	4 - 5
c) Între 251 şi 500 mp inclusiv	51.000 - 64.000/ 5,10 - 6,40	5 - 7
d) Între 501 şi 750 mp inclusiv	65.000 - 77.000/ 6,50 - 7,70	7 - 8
e) Între 751 şi 1.000 mp inclusiv	78.000 - 91.000/ 7,80 - 9,10	8 - 10
f) Peste 1.000 mp	91.000 + 139 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp/ 9,10 + 0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp/	10 + 0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări	între 0 şi 54.000 inclusiv, pentru fiecare mp afectat/ între 0 şi 5,40 inclusiv, pentru fiecare mp afectat	între 0 şi 6 inclusiv, pentru fiecare mp afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii	între 0 şi 54.000 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţă ocupată de	între 0 şi 6 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţă ocupată de

de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor	construcţie/ între 0 şi 5,40 inclusiv, pentru fiecare mp de suprafaţă ocupată de construcţie	construcţie
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu	între 0 şi 80.000 inclusiv, pentru fiecare racord/ între 0 şi 8,00 inclusiv, pentru fiecare racord	între 0 şi 9 inclusiv, pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean	între 0 şi 107.000 inclusiv/ între 0 şi 10,70 inclusiv	între 0 şi 11 inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă	între 0 şi 64.000 inclusiv/ între 0 şi 6,40 inclusiv	între 0 şi 7 inclusiv

Norme metodologice

ART. 268

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru a desfăşura o activitate economică şi a altor autorizaţii similare

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 100.000 lei [vechi], în mediul rural, şi de până la 500.000 lei [vechi], în mediul urban*).

(1[1]) Autorizaţiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la **data de** 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabileşte de consiliul local şi este de până la 120.000 lei [vechi]*).

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabileşte de către consiliul local şi este de până la 200.000 lei [vechi]*).

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte de către consiliile locale şi este de până la 500.000 lei [vechi]*).

(5) Comercianții a căror activitate se desfăşoară potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante şi 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfăşurarea activității de alimentație publică, stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3.000 lei. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizația privind desfăşurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplineşte condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 268 alin. (1), art. 268 alin. (2), art. 268 alin. (3) şi art. 268 alin. (4) au fost actualizate astfel:

CAP. 5 TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ŞI A AUTORIZAȚIILOR		
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfăşurarea unei activități economice:	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006
	Taxa - lei - rol/ron	Taxa - lei -
1. în mediul rural	între 0 şi 107.000 inclusiv/	între 0 şi 11 inclusiv

	între 0 şi 10,70 inclusiv	
2. în mediul urban	între 0 şi 535.000 inclusiv/ între 0 şi 53,50 inclusiv	între 0 şi 57 inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare	între 0 şi 130.000 inclusiv/ între 0 şi 13,00 inclusiv	între 0 şi 14 inclusiv
Art. 268 alin. (3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale	între 0 şi 214.000 inclusiv, pentru fiecare mp sau fracţiune de mp/ între 0 şi 21,40 inclusiv, pentru fiecare mp sau fracţiune de mp	între 0 şi 23 inclusiv, pentru fiecare mp sau fracţiune de mp
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	între 0 şi 535.000 inclusiv/ între 0 şi 53,50 inclusiv	între 0 şi 57 inclusiv

Norme metodologice

ART. 269
Scutiri

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru lăcaş de cult sau construcţie anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

e) autorizaţie de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice

CAP. 6
Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

ART. 270
Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(1^1) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise şi audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare şi alte tipărituri, precum şi prin radio, televiziune şi Internet.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(4) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% şi 3% .

(5) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la **data de** 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

Norme metodologice

ART. 271
Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel*):

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei [vechi];

b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma este de până la 150.000 lei [vechi].

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 271 alin. (2) au fost actualizate astfel:

CAP. 6 TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMĂ ŞI PUBLICITATE		
Art. 271 alin. (2) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 - lei/mp sau fracțiune de mp - rol/ron	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/mp sau fracțiune de mp -
a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	între 0 şi 214.000 inclusiv/ între 0 şi 21,40	între 0 şi 23 inclusiv

	inclusiv		
b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate	între 0 şi 161.000 inclusiv/ între 0 şi 16,10 inclusiv	între 0 şi 17 inclusiv	

Norme metodologice

ART. 272
Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum şi alte informații de utilitate publică şi educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă şi publicitate.

Norme metodologice

CAP. 7
Impozitul pe spectacole

ART. 273
Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Norme metodologice

ART. 274
Calculul impozitului

(1) Cu excepțiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5% .

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența şi inventarul biletelor de intrare şi a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi Agenția Națională pentru Sport.

Norme metodologice

ART. 275

Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabileşte pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel*):

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000 lei [vechi];

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei [vechi].

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficient de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata

unei luni calendaristice. Declarația se depune până la **data de** 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 275 alin. (2) au fost actualizate astfel:

CAP. 7 IMPOZITUL PE SPECTACOLE		
Art. 275 alin. (2) Manifestarea artistică sau activitatea distractivă:	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 - lei/mp - rol/ron	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/mp -
a) în cazul videotecilor	între 0 şi 1.200 inclusiv/ între 0 şi 0,12 inclusiv	între 0 şi 1 inclusiv
b) în cazul discotecilor	între 0 şi 2.400 inclusiv/ între 0 şi 0,24 inclusiv	între 0 şi 2 inclusiv

Norme metodologice

ART. 276
Scutiri

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare. *Norme metodologice*

ART. 277
Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la **data de** 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației şi plata la timp a impozitului.

Norme metodologice

CAP. 8
Taxa hotelieră

ART. 278
Reguli generale

(1) Consiliul local poate institui o taxă pentru şederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local îşi exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru şederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Norme metodologice

ART. 279
Calculul taxei

(1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Cota taxei se stabileşte de consiliul local şi este cuprinsă între 0,5% şi 5% . În cazul unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, cota taxei poate varia în funcție de clasa cazării în hotel.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de şedere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice

ART. 280
Scutiri

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionarii sau studenții;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de război;

f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b) - g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b) - g).

Norme metodologice

ART. 281
Plata taxei

(1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la **data de** 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

Norme metodologice

CAP. 9
Taxe speciale

ART. 282
Taxe speciale

(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcționare a acesteia/acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport şi distribuție a energiei electrice şi a gazelor naturale.

Norme metodologice

CAP. 10
Alte taxe locale

ART. 283
Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea*).

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor şi utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum şi taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător*).

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate*).

---

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la art. 283 alin. (1), art. 283 alin. (2) şi art. 283 alin. (3) au fost actualizate astfel:

CAP. 10 ALTE TAXE LOCALE		
Art. 283 alin. (1) Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale sau a monumentelor istorice, de arhitectură şi arheologie	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2005 rol/ron între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv/ între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (2) Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit	între 0 lei/zi şi 119.000 lei/zi inclusiv/ între 0 lei/zi şi 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi şi 13 lei/zi inclusiv
Art. 283 alin. (3) Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an şi 321.000 lei/an inclusiv/ între 0 lei/an şi 3,21 lei/an inclusiv	între 0 lei/an şi 34 lei/an inclusiv

Norme metodologice

CAP. 11
Facilități comune

ART. 284
Facilități pentru persoane fizice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război şi văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren şi taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfăşurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat şi de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică terenului aferent clădirii utilizate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b), alin. (2) şi alin. (4).

(7^{1}) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) şi (2).

(7²) Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale, precum şi de la plata impozitului corespunzător pentru terenurile arabile, fânețe şi păduri, în suprafață de până la 5 ha, se aplică pentru veteranii de război, văduvele de război şi văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent şi stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi art. 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni şi în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază şi trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea şi a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută în termen de un an de la **data de**cesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedați anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută până la **data de** 31 decembrie 2005 inclusiv.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate şi ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcții, din extravilan, se reduc la jumătate.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Norme metodologice

ART. 285

Facilități pentru persoanele juridice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, precum şi alte taxe locale precizate la art. 282 şi art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării şi Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta şi ajuta instituții de cultură națională, precum şi de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare şi reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.

(2 Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri şi terenurile aferente deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 6 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperațiile de consum sau meşteşugăreşti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

Norme metodologice

ART. 285[1]

Scutiri şi facilităţi pentru persoanele juridice

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

Norme metodologice

ART. 286

Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamităţi naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizaţiei de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condiţiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională şi în condiţiile îndeplinirii dispoziţiilor prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

(7) *** Abrogat.

Norme metodologice

CAP. 12
Alte dispoziții comune

ART. 287
Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

Nivelul impozitelor şi taxelor locale prevăzute în prezentul titlu poate fi majorat anual cu până la 20% de consiliile locale, județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) şi la art. 295 alin. (11) lit. b) - d).

Norme metodologice

ART. 288
Hotărârile consiliilor locale şi județene privind impozitele şi taxele locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile județene adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292.

(2) Primarii, primarul general şi preşedinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite şi taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

Norme metodologice

ART. 289
Accesul la informații privind impozitele şi taxele locale

Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele şi taxele locale.

Norme metodologice

ART. 290 *** Abrogat

ART. 291

Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autoritățile administrației publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

Norme metodologice

ART. 292

Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la **data de** 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 şi 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) şi (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioadă, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor şi Turismului şi cu avizul Ministerului Finanțelor Publice şi Ministerului Administrației şi Internelor*).

---

*) A se vedea nota de la art. 263.

Norme metodologice

ART. 293

Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

Norme metodologice

CAP. 13
Sancțiuni

ART. 294
Sancțiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290;

c) nerespectarea prevederilor art. 254 alin. (7), ale art. 259 alin. (6^1) şi ale art. 264 alin. (5), referitoare la înstrăinarea, înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum şi la comunicarea actelor translative ale dreptului de proprietate;

d) refuzul de a furniza informații sau documente de natura celor prevăzute la art. 295^1, precum şi depăşirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 50 lei la 200 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) - d), cu amendă de la 200 lei la 500 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 2.000.000 [vechi] lei la 10.000.000 lei [vechi]*).

(5) Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300% *).

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Hotărârea Guvernului 956/2009 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul fiscal 2010

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) şi (4) li se aplică dispozițiile legii.

Norme metodologice

ART. 294[1]

Sancțiuni

Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

CAP. 14
Dispoziții finale

ART. 295

Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

(1) Impozitele şi taxele locale, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum şi amenzile şi penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) şi (5), precum şi amenzile şi penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul 5 din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizațiilor de construire de către preşedinții consiliilor județene, cu

avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă şi publicitate. Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afişajul, panoul sau structura pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) *** Abrogată.

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor.

Norme metodologice

ART. 295[1]

Implicații bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

În vederea clarificării şi stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații şi documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătoreşti, organele de poliție,

organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată.

ART. 296

Dispoziții tranzitorii

(1) Până la **data de** 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor şi taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, art. 268 şi art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, art. 268 şi 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu **data de** 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu **data de** 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la **data de** 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, îşi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

TITLUL IX[1]
Infracțiuni

ART. 296[1]

(1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) *** Abrogată

b) producerea de produse accizabile ce intră sub incidența regimului de antrepozitare prevăzut la titlul VII, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă;

c) achiziționarea de alcool etilic şi de distilate în vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse, potrivit titlului VII;

d) *** Abrogat;

e) *** Abrogat;

f) livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206[16] alin. (3) lit. a)-e) din antrepozitele fiscale către cumpărători, persoane juridice, fără deținerea de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată;

g) *** Abrogat;

h) marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel;

i) refuzul sub orice formă al accesului autorităților competente cu atribuții de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale.

j) livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII;

k) achiziționarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII;

l) deținerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare de alcool peste 300 litri;

m) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate.

(2) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) se pedepsesc astfel:

a) cu închisoare de la un an la 4 ani, cele prevăzute la lit. c), i), l) şi m);

b) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani, cele prevăzute la lit. b), f) şi h);

c) cu închisoare de la 6 luni la 2 ani cele prevăzute la lit. j) şi k).

(3) După constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c)—i) şi k), organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației şi înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

Titlul IX[2]
Contribuții sociale obligatorii

Art. 296[2]
Sfera contribuțiilor sociale
În sensul prezentului titlu, contribuțiile sociale definite la art. 2 alin. (2) sunt contribuții sociale obligatorii.

Art. 296[3]
Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale
Contribuabilii sistemelor de asigurări sociale sunt, după caz:

a) persoanele fizice rezidente care realizează venituri din desfăşurarea unor activităţi în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, atât pe perioada în care desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care beneficiază de concedii medicale şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate, precum şi cele care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 55 alin. (2); *Norme metodologice*

b) persoanele fizice nerezidente, care realizează veniturile prevăzute la lit. a), cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaţionale la care România este parte; *Norme metodologice*

c) persoanele care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială şi pentru care, potrivit art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, cu modificările ulterioare, există obligaţia plăţii contribuţiei individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj;

d) pensionarii cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei;

e) persoanele fizice şi juridice, care au calitatea de angajatori, precum şi entităţile asimilate angajatorului, care au calitatea de plătitori de venituri din activităţi dependente, atât pe perioada în care persoanele prevăzute la lit. a) şi b) desfăşoară activitate, cât şi pe perioada în care acestea beneficiază de concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate; *Norme metodologice*

f) instituţiile publice care calculează, reţin, plătesc şi după caz, suportă, potrivit prevederilor legale, contribuţii sociale obligatorii, în numele asiguratului, respectiv:

1. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru persoanele care beneficiază de indemnizație de şomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecție socială sau de indemnizații de asigurări sociale de sănătate care se acordă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, şi pentru care dispozițiile legale prevăd plata de contribuții sociale din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

2. Agenția Națională pentru Prestații Sociale, care administrează şi gestionează prestațiile sociale acordate de la bugetul de stat, prin agențiile județene pentru prestații sociale, pentru persoanele care beneficiază de indemnizație pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creşterii copilului, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi pentru persoanele care beneficiază de indemnizație, pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 şi 7 ani potrivit Legii nr. 448/2006 privind protecția şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. Autoritățile administrației publice locale, pentru persoanele care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările şi completările ulterioare;

4. Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale, prin casele județene de pensii, pentru pensionarii cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei;

5. Entitățile care plătesc venituri din pensii, altele decât cele care sunt plătite de către Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale, pentru pensionarii cu venituri din pensii care depăşesc 740 lei;

6. Ministerul Justiției, pentru persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv, precum şi pentru persoanele care se află în executarea măsurilor prevăzute la art. 105, 113, 114 din Codul penal, respectiv, persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri;

7. Ministerul Administrației şi Internelor, pentru străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum şi pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității şi sunt cazați în centrele special amenajate potrivit legii;

8. Secretariatul de Stat pentru Culte, pentru personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse;

9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin casele de asigurări de sănătate subordonate, pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), la art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificăril şi completări prin Legea nr. 339/2006, cu modificările şi completările ulterioare;

10. unitățile trimițătoare, pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru soțul/soția care însoțeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu şi pentru membrii Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice;

11. Autoritățile administrației publice locale, pentru persoanele, cetățeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni, dacă nu au venituri;

g) orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

Art. 296[4]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale

(1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), reprezintă câştigul brut realizat din activități dependente, în țară şi în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, astfel cum sunt definite la art. 55 alin. (1). În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară la care se adaugă, după caz, sporurile şi adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfăşurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

e) indemnizația lunară brută, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum şi la regiile autonome; *Norme metodologice*

f) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

g) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori; *Norme metodologice*

h) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

i) indemnizația lunară a asociatului unic;

j) indemnizația administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

k) sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflație;

l) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

m) indemnizațiile primite pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice; *Norme metodologice*

n) remunerația primită de preşedintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea şi funcționarea asociațiilor de proprietari;

o) orice alte sume de natură salarială sau avantaje asimilate salariilor în vederea impunerii. *Norme metodologice*

(2) În situația în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, contribuția individuală de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon, pe fiecare loc de realizare a venitului.

(3) Câştigul salarial mediu brut prevăzut la alin. (2) este cel utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 296[5]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de angajatori, entități asimilate angajatorului şi orice plătitor de venituri de natură salarială sau asimilate salariilor.

(1) În sistemul public de pensii, în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 296[3] lit. e) şi g), baza lunară de calcul o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b). Baza de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților pentru care angajatorul datorează contribuție diferențiată în funcție de condițiile de muncă, din luna pentru care se calculează această contribuție datorată bugetului asigurărilor sociale de stat şi valoarea corespunzătoare a de 5 ori câştigul salarial mediu brut.

În situația depăşirii acestui plafon, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g), care datorează contribuție la bugetul asigurărilor sociale de stat, diferențiată în funcție de condițiile de muncă, baza de calcul la care se datorează această

contribuție, corespunzătoare fiecărei condiții de muncă, se stabileşte proporțional cu ponderea, în total bază de calcul, a câştigurilor salariale brute realizate în fiecare dintre condițiile de muncă.

Norme metodologice

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g), baza lunară de calcul, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate şi contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câştigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b). La contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate, baza lunară de calcul nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților din lună pentru care se calculează contribuția şi valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară garantate în plată .

Norme metodologice

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g), baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări pentru şomaj prevăzută de lege reprezintă suma câştigurilor brute acordate persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), asupra cărora există, potrivit legii, obligația de plată a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj.

(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. e), care pot să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările şi completările ulterioare, care au, cu excepția instituțiilor publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările şi completările ulterioare şi Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, obligația de a plăti lunar contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, baza lunară de calcul a acestei contribuții reprezintă suma câştigurilor brute, realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv de salariații care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii, cu excepția veniturilor de natura celor prevăzute la art.296[15].

Norme metodologice

(5) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g), baza lunară de calcul a contribuției de asigurare la accidente de muncă şi boli profesionale reprezintă suma câştigurilor brute realizate lunar de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), respectiv salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice

Art. 296[6]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 1

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat**,** respectiv al contribuției datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă cuantumul drepturilor băneşti lunare ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, respectiv indemnizația de şomaj, cu excepția situațiilor în care potrivit dispozițiilor legale se prevede altfel.

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 1, baza lunară de calcul, pentru contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate o constituie totalitatea drepturilor reprezentând indemnizații de şomaj.

Norme metodologice

(3) Prevederile art. 296[4] alin. (2) şi (3), respectiv cele ale art. 296[5], referitoare la plafonarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale şi contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate, se aplică în mod corespunzător şi în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 1.

(4) Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale, în cazul şomerilor, se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii şi se stabileşte în cotă de 1% aplicată asupra cuantumului drepturilor acordate pe perioada respectivă reprezentând indemnizația de şomaj.

Norme metodologice

(5) Contribuția de asigurări sociale pentru şomerii care beneficiază de indemnizație de şomaj se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de muncă.

(6) Pe perioada în care şomerii beneficiază de concedii medicale şi de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296[4] alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, iar contribuția de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de muncă.

(7) Contribuția de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăți compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru şomaj, se suportă din bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuției individuale de asigurări sociale, cu excepția cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune altfel.

Art. 296[7]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 2

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 2, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă indemnizația pentru creşterea copilului. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

Art. 296[8]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 3

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 3, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate se stabileşte asupra ajutorului social acordat. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

Art. 296[9]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 4 şi 5

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 4 şi 5, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă veniturile din pensii care depăşesc 740 de lei. Contribuția lunară se datorează asupra acestor venituri, iar prin aplicarea cotei de contribuție nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei. *Norme metodologice*

Art. 296[10]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 6, 7 şi 8

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 6, 7 şi 8, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe țară. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

Art. 296[11]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale pentru veniturile sub forma indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate

Pe perioada în care persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), precum şi cele prevăzute la art. 1 alin. (2), la art. 23 alin. (2) şi la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 339/2006, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiază de concedii medicale şi de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând 35% din câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296[4] alin. (3), corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Art. 296[12]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 10

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 10, baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat reprezintă:

a) câştigul salarial brut lunar în lei, corespunzător funcției în care personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate, de către persoanele juridice din România, este încadrat în țară;

b) ultimul salariu avut înaintea plecării, care nu poate depăşi plafonul de 3 salarii de bază minime brute pe țară, în cazul soțului/soției care însoțeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate şi căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă sau raporturile de serviciu;

c) totalitatea drepturilor salariale corespunzătoare funcției de încadrare în cazul membrilor Corpului diplomatic şi consular al României, cărora li se suspendă raporturile de muncă ca urmare a participării la cursuri ori alte forme de pregătire în străinătate, pe o durată care depăşeşte 90 de zile calendaristice.

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 10, baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat este totalitatea sumelor care reprezintă baza de calcul all contribuției individuale de asigurări sociale, aşa cum este prevăzută la lit. a) – c).

Prevederile art. 296[4] alin. (2) şi (3), respectiv cele ale art. 296[5] alin.(1), referitoare la plafonarea bazei de calcul a contribuției de asigurări sociale, se aplică şi în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 10, excepție fiind în cazul soțului/soției care însoțeşte personalul trimis în misiune permanentă în străinătate, pentru care plafonarea bazei de calcul a contribuției de asigurări sociale se face la 3 salarii de bază minime pe țară.

Art. 296[13]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 11

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 11, baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate, datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă valoarea a două salarii minime brute pe țară. Contribuția se suportă de la bugetul de stat.

Art. 296[14]

Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. c)

Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. c), baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat şi a contribuției individuale datorate bugetului asigurărilor pentru şomaj este cea stabilită potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 296[15]

Excepții generale

Nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, prevăzută la art. 296[4], următoarele:

a) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite salariatelor cu ocazia zilei de 8 martie nu intră în baza de calcul, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei;

Norme metodologice

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartiției de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională, precum şi compensarea diferenței de chirie, suportată de persoana fizică, conform legilor speciale;

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari şi diplomatici care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție şi de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul dintre localitatea în care angajații îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare precum şi indemnizația primită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

h) sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizațiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă;

j) sumele sau avantajele primite de către persoane fizice rezidente din activități dependente desfăşurate într-un stat străin, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte;

k) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecționarea angajatului în legătură cu activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

l) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

m) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul acordării şi la momentul exercitării acestuia;

n) diferența favorabilă dintre dobânda preferențială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piață, pentru credite şi depozite;

o) tichetele de masă, tichetele de vacanță, tichetele cadou şi tichetele de creşă, acordate potrivit legii;

p) avantajele primite în legătură cu o activitate dependentă, fără însă a fi limitate la:

1. utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

2. cazarea, hrana, îmbrăcămintea, personalul pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

3. abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

4. permisele de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

5. primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

Norme metodologice

Art. 296[16]

Excepții specifice

(1) Suma cuvenită pentru participarea salariaților la profit, potrivit legii, nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, respectiv al contribuției de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(2) Contribuția de asigurare la accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi drepturile ce se cuvin din această asigurare nu se aplică personalului militar şi civil angajat pe bază de contract şi personalului asigurat în sistemul propriu al Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației şi Internelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție şi Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum şi în sistemul Ministerului Justiției - Administrația Națională a Penitenciarelor şi Direcția Generală de Protecție şi Anticorupție.

(3) Sunt exceptate de la plata contribuției pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate, următoarele venituri:

a) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale cadrelor militare în activitate şi ale funcționarilor publici cu statut special, acordate potrivit legii;

b) veniturile prevăzute la art. 296[4] alin. (1) lit. g), h), i), l), m), n), precum şi lit. j), cu excepția indemnizațiilor primite de administratori;

c) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajatori, potrivit contractului colectiv de muncă, realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g);

d) indemnizațiile de şedință primite de consilierii locali şi județeni.

(4) Contribuțiile de asigurări pentru şomaj prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. d) nu se datorează pe perioada în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, cu excepția perioadei de incapacitate temporară de muncă în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii, precum şi asupra:

a) veniturilor în bani şi/sau în natură, prevăzute la art. 296[4], acordate persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), care au calitatea de pensionari;

b) veniturilor în bani prevăzute la art. 296[4] alin.(1), lit. d), e), i), j), l) şi n), precum şi lit. g), cu excepția remunerațiilor primite de membrii directoratului;

c) compensațiilor acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu țin de persoana lor sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere;

d) veniturilor realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice şi respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior încetării raporturilor juridice, cu excepția sumelor reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligația plății contribuției de asigurare pentru şomaj stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile, precum şi actualizarea acestora cu indicele de inflație;

e) prestațiilor suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă şi boli profesionale;

f) veniturilor acordate conform prevederilor legale sub formă de participare a salariaților la profit;

g) sumelor primite de reprezentanții în cadrul consiliilor de administrație, consiliilor consultative şi comisiilor constituite conform legii;

h) indemnizațiilor de şedință pentru consilierii locali şi județeni.

(5) Contribuțiile sociale prevăzute la art.2 alin. (2) lit. a) şi e) nu se datorează asupra:

a) indemnizațiilor de şedință pentru consilierii locali şi județeni;

b) avantajelor sub forma suportării de către angajator a contribuțiilor plătite la fondurile de pensii facultative, în limitele de deductibilitate stabilite potrivit legii.

c) veniturilor în bani prevăzute la art. 296[4] alin. (1) lit. e) şi j).

(6) Prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, inclusiv cele pentru accidente de muncă şi boli profesionale, sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale şi a contribuției de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale.

(7) Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. c), plătitorul de venit asimilat angajatorului în condițiile art. 296[18] alin. (2), nu datorează contribuția de asigurări sociale şi contribuția la bugetul asigurărilor pentru şomaj în calitatea sa de angajator.

(8) Persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. c), nu datorează contribuția individuală de asigurări sociale şi contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj, pentru veniturile de natură profesională, altele decât cele de natură salarială definite potrivit art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare, în condițiile în care se încadrează în situația prevăzută la art. III alin. (5), (6) sau (15) din aceeaşi ordonanță de urgență.

Art. 296[17]

Alte sume pentru care se calculează şi se reține contribuția de asigurări sociale de sănătate

(1) Se datorează şi se reține contribuție de asigurări sociale de sănătate pentru indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) se suportă de către angajator sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale constituit în condițiile legii. *Norme metodologice*

Art.296[18]

Calculul, reținerea şi virarea contribuțiilor sociale

(1) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajator, precum şi entitățile prevăzute la art. 296[3] lit. f) şi g) au obligația de a calcula, de a reține şi de a vira lunar contribuțiile de asigurări sociale obligatorii.

(2) Sub aspectul calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări sociale şi a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj, în situația persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. c), plătitorul de venit este asimilat angajatorului.

(3) Cotele de contribuții sociale obligatorii sunt următoarele:

a) pentru contribuția de asigurări sociale:

a[1]) 31,3% pentru condiții normale de muncă, din care, 10,5% pentru contribuția individuală şi 20,8% pentru contribuția datorată de angajator;

a[2]) 36,3% pentru condiții deosebite de muncă, din care, 10,5% pentru contribuția individuală şi 25,8% pentru contribuția datorată de angajator;

a[3]) 41,3% pentru condiții speciale de muncă, din care, 10,5% pentru contribuția individuală şi 30,8% pentru contribuția datorată de angajator;

b) pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate:

b[1]) 5,5% pentru contribuția individuală;

b²) 5,2% pentru contribuția datorată de angajator;

c) 0,85% pentru contribuția pentru concedii şi indemnizații de asigurări sociale de sănătate;

d) pentru contribuția la bugetul asigurărilor de şomaj:

d¹) 0,5% pentru contribuția individuală;

d²) 0,5% pentru contribuția datorată de angajator;

e) 0,15% - 0,85% pentru contribuția de asigurare pentru accidente de muncă şi boli profesionale, diferențiată în funcție de clasa de risc, conform legii, datorată de angajator;

f) 0,25% pentru contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de angajator.

(4) Cotele prevăzute la alin. (3) se pot modifica prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat şi prin legea bugetului de stat, după caz, cu excepția cotei contribuției de asigurări pentru accidente de muncă şi boli profesionale în cazul şomerilor, prevăzută la art. 296[6], care se suportă integral din bugetul asigurărilor pentru şomaj şi se datorează pe toată durata efectuării practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate potrivit legii, conform prevederilor art. 80 alin. (2) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată.

(5) Calculul contribuțiilor sociale individuale se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazei lunare de calcul prevăzute la art. 296[4], corectată cu veniturile specifice fiecărei contribuții în parte, cu excepțiile prevăzute la art. 296[15] şi, după caz, la art. 296[16].

Norme metodologice

(**6**) În cazul în care din calcul rezultă o bază de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296[4] alin. (3), cota contribuției individuale de asigurări sociale se va aplica asupra echivalentului a de 5 ori câştigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

Norme metodologice

(7) În situația persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. c), calculul contribuției individuale de asigurări sociale şi al contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru şomaj se realizează prin aplicarea cotelor contribuțiilor sociale individuale respective, prevăzute la alin. (3), asupra bazei de calcul stabilite potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare.

(8) Calculul contribuțiilor sociale datorate de angajator şi de entitățile prevăzute la art. 296[3] lit. f) şi g) se realizează prin aplicarea cotelor prevăzute la alin. (3) asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 296[5] – 296[13], după caz.

Norme metodologice

(9) Contribuțiile sociale individuale se reţin şi se virează la bugetele şi fondurile cărora le aparţin până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează, împreună cu contribuția angajatorului sau a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

Art. 296[19]

Depunerea declarațiilor

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la art. 296[3] lit. e), la care îşi desfăşoară activitatea sau se află în concediu medical persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) şi b) şi entitățiile prevăzute la art. 296[3] lit. f) şi g) sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuțiile, *declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate*.

(2) În situația persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. c), declararea contribuțiilor individuale de asigurări sociale se face de către plătitorul de venit, care în acest caz este asimilat angajatorului, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (1), până la data de 25 inclusiv, a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile.

(3) Plătitorii de venit nu au obligația depunerii declarației în cazul persoanelor pentru care, potrivit prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare, nu există obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite acestor persoane.

(4) Declarația prevăzută la alin. (1) se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, pe portalul e-România.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 1 iulie 2011, declarația prevăzută la alin. (1) se poate depune la organul fiscal competent sau la oficiile acreditate de Ministerul Finanțelor Publice, în format hârtie, semnat şi ştampilat, conform legii, însoțit de declarația în format electronic, pe suport electronic.

(**6)** Răspunderea în gestionarea informațiilor din declarația prevăzută la alin. (1), modelul, conținutul, modalitatea de depunere şi de gestionare, precum şi condițiile de acreditare a oficiilor prevăzute la alin. (5), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, care se va supune spre aprobare Guvernului până la data de 31 decembrie 2010.

(7) Evidența obligațiilor de plată a contribuțiilor sociale datorate de angajatori şi asimilații acestora se ține pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuțiile sociale individuale, pe baza codului numeric personal.

(8) Declarația prevăzută la alin. (1) va cuprinde cel puțin:

a. codul numeric personal;

b. numele şi prenumele;

c. date privind calitatea de asigurat;
d. date referitoare la raporturile de muncă şi activitatea desfăşurată;
e. date privind condiţiile de muncă;
f. date privind venituri/indemnizaţii/prestaţii;
g. date de identificare a persoanei fizice sau juridice care depune declaraţia.

(9) Datele cu caracter personal cuprinse în declaraţia prevăzută la alin. (1) sunt prelucrate în condiţiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecţia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare .

(10) Ministerul Administraţiei şi Internelor, prin structurile competente, furnizează gratuit date cu caracter personal necesare punerii în aplicare a prezentului titlu, actualizate, pentru cetăţenii români, cetăţenii Uniunii Europene şi ai statelor membre ale Spaţiului Economic European, Elveţia şi pentru străinii care au înregistrată rezidenţa/şederea în România.

(11) Conţinutul, modalităţile şi termenele de transmitere a informaţiilor prevăzute la alin. (9) se stabilesc prin protocoale încheiate între beneficiarii acestora şi Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date sau Oficiul Român pentru Imigrări, după caz.

Art. 296[20]

Prevederi speciale

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la art. 296[3] lit. e) şi g), precum şi instituţia publică prevăzută la art. 296[3] lit. f) pct. 1 sunt obligate să depună la casele de asigurări de sănătate, până la 15 februarie 2011*, declaraţia-inventar privind contribuţia pentru concedii şi indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate* aflată în sold la 31 decembrie 2010 şi neachitată până la 31 ianuarie 2011, inclusiv accesoriile aferente, pe ani fiscali.

(2) Declaraţia prevăzută la alin. (1) va cuprinde şi soldul sumelor de recuperat de la bugetul Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate, pentru care au fost depuse cereri de restituire în termen, şi care nu au fost restituite până la 31 ianuarie 2011.

(3) Modelul şi conţinutul declaraţiei prevăzute la alin. (1) vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Casei Naţionale de Asigurări de Sănătate.

(4) Dispoziţiile prezentului titlu referitoare la contribuabilii prevăzuţi la art. 296[3] lit. c) şi obligaţiile de plată a contribuţiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale, altele decât cele de natură

salarială, plătite acestor persoane, se completează cu prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, cu modificările ulterioare.

TITLUL X
Dispoziții finale

ART. 297
Data intrării în vigoare a Codului fiscal
Prezentul cod intră în vigoare la **data de** 1 ianuarie 2004, cu excepția cazului în care în prezentul cod se prevede altfel.

ART. 298
Abrogarea actelor normative
(1) La data intrării în vigoare a prezentului Cod fiscal se abrogă:

1. Articolul 73 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 15 octombrie 2002;

2. Articolul 17 din Legea apiculturii nr. 89/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 aprilie 1998, cu modificările ulterioare;

3. Articolul 13 şi articolul 14 din Legea nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 3 iulie 2001, cu modificările ulterioare;

4. Alineatul (3) al articolului 17 din Legea patronatelor nr. 356/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 12 iulie 2001;

5. Alineatul (2) al articolului 41 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 24 iulie 2001;

6. Prevederile referitoare la accize din Legea nr. 423/2001 pentru sprijinirea sectorului de pescuit la Marea Neagră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001;

7. Alineatul (8) al articolului 70 din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 18 iunie 2002;

8. Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 15 septembrie 2003;

9. Articolul 67 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 27 iunie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

10. Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 27 iunie 2002, cu modificările şi completările ulterioare, inclusiv actele normative date în aplicarea legii;

11. Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere şi autorizare a producţiei, importului şi circulaţiei unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

12. Literele b) şi c) ale articolului 37 din Legea cinematografiei nr. 630/2002*), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 9 decembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

13. Ordonanţa Guvernului nr. 22/1993 privind scutirea de plată a impozitului pe veniturile realizate de consultanţii străini pentru activitatea desfăşurată în România, în cadrul unor acorduri internaţionale guvernamentale sau neguvernamentale de finanţare gratuită, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 102/1994;

14. Ordonanţa Guvernului nr. 23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru ţigarete, produse din tutun şi băuturi alcoolice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 374 din 23 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

15. Ordonanţa Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 30 august 1995, aprobată cu modificări prin Legea nr. 101/1995, cu modificările ulterioare;

16. Ordonanţa Guvernului nr. 24/1996 privind impozitul pe veniturile reprezentanţelor din România ale societăţilor comerciale şi organizaţiilor economice străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 5 august 1996, aprobată cu modificări prin Legea nr. 29/1997, cu modificările ulterioare;

17. Prevederile privind impozitul pe profit din articolul 47 din Ordonanţa Guvernului nr. 39/1996 privind înfiinţarea şi funcţionarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 25 februarie 2002;

18. Literele e) şi f) ale articolului 2 din Ordonanţa Guvernului nr. 51/1997 privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000;

19. Articolul 6, articolul 7 şi alineatul (1) al articolului 10 din Ordonanţa Guvernului nr. 46/1998 pentru stabilirea unor măsuri în vederea îndeplinirii obligaţiilor asumate de România prin aderarea la Convenţia internaţională EUROCONTROL privind cooperarea

pentru securitatea navigației aeriene şi la Acordul multilateral privind tarifele de rută aeriană, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 ianuarie 2001;

20. Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice şi juridice nerezidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 27 august 1998, cu modificările ulterioare;

21. Prevederile referitoare la persoane juridice din alineatul (2) al articolului 9 din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea şi funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu completările ulterioare;

22. Alineatul (4) al articolului 12^2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/1999 privind călătoriile gratuite în interes de serviciu şi în interes personal pe căile ferate române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 31 august 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 210/2003;

23. Alineatele (1) şi (2) ale articolului 6 şi articolul 8 din Ordonanța Guvernului nr. 126/2000 privind continuarea realizării Unității 2 din cadrul obiectivului de investiții "Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă - 5 x 700 Mwe", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 335/2001, cu modificările şi completările ulterioare;

24. Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

25. Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 17 august 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2003, cu modificările şi completările ulterioare;

26. Literele b) şi c) ale articolului 7 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002;

27. Ordonanța Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele şi taxele locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 10 septembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

28. Articolul 162 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2003**) privind procedurile de administrare a creanțelor bugetare locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 358/2003;

29. Secțiunea a 2-a a capitolului I din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003;

30. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/1997 privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii şi/sau pe venituri realizate de consultanți străini pentru activitățile desfăşurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 29 octombrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

31. Prevederile referitoare la taxa pe valoarea adăugată din articolul 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/1999 pentru aprobarea continuării lucrărilor şi a finanțării obiectivului de investiții "Dezvoltarea şi modernizarea Aeroportului Internațional Bucureşti-Otopeni" şi pentru aprobarea garantării unui credit în favoarea Companiei Naționale "Aeroportul Internațional Bucureşti-Otopeni" - S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 25 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 21/2000;

32. Litera a) a alineatului 1 al articolului 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

33. Literele b) şi c) ale articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/1999 privind instituirea unor măsuri de stimulare a activității titularilor de acorduri petroliere şi subcontractanților acestora, care desfăşoară operațiuni petroliere în perimetre marine ce includ zone cu adâncime de apă de peste 100 metri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 28 octombrie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 399/2001;

34. Articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2000 pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1999 privind unele măsuri pentru dezvoltarea activității economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 12 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 302/2001, cu modificările ulterioare;

35. Articolul 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 200/2002;

36. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2000 privind scutirea de taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 211/2000 privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unor împrumuturi externe pentru Ministerul Apărării Naționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 134/2001;

37. Alineatul 2 al articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 249/2000 privind constituirea şi utilizarea Fondului special pentru produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 12 decembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 382/2002, cu modificările ulterioare;

38. Articolul 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 5 octombrie 2001, cu modificările şi completările ulterioare;

39. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 523/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

40. Prevederile referitoare la impozitul pe profit din alineatul (3) al articolului 145 şi alineatul (2) al articolului 146 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002***) privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare şi pieţele reglementate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 9 aprilie 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare;

41. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2003 privind scutirea de la plata impozitului pe terenurile din extravilanul localităților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 17 martie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 273/2003;

42. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul şi comercializarea uleiurilor minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 25 aprilie 2003, cu modificările ulterioare;

43. Hotărârea Guvernului nr. 582/1997 privind introducerea sistemului de marcare pentru băuturi alcoolice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 7 octombrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare;

43^{1}. *** Abrogat

43^{2}. Litera a) a articolului 26 şi litera g) a articolului 83 din Legea nr. 448/2006 privind protecția şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

43^{3}. Articolul III din Legea nr. 265/2007 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi şi în regim de închiriere, cu modificările şi completările ulterioare.

44. Orice alte dispoziții contrare prezentului cod.

(2) *** Abrogat

---

*) Legea nr. 630/2002 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 39/2005.

**) Ordonanța Guvernului nr. 39/2003 a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 448/2006.Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost abrogată

prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 297/2004.

NOTE:

1. A se vedea şi prevederile art. II, art. II[1], art. III şi art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004, cu modificările ulterioare.

"ART. II

În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import, inclusiv rulate, introduse în țară în baza contractelor de leasing inițiate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor vamale şi alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul închiderii operațiunii de import."

"ART. II[1]

Avansurilor încasate pentru livrările de animale vii li se aplică regimul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare la data încasării avansului."

"ART. III)*

(1) Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare începând cu ***data de*** *1 ianuarie 2005, cu următoarele excepții:*

a) începând cu 1 mai 2005: lit. a) a art. 42; alin. (2) al art. 43; lit. k) a alin. (4) al art. 55; art. 76; art. 77;

b) începând cu 1 iunie 2005: lit. g) a art. 41; lit. g) a art. 42; lit. a) a alin. (2) al art. 65; alin. (1) al art. 66; alin. (4) şi (4[1]) ale art. 66; alin. (2) al art. 67; lit. a), a[1]), a[2]), a[3]), e), e[1]) şi g) ale alin. (3) al art. 67; alin. (4) şi (5) ale art. 67; art. 77[1] - 77[3]; alin. (3[1]) al art. 83; lit. b) a alin. (4) al art. 83;

*c) *** Abrogată*

*(2) *** Abrogat*

*(3) *** Abrogat*

*(4) *** Abrogat*

(5) Cota de impozit de 16% se aplică începând cu ***data de*** *1 ianuarie 2006 şi pentru veniturile realizate de persoanele fizice şi juridice nerezidente, prevăzute la art. 115, cu excepția veniturilor obținute din jocuri de noroc pentru care se menține cota de impozit de 20% ."*

**) Art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004) a fost modificat prin art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005*

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 568/2005, a stabilit că dispozițiile art. I pct. 39 din Legea nr. 163/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitoare la dispozițiile art. III alin. (1) lit. a) şi b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004, sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 78 din Constituție.

Ulterior, art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004 a fost modificat şi prin art. VI pct. 5 din Legea nr. 343/2006.

"ART. V

În vederea diminuării evaziunii fiscale în domeniul produselor accizabile supuse sistemului de marcare, antrepozitarii autorizați vor utiliza pentru marcare numai banderole şi timbre înseriate şi numerotate. Termenul şi procedura de aplicare a noilor modele de marcaje, precum şi regimul stocului de marcaje valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I."

2. A se vedea şi prevederile art. II din Legea nr. 343/2006 cu modificările ulterioare.

"ART. II

Prevederile alin. (15) al art. 161 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin prezenta lege, nu se aplică în situația în care, prin acte adiționale încheiate după data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prevederilor prezentei legi, valabilitatea contractelor de vânzare cu plata în rate şi/sau a contractelor de leasing este prelungită după data aderării."

3. A se vedea şi prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2008.

"ART. II

Scutirea impozitului pe dividendele reinvestite

(1) Dividendele reinvestite începând cu 2009, în scopul păstrării şi creşterii de noi locuri de muncă pentru dezvoltarea activității persoanelor juridice române distribuitoare de dividende, conform obiectului de activitate al acestora înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului, sunt scutite de la plata impozitului pe dividende.

(2) Sunt scutite de la plata impozitului pe dividende şi dividendele investite în capitalul social al altei persoane juridice române, în scopul creării de noi locuri de muncă, pentru dezvoltarea activității acesteia, conform obiectului de activitate înscris la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(3) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) şi (2) se aprobă prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor şi al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală."

4. A se vedea şi prevederile art. III alin. (4) şi (5), art. V, precum şi ale menţiunii privind transpunerea normelor comunitare din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 109/2009.

"(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), până la 31 decembrie 2010 sunt admise deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize către alte state membre care nu au adoptat sistemul informatizat potrivit art. 21 - 27 din Directiva 2008/118/CE, efectuate conform procedurii prevăzute la art. 186 - 191[1] din cap. I al titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), deplasările de produse accizabile care au fost iniţiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate şi încheiate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 186 - 191[1] din cap. I al titlului VII "Accize şi alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare."

"ART. V

Declararea, stabilirea şi plata impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice înainte de 1 ianuarie 2010 se face în conformitate cu legislaţia în vigoare până la această dată."

"Prezenta ordonanţă de urgenţă transpune în legislaţia naţională Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce priveşte locul de prestare a serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, Directiva 2008/117/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în vederea combaterii fraudei fiscale legate de operaţiunile intracomunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 14 din 20 ianuarie 2009, Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei nr. 92/12/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 9 din 14 ianuarie 2009, Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool şi băuturi alcoolice şi Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la ţigări şi Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru ţigarete, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 316 din 31 octombrie 1992, modificate prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002 de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE şi 95/59/CE privind structura şi ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 95/59/CE a

Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 291 din 6 decembrie 1995, modificată prin Directiva 2002/10/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 46 din 16 februarie 2002, Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice şi a electricităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 283 din 31 octombrie 2003."

5. *A se vedea şi prevederile art. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 22/2010 ().*

"ART. II

Prin excepţie de la dispoziţiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică pentru determinarea impozitului pe profit începând cu anul 2010."

6. *A se vedea şi prevederile art. II - IV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 54/2010 ().*

"ART. II

(1) Prevederile art. I pct. 3 se aplică începând cu a 10-a zi următoare comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării pentru aplicarea acestor prevederi, până la ***data de*** *31 decembrie 2011. Ministerul Finanţelor Publice va publica pe site-ul său oficial www.mfinante.ro data comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării.*

(2) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 153 şi 153^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, care intenţionează să desfăşoare după ***data de*** *1 august 2010 operaţiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la art. 158^2 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, trebuie să solicite organelor fiscale competente înscrierea în Registrul operatorilor intracomunitari, potrivit prevederilor art. 158^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.*

(3) În cazul aprobării de către organul fiscal competent a cererilor depuse până la ***data de*** *1 august 2010 de către persoanele prevăzute la alin. (2), data înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari va fi* ***data de*** *1 august 2010. În cazul aprobării de către organul fiscal competent a cererilor depuse după* ***data de*** *1 august 2010 de persoanele prevăzute la alin. (2), data înregistrării în Registrul operatorilor intracomunitari va fi data comunicării deciziei în condiţiile prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Cererile vor fi soluţionate în termenul şi în condiţiile prevăzute la art. 158^2 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare.*

(4) Începând cu ***data de*** *1 august 2010, pentru realizarea schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene, vor fi utilizate informaţiile din Registrul operatorilor intracomunitari."*

"ART. III

Solicitările de înscriere în Registrul operatorilor intracomunitari se depun la organele fiscale competente începând cu data publicării prezentei ordonanțe de urgență."

"ART. IV

(1) Prevederile art. I pct. 4, 21 şi 22 se aplică începând cu ***data de*** *1 iulie 2010.*

(2) Autorizațiile deținute de antrepozitarii autorizați pentru antrepozitele fiscale de depozitare produse accizabile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. I pct. 5, îşi încetează valabilitatea la ***data de*** *1 septembrie 2010.*

(3) Antrepozitarii autorizați pentru producția de produse energetice şi antrepozitarii autorizați pentru producția de țigarete, inclusiv persoanele afiliate acestora, prevăzuți la art. I pct. 5, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin mai mult de 8 antrepozite fiscale de depozitare de produse energetice şi mai mult de două antrepozite fiscale de depozitare țigarete, au obligația ca în termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență să comunice Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor lista antrepozitelor fiscale de depozitare, în număr de maximum 8, respectiv două, pentru care se intenționează reautorizarea acestora.

(4) După 48 de ore de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția cazurilor prevăzute la art. I pct. 5, se interzice deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către antrepozite fiscale de depozitare.

(5) Antrepozitarii autorizați care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență dețin autorizații valabile, care au depăşit perioada de 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare şi, respectiv, de un an în celelalte cazuri de la ***data de*** *începere a valabilității autorizației şi doresc să îşi continue activitatea ca antrepozitar autorizat, au obligația de a solicita reautorizarea până la* ***data de*** *31 august 2010 inclusiv, în condițiile prevăzute în Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările şi completările ulterioare.*

(6) Antrepozitarii autorizați care dețin autorizații valabile la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, a căror valabilitate, până la ***data de*** *31 august 2010, nu depăşeşte 3 ani în cazul contribuabililor mari şi mijlocii şi, respectiv, un an în cazul contribuabililor mici de la* ***data de*** *începere a valabilității autorizației, au obligația de a se conforma prevederilor art. I pct. 13, 15 şi 17 până la* ***data de*** *31 august 2010 inclusiv.*

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (5) şi (6) atrage revocarea autorizațiilor de antrepozit fiscal."

7. A se vedea şi prevederile art. II şi art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 (), cu modificările ulterioare.

"ART. II

La calculul câştigului net şi al impozitului pe venit aferent în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, pentru anul 2010, se aplică următoarele reguli:

1. Pentru perioada 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 se determină câştigul net/pierderea netă aferent/aferentă acestei perioade în funcţie de perioada de deţinere şi se asimilează câştigului net anual/pierderii nete anuale. Impozitul se determină prin aplicarea cotelor de impunere de 1% şi, respectiv, 16% la câştigul net aferent perioadei, asimilat câştigului net anual.

2. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010 - 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale se compensează cu câştigul net asimilat câştigului net anual aferent perioadei 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010. Dacă în urma compensării rezultă pierdere, aceasta se reportează numai asupra câştigului net anual impozabil aferent anului 2011.

3. Obligaţiile fiscale sunt cele în vigoare în perioada respectivă.

4. Pentru perioada 1 iulie 2010 - 31 decembrie 2010 prevederile art. 66 alin. (5), (5^1) şi (6) şi art. 67 alin. (3) lit. a) şi a^1) şi alin. (5) se vor aplica corespunzător începând cu 1 iulie 2010."

"ART. III

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanţe de urgenţă, se înţelege acele venituri realizate din drepturi de autor şi drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau venituri rezultate din activităţi profesionale desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor încheiate potrivit Codului civil. Asupra acestor venituri se datorează contribuţiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanţe de urgenţă, se datorează şi se plăteşte contribuţia individuală de asigurări sociale şi contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj şi beneficiază de prestaţiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de indemnizaţie de şomaj în condiţiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forţei de muncă, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru şomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru şomaj este facultativă şi care deţin statutul de asigurat în acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, cu excepţia cazului în care aceste persoane renunţă la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, şi persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu datorează contribuţiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile prevăzute la alin. (2). În această situaţie baza de calcul alnuală nu poate depăşi de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul alstfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuţiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul alstfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) şi (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înţelege acele venituri realizate ca urmare a desfăşurării unei activităţi, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligaţia declarării, calculării, reţinerii şi plăţii contribuţiilor individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la obligaţiile angajatorilor în ceea ce priveşte declararea, calcularea, reţinerea şi plata contribuţiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuţiilor de asigurări pentru şomaj, precum şi sancţiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător şi obligaţiei prevăzute la alin. (11).

*(13) Plătitorii de venit au obligația de a depune, lunar, până la **data de** 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declarație privind evidența nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.*

(14) Declarațiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum şi a municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligația de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuială prevăzută la art. 50 alin. (1) lit. a) sau, după caz, la art. 50 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor şi drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfăşurată în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj nu poate depăşi în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuțiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuția individuală de asigurări sociale şi pentru contribuția individuală de asigurări pentru şomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări sociale şi dacă se regăsesc în situația menționată la art. 5 alin. (1) pct. I şi II din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări pentru şomaj şi în situația în care se regăsesc la art. 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinație şi comunicate de Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit art. 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări sociale şi cota de contribuţie de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiţii normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat şi s-a plătit contribuţia individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanţe de urgenţă.

(25) Perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru şomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează şi se plătesc contribuţiile individuale de asigurări pentru şomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizaţiei de şomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuţie individuală de asigurări pentru şomaj şi cota de contribuţie datorată la bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuţii achitate în plus ca urmare a depăşirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agenţiile pentru ocuparea forţei de muncă judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti. Aceste instituţii au obligaţia de a transmite cererile asiguraţilor către Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, la Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă. Restituirea şi/sau compensarea se fac de Casa Naţională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucţiuni cu privire la contribuţia individuală de asigurări sociale, respectiv contribuţia individuală de asigurări pentru şomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei şi protecţiei sociale şi al ministrului finanţelor publice."

***8.** A se vedea şi prevederile art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 82/2010*

"ART. III

(1) Prevederile prezentei ordonanţe de urgenţă se aplică pentru veniturile de natura celor prevăzute la art. II din prezenta ordonanţă de urgenţă, plătite după data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj plătite anterior datei intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale şi a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 791/2010, sunt considerate obligaţii achitate şi nu mai fac obiectul prezentei ordonanţe de urgenţă.

(3) Perioada pentru care persoanele prevăzute la art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 au datorat şi au plătit contribuţiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări de şomaj, potrivit prevederilor legale în vigoare până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, constituie stagiu de cotizare în aceste sisteme de asigurări.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se abrogă anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2010 pentru modificarea şi completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precum şi pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 3 august 2010.

(5) Orice dispoziţii contrare prezentei ordonanţe de urgenţă se abrogă."

Norme metodologice:

Art. 7.

1. O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfășoară activitatea nu reflectă conținutul economic al acestuia. Activitățile desfășurate în mod independent, în condițiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum și drepturile de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 2.1 și 2.2 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 8.

2. Sintagma *loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea* acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfășurarea activității nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfășurarea activității nerezidentului, ci dispune doar de un spațiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție anumite clădiri sau părți ale acestora, deținute în proprietate de altă societate.

3. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziția sa un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun drept legal de utilizare a respectivului spațiu.

4. Deși nu este necesar niciun drept legal oficial de utilizare a unui anumit spațiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezență a unui nerezident într-o anumită locație nu înseamnă că locația respectivă se găsește la dispoziția acelui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanți ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți:

a) Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziții în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă, se poate aplica art. 8 alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăți căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găsește la dispoziția sa în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un «loc de activitate» și dacă activitățile efectuate acolo depășesc activitățile precizate în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, prezența societății de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată și societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziția sa și constituie un sediu permanent al societății.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire mare de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

5. Cuvintele «prin care» trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfășurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea «prin» locația în care are loc activitatea.

6. Locul de activitate trebuie să fie «fix», astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient

ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activitățile economice ale unei societăți sunt deplasate între locații învecinate, pot exista dificultăți în a stabili dacă există un singur «loc de activitate». Dacă există mai multe locuri de activitate și dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activității miniere. Un «hotel de birouri» în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O stradă pietonală, o piață deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și

clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfășurate ca parte a unui

singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleași condiții din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera că el rămâne în același loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

7. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanență. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităților a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani. Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăți similare conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate. În această situație se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăți.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menținut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înființarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situații deosebite, cum ar fi eșecul investiției.

8. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

9. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o societate a unui stat contractant în celălalt stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți a celuilalt stat fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate în celălalt stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale

închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

10. Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane care primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nicio importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și

de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

11. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi în mod normal numai activităților acelei societăți, și nu activităților locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

12. Deși o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între un computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinație de software și date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un «loc de activitate» și nu există «un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje» în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web.

Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică și locația fizică poate constitui un «loc fix de activitate» al societății care operează serverul.

13. Distincția dintre site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfășoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o societate desfășoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz, societatea nu are nicio prezență fizică în locația respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfășoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta deține în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale art. 8 din Codul fiscal.

14. Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiția de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

15. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfășurată integral sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății.

16. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezența niciunui angajat al societății în locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfășura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

17. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfășurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intră sub incidența art. 8 alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile ce sunt în general privite ca fiind activități pregătitoare sau auxiliare includ în special:

a) furnizarea unei legături de comunicații — foarte asemănătoare cu o linie telefonică — între furnizori și clienți;

b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;

c) transmiterea informațiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate și eficiență;

d) culegerea de date de piață pentru societate;

e) furnizarea de informații.

18. Există un sediu permanent când aceste funcții constituie partea esențială și semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte funcții centrale ale societății sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății, întrucât aceste funcții depășesc activitățile prevăzute la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

19. Funcțiile centrale ale unei anumite societăți depind de natura activității desfășurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru acești furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară. În cazul unei societăți denumite «e-tailer» sau «e-comerciant» ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficientă pentru a concluziona că activitățile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfășurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet și locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care, așa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică art. 8 alin. (4) din Codul fiscal și locația nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

20. În ceea ce privește aplicarea art. 8 alin. (5) din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăți, se pune întrebarea dacă este aplicabil art. 8 alin. (5) din Codul fiscal. art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, deoarece aceștia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte sau deoarece ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obișnuite, lucru evidențiat și de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o «persoană», conform definiției prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 20 din Codul fiscal, art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul acelui alineat.

21. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 «Sediu permanent» din Modelul convenției de evitare a dublei impuneri al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

Art. 11.

22. Reconsiderarea evidențelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării prețului de piață al bunurilor și serviciilor, se efectuează și la cealaltă persoană afiliată implicată.

23. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda prețului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

25. Metoda comparării prețurilor

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);

b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor). Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile, se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea prețului pieței, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu

tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda prețului de revânzare

În cazul acestei metode prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între entități afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului. Marja prețului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflația;

b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț.

De regulă, metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin *alte metode recunoscute în liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică,* se înțelege metoda marjei nete și metoda împărțirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente. Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate. În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

30. Metoda împărțirii profitului

Metoda împărțirii profitului se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această

metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți.

31. În cazul comparării tranzacțiilor dintre persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective. La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor dintre persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

d) circumstanțele cazului individual;

e) activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;

g) documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

33. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;

b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;

f) condițiile speciale de concurență.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul. În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului). În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client diferite de practica comercială obișnuită), precum

și în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;

b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;

c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

36. Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate. În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda «costplus ».

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera

serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă. Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului. În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului. Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor. Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului. Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze care mențin

valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate. În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societățiimamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse

costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt. Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare și Liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

Art. 13 lit.a

1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare şi instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum şi orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

2. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale şi care întocmesc situații financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Norme metodologice:

Art. 13 lit.b

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile şi orice entități similare, înființate şi organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, aşa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.

Norme metodologice:

Art. 15 lit.d

4. Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații şi fundații, cu modificările şi completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Norme metodologice:

Art. 15 lit.e

5. Abrogat

Norme metodologice:

Art. 15 lit. f, g

6. Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

Art. 15 al.2 lit.k

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă şi publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă şi publicitate.

Norme metodologice:

Art. 15 al.3

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, şi depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor paşi:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;

- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;

(iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8^1. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8^2. Prevederile alin. (2) şi alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 16

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente, dacă are această obligație;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătoreşti competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a), b) şi c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la **data de**punerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestuia.

Norme metodologice:

Art. 18

11. Intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaşte veniturile şi cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

11[1]. Contribuabilii menționați la art. 18 alin. (2) din Codul fiscal, la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la **data de** 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);

d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

11². În aplicarea prevederilor art. 18 alin. (2) coroborat cu art. 34 alin. (15) lit. a) din Codul fiscal, pentru trimestrul II al anului 2009, la calculul impozitului datorat se vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranşa de venituri totale anuale prevăzută la art. 18 alin. (3) din Codul fiscal în funcţie de veniturile totale anuale înregistrate la **data de** 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim corespunzător tranşei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b), pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009;

d) compararea impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim calculat potrivit lit. c) şi plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

Exemplul I

O societate comercială a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 250 lei. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 40.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărţirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulţit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 250 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului minim în sumă de 367 lei.

Exemplul II

O societate comercială a determinat la sfârşitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 500 lei. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 50.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 500 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 500 lei.

11^3. Pentru definitivarea impozitului pe profit aferent trimestrului al IV-lea al anului 2009, din impozitul pe profit calculat cumulat de la începutul anului se scade impozitul pe profit aferent perioadei precedente, inclusiv impozitul minim datorat, după caz, până la nivelul impozitului minim datorat în cursul anului fiscal.

Exemplul III

O societate comercială înregistrează pierdere fiscală la sfârşitul trimestrului I şi al II-lea. Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 6.500 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 300.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (6.500 / 12) x 2 = 1.083 lei. Prin urmare, pentru trimestrul al II-lea societatea datorează impozitul minim în sumă de 1.083 lei.

Impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este în sumă de 6.000 lei. Pentru determinarea impozitului datorat pentru trimestrul al III-lea se efectuează următorul calcul: 6.000 - 1.083 = 4.917 lei.

Se compară impozitul pe profit aferent trimestrului al III-lea, în sumă de 4.917 lei, cu impozitul minim aferent acestei perioade: (6.500 / 12) x 3 = 1.625 lei şi se datorează impozitul pe profit.

La închiderea exercițiului financiar 2009, contribuabilul înregistrează pierdere fiscală. Prin urmare, pentru trimestrul al IV-lea datorează impozit minim în sumă de 1.625 lei. În acest caz, impozitul pe profit de recuperat reprezintă impozitul datorat în cursul anului respectiv mai puțin impozitul minim.

11[4]. Impozitul pe profit aferent trimestrului/anului se calculează potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal, inclusiv cele referitoare la recuperarea pierderii fiscale prevăzute la art. 26 din titlul II "Impozitul pe profit".

Exemplul IV

O societate comercială înregistrează la sfârşitul anului 2008 pierdere fiscală în sumă de 700 lei. În cursul anului 2009 societatea înregistrează în trimestrul I pierdere fiscală, iar în trimestrul al II-lea înregistrează un profit impozabil în sumă de 13.200 lei.

Impozit pe profit aferent trimestrului al II-lea = (13.200 - 700) x 16% = 2.000 lei

Pentru încadrarea în prevederile art. 18 alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranşei de venituri totale anuale în sumă de 35.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni şi înmulțit cu 2 (lunile mai şi iunie), astfel: (2.200 / 12) x 2 = 367 lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 2.000 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeaşi perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 2.000 lei.

11^5. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică contribuabililor aflați în inactivitate temporară sau care au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz. În cazul în care contribuabilii solicită înscrierea, în cursul anului, a situațiilor menționate, prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când contribuabilul înregistrează la oficiul registrului comerțului/ registrul ținut de instanțele judecătorești competente cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal pentru perioada rămasă din anul respectiv.

11[6]. Contribuabilii înființați în cursul anului nu intră sub incidența prevederilor art. 18 alin. (2) pentru anul în care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, însă aceştia sunt obligați la determinarea impozitului pe profit potrivit prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal. Nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la **data de** 1 mai 2009 se aflau în inactivitate temporară şi aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31 decembrie 2009.

11[7]. Contribuabilii care se înființează în cursul anului ca urmare a operațiunilor de reorganizare (fuziune, divizare etc.) aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului. În cazul în care contribuabilii se înființează prin fuziunea a două sau mai multe societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale sunt veniturile însumate ale societăților participante, înregistrate la **data de** 31 decembrie a anului precedent. În cazul în care contribuabilii se înființează prin divizarea unei societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale se determină proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate de către persoana juridică cedentă, conform proiectului întocmit potrivit legii, care stabileşte şi criteriul de repartiție a activelor şi pasivelor transferate. În cazul fuziunilor prin absorbție sau în cazul divizărilor prin care activele şi pasivele se transferă către una sau mai multe societăți existente, pentru determinarea impozitului minim datorat de către societățile beneficiare, la veniturile totale anuale înregistrate la **data de** 31 decembrie a anului precedent, se iau în calcul şi veniturile totale anuale ale societăților cedente, proporțional cu valoarea activelor şi pasivelor transferate.

11[8]

Exemplu de calcul

Un contribuabil înregistrează la **data de** 31 decembrie 2009 venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, cărora le corespunde, în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) din Codul fiscal, un impozit minim anual de 6.500 lei, respectiv 1.625 lei trimestrial. În trimestrul I 2010, contribuabilul determină un impozit pe profit de 1.800 lei. În urma efectuării comparației impozitului pe profit aferent trimestrului I cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 1.800 lei. În trimestrul II 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 3.300 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul II este 1.500 lei (3.300 – 1.800) determinat ca diferență între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului și impozitul pe profit datorat în trimestrul I. În urma efectuării comparației impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit minim datorat în sumă de 1.625 lei.

În trimestrul III 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 6.925 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul III este 3.500 lei (6.925 – 1.800 – 1.625) determinat ca diferență între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului și impozitul datorat în trimestrele I și II. În urma efectuării comparației impozitului pe profit aferent trimestrului III cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 3.500 lei.

La sfârșitul anului 2010, contribuabilul înregistrează impozit pe profit anual în sumă de 5.000 lei. În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exercițiului financiar 2010 până la **data de** 25 februarie 2011, în urma efectuării comparației impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. Astfel, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 6.925 lei,

la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumă de 425 lei (6.925 – 6.500) lei În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exercițiului financiar 2010 până la **data de** 25 aprilie 2011, declară și plătește pentru trimestrul IV al anului 2010 impozit pe profit în sumă egală cu impozitul pe profit calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, adică suma de 3.500 lei. În urma efectuării comparației impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. În acest caz, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 10.425 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumă de 3.925 lei (10.425 – 6.500) lei.

Norme metodologice:

Art. 19

12. Veniturile şi cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) şi alin. (5^1) din Codul fiscal;

- câştigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate;

- diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii şi valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare şi dezvoltare şi a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este

deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda şi în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor şi amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

Veniturile şi cheltuielile generate de evaluarea ulterioară şi executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin şi depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică anual.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puțin 100 de file, ținut în formă scrisă sau electronică. Completarea se face în ordine cronologică, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale şi cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare

a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității şi de necesitățile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor şi al diferențelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri şi scutiri de impozit pe profit, evidența fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul efectuării operațiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operațiuni.

Norme metodologice:

Art. 19 al.3

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la **data de** 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile şi cheltuielile aferente bunurilor mobile şi imobile produse, lucrărilor executate şi serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

Norme metodologice:

Art. 19 al. 4

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfăşoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poştale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

Norme metodologice

Art. 19^2

17^1. În sensul prevederilor art. 19^2 alin. (1) din Codul fiscal, prin producția de echipamente tehnologice se înțelege realizarea acestora în regie proprie şi înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelație cu prevederile art. 24 din Codul fiscal.

17^2. Exemple de calcul:

Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit şi a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiției realizate

La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziționează la **data de** 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

170.000 x 16% = 27.200 lei

27.200 - 10.000 = 17.200 lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:

Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul scutit este:

80.000 x 16% = 12.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 80.000 - 80.000 = 0

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit şi a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiției realizate

La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziționează la **data de** 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

60.000 x 16% = 9.600 lei

9.600 - 4.000 = 5.600 lei;

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situație, profitul contabil nu acoperă investiția realizată, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părții din investiție finanțată din profit este:

30.000 x 16% = 4.800 lei; impozit pe profit scutit = 4.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 70.000 - 30.000 = 40.000 lei

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situația în care impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim

La sfârşitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziționează la **data de** 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La **data de** 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

45.000 x 16% = 7.200 lei

7.200 - 2.000 = 5.200 lei;

- având în vedere faptul că, în acest caz profitul contabil acoperă investiția realizată, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

25.000 x 16% = 4.000 lei;

- după aplicarea facilității, impozitul pe profit este:

5.200 - 4.000 = 1.200 lei;

- în această situație, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală = 25.000 - 25.000 = 0

Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligați la plata anuală a impozitului pe profit

La sfârşitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează la **data de** 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la **data de** 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei şi în **data de** 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:

2.500.000 x 16% = 400.000 lei;

- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000 lei;

- având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

270.000 x 16% = 43.200 lei;

- se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilității:

400.000 - 43.200 = 356.800 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziționate:

70.000 - 70.000 = 0

110.000 - 110.000 = 0

90.000 - 90.000 = 0

17^3. În situația în care investițiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite în totalitate de profitul contabil, pentru determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19^2 alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit art. 24 din Codul fiscal.

17^4. În aplicarea prevederilor art. 19^2 alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 - 31 decembrie 2010 şi puse în funcțiune în aceeaşi perioadă potrivit art. 24 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 20 b)

18. În sensul prevederilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dividendele de încasat/încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidența contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum şi la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câştigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective

Norme metodologice:

Art. 20 d)

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea.

Norme metodologice:

Art. 20 e)

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze şi să conducă evidența contabilă pentru delimitarea veniturilor şi a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

Norme metodologice:

Art. 20^1

21^1. În aplicarea prevederilor art. 20^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, condiția legată de perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94. Astfel, în situația în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăți-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiția referitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună declarația rectificativă privind impozitul pe profit.

21^2. Pentru îndeplinirea condiției de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societățile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;

- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria.

21^3. Pentru aplicarea prevederilor art. 20^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare, societăți-mamă, sunt:

- societățile înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";

- societățile înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca "sbiratelnoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo", "drujestvoto s ogranicena otgovornost", "akționernoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo s akții.

Norme metodologice:

Art. 21

22. *** Abrogat.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile şi următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor şi cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării proratei, în conformitate cu prevederile titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, precum şi în alte situații când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanțelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.

d) dobânzile şi daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaților la şi de la locul de muncă;

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.

h) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operațională și/sau financiară a activității contribuabilului.

24. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 21 al.2

25. Intră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfăşurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

Norme metodologice:

Art. 21 c

26. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, cu modificările şi

completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

Art. 21 e)

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind şi:

a) directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;

b) persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale cuvenite acestora

28. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 21 f)

29. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Norme metodologice:

Art. 21 g)

30. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile şi contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar şi altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

31. *** Abrogat.

32. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 21 n)

32[1]. Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

Norme metodologice:

Art.21 al.3 a)

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

33^1. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități şi unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

34. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 21 al.3 d)

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

Norme metodologice:

Art. 21 al.3 j), k)

35[1]. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

35[2]. Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Norme metodologice:

Art. 31 al.3 l)

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

Norme metodologice:

Art. 21 al.3 m)

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, şi suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere şi reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități şi alte documente.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 a)

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum şi impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 b)

39. Prin autorități române/străine se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor şi autorităților din România şi din străinătate care urmăresc şi încasează amenzi, dobânzi/majorări şi penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 c)

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamități naturale sau de alte cauze de forță majoră. Totodată, sunt considerate deductibile şi cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe şi în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 e)

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate participanților, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria şi întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) cheltuielile reprezentând diferența dintre prețul de piață şi prețul de cumpărare preferențial, în cazul tranzacțiilor cu acțiuni efectuate în cadrul sistemului stock options plan, precum şi cheltuielile cu remunerarea în instrumente de capitaluri proprii acordate salariaților;

e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 f)

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic şi sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 h)

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se dețin titlurile de participare sau ca urmare a evaluării potrivit reglementărilor contabile, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil. În sensul prevederilor art. 20 lit. b) și art. 21 alin. (4) lit. h) din Codul fiscal, *obligațiunile pe termen lung* reprezintă obligațiunile cu maturitate/scadență mai mare de un an, stabilită conform prospectului de emisiune.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 m)

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfăşurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate şi de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere şi reparare a activelor, serviciile poştale, serviciile de comunicații şi de multiplicare, parcare, transport şi altele asemenea.

49. Pentru servicii de management, consultanță şi asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere şi principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit şi impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părțile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaştere a cheltuielilor şi veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Norme metodologice:

Art. 21 al. 4 p)

49[1]. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în **data de** 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

```
Venituri din vânzarea mărfurilor  =  1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii =      2.000.000 lei

                                     _________________
    Total cifră de afaceri           1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile      =    750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul          =     20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare     =     90.000.000 lei

                                     _________________
    din care:
    15.000.000 lei sponsorizare
    Total cheltuieli 860.000.000 lei
```

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3 la mie din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;

- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi/sau care acordă burse private, pe bază de contract, în condițiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de art. 21 alin. (4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

49². Termenii şi expresiile prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. t) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea art. 145¹ din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

Norme metodologice:

Art. 22 a)

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenţei dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, şi totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit şi cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. c).

Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcţie de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De

asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcţie de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului. În situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeaşi limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

Art. 22 b)

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate şi în facturile emise.

Prin export complex se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune şi recepție, precum şi piesele de schimb şi materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde,

construcții de schele, de instalații şi conducte de transport, de depozitare şi de distribuire a produselor petroliere şi a gazelor naturale, precum şi realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere şi altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Norme metodologice:

Art. 22 c)

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 şi neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanțele asupra clienților este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanțelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 şi, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidență a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 22 e)

54. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 22 g)

55. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 22 h)

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor şi reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi

rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

Norme metodologice:

Art. 22 l)

56[1]. Pentru aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului

impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat şi al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

Norme metodologice:

Art. 22 al.2

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale şi pentru titularii acordurilor petroliere.

Norme metodologice:

Art. 22 al.5

57[1]. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispozițiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "Rezultatul reportat" sau în contul "Alte rezerve", analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea şi menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuție.

Norme metodologice:

Art. 22 al. 5^1

57^2. Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după **data de** 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul "1065" la **data de** 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinației acestora potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

57^3. Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după **data de** 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la **data de** 30 aprilie 2009 inclusiv, şi care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 “Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare” pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după **data de** 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile art. 22 alin. (5^1) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.

Norme metodologice:

Art. 22 al.6

58. Intră sub incidența art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

Norme metodologice:

Art. 23

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidența art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul art. 23 alin. (4) şi (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.

63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ şi creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depăşeşte un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de persoana juridică străină pentru desfăşurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din acelaşi act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exercițiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârşitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat şi media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului şi la sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\dfrac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)}}{2}}{\dfrac{\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}{2}}$$

astfel:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârşitul perioadei)}}{\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârşitul perioadei)}}$$

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se reporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se reportează.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin *bănci internaționale de dezvoltare* se înțelege:

— Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);

— Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);

— Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.E.R.D.);

— bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin *împrumut garantat de stat* se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal și dobânzile/pierderile din diferențe de curs valutar, aferente împrumuturilor obținute în baza obligațiunilor emise, potrivit legii, de către societățile comerciale, cu respectarea cerințelor specifice de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele admise la tranzacționare pe piețe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

70[1]. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2010, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 6%

Norme metodologice:

Art. 24 al.11

70^2. Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, se calculează pe baza perioadei inițiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungeşte ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției.

Norme metodologice:

Art. 24 al.8

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: 100/10 = 10%;
- cota anuală de amortizare degresivă: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20% = 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Norme metodologice:

Art. 24 al.12

71[1]. Intră sub incidența art. 24 alin. (12) din Codul fiscal şi mijloacele fixe amortizabile de natura construcțiilor.

Pentru investițiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din acelaşi act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcțiune, cu ocazia recepției finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% şi amortizarea calculată până la data recepției finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenție amortizabile înregistrate şi puse în funcțiune până la **data de** 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenție amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% şi se recuperează pe durata normală de funcționare. În cazul în care duratele normale de funcționare au fost recalculate, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligația păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcționare recalculate.

71[2]. Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care îşi desfăşoară activitatea în domeniul depozitării materialelor şi mărfurilor achiziționează în **data de** 15 septembrie 2004 o clădire-depozit pe care o pune în funcțiune pe **data de** 20 a aceleiaşi luni. Valoarea de intrare a clădirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de

funcționare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseşte amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;

- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;

- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
... ...	... ...	... ...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000

TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Norme metodologice:

Art. 24 al.16.

71^{3}. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 24 al.10.

71^4. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Norme metodologice:

Art. 24 al.15

71[5]. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum şi pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ şi reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul şi reevaluările contabile efectuate după **data de** 1 ianuarie 2007, precum şi partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidențiate la **data de** 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după **data de** 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreştere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor şi valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu şi valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include şi taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VI.

71[6]. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71[7]. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

Norme metodologice:

Art. 25

72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

Norme metodologice:

Art.26

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridică din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operațiuni de divizare şi care îşi continuă existența ca persoană juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operațiunea de divizare produce efecte, proporțional cu drepturile şi obligațiile menținute de persoana juridică respectivă.

77. În cazul fuziunii prin absorbție pierderea fiscală rezultată din declarația de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

Norme metodologice:

Art. 27

78. În sensul dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

Art. 27 al.2

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile şi cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut şi care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor. În cazul în care, în declarația de impozit pe profit aferentă anului anterior lichidării contribuabilul a înregistrat pierdere fiscală, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidării.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, rezervele constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

83. *** Abrogat

84. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 27 al.3

85. În înțelesul art. 27 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune şi divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 27 al.3 c)

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părți din activul unei societăți (transmițătoare) către una sau mai multe societăți (beneficiare) existente sau care iau astfel ființă, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăților beneficiare.

Norme metodologice:

Art. 27[1]

86[1]. Pentru aplicarea prevederilor art. 27[1] alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare sunt:

- societăți înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
- societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca "sbiratelnoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo", "drujestvoto s ogranicena otgovornost", "akționernoto drujestvo", "komanditnoto drujestvo s akții".

Pentru îndeplinirea condiției de la art. 27[1] alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impôt des societés/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;

- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România.

86[2]. Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă şi vizează îndeplinirea cumulată a unor condiții referitoare la:

a) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;

b) existența clientelei proprii, activelor corporale şi necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu şi altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde şi servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

c) constituirea, la momentul realizării transferului şi în raport cu organizarea societății cedente, într-un ansamblu capabil să funcționeze prin mijloace proprii, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;

d) identificarea totalității activelor şi pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în bilanțul societății cedente la data în care operațiunea de transfer produce efecte, în funcție de natura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă şi beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

a) elemente de activ şi/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;

b) elemente de activ şi/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;

c) elemente izolate de activ şi/sau de pasiv.

Norme metodologice:

Art. 29

87. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 29 al.4

88. Persoanele juridice străine care desfăşoară activitățile menționate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depăşită.

88[1]. Pentru încadrarea unui şantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea şi a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

a) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

b) părțile implicate;

c) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;

d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului şi activității desfăşurate de sediul permanent;

e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a veniturilor şi cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

(ii) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activității desfăşurate la sediul permanent.

La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul său permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

Art. 30

89^{1}. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ şi câştigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplineşte condiția minimală de 50% referitoare la deținerea de proprietăți imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit

reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăților imobiliare se încadrează şi investițiile în curs de natura clădirilor sau altor construcții.

Câştigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

Norme metodologice:

Art. 30 al.4

89[2]. În aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății şi declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul alin. (4) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceştia au obligația declarării şi plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 31

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfăşoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeaşi țară străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursă. Exemplu: un contribuabil desfăşoară activități atât în România, cât şi în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfăşurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cât şi în țara străină X situația este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent şi 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

93^1. Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin și dacă persoana juridică română prezintă documentul ce atestă plata impozitului confirmat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

93^2. Când o persoană juridică rezidentă în România obține venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

93^3. Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România.Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării «metodei scutirii», pentru determinarea profitului impozabil la nivelul persoanei juridice

române, veniturile și cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, respectiv cheltuieli nedeductibile.

Norme metodologice:

Art. 32

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

95. *** Abrogat

96. *** Abrogat

97. *NOTA: Art. 33 Legea nr. 571/2003 este abrogat.* Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacțiile efectuate până la **data de** 30 aprilie 2005 inclusiv. În condițiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacții până la **data de** 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeaşi natură, pe perioada prevăzută la art. 26 din Codul fiscal.

Art. 34 al.7

98. Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu depun declarații trimestriale pentru impozitul pe profit.

99. Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare.

99^1. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică şi se corectează în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

99^2. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (16) și (17) din Codul fiscal, contribuabilii obligați la plata trimestrială a impozitului pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 numai dacă, până la data de 1 octombrie 2010, au datorat impozit minim cel puțin într-un trimestru.

Contribuabilii care, în perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, ca urmare a efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim, au datorat, în cele 3trimestre, impozit pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (16) și (17) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Codul fiscal calculează în Registrul de evidență fiscală impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, în vederea efectuării comparației cu impozitul minim recalculat în mod corespunzător pentru această perioadă. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1ianuarie—30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mare decât impozitul pe profit, acești contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, impozitul minim este mai mic decât impozitul pe profit, acești contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Contribuabilii care depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 vor avea în vedere următoarele:

a) pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, prin excepție de la prevederile art. 34 alin. (1), (5) și (11) și ale art.35 alin. (1) din Codul fiscal, depunerea declarației privind impozitul pe profit și plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii se efectuează până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit și plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor art. 34 alin.(1), (5) și (11) și ale art. 35 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv:

- până la data de 25 februarie 2011, contribuabilii care definitivează perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010 până la această dată, situație în care, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 nu se declară impozitul pe profit;

- până la data de 25 aprilie 2011, situație în care sunt aplicabile prevederile art. 34 alin. (10) din Codul fiscal, respectiv, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 se declară impozitul pe profit la nivelului impozitului calculat și evidențiat pentru trimestrul III 2010.

99^3. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (16) și (17) din Codul fiscal, pentru determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 ianuarie—30 septembrie 2010, respectiv 1 octombrie—31 decembrie 2010, se vor avea în vedere următoarele:

a) cheltuielile deductibile limitat se stabilesc în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

b) pentru aplicarea prevederilor titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» referitoare la colectarea taxei aferente depășirii plafonului pentru cheltuielile de protocol, taxa colectată se calculează asupra depășirii plafonului aferent fiecărei perioade, prin însumarea acestora;

c) pentru determinarea limitei fiscale a cheltuielilor prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. j) și k) și la art. 21 alin. (4) lit. s) din Codul fiscal, în situația în care limita de 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro nu este depășită în perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, în perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010 limitele respective se vor determina ca diferență între 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro și limitele până la care cheltuielile respective au fost deduse în perioada 1 ianuarie— 30 septembrie 2010;

d) provizioanele fiscale se deduc la calculul profitului impozabil în fiecare perioadă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal;

e) limita de deducere a rezervei legale se stabilește în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

f) gradul de îndatorare potrivit prevederilor art. 23 din Codul fiscal se determină luând în calcul capitalul împrumutat și capitalul propriu aferente fiecărei perioade, astfel:

- pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul acestei perioade;
- pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul și sfârșitul acestei perioade;

g) în aplicarea prevederilor art. 31 din Codul fiscal, veniturile și cheltuielile realizate în anul 2010 de o persoană juridică română prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin se vor lua în calcul la determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 octombrie—31 decembrie 2010, prin înscrierea veniturilor și cheltuielilor la rd. 11, respectiv rd. 12 în declarația privind impozitul pe profit aferentă acestei perioade;

h) în aplicarea prevederilor art. 19din Codul fiscal, pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, profitul investit în această perioadă reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, din care se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a

aplicat facilitatea. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010.

99[4]. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (18) din Codul fiscal, pierderea fiscală aferentă perioadei 1 ianuarie— 30septembrie 2010 se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi, potrivit art. 26 din Codul fiscal, perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010 fiind considerată primul an de recuperare a pierderii fiscale.

Pierderea fiscală aferentă perioadei 1 octombrie— 31decembrie 2010 se recuperează potrivit art. 26, respectiv art.32 din Codul fiscal, din profiturile obținute în următorii 7 ani consecutivi, respectiv 5 ani consecutivi în cazul pierderilor realizate prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin.

Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor art. 26, respectiv art. 32 din Codul fiscal, anul 2010 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi.

100. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 36

100[1]. Nu intră sub incidența prevederilor art. 36 din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 12 lit. a) din Codul fiscal, efectuate în legătură cu o operațiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanții la persoana juridică respectivă, procentul de deținere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea/răscumpărarea de către o societate comercială de acțiuni proprii, potrivit legii, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 12 lit. b) din Codul fiscal;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 alin. (1) pct. 12 lit. d) din Codul fiscal.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operațiuni în cazul cărora Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deținute de participanți, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deținere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

100[2]. În aplicarea prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor. Pentru dividendele distribuite și plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul.

Intră sub incidența prevederilor art. 36 alin. (4) din Codul fiscal și dividendele distribuite și plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul îndeplinește aceste condiții.
În sensul prevederilor art. 36 alin. (4) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor. În situația în care la data plății dividendului pentru care a fost reținut și plătit impozitul pe dividende, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (3) din Codul fiscal, persoana juridică română beneficiară îndeplinește condițiile stabilite prin prevederile art. 36 alin. (4) din Codul fiscal, persoana juridică română care plătește dividendul poate solicita restituirea impozitului, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

100[3]. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 38 al.1

101. În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de **data de** 1 iulie 2003 de către agenţia pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competenţă teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investiţiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziţionate de la terţe părţi, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfăşurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forţă de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenţei zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operaţiunilor de lichidare a investiţiei, conform legii, din vânzarea de active corporale şi necorporale, din câştigurile realizate din investiţii financiare, din desfăşurarea de activităţi în afara zonei defavorizate, precum şi cel rezultat din desfăşurarea de activităţi în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operaţiuni/activităţi este cea care corespunde ponderii veniturilor obţinute din aceste operaţiuni/activităţi în volumul total al veniturilor.

Norme metodologice:

Art. 38 al.4

105. Pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi în zonele libere pe bază de licenţe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obţinut din aceste activităţi este impozitat cu cota de 5% până la **data de** 31 decembrie 2004, cu excepţia cazului în care aceştia intră sub incidenţa prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea în zona liberă prin unităţi fără personalitate juridică, acesta este obligat să ţină evidenţă contabilă distinctă pentru veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi. La determinarea profitului aferent activităţii se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte asemenea cheltuieli, proporţional cu veniturile obţinute în zona liberă faţă de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operaţiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obţinute din aceeaşi zonă.

Norme metodologice:

Art. 38 al.12

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include şi utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenții:

1. proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, şi anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deținătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții şi Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții şi Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licențiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții şi Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 şi nivelul profitului obținut în această perioadă;

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabileşte cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, aşa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea şi desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică şi, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include şi câştigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect şi un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde şi o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Norme metodologice:

Art. 41

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinței bunurilor, precum şi veniturile din activități agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Norme metodologice:

Art. 42

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat;
— indemnizația acordată persoanei cu handicap grav în situația în care angajatorul nu poate asigura acesteia un înlocuitor al asistentului personal, potrivit legii;
- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav şi accentuat;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- indemnizația de maternitate;
- indemnizația pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani şi, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum şi stimulentul acordat potrivit legislației privind susținerea familiei în vederea creşterii copilului;
- indemnizația pentru risc maternal;
- indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

- indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreți sau executanți din România;

- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;

- ajutorul social acordat potrivit legii;

- ajutorul de urgență acordat de Guvern şi de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;

- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

- indemnizația de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;

- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru şomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de şomaj;

- prima de încadrare şi prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătoreşti, care a decedat;

- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;

- indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care şi-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați şi urmaşilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 şi care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;

- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentații de război, marii mutilați şi cei încadrați în gradul I de invaliditate;

- indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice şi etnice;

- indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945 - 1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;

- indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;

- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

- ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;

- sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum şi de copiii minori, urmaşi ai membrilor titulari, corespondenți şi de onoare din țară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor şi pentru urmaşii membrilor Academiei Române;

- ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;

- ajutorul rambursabil pentru refugiați;

- ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;

- ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;

- ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor;

- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;

- indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit şi a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările şi completările ulterioare;

- drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat şi grav, precum şi pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora;

- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

3^1. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru risc maternal şi cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice

conform legii, începând cu **data de** 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înțelege, printre alții, şi:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;

- organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roşie, unitățile de cult recunoscute în România şi alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

Norme metodologice:

Art. 42 b)

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare şi supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

Norme metodologice:

Art. 42c)

7[1]. În această categorie se includ şi produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităților naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părți.

Norme metodologice:

Art. 42g)

7^2. În înțelesul Codului fiscal nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deșeurile valorificate prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX «Venituri din alte surse».”

Norme metodologice:

Art. 42i

8. Prin cadru instituționalizat se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

Norme metodologice:

Art. 42 k)

9. În categoria veniturilor din agricultură şi silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/arendaş din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole şi silvice, proprietate privată sau luate în arendă. Începând cu **data de** 1 ianuarie 2009 sunt impozabile veniturile băneşti realizate din valorificarea produselor agricole obținute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unități specializate pentru colectare, unități de procesare industrială ori către alte unități, pentru utilizare ca atare.

- veniturile realizate de persoanele fizice asociate într-o asociație conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condițiile legii.

- veniturile provenite din: creşterea animalelor şi păsărilor, apicultură şi sericicultură;

- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora şi fauna sălbatică.

10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în buşteni ori în bile, precum şi produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude şi altele asemenea, plante şi animale din flora şi fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, şerpi, broaşte şi altele asemenea.

Norme metodologice:

Art. 42 s)

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați şi persoanele care şi-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației şi Internelor şi altor instituții potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea asistenței medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât şi pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a

aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru cei handicapați locomotor şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat şi grav şi pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistență medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 42 t)

13. Beneficiază de aceste prevederi şi următorii specialişti: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare şi asistență ştiințifică, organizare şi conducere tehnică şi alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

Norme metodologice:

Art. 42 u)

14. În această categorie se cuprind:

- premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-ştiințifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiințifice, premii obținute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naționale şi internaționale;
- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare şi transport;
- alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

Norme metodologice:

Art. 43

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plățile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

Norme metodologice:

Art.44

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la **data de**cesului.

Norme metodologice:

Art. 46

18. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfăşurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale şi care nu dă naştere unei persoane juridice.

19. Exercitarea unei activități independente presupune desfăşurarea acesteia în mod obişnuit, pe cont propriu şi urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfăşurării activității, a programului de lucru şi a locului de desfăşurare a activității; riscul pe care şi-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfăşoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfăşura nu numai direct, ci şi cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum şi cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare şi alte asemenea

contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;

- vânzarea în regim de consignație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;

- activități de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;

- transport de bunuri şi de persoane;

- alte fapte de comerț definite în Codul comercial.

21[1]. Sunt venituri comerciale, veniturile obținute din activități desfăşurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 42 lit. k), precum şi cele care sunt impozitate potrivit prevederilor cap. 7 - Venituri din activități agricole.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfăşurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile ştiințific, literar, artistic, educativ şi altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătoreşti, experți tehnici şi contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate desfăşurate în mod independent, în condițiile legii.

23[1]. Veniturile obținute de avocații stagiari în baza contractelor de colaborare precum şi avocații salarizați în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activități independente.

23[2]. Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net anual pentru această categorie, determinat pe baza contabilității în partidă simplă. Aplicarea acestei reglementări se efectuează potrivit prevederilor ordinului președintelui Agenției Naționale deAdministrare Fiscală.

23[3]. Sunt venituri din profesii libere și veniturile din activități desfășurate în mod independent, în condițiile legii, ca profesii reglementate, inclusiv în cazul în care activitatea este desfășurată pe bază de contract, pentru societăți comerciale sau alte entități reglementate potrivit legii să desfășoare activități care generează venituri din profesii libere.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituțiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente şi în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență şi altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din

cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat şi angajator, şi se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III "Venituri din salarii" al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi băneşti ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

24[1]. Sunt considerate venituri din activități independente veniturile din drepturi de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare

25. *** Abrogat.

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiții sportive pe cont propriu şi nu au relații contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

Norme metodologice:

Art. 47

*** 27 – 30 Abrogat.

31. Abrogat

*** Abrogat.

35. Abrogat

Norme metodologice:

Art. 48

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii şi orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile băneşti aferente afacerii, din alte activități adiacente şi altele asemenea. În venitul brut se includ şi veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise şi neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității, sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile şi drepturile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, suma reprezentând contravaloarea acestora incluzându-se în venitul brut al afacerii şi evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul bunurilor şi drepturilor care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiaşi contribuabil, cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar, la această valoare care constituie şi bază de calcul al amortizării. Pentru bunurile şi drepturile complet amortizate care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiaşi contribuabil, nu se calculează amortizare ca şi cheltuială deductibilă aferentă veniturilor noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfăşurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații;
- bunuri şi drepturi din patrimoniul unei afaceri care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiaşi contribuabil, când se păstrează destinația bunurilor.

În cazul reorganizării activității independente în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege. Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc reorganizarea. Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declarația privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc reorganizarea se reportează și se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 80 din Codul fiscal.

36[1]. Prin *reorganizare* se înțelege orice schimbare a modalității de exercitare a unei activități, precum și transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, pentru activități care generează venituri supuse impozitului pe venit, în condițiile continuării activității. În cazul reorganizării unei activități potrivit legislației în materie, când nu se păstrează destinația bunurilor, se include în venitul brut al afacerii și contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care se reorganizează.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul realizării veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

1. cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;
2. cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terți;
3. cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienți;
4. chiria aferentă spațiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalații utilizate în desfăşurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
5. dobânzile aferente creditelor bancare;
6. *** Abrogat;
7. cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;
8. cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale şi necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum şi primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;

9. cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activității independente a contribuabilului;

10. cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicații;

11. cheltuielile cu energia şi apa;

12. cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane;

13. cheltuieli de natură salarială;

14. cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;

15. cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de şomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi alte contribuții obligatorii pentru contribuabil şi angajații acestuia;

16. cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;

17. valoarea rămasă neamortizată a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

18. cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing şi societățile de leasing;

19. cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili şi salariații lor;

20. cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;

21. cheltuielile cu funcționarea şi întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

22. *** Abrogat;

23. cheltuielile de delegare, detaşare şi deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detaşare în altă localitate, în țară şi în străinătate, care este deductibilă limitat;

24. cheltuielile de reclamă şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstrații la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

25. alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile şi cele efectuate pentru întreținerea şi funcționarea spațiilor folosite pentru desfăşurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, şi nu pe numele contribuabilului.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

- cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare şi în condițiile prevăzute de legislația în materie;

- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații şi mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

- cheltuieli reprezentând cotizații plătite asociațiilor profesionale şi contribuții profesionale obligatorii plătite organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii şi datorate potrivit legii;

- cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare şi detaşare în altă localitate, în țară şi în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual şi acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naştere, tichetelor de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii şi membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei;

- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, altele decât instituțiile care desfăşoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfăşurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

- cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum şi cheltuieli reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajator potrivit legii.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la fondul de pensii facultative şi a primelor de asigurare voluntară de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) şi h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

39[1]. Termenii şi expresiile prevăzute la art. 48_alin. (7) lit. l[1]) pct. 1 au semnificațiile prevăzute la pct. 45[1] din normele metodologice date în aplicarea art. 145[1] din Codul fiscal din titlul VI "Taxa pe valoarea adăugată".

40. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignație sau prin vânzare directă către agenți economici şi alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum şi autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40[1]. Contribuabilii care realizează venituri care se încadrează în prevederile punctului 21[1] sunt obligați să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru stabilirea tratamentului fiscal aplicabil.

41. Toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activității se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

Norme metodologice:

Art. 49

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri comerciale și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit de direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale și a municipiului București vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Prin ordin al ministrului finanțelor publice se vor stabili activitățile din Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, actualizată prin ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007, care generează venituri comerciale în sensul art. 49 din Codul fiscal, care stau la baza elaborării nomenclatorului de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale și a municipiului București.

În situația în care un contribuabil desfășoară aceeași activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfășurare a activității.

În cazul în care un contribuabil desfășoară mai multe activități pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit de la locul desfășurării fiecărei activități, corectate potrivit criteriilor specifice.

42[1]. Pentru contribuabilii persoane fizice care desfășoară o activitate independentă ca întreprindere individuală, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 49 din Codul fiscal.

42[2]. Norma anuală de venit pentru fiecare activitate de la locul desfășurării acesteia nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

42[3]. În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Pentru determinarea venitului net anual al fiecărui membru asociat se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit.

43. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial şi clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfăşurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 44 şi 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfăşoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acționate manual sau de forță motrice;
- caracterul sezonier al unor activități;
- durata concediului legal de odihnă;
- desfășurarea activității cu salariați;

- contribuția fiecărui asociat în cazul activității desfășurate în cadrul unei asocieri;

- informațiile cuprinse în declarația informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 156^3 din Codul fiscal;

- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activității;

- perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării şi altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate şi asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare şi să înştiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceştia îşi desfăşoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

46. Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 44 şi 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțeşte cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmeşte o notă de constatare care va cuprinde date şi informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârşitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 45, şi altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfăşurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal își completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul

net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Norme metodologice:

Art. 50

50. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare şi de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

51. *** Abrogat

52. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 50 al.4

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi reţinerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală se includ în venitul brut atât veniturile în bani, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la prețul pieței sau la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele şi alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații şi clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură şi altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Norme metodologice:

Art. 51

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin depunerea până la **data de** 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opțiune pentru sistemul real de impunere, precum şi a declarației privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității a declarației privind venitul estimat, însoțită de cererea de opțiune pentru sistemul real de impunere.

59. Contribuabilii impuşi în sistem real au dreptul de a renunța la opțiune pe baza unei cereri depuse până la **data de** 31 ianuarie a anului fiscal.

60. Cererea depusă, cuprinzând opțiunea pentru sistemul real, precum şi cererea de renunțare la opțiune se consideră aprobate de drept prin depunere şi înregistrare la organul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 52

61. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligația de a calcula şi de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatării drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării şi reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenții, know-how şi altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează şi producătorii şi agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării şi reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) - e) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură şi care realizează venituri din activități independente şi în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în

contabilitate separat şi să plătească în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

64[1]. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real și pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu art. 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție de la determinarea venitului net anual pe baza contabilității în partidă simplă contribuabilii care realizează venituri prevăzute la art. 52 alin.(1) lit. a)—e) din Codul fiscal care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52[1] din Codul fiscal.

64[2]. Pentru contribuabilii care desfășoară o activitate care generează venituri comerciale pentru care venitul net anual este stabilit pe baza normelor de venit, aceasta fiind prevăzută la art. 52 alin.(1) din Codul fiscal, plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate potrivit art. 52 din Codul fiscal, cu condiția prezentării de către contribuabilii respectivi a copiei formularului 260 «Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit».

65. Impozitul anticipat se calculează şi se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la **data de** 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului şi reținerea impozitului.

66[1]. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din vânzarea bunurilor în regim de consignație, precum și din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial, a contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil și de

expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 52 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 55 al.2

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator şi angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru şi locul desfăşurării activității;

- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă şi altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detaşare în țară şi în străinătate, şi alte cheltuieli de această natură, precum şi indemnizația de concediu de odihnă şi indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane şi este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

- salariile de bază;

- sporurile şi adaosurile de orice fel;

- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeaşi natură;

- recompensele şi premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;

- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

— valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii;

- orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate şi ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații şi indemnizații, precum şi prime, premii şi alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

c^1) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la

trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul ;

d) drepturile administratorilor obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum şi cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma cuvenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului şi ai consiliului de supraveghere, precum şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizațiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriaşi şi altele asemenea;

i) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii şi altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relații contractuale de muncă,

indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensații băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

l[1]) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

m) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

n) indemnizația administratorilor, precum şi suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăților comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

n[1]) indemnizațiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

n[2]) indemnizații prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă urmare participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii.

n[3]) indemnizații lunare brute şi alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenți şi membrilor de onoare ai Academiei Române.

n[4]) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

Art. 55 al.3

69. Avantajele în bani şi în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică şi termică şi altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea şi masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum şi pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie;

i) tichetele cadou acordate potrivit legii, indiferent dacă acestea sunt acordate potrivit destinației și cuantumului prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obțin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

73. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condițiile prevăzute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum şi avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parțială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere şi reparații şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurşi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 şi avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

- reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

- costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii;

- contribuțiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pe participant.

- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate şi suportate de societatea comercială pentru care desfăşoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

78. Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condițiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 a)

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, Zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase se aplică pentru fiecare copil minor al fiecărui angajat, precum și pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia Zilei de 8 martie, în ceea ce privește atât darurile constând în bunuri, cât și cele constând în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

81^1. Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale şi finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor şi cuantumului prevăzute la paragrafele 1 şi 2 ale alin. (4).

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 b)

82. În această categorie se cuprind:

- *** Abrogat;

- alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă şi internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;

- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;

- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională;

- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant şi auxiliar îmbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare şi din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice şi altele asemenea.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 c)

83. Prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mişcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje şi altele asemenea.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 e)

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

- contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălțămintea;

- contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele şi vătămătoare;

- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;

- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;

- contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparații şi întreținere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică şi siguranță națională, în condițiile legii;

- altele asemenea.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 g)

85. În categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizația de delegare şi de detaşare în țară şi în străinătate, stabilită potrivit legii.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 h)

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 i)

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Norme metodologice:

Art. 55 al.4 k1)

87^{1}. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 56

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcție de venitul brut lunar din salarii realizat la funcția de bază de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreținerea acestuia.

89. Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unor raporturi juridice între contribuabil şi persoana aflată în întreținere;

- persoana fizică întreținută să aibă venituri impozabile şi neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreținere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreținere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreținere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți şi copii;

- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți şi frați/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții şi elevii militari ai instituțiilor de învățământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială şi altele asemenea, precum şi în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceştia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceştia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse şi chiar dacă părinții fireşti ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la preluarea în întreținere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreținere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;

- unuia dintre soții care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceştia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreținere se acordă unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceştia. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, aceştia vor fi preluați în întreținerea unuia dintre părinți conform înțelegerii dintre părți. În aceste situații contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluați în întreținere de fiecare soț/soție.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreținere următoarelor persoane:

- părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;

- părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puşi sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părinteşti.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situație în care părinții nu mai au dreptul de a-l lua în întreținere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depăşeşte 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflați în întreținere, la această declarație contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverința de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;

- nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol şi silvic deținute, precum şi declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfăşurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume şi zarzavat în sere, în solarii amenajate şi în sistem irigat; cultivare a arbuştilor şi plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole şi pomicole;

- angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înştiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracționează în funcție de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, la funcția de bază.

Norme metodologice:

Art. 57

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcţia de bază şi deducerea personală stabilită potrivit art. 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum şi avantajele acordate angajaţilor se evaluează conform pct. 74 - 76 şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

109[1]. Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor cadou, tichetelor de vacanţă, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

110. Transformarea în lei a sumelor obţinute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, astfel:

- în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit legii, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 400 euro.

Transformarea contribuțiilor reținute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuțiile reținute pentru fondurile de pensii facultative şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege.

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut şi contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizației lunare a asociatului unic;

- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

- salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile;

— sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 68 lit. c^1) și l^1) din Codul fiscal.

111^1. În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la o schemă de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul a impozitului pe veniturile din salarii, contribuțiile la fondurile de pensii facultative plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuției, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcții, locul declarat/ales de persoanele fizice.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat în condițiile legii şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plăteşte această primă.

114. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuțiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;
- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj;
- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depăşească echivalentul în lei a 400 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntară de sănătate.

117^1. Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează şi funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcționare desfăşoară activități nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

Norme metodologice:

Art. 58

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează şi se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul şi reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans şi lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează şi se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeaşi lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat şi reținut lunar se virează la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

123. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Norme metodologice:

Aart. 59

124. Fişele fiscale se completează de angajatorul/plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care angajatorul/plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Angajatorul/plătitorul de venit este obligat să înmâneze angajatului, câte o copie pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.

124[1]. Pentru persoanele fizice care încetează să obțină venituri din salarii sau asimilate salariilor în timpul anului, angajatorii vor înmâna un exemplar al fişei fiscale odată cu definitivarea formelor de lichidare sau la încetarea raporturilor în baza cărora au fost obținute veniturile din salarii."

125. Fişele fiscale pentru salariații care au fost detaşați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceştia.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariații au fost detaşați, angajatorul care a detaşat comunică angajatorului la care aceştia sunt detaşați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detaşați întocmeşte statele de salarii, calculează impozitul şi transmite lunar unității de la care au fost detaşați informațiile solicitate prin ordinul ministrului finanțelor publice, în scopul completării fişei fiscale.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

128. Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 60 Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea şi

virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

129. În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferențelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferențele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situația în care la data efectuării operațiunii de stabilire a diferențelor de impozit de către angajator/plătitor există relații contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta şi persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reținut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operațiuni şi până la lichidarea acestuia;

- impozitul nereținut se reține de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării şi până la lichidarea acestuia.

În situația în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii şi angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operațiunea de plată/încasare a diferențelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Norme metodologice:

Art. 60

130. Contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligațiile privind calculul, reținerea şi virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili. Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidența fiscală persoana fizică ori juridică la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul. Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

Art. 61

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri şi subînchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obținute din închirieri şi subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor şi altele asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct, arendare şi altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afişaj şi publicitate.

Norme metodologice:

Art. 62

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

135^1. Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația privind venitul realizat.

136. În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea şi repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

- întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiş, fațadă, curțile şi grădinile, precum şi spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului şi altele asemenea;
- întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală şi de preparare a apei calde, instalații electrice şi de gaze;
- repararea şi menținerea în stare de siguranță în exploatare şi de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

137. În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

137[1]. În situația în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

Norme metodologice:

Art. 62 al.2

138. Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, şi cota de cheltuială forfetară de 25%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoaşterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreținerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii şi altele asemenea.

Norme metodologice:

Art.65

139[1]. Nu reprezintă dividend următoarele distribuții efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câştiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparenței fiscale, potrivit legii speciale.

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obținute din obligațiuni;
- dobânzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

140[1]. În cadrul operațiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valută la termen se includ şi următoarele instrumente financiare derivate tranzacționate pe piață la buna înțelegere (OTC) şi definite ca atare în legislația care reglementează aceste tranzacții:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobânzii
- opțiuni pe cursul de schimb
- opțiuni pe rata dobânzii.

Norme metodologice:

Art. 65 al.2 c)

140[2]. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 66

140[3]. Prețul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiții este prețul determinat şi evidențiat de intermediar pentru respectivul titlu, deținut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al preşedintelui Comisiei Națională a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Prețul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câştigul obținut din transferul titlurilor de valoare se stabileşte prin aplicarea metodei prețului mediu ponderat.

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la deținerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcție de data dobândirii, de la cea mai veche deținere la cea mai nouă deținere.

141. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond şi este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoană fizică, şi este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

142[1]. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câştigului şi a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

Norme metodologice:

Art. 66 al.5

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii şi virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Norme metodologice:

Art. 66 al.8

143[1]. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valută la termen), baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacția şi cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacția se închide în piață la scadență prin operațiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului şi evidențiată în contul clientului la închiderea tranzacției.

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența de curs favorabilă între cursul de schimb spot şi cel forward folosite în tranzacție, multiplicate cu suma nominală a contractului rezultată din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii şi evidențierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă şi rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma nominală a contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii şi evidențiate în contul clientului.

În cazul opțiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă de curs între cursul de schimb de cumpărare/vânzare şi cursul de schimb la care se efectuează în piață operațiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicată cu suma contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul exercitării opțiunii şi evidențiată în contul clientului.

În cazul opțiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre dobânda variabilă încasată şi dobânda fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opțiunii şi evidențiată în contul clientului.

143². În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universală a patrimoniului societății către asociatul unic, proprietățile imobiliare din situațiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv prețul de piață.

Baza impozabilă în cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice se stabileşte astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societății;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Notă: Modificarea din HG 1579/2007 având textul "La punctul 143², alineatul (8) se abrogă" nu a fost operată întrucât nu a putut fi identificată.

Norme metodologice:

Art. 67 al.1

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează şi se reține prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

Norme metodologice:

Art. 67 al.2

144[1]. Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la **data de** 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile. Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu **data de** 1 iulie 2010 se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Baza de calcul alsupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu **data de** 1 iulie 2010 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Baza de calcul alsupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu **data de** 1 iulie 2010 și pentru dobânzile aferente depozitelor la vedere, depozitelor clienților constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conturilor curente, instrumentelor de economisire, precum și contractelor civile.

Norme metodologice:

Art. 67 al.3

144[2]. Plata anticipată aferentă fiecărui trimestru se determină ca diferență între impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului pentru care se face calculul și impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului anterior.

Impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului, luat în calcul la stabilirea plății anticipate, se determină aplicându-se cota de impozit de 16% asupra diferenței pozitive dintre totalul câștigurilor și pierderilor înregistrate până la sfârșitul trimestrului.

144[5]. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010— 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale reprezintă suma pierderilor înregistrate în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, indiferent de perioada de deținere a titlurilor respective.

Norme metodologice:

Art. 67 al.3 b)

144[3]. Pentru tranzacțiile cu valori mobiliare în cazul societăților închise şi părți sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care părțile contractante au convenit ca plata să se facă eşalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. După **data de** 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacții termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacției pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz.

În cazul operațiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părților sociale, baza impozabilă se stabileşte astfel:

a) se determină suma reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societății;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reținerea şi virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deținut părțile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operațiunilor respective la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat."

Norme metodologice:

Art. 67 al.3 d)

144^4. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligația calculării, reținerii şi virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat şi reținut la sursă se virează până la **data de**punerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

Notă: Modificarea din HG 1579/2007 având textul ''La punctul 144^4, litera d) a alineatului (3) se abrogă'' nu a fost operată întrucât nu a putut fi identificată.

Norme metodologice:

Art. 74 al.4

149^{1}. Termenul de virare a impozitului reținut, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4) este până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Norme metodologice:

Art.75

150. În această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, ştiinţă şi artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internaţionale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani şi/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuţi în legislaţia în materie, pentru rezultatele obţinute la competiţii sportive interne şi internaţionale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relaţii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

- venituri sub formă de premii obţinute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.

- venituri impozabile obţinute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin câştiguri de tip jack-pot se înţelege câştigurile acordate aleatoriu, prin intermediul maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri, din sumele rezultate ca urmare a adiţionării separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câştiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adiţionarea sumelor din care se acordă câştigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puţin două maşini mecanice sau electronice cu câştiguri, evidenţierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activității de exploatare a maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri au obligația de a evidenția distinct câştigurile de tip jack-pot acordate.

150[1]. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câştiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanților la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislației în materie.

Norme metodologice:

Art. 77

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoană fizică şi să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

În situația în care în cursul aceleiaşi zile aceeaşi persoană fizică efectuează mai multe operațiuni care generează câştiguri la jocuri de tip cazino, de la acelaşi organizator, atunci organizatorul are obligația să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câştigurile realizate;
- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;
- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la art. 77 alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;
- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat şi reținut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârşitul zilei."

151^1. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 77[1]

151[2]. Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 771 din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credirentierul, transmițătorul în cazul contractului de întreținere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacție etc., cu exceptia transferului prin donație.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții, coschimbaşii, cu excepția schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situație în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donație, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este și persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari, precum şi legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcții de orice fel se înțelege:

— construcții cu destinația de locuință;

— construcții cu destinația de spații comerciale;

— construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

— orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcțiilor se înțelege terenuri-curți, construcții și anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic — numărul cadastral — sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosință, cum ar fi: curți, grădini, arabil, pășune, fâneață, forestier, vii, livezi și altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcții și nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcțiilor în înțelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare- cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, dare în plată, tranzacție, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătorești și altele asemenea;

e[1]) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii."

f) **data de** la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condițiile dreptului comun.

Termenul în raport cu care se calculează data dobândirii este:

— pentru construcțiile noi şi terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepție finală, în condițiile prevăzute de lege;

— pentru constructiile neterminate și terenul aferent acestora, termenul se calculează de la data dobândirii dreptului de proprietate sau dezmembrămintelor sale asupra terenului;

g) data dobândirii se consideră:

— pentru imobilele dobândite prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății şi justiției, precum şi unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii este considerată data validării, prin hotărârea comisiei județene de aplicare a legilor de mai sus, a propunerilor făcute de comisiile locale de aplicare a acestor legi. Numărul și data hotărârii sunt înscrise în adeverințele eliberate de comisiile locale fiecărui solicitant îndreptățit la restituire ori constituire;

— pentru imobilele atribuite, restituite, retrocedate etc. în baza legilor: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglemen- tarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în

perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 247/2005, cu modificările si completările ulterioare, data dobândirii este considerată data emiterii actului administrativ, respectiv ordinul prefectului, dispoziția de restituire sau orice alt act administrativ în materie;

— în cazul în care foștii proprietari sau moștenitorii acestora au dobândit dreptul de proprietate prin hotărâre judecătorească, data dobândirii este considerată data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătorești;

— pentru imobilele dobândite cu titlu de uzucapiune, constatat prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, data dobândirii este considerată data la care a început să curgă termenul de uzucapiune;

— în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din dezmembrarea, respectiv dezlipirea unui imobil, data dobândirii acestor imobile este data dobândirii imobilului inițial care a fost supus dezlipirii, respectiv dezmembrării;

— în cazul înstrăinării terenurilor alipite și ulterior dezmembrate, respectiv dezlipite, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândit imobilul cu suprafața cea mai mare din operația de alipire;

— în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din alipirea unora dobândite la date diferite, impozitul se va calcula în funcție de data dobândirii parcelei cu suprafața cea mai mare;

— în cazul în care parcelele alipite au suprafețele egale, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândită ultima parcelă;

— în cazul schimbului, data dobândirii imobilelor care fac obiectul schimbului va fi data la care fiecare copermutant, respectiv coschimbaş, a dobândit proprietatea.

Norme metodologice:

Art. 77^{1} al.2

151^{3}. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările şi

completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu. Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soți. Dovada calității de soț,rudă sau afin se face cu acte de stare civilă.Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite în condițiile prevăzute la paragrafele 1 şi 2 va fi supusă impozitării, cu excepția transmiterii dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soți.

Face excepție de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 41*) din normele metodologice date în aplicarea art. 48 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă. În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datorează impozit.

Norme metodologice:

Art. 77^1 al.3

151^4. În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situația în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută și finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la **data de**cesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situația în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moștenitor suplimentar și se întocmește încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moștenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în art. 77^1 alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani și se solicită certificat de moștenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la **data de**cesului autorului succesiunii, moștenitorii datorează impozit în condițiile art. 77^1 alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietățile imobiliare ce se vor declara și menționa în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante și a partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează și se încasează la valoarea proprietăților imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal şi în condițiile art. 77^1 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar. În scop fiscal, prin activul net imobiliar se înțelege valoarea

proprietăților imobiliare după deducerea pasivului succesoral corespunzător acestora. În pasivul succesiunii se includ obligațiile certe și lichide dovedite prin acte autentice și/sau executorii, precum și cheltuielile de înmormântare până la concurența sumei de 1.000 lei, care nu trebuie dovedite cu înscrisuri. În cazul în care în activul succesoral se cuprind și bunuri mobile, drepturi de creanță, acțiuni, certificate de acționar etc., se va stabili proporția valorii proprietăților imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporțional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile. După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispozițiile pct. 151^{7} paragraful 6 din prezentele norme metodologice

Norme metodologice:

Art. 77^1 al.4

151^5. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 77^1 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

În cazul proprietăților imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, valoarea la care se va stabili impozitul este aceea din actul prin care s-a realizat aducerea bunului imobil ca aport în natură la capitalul social, astfel:

— în cazul în care legislația în materie impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea rezultată din expertiza de evaluare;

— în cazul în care legislația în materie nu impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea stabilită în condițiile art. 77^1 alin. (4) din Codul fiscal.

La constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. Aceeaşi valoare se va stabili şi la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului a acestor dezmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietăți, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele camerei notarilor publici.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora, valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea stabilită pentru teren prin expertizele camerei

notarilor publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului de un expert autorizat în condițiile legii.

La schimb imobiliar, impozitul se calculează la valoarea fiecăreia din proprietățile imobiliare transmise.

În cazul schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, impozitul se calculează la valoarea bunului imobil, calitatea de contribuabil fiind a persoanei fizice care transmite proprietatea imobiliară .

Norme metodologice:

Art. 77^{1} al.5

151^{6}. Expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu **data de** întâi a lunii următoare primirii acestora.

Norme metodologice:

Art. 77^1 al.6

151^7. Impozitul se va calcula şi se va încasa de către notarul public, pe chitanță sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plății impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesorale şi în certificatul de moştenitor.

Modelul chitanțelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili şi se va tipări de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

În îndeplinirea obligației ce le revine, registratorii de carte funciară vor verifica dacă în cuprinsul actului notarial sunt menționate documentele de plată a impozitului, prevăzute la paragrafele 1—3.

Instanțele judecătoreşti care pronunță hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea şi documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. În situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal documentația prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentației prezentate de acesta. În situația în care la primirea documentației transmise de instanțele judecătorești constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul al impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătorești sau documentației aferente hotărârii, în situația în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, baza de calcul al impozitului se va stabili în condițiile pct. 151^{6} din prezentele norme metodologice.

În cazul transferurilor prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, contribuabilul are sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, în termen de 10 de zile, inclusiv, de la data transferului, în vederea stabilirii impozitului, în condițiile legii.

În cazul în care se solicită intabularea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, în temeiul hotărârii judecătoreşti, registratorii de carte funciară vor verifica existența deciziei de impunere emise de organul fiscal competent şi dovada achitării impozitului

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului şi emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentației aferente transferului."

151^{8}. *** Abrogat

151^{9}. *** Abrogat

151^{10}. *** Abrogat

151^{11}. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 78

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

- veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la şedințele senatului universitar;

- veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea;

- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoțesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;

- indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare şi locale;

- veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea;

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relații generatoare de venituri din salarii;

- venituri, altele decât cele de la art. 42 lit. k) distribuite de persoanele juridice constituite conform legislației privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

- venituri sub forma anumitor bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariați, şi membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările şi completările ulterioare."

Norme metodologice:

Art.80

153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

a) venituri din activități independente;

b) venituri din cedarea folosinței bunurilor;

c) venituri din activități agricole.

153[1]. Venitul net anual impozabil/Câștigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

a) se determină venitul net anual/pierderea fiscală anuală pentru activitatea desfăşurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menționate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită;

b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeaşi sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

Norme metodologice:

Art. 80 al.3

158. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 80 al.4

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, iar prin efectul legii trec în anul următor la sistemul real de impunere au obligația depunerii unei declarații referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, până la data de 15 mai a anului de impunere.

Norme metodologice:

Art. 81

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligația declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarațiilor privind venitul estimat, pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real şi desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat contribuabilii care desfăşoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are sediul asociația, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației privind venitul estimat pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinței bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declarație privind venitul estimat contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente şi din activități agricole, impuşi pe bază de norme de venit, şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat până la **data de** 31 ianuarie, o dată cu cererea de opțiune.

Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarațiile privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, o dată cu cererea de opțiune.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declarații de venit estimat în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Norme metodologice:

Art. 82

167. Plățile anticipate se stabilesc de către organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la art. 43 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15decembrie, cu excepția veniturilor din activități agricole, pentru care sumele reprezentând plăți anticipate se achită până la 1 septembrie și 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

169. În cazul contribuabililor impuşi pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfăşurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat.

171. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeaşi natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât şi prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

171^1. Contribuabilii care reziliază contractele de închiriere în cursul anului au obligația să înștiințeze în scris în termen de 5 zile organul fiscal competent. În acest sens se vor anexa, în copie,

documentele din care să rezulte rezilierea contractelor de închiriere, cum ar fi declarația pe propria răspundere.

Norme metodologice:

Art. 83

172. *** Abrogat

173. *** Abrogat

174. *** Abrogat

175. Declarațiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării veniturilor, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2) din Codul fiscal și cei care obțin venituri potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit.a)—e) din Codul fiscal și care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52 din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final. Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1ianuarie—15 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declarație privind venitul realizat. Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

179. *** Abrogat.
180. *** Abrogat
181. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 84
*** Abrogat.

181[1]. Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la punctul 117[1] dat în aplicarea art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

181[2]. Organul fiscal competent stabilește venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil și impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere la termenul și în forma stabilite prin ordin al președinteluiAgenției Naționale deAdministrare Fiscală.

181[3]. Decizia de impunere anuală se emite de organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

Art. 85

182. Venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

Norme metodologice:

Art. 86

184. Sunt supuse obligației de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare are şi următoarele obligații:

- să asigure organizarea şi conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierderea obținut/obținută în cadrul asociației, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociați;
- să depună o declarație privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală;
- să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfăşurare a activității asociației;
- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât şi cele privind asociații, legate de activitatea desfăşurată de asociație;
- să completeze Registrul pentru evidența aportului şi rezultatului distribuit;

- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 86 al.3

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală o declarație anuală care cuprinde

venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociației în declarația privind venitul realizat.

Norme metodologice:

Art. 86 al.5

187. Venitul net se consideră distribuit şi dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

188^1. În cazul societății civile cu personalitate juridică constituite potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activități independente. Persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică (SPRL) constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, au obligația să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activități independente.

Norme metodologice:

Art. 86 al.8

189. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 87

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activități independente, altele decât cele prevăzute la art. 52 din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderență venitul.

192. .După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit.".

Norme metodologice:

Art. 88

193. Veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului. Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară o activitate în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depășește perioada de scutire, potrivit titlului III din Codul fiscal.

193[1]. Veniturile din activități dependente obținute ca urmare a desfășurării activității în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri și plătite de angajatori rezidenți sau nerezidenți se impozitează în România din prima zi de desfășurare a activității. De asemenea, se impun din prima zi de desfășurare a activității dependente în România și veniturile obținute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri

194. a) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin și numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenței în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România și sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

— salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

— salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România) ;

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe paşaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârşesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, paşaport şi alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuți la pct. 194 sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;

- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizaţi;

- certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidenţă, tradus şi legalizat de organul autorizat din România;

- documentele care atestă dreptul de muncă şi de şedere, după caz, pe teritoriul României.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfăşurare a activităţii. În situaţia în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. Contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident care își prelungesc perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, depășesc 183 de zile sau perioada menționată în convențiile de evitare a dublei impuneri sunt obligați să înștiințeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în România.

197. În situația în care persoanele fizice care au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada și condițiile menționate în convențiile de evitare a dublei impuneri și au fost plătite din străinătate își prelungesc perioada de ședere în România peste 183 de zile sau peste perioada menționată în convenție, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România

este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii ședерii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate sau a perioadei menționate în convenție. În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menționată în convenție, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă..

197. În situația în care persoanele fizice au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză, şi au fost plătite din străinătate, îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului

V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală.

În aceleaşi condiții şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri.

199. În situația în care există convenții de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă rezidență - română şi a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, precum şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada "centrului intereselor vitale", respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România şi autoritatea fiscală a statului respectiv îşi rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înțelege: copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor şcolarizați, situația de avere, după caz, a familiei şi altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea

rezidenței fiscale în acest stat şi autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condițiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale şi, prin schimb de informații, autoritățile competente române şi din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate şi care îşi mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât şi în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu îşi îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal."

201. Cetățenii străini refugiați şi care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Norme metodologice:

Art. 89

201^{1}. Persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit prezentului titlu obligații privind declararea acestora depun declarațiile privind venitul realizat la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

Art. 90

202. Contribuabilii care obțin venituri din străinătate potrivit art. 90 alin. (1) din Codul fiscal au obligația declarării acestora.

Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună declarația privind venitul realizat.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

.

Norme metodologice:

Art. 91

203. Persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România și persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate. În situația în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condițiile prevăzute de Codul fiscal. Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și de cei prevăzuți la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi de cele care îndeplinesc condiția menționată la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menționate la art. 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obținut în

străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obținut în străinătate}} .$$

Venitul global obținut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de către organul fiscal competent, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi

dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.

208. În cazul veniturilor prevăzute la art. 41 lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la art. 41 lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct.205.

209. Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și cei prevăzuți la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

În cazul în care același venit din salarii este supus impunerii atât în România, cât și în străinătate, statului străin revenindu-i dreptul de impunere potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu respectivul stat, organul fiscal competent din România va proceda la regularizarea impozitului datorat de rezidentul român, pe baza cererii depuse. În vederea regularizării impozitului, contribuabilii care au fost impuși pentru aceleași venituri obținute din salarii atât în România, cât și în alt stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri vor depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, împreună cu cererea de restituire, următoarele documente justificative:

a) fișa fiscală întocmită de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială;

b) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul;

c) contractul de detașare;

d) orice alte documente ce pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate pentru veniturile plătite de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România. Procedura de regularizare a impozitului datorat de rezidentul român se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile în România potrivit prevederilor Codului fiscal și nu fac obiectul creditului fiscal extern.

209^{1} . Când o persoană fizică rezidentă în România obține venituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse

impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

209[2]. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit și care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit dacă se anexează documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

210. La sfârșitul anului fiscal vizat, contribuabilul anexează la declarația privind venitul realizat documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul și cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri. Aceste documente sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri.

211. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 94.

212. Pentru anul 2010, în situația în care venitul net din activități independente stabilit pe baza normei de venit este inferior salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată înmulțit cu 12, direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au obligația recalculării normelor de venit, astfel:

a) pentru perioada 1 ianuarie 2010—30 iunie 2010, venitul net determinat pe baza normei de venit este egal cu norma de venit anuală stabilită în anul 2009 pentru anul 2010 împărțită la 2;

b) pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010, venitul net aferent perioadei reprezintă jumătate din norma anuală de venit, normă anuală determinată prin înmulțirea nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată înmulțit cu 12, corectată potrivit prevederilor pct. 42^2. În acest caz, organul fiscal competent are obligația recalculării plăților anticipate.

213. Pentru anul 2010, venitul net anual pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală se determină astfel: La stabilirea venitului net/pierderii aferent/aferente fiecărei perioade 1 ianuarie — 30 iunie, respectiv 1 iulie — 31 decembrie 2010, se va lua în calcul venitul brut, cota de cheltuială forfetară și contribuțiile sociale obligatorii plătite, aferente fiecărei perioade. Venitul net anual aferent anului 2010 se determină prin însumarea veniturilor nete stabilite pentru fiecare dintre cele două perioade.

Norme metodologice:

Art. 103 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 104 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 106. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 107[1] *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 108*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 109*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 111*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 112[1]

1. Pentru încadrarea în condiția prevăzută la art. 112[1] lit. a) din Codul fiscal, persoana juridică română nu trebuie să înregistreze venituri din activitățile prevăzute la art. 112[2] alin. (6) din Codul fiscal.

Încadrarea în categoria veniturilor din consultanță și management se efectuează prin analiza contractelor încheiate și a altor documente care justifică natura veniturilor.

2. Numărul de salariați reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispozițiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată și/sau în registrul general de evidență a salariaților.

3. La analiza îndeplinirii condiției privind numărul de salariați se numără și contractele de muncă suspendate, potrivit legii. Pentru persoanele juridice care au un singur salariat care demisionează în cursul unei luni, precum și în situația în care raportul de muncă încetează ca urmare a pensionării sau desfacerii contractului individual de muncă în urma săvârșirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancționate inclusiv prin acest mod, condiția prevăzută la art. 112^{1} lit. b) din Codul fiscal se consideră îndeplinită dacă în cursul lunii următoare este angajat un alt salariat.

4. Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 112^{7} din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

Norme metodologice:

Art. 112[2]

5. Persoana juridică română nou-înființată care a optat pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit art. 112[2] alin. (4) din Codul fiscal, și care nu a angajat în termenul de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului.

Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează în cursul anului pot opta pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, începând cu anul următor celui în care perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează, dacă la data de 31 decembrie a anului respectiv îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 112[1] și art. 112[2] alin. (2) din Codul fiscal.

6. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (societățile comerciale bancare, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu, burse de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, consultanței și managementului.

7. Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfășoare activități de natura celor prevăzute la art. 112^2 alin.(6) din Codul fiscal datorează impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate începând cu trimestrul respectiv.

8. În ceea ce privește încadrarea în condiția privind capitalul social, nu poate fi microîntreprindere persoana juridică română care are capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

Norme metodologice:

Art. 112[4]

9. În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării acesteia în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăți noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților, în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a) și b).

Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înființarea persoanei juridice respective.

Norme metodologice:

Art. 112^{6}

11. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro, contribuabilul va înștiința organul fiscal cu privire la modificarea tipului de impozit datorat prin depunerea unei declarații de mențiuni, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 100.000 euro sunt aceleași cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 112^{7} din Codul fiscal.

13. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea exercițiului financiar precedent.

Norme metodologice:

Art. 112^7

14. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 3% este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a «Conturi de venituri», cu excepția celor înregistrate în:

- Veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- Veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- Veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- Veniturile din subvenții de exploatare;
- Veniturile din provizioane și ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare ;
- Veniturile rezultate din restituirea sau anularea unordobânzi și/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuielinedeductibile la calculul profitului impozabil;
- Veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile deasigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor denatura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

15. Microîntreprinderile care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoarede impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturilemicroîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferențe decurs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum și sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii definanțare, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

Microîntreprinderile care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit includ în baza impozabilă și rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil și nu au fost impozitate în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

16. În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii înfuncțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.

Norme metodologice:

Art. 115 c)

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

(1[1]) Nu reprezintă redevențe sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

Norme metodologice:

Art. 115 d)

2. (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parțial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(5) În cazul achiziției tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecință nefiind o redevență.

(5[1]) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevență.

(7) În înțelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(8) a) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevență.

b) tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este

limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca şi opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmăreşte aplicarea definiției "redevenței".

c) se consideră redevență situația tranzacțiilor în care plata este făcută în scopul acordării dreptului de folosință a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situația, unei edituri care plăteşte pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziție a conținutului digital.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevență şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştințele şi experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp

vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(12) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio sau televiziune ori de către alți clienți, în baza unor contracte care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. În mod similar sumele plătite pentru închirierea sau achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau petrolului reprezintă redevență.

(13) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau științific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de autiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(14) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevență.

Norme metodologice:

Art. 115 e)

3. Veniturile obținute din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui

sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile potrivit titlului V atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atestă rezidența sa fiscală.

Norme metodologice:

Art. 115 o)

4. Prin concursuri organizate în România se înțelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Norme metodologice:

Art. 115 p)

5. Venituri obținute la jocuri de noroc înseamnă câştiguri în bani şi/sau în natură acordate participanților de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze şi să exploateze jocuri de noroc.

Norme metodologice:

Art. 115 al.2 b)

6. Venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

7. Prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege şi arendarea sau concesionarea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

Norme metodologice:

Art. 116 al.1

8. (1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării şi reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă şi virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) şi i) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Norme metodologice:

Art. 116 al.4 a)

8[1]. Cota prevăzută pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe la art. 116 alin. (2) lit. a) se aplică asupra veniturilor provenind din România. În acest sens, o plată făcută de o întreprindere din România sau de un sediu permanent situat în România se va considera că provine din România. Această prevedere se va aplica numai dacă întreprinderea plătitoare sau întreprinderea al cărui sediu permanent este considerat plătitor de dobânzi sau redevenţe este o întreprindere asociată, în înţelesul art. 124[20] din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cu întreprinderea care este beneficiarul efectiv sau al cărui sediu permanent este considerat beneficiar efectiv al acelor dobânzi sau redevenţe.

Condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94 şi anume:

Dacă la data plăţii, perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, cota redusă prevăzută la art. 116 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal nu se va aplica.

În situaţia în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.

9. La impunerea veniturilor ce reprezintă remuneraţii primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispoziţiile titlului III din Codul fiscal.

9[1]. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit

autorizate și situate în România, realizate începând cu **data de** 1 iulie 2010, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora, indiferent de data constituirii raportului juridic. Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la **data de** 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile. Baza de calcul alsupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu **data de** 1 iulie 2010 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleași prevederi se aplică și în cazul dobânzilor aferente depozitelor la vedere, conturilor curente, certificatelor de depozit și altor instrumente de economisire. Cota de 16% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9^2. Abrogat.

9^3. Abrogat.

9^4. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 116 al.5

9^5. a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident şi impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

c) Prin plată a unui venit se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între părți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.

9^6. a) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câștigurilor din transferul valorilor mobiliare în cazul societăților închise și din transferul părților sociale, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată și tradusă de organul autorizat din România, se va depune și la societatea ale cărei valori mobiliare/părți sociale sunt transferate.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct.13 alin. (1) se depune la reprezentantul fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată și tradusă de organul autorizat din România, se va anexa la declarația de impunere, respectiv la declarația de venit.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câștigurilor din transferul titlurilor de participare obținute de o persoană juridică nerezidentă, atunci când acest câștig este generat de transferul titlurilor de participare, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct.13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată și tradusă de organul autorizat din România, se va depune și la societatea ale cărei titluri de participare sunt transferate.

b) În cazul în care dobânditorul valorilor mobiliare ale unei societăți închise sau al părților sociale este o persoană juridică nerezidentă/persoană fizică nerezidentă, iar beneficiarul câștigurilor din transferul acestor valori mobiliare, respectiv al părților sociale este o persoană fizică rezidentă, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe câștigul determinat din transferul acestor valori mobiliare sau părți sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente/persoanei fizice

nerezidente, direct sau prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

c) În cazul tranzacțiilor cu titluri de valoare, respectiv titluri de participare efectuate între nerezidenți, sunt aplicabile prevederile menționate în titlurile II și III din Codul fiscal în ceea ce privește obligațiile de calcul, reținere și virare a impozitului în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului câștigurilor din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra câștigului.

d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative revin beneficiarului nerezident al câștigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligațiile ce îi revin potrivit art. 66 alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câștigului sau reprezentantul fiscal/împuternicitul desemnat va depune declarația de impunere, respectiv declarația de venit, va îndeplini obligațiile fiscale și va anexa la declarația de impunere/de venit o copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizat și tradus de organul autorizat din România.

În situațiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozitul pe câștigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligația de a păstra certificatul de rezidență fiscală al beneficiarului venitului, precum și de a îndeplini celelalte obligații declarative.

În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul,r eținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.

e) Deținerile persoanelor juridice străine la fondurile închise de investiții se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la titlul II din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 116 al.2 a)

9[7]. *** Abrogat.

9[8]. *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 117 j)

9[9]. Abrogat.

9[10]. Abrogat.

9[11]. Abrogat.

9[12]. *** Abrogat.

9[13]. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale şi locale.

9[14]. *** Abrogat.

10. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. h), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Intră sub incidența prevederilor art. 117 lit. h) şi dividendele distribuite şi plătite după **data de** 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul dividendelor îndeplineşte condițiile prevăzute de lege.

În sensul prevederilor art. 117 lit. h), condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor.

11. *** Abrogat.

11[1]. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Norme metodologice:

Art. 117 e)

11. Începând cu 1 ianuarie 2007, scutirea veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică pentru depozitele constituite atât înainte de 1 ianuarie 2007, cât şi după 1 ianuarie 2007, sub condiția atestării rezidenței.

Norme metodologice:

Art. 117 f)

11[1]. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Norme metodologice:

Art. 118 al.1

12. (1) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depăşesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire la plătitorul de venit rezident român. Restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului. Procedura de restituire se va realiza conform prevederilor Codului de procedură fiscală.

(6) Abrogat.

(7) Abrogat

(7[1]) Abrogat.

(8) Dispozițiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezintă legislația internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la art. 115 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obținute de artişti şi sportivi, precum şi alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare."

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(10) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

11) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația comunitară sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată

convenție de evitare a dublei impuneri și, după caz, îndeplinește condiția de beneficiar al legislației Uniunii Europene.

Norme metodologice:

Art. 118 al.2

13. (1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România şi statul său de rezidență, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din

statul respectiv. Pentru dovedirea rezidenței se poate prezenta şi un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a acelui stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală ori documentul menționat la alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.

(3) *** Abrogat

(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România şi care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusă şi legalizată a certificatului de rezidență fiscală în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizată primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile şi în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverşi clienți din localități diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

1.Norme metodologice:

Art. 118 al.3

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât şi pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) şi c) din Codul fiscal timp de 3 ani consecutiv, fiind supuşi impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României, începând cu al patrulea an fiscal, deci având în România obligație fiscală integrală."

14[1]. Pentru sediile permanente din România ale nerezidenților, la cererea acestora se poate elibera un document de către organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe, prin care se atestă că sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

15. (1) Pentru a beneficia de prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri şi de prevederile legislației Uniunii Europene, nerezidenții care au realizat venituri din România vor depune în momentul realizării venitului la plătitorul de venituri originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România, precum şi, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene.

(1[1]) Până la prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), precum şi, după caz, a declarației pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar potrivit legislației Uniunii Europene, se aplică prevederile titlului V din Codul fiscal.

(1[2]) După prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1) şi, după caz, a declarației pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar, se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii

Europene şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală şi, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență."

(1^3) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanşate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(2) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceştia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(3) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(4) Forma şi conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), ca de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

Norme metodologice:

Art. 119

15[1]. Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, are conținutul din anexa de mai jos:

ANEXA 1

DECLARAȚIE INFORMATIVĂ
PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT ȘI PLĂTIT PENTRU VENITURILE CU REGIM DE REȚINERE LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI

Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume	Cod de identificare fiscală/CNP

Adresa:

Județ	Sector	Localitate

Strada	Nr.	Bloc	Scara	Etaj	Ap.

Cod poștal	Telefon	fax	E-mail

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr. crt.	Denumirea statului de rezidență al beneficiarului de venit	Denumire/Nume, prenume	Date de identificare a beneficiarului de venit nerezident

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REŢINUT LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENŢI

Nr. crt.	Denumire/Nume, prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma brută)	Impozit reţinut şi vărsat la bugetul statului/ scutire de impozit	Actul normativ care reglementează impunerea/ scutirea

Sub sancţiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Nume, prenume _____ Semnătura şi ştampila

Funcţia _____

Loc rezervat organului fiscal Număr de înregistrare _____

Data _____

Declaraţia se completează în două exemplare:

- Originalul se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al plătitorului de venit.

- Copia se păstrează de către plătitorul de venit.

Norme metodologice:

Art. 120 al.1

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

Norme metodologice:

Art. 120 al.3

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucțiunile de completare şi eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

Art. 122

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerț, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-şi înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi anulată în condițiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

Norme metodologice:

Art. 123

19. În cazul persoanelor juridice străine care înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu **data de** 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârşitul anului respectiv. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la **data de** 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desființarea reprezentanței.

Norme metodologice:

Art. 124

20. Abrogat.

20^1. Impozitul datorat la **data de** 25 iunie de reprezentanțele care sunt înființate în primul semestru al anului este proporțional cu numărul de luni de activitate desfăşurată de reprezentanță în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la **data de** 25 decembrie inclusiv."

Norme metodologice:

Art. 124 al.2

21. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă şi instrucțiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Declarația anuală de impunere, precum şi declarația fiscală în cazul înființării sau desființării reprezentanței în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine şi de reprezentantul reprezentanței la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanța îşi desfăşoară activitatea.

Norme metodologice:

Art. 124 al.3

22. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înființare sau de desființare a reprezentanței şi instrucțiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la **data de**punerii declarației fiscale de înființare sau de desființare a reprezentanței, organul fiscal teritorial stabileşte sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanța va desfăşura sau îşi va înceta activitatea, după caz.

Norme metodologice:

Art. 124 al.4

23. (1) Reprezentanțele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislației din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activității reprezentanțelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condițiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanțelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entități până la 31 decembrie 2003.

Norme metodologice:

Art. 124[26]

24. Abrogat.

25. Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 124[28]

26. În cazul României, impozitele la care sunt aplicabile prevederile capitolului V sunt:
- impozitul pe venit;
- impozitul pe profit;
- impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți;
- impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- impozitul pe clădiri;
- impozitul pe teren.

În cazul Bulgariei, impozitele la care sunt aplicabile prevederile capitolului V sunt:
- dank vrhu dohodite na fizieckite lița;
- korporativen dank;
- danți, udrjani pri iztonika;
- alternativni danți na korporativniia dank;
- okonatelen godişen (patenten) dank.

Norme metodologice:

Art. 124[28]

27. În cazul Bulgariei autoritate competentă înseamnă Izplnitelniiat direktor na Națională agenției za prihodite.

Norme metodologice:

Art. 125[1] lit.c)

1. (1) Locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activității economice este locul unde sunt adoptate deciziile esențiale privind managementul persoanei impozabile şi unde sunt exercitate funcțiile administrației sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activității sale economice este necesar să se aibă în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfăşoară administrația centrală, locul unde se întrunesc directorii şi locul, de regulă acelaşi, unde se stabileşte politica generală a companiei. De asemenea, mai pot fi avuți în vedere şi alți factori, cum ar fi locul unde domiciliază principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative şi contabile, precum şi locul unde tranzacțiile financiare şi în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul că locul de la care sunt realizate efectiv activitățile de persoana impozabilă nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilă să aibă stabilit sediul activității sale economice în statul membru respectiv. Prezența unei cutii poştale sau a unor reprezentanțe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activității economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activității economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(3) În scopul aplicării prevederilor art. 125^1 alin. (2) lit. c) şi art. 150 din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice

şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operațiunilor pentru operațiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție şi această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se va considera că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor resurse nu va fi considerată ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfăşoare activitatea economică

în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condițiile art. 125[1] alin. (2) lit. b)."

Norme metodologice:

Art. 125[2]

1. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 125[2] alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii şi a Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii şi a Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru.

1[1]. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 125[2] alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru."

Norme metodologice:

Art. 126

2. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a) - d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul art. 126 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la "plată" implică existența unei legături directe între operațiune şi contrapartida obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune şi contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț.

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132^1 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 126 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la

plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132[1] din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea art. 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare, cu excepția achizițiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziții intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție şi antichități, aşa cum sunt definite la art. 152[2] din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 152[2] din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale şi energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare este depăşit, persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziții şi cel puțin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 153[1] alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153[1] din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții intracomunitare este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153[1] din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin.

(6) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) În sensul art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu depăşesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care îşi exercită opțiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153^1 alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 153^1 alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153^1 din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 126 alin. (6) şi art. 153^1 alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de

beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare. Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (4) şi art. 157 alin. (1) sau (2), după caz;

b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 sau 156^3 din Codul fiscal, precum şi în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal.

(14) În cazul operațiunilor triunghiulare efectuate în condițiile art. 126 alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să emită factura prevăzută la art. 155 din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziția intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziții se înscriu la rubrica rezervată achizițiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;
2. codul T în rubrica corespunzătoare;
3. valoarea livrării efectuate.

Norme metodologice:

Art. 127 al.2

3. (1) În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din

momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziției de terenuri şi/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deşi prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Livrările de construcții şi terenuri, scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacții cu bunuri imobile în anii precedenți, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. Dacă aceeaşi persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în principiu operațiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operațiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operațiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu ar avea obligația înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în acelaşi an, aceeaşi persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă şi va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depăşit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcție care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă conform art. 153 înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi scutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacă nu mai realizează nicio operațiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcție nouă sau un teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă în anul 2011 numai dacă va depăşi plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2009 construcția unui bun imobil cu intenția de a vinde această construcție. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are

obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2010, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părți ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă atunci când depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la aart. 152 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcției, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplelor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activități economice desfăşurate şi faptul că orice livrare de locuințe personale, de case de vacanță sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activității nefiind considerată operațiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziționate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfăşurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 şi 149 din Codul fiscal.

(8) Nu sunt considerate activități economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciulițe și medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activității de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

(9) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(10) În situația în care instituția publică desfăşoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(11) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (3) din Codul fiscal.

4. (1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiții:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; şi

b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani; şi

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Până la **data de** 1 ianuarie 2012, grupul fiscal se poate constitui numai de către persoane impozabile care sunt considerate mari contribuabili.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeaşi acționari. Îndeplinirea acestei condiții se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerțului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi va comunica acea decizie reprezentantului grupului, precum şi fiecărui

organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (6).

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (7).

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la **data de** 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la **data de** 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi va comunica această decizie reprezentantului, precum şi fiecărui organ fiscal competent în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic şi au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi notificare va numi un alt reprezentant propus de membri grupului.

(12) Organul fiscal competent va putea în urma verificărilor efectuate:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menționat la art. 156[2] din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului, iar o copie a acestui document organului fiscal de care aparține;

3. nu va plăti nicio taxă datorată şi nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în art. 156[2] din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau de servicii, precum şi orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

3. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

4. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 156[4] din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

5. Obligațiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79^{1}."

Norme metodologice:

Art. 128

6.

(1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea debunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codulfiscal.

(3) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care acționează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor și emițând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acționează în nume propriu, dar în contul comitentului.

Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător și revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar și, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul cumpărător sau, după caz, către client.

Dacă, potrivit contractului, comisionarul acționează în numele și în contul comitentului ca mandatar, dar primește și/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).(5)

În sensul art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, casarea activelor corporale fixe de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal nu constituie livrare de bunuri. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate, dacă la achiziția sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcția acestora taxa a fost dedusă total ori parțial și dacă următoarele operațiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziția sau, după caz, fabricarea, construcția, prima utilizare după modernizare or itransformare.

(6) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, care se reziliază, se consideră că bunurile sunt lipsă din gestiunea locatorului/finanțatorului, în sensul art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, la expirarea termenului-limită prevăzut în contract pentru restituirea bunului de către utilizator, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristicede la data rezilierii contractului.

Baza de impozitare a livrării către sine se determină potrivit prevederilor pct. 18 alin. (4).

În cazul în care locatorul/finanțatorul reintră în posesia bunurilor, aceasta are dreptul să anuleze livrarea către sine efectuată conform primei teze a prezentului alineat.

(7) Pierderile tehnologice stabilite potrivit legii sau, după caz, stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum nu intră sub incidența prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

Deducerea taxei pentru achizițiile de bunuri utilizate în activități economice care dau naștere la pierderi tehnologice se realizează pe baza prevederilor generale ale art. 145 alin. (2) sau, după caz, ale art. 147 din Codul fiscal.

Pierderile care depășesc normele de consum sunt asimilate livrărilor de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

Atunci când norma de consum este stabilită de persoana impozabilă, organul de inspecție fiscală poate modifica coeficientul stabilit în scopul aplicării art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, dacă sunt indicii obiective că pierderea tehnologică a fost supradimensionată.

(8) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

(9) Transferul de active prevăzut la art. 128 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri și/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active.

Se consideră transfer parțial de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți.

De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului.

Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiunesă poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 128 alin.(7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenționeze să desfășoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, și nu să lichideze imediat activitatea respectivă și, după caz, să vândă eventualele stocuri.

Primitorul activelor are obligația să transmită cedentului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiții.

Pentru calificarea unei activități ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor estea utorizat pentru desfășurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-497/01 — Zita Modes.

(10) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (9) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, după caz, și să depună în acest sens declarația prevăzută la art. 156^3 alin. (8) din Codul fiscal.

Momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obținerii bunului de către cedent, conform art. 148 sau 161 din Codul fiscal, după caz.

Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării.

Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu va fi sancționată de organele de inspecție fiscală, în sensul anulării dreptului de deducere a taxei la beneficiar,

dacă operațiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, cu excepția situației în care se constată că tranzacția a fost taxată în scopuri fiscale.

(11) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră;

b) prin bunuri pierdute se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale, cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, sau a unor cauze de forță majoră;

c) prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de asigurări.

(12) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în aceastăcategorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că bunurile au fost distruse.

(13) Prevederile art. 148 și 149 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere, nu se aplică în situațiile în care, conform art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, nu se consideră că are loc o livrare de bunuri cu plată.

(14) În sensul art. 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt sau au fost livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt sau au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate clientului;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor, pentru demonstrații la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfășurarea activității economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfășurarea activității sale economice.

În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție și uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.

(15) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la titlul II din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și în cazul microîntreprinderilor sau al persoanelor impozabile care nu trebuie să depună situații financiare anuale conform prevederilor legale;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3‰ din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(16) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (15) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. În cazul persoanelor impozabile care nu sunt obligate să depună situații financiare anuale conform prevederilor legale, încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (15) se determină pe baza datelor raportate prin declarațiile privind veniturile realizate.

Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar, precum și bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă.

Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale sau, după caz, declarațiile privind veniturile realizate, respectiv în anul următor celui în care au fost efectuate cheltuielile.

(17) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal și, pe cale de consecință, aceeași persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara și achiziția intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc.

Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun imobil în respectivul stat membru de către persoana impozabilă, precum și alte operațiuni care inițial au constituit nontransferuri, dar ulterior au devenit transferuri.

(18) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoanene impozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(19) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor pe un anumit număr de stații de lucru, care este egal cu numărul de dischete sau de alte suporturi purtătoare de date furnizate, constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(20) Procesarea fotografiilor digitale constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal, atunci când fotografiile tipărite sunt predate clientului.

Norme metodologice:

Art. 129

7.

(1) În sensul art. 129 alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părți și nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeași prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacțiisuccesive, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) și (4)se aplică în mod corespunzător și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârșitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul.

Se consideră a fi sfârșitul perioadei de leasing și data la care locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, situație în care valoarea de transfer va cuprinde și suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing.

Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/utilizatorului.

Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial.

În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3).

De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile și în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(7) Prevederile pct. 6 alin. (14)—(16) se aplică corespunzător și pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal.

(8) În sensul art. 129 alin. (5) din Codul fiscal, utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu sunt asimilate unei prestări de servicii cu plată numai în situația în care sunt destinate pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziția grădiniței de copii organizate în cadrul societății comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

(9) Prevederile pct. 6 alin. (9) și (10) se vor aplica corespunzător și pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(10) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal.

Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(11) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 125[1] alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia.

Norme metodologice:

Art. 127 alin. 3.

7[1]. În sensul art. 127 alin. (3) din Codul fiscal, se consideră că nu acționează de o manieră independentă persoana care desfășoară o activitate dependentă potrivit art. 7 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 130

8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

Norme metodologice:

Art. 130[1]

9. (1) Art. 130[1] alin. (1) din Codul fiscal, este definiția "în oglindă" a definiției livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor de la art. 132[1] din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la art. 130[1] alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiții, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislației române operațiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operațiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naştere unei operațiuni asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziții intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 130[1] alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziționate de forțele armate române în alt stat membru, în situația în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forțele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 130[1] alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în țară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 130[1] alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operațiunea respectivă este asimilată unei achiziții intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă

importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziției intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziții intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

Norme metodologice:

Art. 132

10.

(1) În sensul art. 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț care acționează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului.

Terța persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele și în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1)lit. b).

(3) Conform art. 132 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportatesau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care, deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relație de transport.

Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B.

În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relația A—B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B—C se consideră o livrare fără transport.

În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relația A—B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația

B—C se consideră o livrarec u transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

11.

(1) În sensul art. 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanță se stabilește pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor.

Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art.153 din Codul fiscal, la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit și în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.(

4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzute la art. 152^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, conform art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România.

Opțiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenționează să aplice opțiunea.

Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)—(5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (6).

Plafonulpentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic.

În sensul art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 126 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în

care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locul acestor vânzări.

Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru, pentru vânzări la distanță ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau înconsiderare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform art. 152^2 din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific, prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România și se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depășit și în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)—(11) pentru locul vânzărilor la distanță în celălalt stat membru.

Norme metodologice:

Art. 132[1]

12. (1) Conform art. 132[1] alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică rețeaua de siguranță, respectiv achiziția intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul art. 132[1] alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 156[2] din Codul fiscal a achiziției intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153[1] din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153[1] din Codul fiscal, achiziționează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri

livrate din Franța. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franța codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franța. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferentă achiziției intracomunitare conform art. 132[1] alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziției intracomunitare, care a avut loc şi în România conform art. 132[1] alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile art. 132[1] alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 132[1] alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 132[1] alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligațiile părților implicate în operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132[1] alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13) - (14)."

Norme metodologice:

Art. 133

13.

(1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii.

Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în nici una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)—(8) din Codul fiscal.

Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)—(8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform art. 133 alin. (3)—(6) din Codul fiscal, cu excepția situației în care respectiva persoană este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153^1 sau, pentru alte operațiuni, conform art. 153 din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislația altui stat membru. În această situație, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform art.133 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanență și structura acestuia în ceea ce privește resursele tehnice și umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform art.

133 alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească și să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situația în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activitățiie conomice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix stabilit înalt stat, și nu către sediul/sediile fix/fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii nu au fost prestate către sediul activității economice din România, ci către sediul/sediilefix/fixe din afara României.

Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul și/sau formularul de comandă care identifică sediul care primește serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plătește pentru serviciile respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informații relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilită în România către o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, se consideră că locul prestării nu este în România, dacă beneficiarul poate face dovada că serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României.

Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele menționate la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice.

În situația în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix și acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin.(2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, se numesc prestări de servicii intracomunitare și se declară în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 156^{4} din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii și care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 153 și 153^{1} din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Comunității sau, după caz,

prestate de prestatori stabiliți în afara Comunității către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 156[4] din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire detaxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 153 și 153[1] din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art.133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat înalt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate.

Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA.

Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce privește stabilirea faptului că beneficiarul său este o persoană impozabilă atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului său de autoritățile fiscale din alt stat membru prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

Dacă beneficiarul care este stabilit în alt stat membru decât România nu comunică un cod valabil de TVA și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA alclientului său, se va

considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului.

Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator beneficiarul comunică un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera că operațiunea nu este impozabilă în România, fiind impozabilă la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate face dovada că avea calitatea de persoană impozabilă în momentul în care taxa a devenit exigibilă.

Dovada constă într-o confirmare oficială a autorității fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. În cazul reconsiderării locului prestării serviciului, prestatorul aplică prevederile art. 159 din Codul fiscal.

Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art.133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate.

Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declarație din partea clientului sau în ceea ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate.

Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților, se consideră că prestatorul a acționat cu bună-credință în ceea ce privește determinarea locului prestării serviciilor și este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei.

Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile și parțial în scopul activității economice sau integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă.

În ceea ce privește utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecințe în ceea ce privește stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin.(5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunității, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleași servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunității, fiind aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

În ambele situații este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunității.

Această condiție se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activității economice sau a sediului fix ori, în absența acestora, a domiciliului stabil sau a reședinței obișnuite, din afara Comunității. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența

art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității.

În acest scop prestatorul trebuie să obțină suficiente dovezi de la clientul său care să demonstreze că este o persoană impozabilă. Aceste dovezi pot consta în codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului care este stabilit în țări terțe care aplică TVA sau un alt cod de înregistrare similar care identifică persoana impozabilă, atribuit beneficiarului de țara în care este stabilit, însoțite de alte informații relevante, cum sunt materiale printate de pe un website care confirmă statutul de persoană impozabilă al beneficiarului, informații obținute de la autoritatea fiscală din țara beneficiarului care confirmă că acesta este o persoană impozabilă, formularul de comandă al beneficiarului care conține adresa sediului activității economice și codul de înregistrare comercială sau informații printate de pe website-ul beneficiarului din care să rezulte că acesta efectuează o activitate economică.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului.

Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin.(2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile deTVA prevăzute la art. 141, 143, 144 sau 144^1 din Codul fiscal.

Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se

declară în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156[4] dinCodul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la art. 153 sau 153[1]dinCodul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) și alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane și mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau științifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale.

Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat.

În situația în care pe teritoriul României se efectuează lucrări și evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primește bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79.

Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România, care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ține evidența bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79.

Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcție de statutul beneficiarului, prevederile art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărților sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcție de modul de derulare a operațiunilor, astfel:

a) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să și editeze cartea sau altă tipăritură, utilizând hârtia și/sau alte materiale proprii necesare realizării cărții sau altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 128 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 133 din Codul fiscal;

b) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri transmite tipografiei conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau pe alt suport, precum și hârtia necesară realizării acestora și/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărții/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 129 din Codul fiscal.

Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2) sau, după caz, art. 133 alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, în funcție de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2) sau, după caz, art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal.

Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, nici una dintre scutirile prevăzute la art. 141 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) În sensul art. 133 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul «activități» include și evenimentele la care se face referire în art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal.

14.

(1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin.(2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156^4 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Pe lângă serviciile menționate la art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare, efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin destinația lor;

b) studiile și activitățile de supervizare, care fac parte în mod obișnuit din ocupația arhitecților, supervizorilor sau inginerilor și care au ca obiectiv pregătirea și coordonarea unei activități prevăzute la lit. a);

c) activitățile de evaluare a unui bun imobil;

d) punerea la dispoziție de spații de parcare;

e) punerea la dispoziție de spații de depozitare a bunurilor;

f) închirierea de seifuri ce sunt bunuri imobile prin natura lor;

g) operațiunile de închiriere, arendare, concesionare sau leasing al bunurilor imobile;

h) serviciile de administrare a bunurilor imobile prinnaturalor;

i) acordarea accesului și a drepturilor de folosință pentru căi rutiere și structuri care fac parte din acestea, de exemplu poduri și tuneluri;

j) serviciile de natură juridică în legătură cu cesiunea sau transferul titlului de proprietate asupra unui bun imobil, atât timp cât acestea au drept scop modificarea naturii juridice a bunurilor imobile;

k) serviciile constând în elaborarea unui contract de vânzare sau de cumpărare a unui bun imobil, chiar dacă acestea reprezintă servicii distincte de cele menționate la lit. j).

(3) Atunci când sunt prestate servicii juridice având drepts cop transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil,dar tranzacția finală ce ar fi avut ca rezultat modificarea naturii juridice a respectivului bun imobil nu are loc, aceste servicii se încadrează totuși în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

(4) Serviciile juridice menționate la alin. (3) nu se cuprind în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal atunci când prestarea acestora are loc în legătură cu diferite aspecte referitoare la contracte care, în termeni generali, pot privi orice alte chestiuni de natură juridică și care nu sunt specifice transferului proprietății unui bun imobil.

(5) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

14^{1}.

(1) Conform art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare și punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării.

Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)—c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, prestat către persoane neimpozabile, precum și pentru transportul internațional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional.

Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 143 sau 144 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa.

Persoana care efectuează servicii de transport internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoanene impozabile și/sau servicii de transport internațional de călători beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

14^{2}. În sensul art. 133 alin. (4) lit. d) și f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât și cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activități în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană și/sau de băuturi este doar o componentă.

Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locația prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată și/sau băuturi pentru consum uman, însoțite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleași activități, desfășurate însă în afara locației prestatorului.

14^{3}.

(1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) și alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane ori de obiecte dintr-un loc în altul și care au capacitatea de a fi utilizate efectiv pentru desfășurarea transportului, care ar putea fi trase, tractate sau împinse de vehicule.

Această categorie cuprinde bunuri precum:

a) vehiculele terestre motorizate și nemotorizate, precum autoturismele, motocicletele, bicicletele, tricicletele și rulotele care nu sunt fixate de sol;

b) navele motorizate și nemotorizate;

c) aeronavele motorizate și nemotorizate;

d) vehiculele special amenajate pentru transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate;

e) tractoarele și alte vehicule agricole;

f) vehiculele utilizate pentru scopuri militare, supraveghere sau de apărare civilă;

g) dispozitivele mecanice sau electronice pentru propulsia cărucioarelor pentru invalizi.

(2) Conform art. 10 din Regulamentul (CE) nr. 1.777/2005 al Consiliului din 17 octombrie 2005 de stabilire a măsurilor depunere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată, remorcile, semiremorcile și vagoanele feroviare reprezintă mijloace de transport.

(3) Containerele nu sunt considerate mijloace de transport.

(4) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabilește pe baza prevederilor contractului încheiat între părțile implicate. Totuși, organele fiscale competente pot stabili prin orice element de fapt sau de drept durata reală a posesiei și utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situația în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiași mijloc de transport încheiate cu același client se succed cu o întrerupere de două zile sau mai puțin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt, în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleași condiții pentru aceleași mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situația în care un contract pe termen scurt, în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, face obiectul unei prelungiri care are ca efect depășirea termenului de 30, respectiv 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepția cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanțe independente de voința părților, datorate unor cauze de forță majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleași părți, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedește o încălcare a legii.

(9) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijlocde transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în

posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea de către o persoană impozabilă care deține vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcție de perioada de utilizare.

Același regim se aplică și pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internațional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional, aprobat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate.

14^4.

(1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal.

Caracteristicile serviciilor de restaurant și catering sunt cele prevăzute la pct. 14^2.

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv, și nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Prin urmare, se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar și atunci când există opriri în afara Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor și care implică escale în interiorul Comunității, se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate.

Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părții unice a transportului de călători în interiorul Comunității, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanță în stabilirea părții unei operațiuni de transport efectuate în interiorul Comunității.

(5) Partea din serviciile de catering și restaurant oferite în timpul unei părți a unei operațiuni de transport care nu este considerată a fi efectuată în Comunitate, dar totuși este efectuată pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidența art. 133 alin.(4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are locul la locul prestării efective.

15.

(1) Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, dacă nu se aplică excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)—(6) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (6) din Codul fiscal, un mijloc de transport se consideră că este efectiv exploatat și utilizat pe teritoriul României dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în România.

Se consideră că mijlocul de transport este efectiv utilizat și exploatat în afara Comunității, dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în afara Comunității.

Dovada faptului că mijlocul de transport este utilizat în principal în România sau în afara Comunității constă în declarația pe propria răspundere dată de beneficiar.

Pentru încadrarea corectă a mijloacelor de transport se vor aplica prevederile pct. 14^{3}.

15^{1}.

(1) În aplicarea art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare și punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 141, 143, 144, 144^{1} și 152 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 133 alin. (7) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Comunității, dar

comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru și adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile.

Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce privește determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

(4) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare cuprinde servicii constând în acordarea dreptului de intrare la un eveniment, în schimbul unui bilet sau al unei taxe. Numai serviciile care au drept caracteristică esențială garantarea unui astfel de drept de intrare sunt privite ca acces la un eveniment;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde următoarele servicii, fără a se limita la acestea:

1. acordarea dreptului de intrare la spectacole, piese de teatru, reprezentații de circ, parcuri de distracții, concerte, târguri, expoziții și alte evenimente similare, inclusiv pe bază de abonamente;

2. acordarea dreptului de intrare la evenimente sportive, precum meciuri sau competiții, inclusiv pe bază de abonamente;

3. acordarea dreptului de intrare la evenimente educaționale sau științifice, precum conferințe sau seminare, altele decât cele prevăzute la lit. c) pct.1;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde operațiuni precum:

1. participarea la conferințe și seminare pentru care accesul este acordat/permis numai pe baza înregistrării în prealabil a participanților;

2. utilizarea unor facilități precum cele oferite de o sală de gimnastică sau alte facilități similare, în schimbul unei cotizații de membru;

d) serviciile auxiliare legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare, prestate unei persoane impozabile, cuprind numai serviciile furnizate separat persoanei care participă la un astfel de eveniment, în schimbul plății unei sume de bani făcute de respectiva persoană, în legătură cu accesul la respectivul eveniment. Aceste servicii includ în special utilizarea vestiarului sau a instalațiilor sanitare și nu includ serviciile de intermediere în vânzare a biletelor.

Norme metodologice:

Art. 133 al.2 b)

14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156^4 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Pe lângă serviciile menționate la art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare şi demolare, efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum şi orice operațiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile şi încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin destinația lor;

b) studiile şi activitățile de supervizare, care fac parte în mod obişnuit din ocupația arhitecților, supervizorilor sau inginerilor şi care au ca obiectiv pregătirea şi coordonarea unei activități prevăzute la lit. a);

c) activitățile de evaluare a unui bun imobil;

d) punerea la dispoziție de spații de parcare;

e) punerea la dispoziție de spații de depozitare a bunurilor;

f) închirierea de seifuri ce sunt bunuri imobile prin natura lor;

g) operațiunile de închiriere, arendare, concesionare sau leasing a bunurilor imobile;

h) serviciile de administrare a bunurilor imobile prin natura lor;

i) acordarea accesului şi a drepturilor de folosință pentru căi rutiere şi structuri care fac parte din acestea, ca de exemplu poduri şi tuneluri;

j) serviciile de natură juridică în legătură cu cesiunea sau transferul titlului de proprietate asupra unui bun imobil, atâta timp cât acestea au drept scop modificarea naturii juridice a bunurilor imobile;

k) serviciile constând în elaborarea unui contract de vânzare sau de cumpărare a unui bun imobil, chiar dacă acestea reprezintă servicii distincte față de cele menționate la lit. j).

(3) Atunci când sunt prestate servicii juridice având drept scop transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil, dar totuşi tranzacția finală ce ar fi avut ca rezultat modificarea naturii juridice a respectivului bun imobil nu are loc, aceste servicii se încadrează totuşi în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

(4) Serviciile juridice menționate la alin. (3) nu se cuprind în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, atunci când prestarea acestora are loc în legătură cu diferite aspecte referitoare la contracte, care, în termeni generali, pot privi orice alte chestiuni de natură juridică şi care nu sunt specifice transferului proprietății unui bun imobil.

(5) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz."

Norme metodologice:

Art. 133 al.2c

15. (1) Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (3) din Codul fiscal dacă nu se aplică excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5) sau (6) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (6) din Codul fiscal, un mijloc de transport se consideră că este efectiv exploatat şi utilizat pe teritoriul României dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în România. Se consideră că mijlocul de transport este efectiv utilizat şi exploatat în afara Comunității, dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în afara Comunității. Dovada faptului că mijlocul de transport este utilizat în principal în România sau în afara Comunității constă în declarația pe proprie răspundere dată de beneficiar. Pentru încadrarea corectă a mijloacelor de transport se vor aplica prevederile pct. 14^3.

15^1. (1) În aplicarea art. 133 alin. (7) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 133 alin. (7) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 140 din Codul fiscal, sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 141, 143, 144, 144[1] şi 152 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 133 alin. (7) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Comunității, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile. Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce priveşte determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codul de TVA atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar."

Norme metodologice:

16.

(1) Prevederile art. 134[2] alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134[2] alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

Pentru operațiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este același ca și al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea de bază.

Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul și, corespunzător, și cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operațiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele justarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit art. 135 din Codul fiscal.

În situația în care nu se poatedetermina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la carea intervenit evenimentul.

Exemplu:

Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010.

Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel:

1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei.

În luna iulie, societatea primește factura emisă la data de 16iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro.

Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel:

5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România.

Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,18 lei/euro x 19% = 79,42 lei

5.000 euro x 10% x 4,26 lei/euro x 24% = 511,2 lei.

Norme metodologice:

16[1]. (1) Prevederile art. 134[2] alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 134[2] alin. (3) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit art. 135 din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la **data de** 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la **data de** 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: 1.000 euro x 4,18 lei/euro x 19% = 794,2 lei. În luna iulie, societatea primește factura emisă la **data de** 16 iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro. Taxa aferentă

achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la **data de** 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de 24% de TVA, astfel: 5.000 euro x 4,26 lei/euro x 24% = 5.112 lei. La **data de** 5 august 2010, furnizorul extern emite un creditnote prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Cursul de schimb în vigoare la data la care intervine evenimentul este de 4,28 lei/euro. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,28 lei/euro x 19% = 81,32 lei

5.000 euro x 10% x 4,28 lei/euro x 24% = 513,6 lei

Norme metodologice:

16[2].

(1) În sensul art. 134[3] alin. (2) din Codul fiscal, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă, exigibilitatea intervine la data emiterii unei facturi înainte de a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, indiferent dacă factura a fost emisă pentru încasarea unui avans sau pentru contravaloarea integrală ori parțială a livrării.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 156[2] din Codul fiscal și îndeclarația recapitulativă prevăzută la art. 156[4] din Codul fiscal

Norme metodologice:

Art. 135

17. Există o relație clară între faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, care intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanță între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declarația recapitulativă pentru astfel de livrări, în statul membru de origine, și achizițiile intracomunitare, evidențiate în decontul de TVA și în declarația recapitulativă pentru achiziții intracomunitare, prevăzută la art. 156^4 din Codul fiscal, în România, momentul exigibilității a fost stabilit fie în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, fie la data facturii pentru contravaloarea totală sau parțială, atât pentru livrările intracomunitare, cât și pentru achizițiile intracomunitare.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea:

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2010	
Data facturii: 12.02.2010	
Faptul generator: 25.01.2010	Faptul generator: 25.01.2010
Exigibilitatea: 12.02.2010	Exigibilitatea: 12.02.2010
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă şi decontul de TVA aferente lunii februarie 2010	Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în declaraţia recapitulativă şi decontul de TVA aferente lunii februarie 2010

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară:

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25.01.2010	
Data facturii: 29.01.2010	
Faptul generator: 25.01.2010	Faptul generator: 25.01.2010
Exigibilitatea: 29.01.2010	Exigibilitatea: 29.01.2010
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2010	Achiziţia intracomunitară este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie"

17[1]. (1) În sensul art. 136 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligaţia

de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

Norme metodologice:

Art. 137

18. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de prețul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenția este legată direct de preț dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) subvenția este concret determinabilă în prețul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenția acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că prețul bunurilor/serviciilor achiziționate de aceştia trebuie să fie mai mic decât prețul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absența subvenției.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvențiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvențiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situații similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniformele de serviciu, echipamentul de lucru şi/sau de protecție acordat angajaților este constituită din contravaloarea care este suportată de angajați. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecție este acordat gratuit angajaților, operațiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea

uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru şi/sau de protecție acordat angajaților, care este suportată de angajator, acesta îşi păstrează dreptul de deducere în condițiile art. 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă, dar nu mai puțin decât valoarea la care bunurile au fost imputate, în cazul bunurilor constatate lipsă din gestiune.

Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero sau, după caz, valoarea imputată, în cazul lipsurilor imputabile.

Pentru bunurile care fac obiectul contractelor de leasing financiar și care constituie pentru locator/finațator o livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit.d) din Codul fiscal, baza de impozitare este valoarea capitalului rămas de facturat.

(5) În situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a)—c) din Codul fiscal, baza de impozitare a activelor corporale fixe, altele decât bunurile imobile, se determină conform prevederilor alin. (4).

(6) Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe, inclusiv pentru bunurile imobile, se determină conform procedurii stabilite la alin. (4).

(7) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în prețul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienți prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 137 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru

mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în prețul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul art. 137 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacție separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleaşi reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului."

Norme metodologice:

Art. 137 al.3

19. (1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;

b) produsul pentru care se face promoția;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoției în cauză;

f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opțional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situația în care părțile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menționată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoțită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi va exercita dreptul de deducere a TVA în

condițiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar ataşată acestei facturi.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primeşte o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane şi refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuşi, structura de comisionar nu se aplică în situația în care se aplică prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situația prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condițiile legii, şi are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiția de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră că A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. A va refactura transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operațiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spații dintr-un bun imobil. Pentru utilitățile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societății imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriaşilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct că plata utilităților nu este inclusă în prețul chiriei, societatea imobiliară poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli către chiriaşi.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să își recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și dacă locul este în România refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din Romania este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaților lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menționează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situație nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, şi taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la art. 278 din Codul fiscal, contribuția la Fondul cinematografic prevăzută la art. 13 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările şi completările ulterioare, taxa asupra activităților dăunătoare sănătății, prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acționează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienți şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) şi (4) sau, după caz, la pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienți, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menționată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operațiune scutită de TVA conform art. 141 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienți. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul art. 137 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției băneşti încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții băneşti au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje

sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic."

Norme metodologice:

Art. 138

20. (1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) şi art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achizițiile intracomunitare.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situația în care **data de**clarării falimentului beneficiarilor a intervenit după **data de** 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.

(4) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se

înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice."

Norme metodologice:

Art. 138[1]

21. În sensul art. 138[1] din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 138 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți."

21[1]. (1) În sensul art. 137 alin. (3) din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 136 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situației emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Comunității şi înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunității, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1] din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile

asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal."

Norme metodologice:

Art. 139[1]

22. (1) În sensul art. 139[1] alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operațiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.

(2) În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la **data de**finitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul țării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 4.200 lei x 24% = 1.008 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei și 1.008 lei, cu semnul minus. Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,2 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 21.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

21.400 lei x 24% = 5.136 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de

6.000 euro. A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans = 2.000 euro x 4,1 lei/euro = 8.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 8.200 lei x 19% = 1.558 lei.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei și 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,1 lei/euro) + (4.000 euro x 4,3 lei/euro)] = 8.200 lei + 17.200 lei = 25.400 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 25.400 lei x 24% = 6.096 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilit la art. 135 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepționate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul

din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilită la art. 134^3 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operațiunile în interiorul țării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 134 - 134^2.

(7) Prevederile alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate sau în afara Comunității, precum şi pentru serviciile achiziționate de la prestatori stabiliți în Comunitate sau în afara Comunității, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 132, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizițiilor de bunuri care au locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal."

Norme metodologice:

Art. 140

23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 24 x 100/124 în cazul cotei standard și 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărți, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin în principal se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare şi reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii conform art. 11 din Regulamentul Consiliului nr. 1.777/2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe

valoarea adăugată în condițiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabileşte sau înlocuieşte zone din țesuturile moi ori dure, precum şi funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcții ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcționale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălțămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în prețul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 152^1 din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 140 alin. (2^1) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a

politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca şi un proprietar de bunurile prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. a) - d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(8) În aplicarea art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependințele, dotările şi utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

(9) În sensul art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, suprafața utilă a locuinței de 120 mp nu include anexele gospodăreşti. Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum şi suprafața utilă a locuinței, menționate la art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului şi a anexelor gospodăreşti şi, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă. În calculul suprafeței maxime de 250 mp, prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind şi suprafețele anexelor gospodăreşti, precum şi cotele indivize din orice alte suprafețe dobândite împreună cu locuința, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiției prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (2^1) lit. c) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10) al prezentului punct. În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% sau, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2^1) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(12) Pentru clădirile prevăzute la art. 140 alin. (2^1) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinței.

23^1. (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situația modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 160 sau art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, în situația modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcții întocmește situația de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai și iunie. Contractul prevede că situația de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situația de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situației de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 134[1] alin. (7) din Codul fiscal. În consecință, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situația în care anterior emiterii situației de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după **data de** 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice și cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1—10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuție emite factura potrivit art. 134[1] alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la **data de** 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%. De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situația în care clientul nu transmite indexul societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie și iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele

respective,19% în mai și iunie 2010 și 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 138 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferențele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 138 din Codul fiscal, conform art. 134^2 alin. (3) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criterii de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factură de avans și nu dă naștere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la **data de** 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la **data de** 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus și se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plății în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadentă pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în lunile mai și iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emitere a facturii fiind până la **data de** 15 iulie 2010, potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primește acces la consultarearevistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxă intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la **data de** 15 iulie 2010 societatea nu primește factura aferentă bunurilor recepționate în luna iunie 2010 și, în consecință, va emite autofactura

prevăzută la art. 155[1] alin. (1) din Codul fiscal la **data de** 15 iulie 2010, aplicând cota de TVA de 24%. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA și în declarația recapitulativă aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primește factura emisă de furnizor având **data de** 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară față de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii și cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziția intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilității de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziții intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilității achiziției intracomunitare de bunuri. În ceea ce privește declarația recapitulativă prevăzută la art. 156[4] din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declarația recapitulativă aferentă lunii iulie 2010, în sensul excluderii achiziție intracomunitare de bunuri, cât și declarația recapitulativă aferentă lunii iunie 2010, în sensul includerii achiziției intracomunitare de bunuri

Norme metodologice:

Art. 141

24. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

a) se aplică pentru operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare către pacienți în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale. Totuşi, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

b) nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) nu se aplică pentru serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul CEJ C-122/87.

(2) În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale, prestate de operatori economici autorizați să desfăşoare astfel de activități, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistența medicală balneară şi de recuperare, cu modificările şi completările ulterioare. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi Sociale, cât şi pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de

scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeaşi persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - cazul CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd. În acest sens, persoana care furnizează serviciul de tratament poate presta serviciile de cazare şi masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare şi masă prestate de către o altă societate decât cea care se efectuează tratamentul.

25[1]. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările ulterioare.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de şcoli, universități sau orice altă instituție de învățământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților.

(4) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achizițiile de bunuri sau servicii efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, destinate activității scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 d)

25. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniților cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfăşurarea acestei activități.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 i)

26. În sensul art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni şi de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfăşoare activități de asistență socială.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 j)

27. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap şi altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreținerii sau educării tinerilor.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 k)

28. În sensul art. 141 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) Cuantumul cotizațiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial;

b) activitățile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț şi industrie din România, cu modificările şi completările ulterioare, de către Camera de Comerț şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti şi camerele de comerț şi industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 l)

29. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educația fizică, în situația în care aceste servicii sunt prestate de către organizații fără scop patrimonial, cum sunt organizațiile şi ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile şi cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 m)

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziții, festivaluri şi alte activități culturale recunoscute de Ministerul Culturii şi Cultelor. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizează o activitate culturală.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 n)

31. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 30, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 o)

32. Prin posturi publice naționale de radio şi televiziune se înțeleg Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, privind organizarea şi funcționarea Societății Române de Radiodifuziune şi Societății Române de Televiziune.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 p)

33. Serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poştale, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 141 al.1 q)

34. (1) Scutirea de la art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situația în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea activității de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condițiile stabilite la alin. (2) - (9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, care realizează operațiuni fără drept de deducere a taxei. În cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiție se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activitățile fără drept de deducere a taxei acesta desfăşoară şi activitățile de administrare a grupului;

b) să efectueze activități de aceeaşi natură sau să aparțină aceluiaşi grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activitățile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achizițiile efectuate de la terți sau de la alți membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acționează în numele şi pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeaşi natură tuturor membrilor grupului, în interesul direct şi comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu

excepția cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menționate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține niciun profit.

(6) Decontarea menționată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situația în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalți membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condițiile art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operațiuni către terți. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condițiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Agenția Națională de Administrare Fiscală va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent şi va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum şi fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica Agenției Naționale de Administrare Fiscală oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), Agenția Națională de Administrare Fiscală va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la **data de** 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la **data de** 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(15) Agenția Națională de Administrare Fiscală va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplineşte şi/sau nu respectă condițiile prevăzute la alin. (1) - (9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente."

Norme metodologice:

Art. 141 al.2

35. (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esențiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcție de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curții Europene de Justiție: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate aferente operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi/sau de audit, nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operațiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părți direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relație contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operațiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C-235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanțare din cadrul vânzărilor de bunuri cu plata în rate sau din cadrul operațiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1

din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remunerației pentru respectivele bunuri sau servicii.

(5) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice, transferul de fonduri dintr-un cont specific în alte mijloace băneşti, precum carduri telefonice şi alte mijloace prin care se poate face plata pentru bunuri şi servicii.

(6) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăților, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziția clienților băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plățile acestora.

(7) Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se aplică în funcție de natura operațiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanțe sau factoring.

(8) În situația în care, conform contractului, scopul operațiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanțe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanțele aferente unui credit acordat asumându-şi poziția creditorului, operațiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepției prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal. În această situație nu se aplică Decizia Curții de Justiție Europene C- 305/01 MKG.

(9) În cazul în care din analiza contractului rezultă că operațiunea la care se face referire la alin. (7) reprezintă recuperare de creanțe, aceasta este considerată pentru persoana care preia creanțele o prestare de servicii efectuată cu plată, taxabilă din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată conform prevederilor art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, indiferent dacă persoana care preia creanțele preia sau nu riscul privind neîncasarea acestora, aşa cum rezultă şi din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-305/01 MKG.

(10) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (9) o reprezintă contravaloarea serviciului, inclusiv componenta de finanțare, şi se determină în funcție de tipul contractului, putând fi calculată fie ca sumă a dobânzii aferente finanțării şi a comisionului de administrare şi colectare a creanțelor, fie ca diferență între valoarea nominală a creanțelor şi prețul de achiziție al acestora, în cazul creanțelor care nu au depăşit termenul de scadență, fie ca diferență între valoarea economică sau de piață a creanțelor agreată de părți şi stipulată în contractul încheiat şi prețul de achiziție al acestora în cazul recuperării creanțelor cu termenul de scadență depăşit.

(11) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operațiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(12) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: furnizarea de informații financiare cu caracter general, analize privind evoluția cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(13) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operațiuni cu părți sociale şi acțiuni necotate la bursă.

(14) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiții, aşa cum rezultă şi din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-169/04 Abbey National, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(15) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiții sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv prevăzute la titlul III al Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările şi completările ulterioare, şi în reglementările Comisiei Naționale de Valori Mobiliare emise în aplicarea acesteia. Aceste organisme de plasament colectiv includ atât organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, care fac obiectul cap. V din titlul III al Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările şi completările ulterioare, cât şi alte organisme de plasament colectiv, care fac obiectul cap. VI din titlul III al Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

b) fondurile de pensii administrate privat şi fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanțelor.

Norme metodologice:

35[1]. (1) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea polițelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informații şi întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-8/01 Taksatorringen.

Norme metodologice:

Art. 141 al.2 e)

36. În sensul art. 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi.

Norme metodologice:

Art. 141 al.2 f)

37. (1) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția şi terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul şi construcția au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfăşurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare şi de demolare formează o operațiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul uneiconstrucții sau al unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare.

În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal.

Prin data primei utilizărise înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției.

Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare.

În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcții intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcții noi.

(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism.

Norme metodologice:

Art. 141 al.3

38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal şi orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145 - 147^1 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi va depune şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligația să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunțarea la regimul de taxare prevăzută la alin. (7), şi nu este necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate

sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) În cazul notificărilor prevăzute la alin. (3) şi (7) depuse după **data de** 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți sau au început în anii precedenți şi sunt încă în derulare după **data de** 1 ianuarie 2010, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

39. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opțiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la

anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145 - 147[1] din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie şi cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă doreşte să renunțe la opțiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înştiințare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după **data de** 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.

40. (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 159 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operațiunilor scutite de taxă pentru care prin opțiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 şi 39. Prin excepție, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 şi 39, dar a taxat operațiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecției fiscale.

Norme metodologice:

Art. 142 e^{1})

40^{1}. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. e^{1}) din Codul fiscal se acordă de către direcțiile județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, birourile vamale de frontieră și de interior și punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței.

Norme metodologice:

Art. 142 f)

41. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către direcțiile județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, birourile vamale de frontieră și de interior și punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații sau în acordurile de sediu.

Norme metodologice:

Art. 142 h)

42. În sensul art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurilere importate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislației vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Comunității, respectiv art. 185—187 din Regulamentul (CE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Norme metodologice:

Art. 142 i)

43. (1) În sensul art. 142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunității;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunității, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;

b) exportul și reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeași persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menționate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind

parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153[1] din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleaşi operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

Norme metodologice:

Art. 142 l)

44. Scutirea menționată la art. 142 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția organelor vamale cel puțin informațiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 153 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului.

Norme metodologice

Art. 144.

44[1]. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 144 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiași articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal,prin ape teritoriale se înțelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art. 145

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costur și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice.

Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147^2 din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, în situația în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 147^2 din Codul fiscal și în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 147^2 din Codul fiscal.

Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, aplică prevederile art. 147^1 din Codul fiscal inclusiv pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situația în care pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 147^2 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) trebuie îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145—art. 147^1 din Codul fiscal.

Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6)—(8) și pct. 62 alin. (4)—(6).

(4) În aplicarea prevederilor art. 145 alin. (41) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 75, se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145—art. 147^1 dinCodul fiscal, pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit art. 11 din Codul fiscal, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii sau prin opțiune, în situația în care respectiva persoană impozabilă nu ar fi fost inactivă.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achizițiile de bunuri efectuate în situațiile prevăzute la alin. (4) nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform art. 153 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 145[1]

45[1].

(1) În aplicarea art. 145[1] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție prezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază și protecție suntvehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintăvehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audio video sau transmisii complexe video, audio și/sau date prin unde hertziene ori medii optice, capabile să efectueze producții de televiziune sau radio înregistrate ori transmise în direct sau să transmită la distanță prin tehnologii de radiofrecvență (radiorelee, transmisii prin satelit) ori prin fibră optică semnalul unei producții de televiziune sau de radio către alte care de reportaj ori către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoanei mpozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților.

Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări.

În această categorie sunt cuprinse și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea ori la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenți de recrutare a forței de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activității agențiilor de plasare a forței de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea și plasarea forței de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forței de muncă.

(2) În sensul art. 145[1] alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelegevehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

Norme metodologice:

Art. 146

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poşta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuieşte documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca şi factura inițială, şi pe care să se menționeze că este duplicat şi că înlocuieşte factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ştampila furnizorului/prestatorului şi să se menționeze că este duplicat şi că înlocuieşte factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import sau al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(1^1) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declarației vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declarației vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/documentul electronic de import cu elemente de securitate și siguranță pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii și a ștampilei lucrătorului vamal.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dacă

sunt ştampilate şi au înscrise denumirea cumpărătorului şi numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45[1].

(3) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(4) Pentru achizițiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 151, art. 150 alin. (2) - (6) şi art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform art. 145 - 147 din Codul fiscal şi persoana respectivă deține un document care corespunde cerințelor prevăzute la art. 146 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(5) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri şi servicii menționate la alin. (4) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) sau, după caz, ale art. 157 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecția fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspecția fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecția fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(6) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) şi (6) şi art. 151 din Codul fiscal, trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 din Codul fiscal sau o autofactură emisă în conformitate cu prevederile art. 155^{1} alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(7) În sensul art. 146 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înțelege documentul pentru regularizarea situației, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal."

Norme metodologice:

Art. 147

47. (1) În aplicarea art. 147 alin. (3) şi alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere şi parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părții din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul art. 147 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operațiunile imobiliare reprezintă operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operațiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(3) O operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a. realizarea acestei operațiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b. operațiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile; şi

c. suma achizițiilor efectuate în scopul operațiunii şi suma taxei deductibile aferente operațiunii, sunt nesemnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile art. 147 în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligația să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constate aceste erori."

Norme metodologice:

Art. 147[1]

48. (1) Prevederile art. 147[1] alin. (2) şi (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

(2) În aplicarea art. 147[1] alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoțită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naştere."

Norme metodologice:

Art. 147[2]

49. (1) În baza art. 147[2] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri şi achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedința sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c)

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144[1] din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, art. 144 şi art. 144[1] din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenţiilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152[1] din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147[1] din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziţii de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operaţiuni:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145[1] şi 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se

determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile pentru operaţiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 şi 2;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);

4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering şi restaurant;

8. acces la târguri şi expoziții;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment şi spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la **data de** 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare şi eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care

solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru încare este stabilit solicitantul cel târziu până la data de **30 septembrie** a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este **31 martie 2011**. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7)—(12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)—(9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10)—(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la **data de** 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la **data de** 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar şi de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli

întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reținute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25), nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară, către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plăteşte o dobândă solicitantului pentru suma ce va fi rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1) - (32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la **data de**punerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)—(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie2010.

49[1]. (1) Conform art. 147[2] alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE și ale Directivei2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât şi operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorității competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 194 - 197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislația statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informațiile menționate la alin. (5), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, cu excepția Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziționate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 147 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu

înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta, cel târziu până la **data de 30 septembrie** a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este **31 martie 2011**. Organul fiscal competent dinRomânia va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 141 din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 152 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestațiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislația statului membru de rambursare. În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislației statului membru de rambursare ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislația statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absența unei decizii

privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(18) Prevederile alin. (1) - (17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

Norme metodologice:

Art. 147^2 b)

50. (1) În baza art. 147[2] alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri şi achiziții de bunuri mobile corporale şi de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedința sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144[1] din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, art. 144 şi art. 144[1] din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condițiile art. 145, 145[1] şi 146 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147[1] din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi va fi ținut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o rambursare conform art. 147^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligații în plus față de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la **data de** 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la **data de** 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la **data de**ciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la **data de**punerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România şi din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1) - (18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 326 din 21 noiembrie 1986.

Norme metodologice:

Art. 147[2] c)

51. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 147[2] alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condițiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou în condițiile art. 125[1] alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la **data de**punerii cererii şi a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

Art. 147[2] d)

52. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 147[2] alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achizițiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operațiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condițiile art. 145 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la **data de**punerii cererii şi a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

Art. 148

53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor şi activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, constatate pe bază de inventariere:

a) în orice situații, cum ar fi cele în care apar modificări legislative, se modifică obiectul de activitate, anumite operațiuni fără drept de deducere desfăşurate de persoana impozabilă devin operațiuni care dau drept de deducere;

b) în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit bun/serviciu pentru operațiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior bunul/serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere.

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, precum și în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri deTVA, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62.

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (2) trebuie îndeplinite cerințele prevăzute la art. 145 - 147[1] din Codul fiscal.

(5) Conform art. 148 lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

a) cazurile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza art. 148 lit. c) din Codul fiscal, în orice situații în care persoana impozabilă care desfăşoară operațiuni care dau drept de deducere va desfăşura operațiuni care nu dau drept de deducere, precum şi în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit serviciu pentru operațiuni care dau drept de deducere şi ulterior serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, persoana impozabilă trebuie să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate la data modificării intervenite. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează şi pentru bunurile mobile aflate în stoc, în situația în care persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere şi nu se aplică prevederile referitoare la livrările către sine. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

(7) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din Codul fiscal, precumși al persoanelor în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art.149 din Codul fiscal, care nu sunt amortizate integral, sunt alocate pe

perioada de inactivitate unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată.

Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix.

În sensul prezentelor norme, prin valoare rămasă neamortizată se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile.

După înregistrarea în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal ca urmare a încetării situației care a condus la scoaterea din evidență, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situația în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada de inactivitate, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

Norme metodologice:

Art. 149

54.

(1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor carefac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing sau pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (2).

Data la care bunul se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin durată normală de funcționarese înțelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către

această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformare ori modernizare a bunului imobil sau a părții de bun imobil.

În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate.

Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză.

Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor.

În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(3) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) îşi încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

(4) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din Codul fiscal, precum și al persoanelor în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate pe perioada de inactivitate unei activități economice, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal.

Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a încetării situației care a condus la scoaterea din evidență, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

În situația bunurilor de capital livrate în regim de taxare în perioada de inactivitate, în cadrul procedurii de executare silită, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective.

Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare şi proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care

dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata se aplică prevederile alin. (6). Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de prorata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferența rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată şi înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziția tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la **data de** 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană se decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuință sau pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operațiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfăşurării de operațiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplul nr. 3, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 şi s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinației unei părți din clădire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferentă acestor ani, care reprezintă 300.000 lei x 3 ani = 900.000 lei;

- pentru perioada rămasă 2010 - 2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

- 5.100.000 lei x 30% = 1.530.000 lei - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinație. În situația în care partea

alocată cazinoului de 30% din clădire se măreşte sau se micşorează, se fac ajustări suplimentare în plus sau în minus conform aceleiaşi proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziții tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal închiriază în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiaşi an şi s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriat în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafața bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

9.000.000 : 20 = 450.000; 450.000 x 50% = 225.000 lei, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: 225.000 x 19 = 4.275.000 lei, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu **data de** 1 ianuarie 2008 şi până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafața închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiaşi bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (6).

(6) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise în exemplu.

Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal. Față de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a), care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazul prevăzut la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atâta timp cât bunul de capital este alocat unei activități pentru care nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apar unul din următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (5), (8) sau (9).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la **data de** 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei (3.800 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%. La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 3.800 lei x 30% = 1.140 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferența de 380 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital. Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 3.800 lei: 5 = 760.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 1.140 lei: 5 = 228 lei.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 760 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 228 lei. Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile. Ajustarea pentru anul 2009:

— pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%;

— deducere autorizată: 760 lei x 50% = 380;

— deja dedus: 228 lei;

— deducerea suplimentară permisă: 380 lei – 228 lei = 152 lei.

Ajustarea pentru anul 2010:

— pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%;

— deducere autorizată: 760 lei x 20% = 152 lei;

— deja dedus: 228;

— ajustare în favoarea statului: 228 lei – 152 lei = 76 lei.

Ajustarea pentru anul 2011:

— pro rata definitivă pentru 2011 este de 25%;

— deducere autorizată: 760 lei x 25% = 190 lei;

— deja dedus: 228 lei;

— ajustare în favoarea statului: 228 lei – 190 lei = 38 lei.

Ajustarea pentru anul 2012:

— pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%;

— deducere autorizată: 760 lei x 70% = 532 lei;

— deja dedus: 228 lei;

— deducere suplimentară permisă: 532 lei – 228 lei = 304 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp. Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus 3.600 lei, reprezentând TVA calculat aplicând cota de 24%, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa, astfel:

— taxa nededusă: 2.660 lei;

— taxa colectată: 3.600 lei;

— ajustare permisă: 2.660 lei * 2/5 = 1.064 lei (deoarece este mai mică decât taxa colectată).

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

— perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani;

— taxa dedusă inițial: 1.140 lei;

— ajustare în favoarea bugetului de stat: 228 lei * 2/5 = 456 lei.

(7) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei

nededuse până la momentul ajustării şi se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operaţiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele de la pct. 38 şi 39.

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse iniţial, fiind operată în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital îşi încetează existenţa, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (7). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcţionare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul îşi încetează existenţa în cadrul perioadei de ajustare.

Exemplul 1: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcţionare este de 7 ani, la **data de** 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), şi deduce 1.900 lei.

La **data de** 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de trei cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a) - c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situaţiile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ţinându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) a bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile art. 149 din Codul fiscal şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(13) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării fiecărui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

Norme metodologice:

Art. 150

55. (1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România şi livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România conform art. 132 sau 133 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 150 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile sau situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 151^1 din Codul fiscal şi pct. 59.

(3) Prevederile art. 150 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar taxa este datorată conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 150 al.2

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66[1].

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66[1].

Norme metodologice:

Art. 150 al.3

58. Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 151[1]

59. (1) În aplicarea art. 151[1] din Codul fiscal, importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligația plății taxei pentru respectivul import, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziționează să le reexporte în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 136 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligația plății taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condițiile stabilite la art. 145 - 147^2 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 151[2]

60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la art. 151[2] alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile prevăzute la art. 145 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 152

61.

(1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, ooperațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

Echivalentul în lei al plafonului de 35.000 euro prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, determinat în funcție de cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării, rotunjit la următoarea mie, este de 119.000 lei.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor art. 152^1 și 152^2 dinCodul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile art. 152^1 și 152^2 din Codul fiscal.

(4) Activele fixe corporale prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite delegislația contabilă și care din punctul de vedere al taxei suntconsiderate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire, inclusiv bunurilor de capital, pentru care perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, nu a expirat.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție și pentru serviciile neutilizate se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile.

Ajustările de taxă realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) și art. 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidențiază în ultimul decont de taxă depus conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal.

În cazul în care persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), organele de inspecție fiscală vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata sau vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA alocatorului/utilizatorului în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 149 din Codul fiscal și pct.54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art.149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul transferului dreptului de proprietate, conform art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin.(6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea lor în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2)din Codul fiscal, să nu fi expirat.

În cazul activelor corporale fixe, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă.

(11) Ajustările efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (10), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal.

Prin excepție de laprevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

62.

(1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționalede Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuride TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționalede Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între

data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) și (3), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la carea fost înregistrată.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, în baza prevederilor art.152 alin. (7) din Codul fiscal, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă efectuate potrivit art. 152 alin. (7) din Codul fiscal și să își exercite dreptul de deducere a taxei

aferente achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuride TVA conform art. 153 din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată, în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (5) și (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal.

Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la art.152 din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin.(1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal.

Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art.152 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 152 al.6

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidența bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili **data de** la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care

persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri şi servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile şi formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea

în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal."

Norme metodologice:

Art. 152[1]

63. (1) În sensul art. 152[1] din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În sensul art. 152[1] alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parțiale sau de avans;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 139[1] din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism vor ține jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ține separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agențiile de turism vor ține jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenția achizițiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare şi valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operațiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă şi evidențiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul art. 152[1] alin. (7) coroborat cu art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenției de turism.

(6) Agențiile de turism acționează în calitate de intermediari, conform art. 152[1] alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la art. 152[1] alin. (5) din Codul fiscal, precum şi în situația în care acționează în numele şi în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal şi pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenția de turism acționează în calitate de intermediar atunci când intermediază operațiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu **data de** 1 ianuarie 2010, agențiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la art. 152[1] din Codul fiscal şi în cazul când serviciul unic cuprinde şi o singură prestare de servicii, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) şi cu excepția situației în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 152[1] alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi pentru transportul de călători agenția de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepția situației în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

Norme metodologice:

Art. 152[2]

64.

(1) În sensul art. 152[2] alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate «ca atare» sau în urma unor reparații, dar nu cuprind bunurile prevăzute la alin. (2).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 152[2] alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul și platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foițe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiții conform definiției prevăzute la art. 152[3] alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul art. 152[2] alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;

e) pietrele prețioase și semiprețioase și perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;

f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;

g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nici o identificare cu bunul în starea inițială de la data achiziției;

h) bunurile care se consumă la prima utilizare;

i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

j) obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase sau și cu pietre prețioase sau semiprețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie, obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint, platină, pietre prețioase și/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor prețioase).

(3) Opțiunea prevăzută la art. 152[2] alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la **data de** 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării art. 152[2] alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeaşi cotă de taxă este diferența dintre totalul marjei de profit realizate de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152[2] alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; şi

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152[2] alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152[2] alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în anul respectiv; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârşitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ține un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală și, după caz, taxa colectată;

d) va ține evidența separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;

2. data achiziției şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele şi adresa părților;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignație.

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 152^2 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 152^2 alin. (1) lit. a) - d) din Codul fiscal şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării art. 152^2 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 152^2 alin. (2) lit. a) - d) din Codul fiscal, este constituită din suma

totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său va fi egală cu diferența dintre:

a) prețul bunurilor la licitația publică; şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menționeze următoarele informații:

a) prețul bunurilor vândute la licitație;

b) impozitele, taxele şi alte sume de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacției, adică prețul bunurilor la licitație, fără a cuprinde valoarea comisionului

obținut sau ce va fi obținut de la comitent şi pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitație publică conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitație publică care livrează bunuri în condițiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidențieze în conturile de terți (Debitori/Creditori diverşi) sumele obținute sau ce vor fi obținute de la cumpărătorul de bunuri şi suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitație publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică este efectuată. Prin excepție, în situația în care o licitație publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitații publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitației în cauză.

Norme metodologice:

Art. 152[3]

65. (1) În scopul implementării art. 152[3] alin. (1) din Codul fiscal, greutățile acceptate pe piețele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități şi greutăți:

Unitate	**Greutăți tranzacționate**
Kg	12,5 / 1
Gram	500 / 250 / 100 / 50 / 20 / 10 / 5 / 2,5 / 2
Uncie (loz = 31,1035 g)	100 / 10 / 5 / 1 / 1/2 / 1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10 / 5 / 1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură, indiană)	10

(2) În sensul art. 152[3] alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecționate după anul 1800, se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la art. 152[3] alin. (7) din Codul fiscal, trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) prevederile legale în baza căruia este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

(4) În aplicarea prevederilor art. 152[3] alin. (10) din Codul fiscal cumpărătorul, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este persoana obligată la plata taxei pentru:

a) livrările în interiorul țării de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325‰;

b) livrările de aur de investiții efectuate în interiorul țării de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare pentru respectivele livrări.

(5) Regulile de aplicare a taxării inverse prevăzute la art.160 din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător și în situațiile prevăzute la art. 153 alin. (10) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 153

66.

(1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) prima zi a lunii următoare celei în care i s-a comunicat persoanei impozabile decizia de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, în cazul prevăzut la art. 153 alin. (1) lit. c) și alin. (8) din Codul fiscal;

e) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, în cazul prevăzut la art. 153 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate.

Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin.(8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în

conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, în timp ce pentrua ctivitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct.

Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere conform art. 141 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 143, 144, 144[1] din Codul fiscal, și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA.

După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior.

Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 125[1] alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă și să fie

responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile.

Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 125[1] alin.(2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la art. 153 alin. (4) și (5) din Codul fiscal.

În cazul operațiunilor prevăzute la art. 153 alin.(4) din Codul fiscal, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA.

În scopul înregistrării, persoana impozabilă nestabilită înRomânia trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144[1] din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații. În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, va trebui să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar.

În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.

(8) Dacă, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activitățiie conomice în afara României și care se înregistrează în scopuride taxă conform art. 153 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior vor înființa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care, ulterior înregistrării respective, desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere.

Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua înprima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă asolicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal sau înregistrarea este anulată în condițiile art. 153 alin. (9) din Codul fiscal.

Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care își încetează activitatea economică va solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt.

Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării înscopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează achiziții sau livrări intracomunitare în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 151 din Codul fiscal.

Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează livrări de bunuri/prestări de servicii în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.

Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității.

Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situația în care art. 153 din Codul fiscal prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu.

Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum și ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri deTVA, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, și care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.

(15) Persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, datorită înscrierii în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11 din Codul fiscal sau datorită inactivității temporare, înscrise în registrul comerțului, potrivit legii, au obligația să solicite organelor fiscale competente înregistrarea în scopuri de TVA, dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență, astfel:

a) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, datorită înscrierii în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11 din Codul fiscal trebuie să solicite organului fiscal competent înregistrarea în scopuri de TVA, dacă au fost scoase din evidența contribuabililor declarați inactivi prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 15 zile de la data afișării ordinului respectiv pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală și la sediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal se va considera valabilă începând cu data reactivării;

b) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, datorită inactivității temporare, înscrise în registrul comerțului, potrivit legii, trebuie să solicite organului fiscal competent înregistrarea în scopuri de TVA, dacă încetează starea de inactivitate temporară.

Solicitarea se transmite organului fiscal competent, în termen de cel mult 10 zile de la efectuarea înregistrării în registrul comerțului a mențiunii privind reluarea activității, însoțită de certificatul din care rezultă înregistrarea în registrul comerțului a acestei mențiuni.

Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal se va considera valabilă începând cu data înregistrării în registrul comerțului a mențiunii privind reluarea activității.

(16) În situația în care persoanele impozabile aflate în situațiile prevăzute la alin. (15) nu solicită organelor fiscale competente înregistrarea în scopuri de TVA în termenul stabilit, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu în scopuri de TVA aceste persoane, data înregistrării fiind cea prevăzută la alin. (15).

66[1].

(1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilită în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data,volumul și natura activității pe care o va desfășura în România.

Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform art. 153 din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate.

Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 125[1] alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta.

În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia.

În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în România atât timp cât durează mandatul său.

În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârșitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilită în România ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform art. 153 alin. (4) sau art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate.

Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal.

Prevederile art. 152 din Codul fiscal cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârșit mandatul său.

De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită înRomânia își continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilită în România a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situația în care persoana impozabilă, dacă este stabilită în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România poate mandata reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său.

Persoana impozabilă nestabilită în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operațiunilor respective, pe care o transmitebeneficiarului.

Prezentele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România și clienții/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 156[2] din Codul fiscal pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include și facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform art. 153 din Codul fiscal.

În situația în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă.

Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achizițiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor art. 125[1] alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România.

Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile art. 125[1] alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de

taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România.

Din punctul de vedere al taxei, operațiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operațiuni aparținând persoanei impozabile care inițial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

Norme metodologice:

Art. 153[1]

67. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 153[1] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depăşesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 Euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) - (7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153[1] alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153[1] alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 153[1] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] din Codul fiscal dacă serviciile se

încadrează pe oricare din prevederile art. 133 alin. (3) - (7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității, sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art. 153[1] alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 153[1] alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 153[1] din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare şi pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, şi care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153[1] din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153[1] din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153[1] din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare şi pentru achizițiile de servicii intracomunitare, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153[1] din Codul fiscal, va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal."

Norme metodologice:

Art. 154

68. (1) În sensul art. 154 alin. (4) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilită în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situații:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepția:

1. vânzărilor la distanță;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la art. 157 alin. (6) din Codul fiscal."

Norme metodologice:

Art. 155 al.1

69. (1) Prevederile art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, se aplică şi pentru situațiile prevăzute la art. 132 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislației contabile. Emiterea facturii nu este interzisă fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile respective. În situația în care factura este emisă, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri, sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii, se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeaşi factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operațiune, în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 139^1 din Codul fiscal şi pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), art. 151 sau art. 151^1 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau a facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii.

(3[1]) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 140 alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale sau integrale încasate, precum și a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, potrivit art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială sau integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica “Cumpărător” se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

Norme metodologice:

Art. 155 al.2

70. (1) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile şi numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii, care va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;

d) pentru situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, şi la prima teză a art. 129 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, la rubrica cumpărător se înscriu informațiile menționate la lit. c);

e) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale beneficiarului, la rubrica cumpărător, pentru situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. b), şi a doua teză a art. 129 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal;

f) denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;

g) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;

h) cota de taxă aplicabilă;

i) valoarea taxei colectate.

(2) Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(3) În cazul depășirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (15)pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (8) lit. f) și art. 129 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de

TVA conform art. 153 din Codul fiscal au obligația să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (1) numai în scopuri de TVA.

Autofactura va cuprinde la rubrica «Cumpărător» informațiile de la alin. (1) lit. c), iar în cazul bunurilor/serviciilor acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea și descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate se poate menționa, după caz: depășire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

Norme metodologice:

Art. 155 al.4

71. (1) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica furnizor, numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica cumpărător;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularitățile prevăzute la art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate;

(2) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130[1] alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. Autofactura nu se va emite în situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puțin elementele menționate la alin. (1), pe baza căruia se va înregistra achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica cumpărător, numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica furnizor;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziționate, precum şi particularitățile prevăzute la art. 125[1] alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate;

(3) Informațiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (1) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (2) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 155 al.5

72. (1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139[1] din Codul fiscal.

(2) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin. (5), cu excepția informațiilor prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. h) - m) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura şi a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate prin numerar pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea "conform bon fiscal nr./data".

(3) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (5) lit. b) şi c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării sau încasării unui avans;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se va menționa atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării sau a încasării unui avans;

(4) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul.

În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

În cazulfurnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului fix din România care a realizat livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii.

Persoanele impozabile care au sediul activității economice în România și au sedii fixe în alte state de la care livrează bunuri sau prestează servicii vor înscrie pe facturi adresa sediului fix prin care au fost realizate aceste operațiuni.

(5) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul.

În cazu lbeneficiarilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

De asemenea, în cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe în alt stat decât cel în care își au stabilit sediul activității economice, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

(6) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans sau facturi parțiale pentru aceeaşi operațiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 69 alin. (3).

(7) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) să se refere la livrări de bunuri, inclusiv livrări intracomunitare, şi/sau prestări de servicii către acelaşi client, pentru care faptul generator al taxei ia naştere într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri sau prestării de servicii să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(8) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare; b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;

c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate;

d) atât furnizorul/prestatorul, cât și cumpărătorul, în cazul în care sunt înregistrați în România conform art. 153 din Codul fiscal, să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de a se emite facturi de către cumpărător în numele și în contul furnizorului/prestatorului, și să anexeze la notificare acordul și procedura de acceptare prevăzute la lit. a) și, respectiv, lit. b).

În situația în care numai una dintre părți este înregistrată în România conform art. 153 din Codul fiscal, numai partea respectivă are obligația notificării organului fiscal competent;

e) factura să fie emisă în numele și în contulfurnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;

f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin.(5) din Codul fiscal;g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzăride către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în Româniaconform art. 153 din Codul fiscal.

73.

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, se pot transmite facturi prin mijloace electronice în următoarele condiții:

a) pentru operațiuni efectuate în România, inclusiv pentru livrări intracomunitare:

1. părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. să se garanteze autenticitatea sursei şi integritatea conținutului facturii prin:

(i) semnătură electronică, conform prevederilor Legii nr.455/2001 privind semnătura electronică;

sau

(ii) schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandările Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date; sau

(iii) alte modalități de garantare a autenticității sursei şi integrității conținutului facturii decât cele prevăzute la lit. (i) şi (ii), situație în care persoana care transmite facturi prin mijloace electronice va trebui să solicite confirmarea Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală că sunt îndeplinite condițiile şi modalitățile de garantare a autenticității sursei şi integrității conținutului facturii;

3. să existe un document centralizator pe suport hârtie, cu evidența tuturor facturilor transmise prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal sau a tuturor facturilor astfel primite într-o lună calendaristică de orice persoană obligată la plata taxei, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal;

b) pentru achizițiile intracomunitare efectuate în România:

1. părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. să existe un document pe suport hârtie cu evidența tuturor facturilor primite prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înregistrată conform art. 153^1 din Codul fiscal;

(2) În sensul alin. (1) lit. b) condițiile pentru facturarea prin mijloace electronice sunt stabilite de țara în care au loc livrările intracomunitare.

74. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terț în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organul fiscal competent că emiterea de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA al terțului;

b) factura să fie emisă de către terț în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nici o întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

75.

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit.

În factură se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită către care se fac și plățile de către cumpărător. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit.

Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită.

Organele de executare silită vor emite facturi cu TVA numai în cazul operațiunilor taxabile, cu excepția celor pentru care sunt aplicabile prevederile art. 160 din Codul fiscal.

În cazul în care debitorul executat silit este inactiv la data livrării, organul de executare silită are obligația să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situația în care respectivul debitor executat silit nu ar fi fost inactiv.

În cazul operațiunilors cutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 39.

(2) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător sau adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie.

Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal.

Prin excepție, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a declarării sale ca inactiv, acesta va înregistra documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, după încetarea situației de inactivare.

(3) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu-i mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit.

Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(4) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidenția în decontul de taxă operațiunile respective.

(5) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a declarării sale ca inactiv sau a inactivității temporare înscrise în registrul comerțului, acesta va înregistra în evidența proprie factura și taxa colectată aferentă în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, după încetarea situației de inactivare.

(6) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conține, pe lângă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

76. În sensul art. 155 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, facturile emise şi primite se pot stoca prin orice metode şi în orice loc în următoarele condiții:

a) locul de stocare să se afle pe teritoriul României, cu excepția facturilor transmise şi primite prin mijloace electronice, care se pot stoca în orice loc dacă, pe perioada stocării:

1. se garantează accesul on-line la datele respective;

2. se garantează autenticitatea sursei şi integritatea conținutului facturilor, precum şi faptul că acestea sunt lizibile;

3. datele care garantează autenticitatea sursei şi integritatea conținutului facturilor sunt de asemenea stocate;

b) facturile sau conținutul facturilor transmise şi primite, în cazul stocării prin mijloace electronice, să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru.

77. Transmiterea şi stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă transmiterea sau punerea la dispoziția beneficiarului, precum şi stocarea, prin echipamente electronice de procesare şi stocarea de date, inclusiv compresia digitală, pe bază de cabluri telegrafice, transmisie radio, tehnologiilor optice sau de alte mijloace electromagnetice.

Norme metodologice:

Art. 155 al.9

78. (1) Nu se pot emite facturi simplificate pentru livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În vederea emiterii de facturi simplificate, persoanele impozabile interesate trebuie să depună o solicitare la Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care trebuie să conțină modelul facturii simplificate propuse, motivația solicitării unui model simplificat de factură şi, după caz, instrucțiuni de completare. Din motivația prezentată trebuie să rezulte cu certitudine motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conțin toate elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal. Direcția de legislație în domeniul TVA va analiza dacă modelul propus respectă condițiile minimale prevăzute lege şi dacă există motive obiective pentru care se solicită un model simplificat de factură. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcția de legislație în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Facturile simplificate se pot emite numai după consultarea Comitetului TVA şi după transmiterea unui răspuns pozitiv către solicitanți.

Norme metodologice:

Art. 156

79. (1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe şi documente:

a) evidențe contabile ale activității sale economice;

b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;

c) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economică;

d) documentele vamale şi, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară şi achiziția intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

e) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;

f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (12) lit. f) - h) din Codul fiscal, precum şi pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după prelucrare sau expertiză, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum şi data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;

2. paleți, containere şi alte ambalaje care circulă fără facturare;

3. bunurile necesare desfăşurării activității de presă, radiodifuziune şi televiziune;

4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de către o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunității în România sau care au fost importate în România ori achiziționate din România de o persoană impozabilă nestabilită în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepția situațiilor în care prin ordin al ministrului finanțelor publice nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecționare activă. Acest registru va cuprinde:

1. denumirea şi adresa expeditorului;

2. un număr de ordine;

3. data primirii bunurilor;

4. descrierea bunurilor primite;

5. cantitatea bunurilor primite;

6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;

7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după expertizare sau prelucrare;

8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidențele şi alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii efectuate conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestări de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. achiziții intracomunitare de bunuri;

2. achiziții de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (3) - (6) din Codul fiscal;

3. achiziții de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziții de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziții intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea

trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin. (2) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 156[2] din Codul fiscal.

79[1].

(1) În cazul asocierilor în participațiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune conform art. 127 alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile şi obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între părți, care contabilizează veniturile şi cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi şi obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziții conform prevederilor art. 145 - 147[1] din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiar şi de a colecta taxa în cazul operațiunilor taxabile, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal.

(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu plată în sensul art. 129, respectiv 128 din Codul fiscal. Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunurile şi serviciile menționate în teza anterioară, ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, cu condiția ca asociatul administrator să ajusteze taxa aferentă în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociați nu fac ajustări.

(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi, altele decât cele prevăzute la alin. (2), reprezintă livrare de bunuri sau prestare de servicii cu plată în sensul art. 128 , respectiv art. 129 din Codul fiscal.

(4) Asociatul administrator efectuează achizițiile asocierii pe numele său şi emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile şi cheltuielile să fie atribuite fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere.

(5) Asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, pe perioada de existență a asocierii, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociați le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) lit. a) și b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii.

Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării, iar în cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, o copie de pe facturile de achiziție. Asociatul administrator va păstra copia de pe

registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 149 alin. (6) din Codul fiscal și va menționa ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existență a asocierii.

În cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, asociatul administrator va păstra copii de pe facturile de achiziție transmise de membrii asociați, pe perioada prevăzută la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal. Atunci când asocierea își încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligația să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparținut.

În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(7) Alocarea cheltuielilor şi veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociați nu constituie operațiune impozabilă în sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporțional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociați acționează în nume propriu față de terți, fiecare persoană va fi tratată drept o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (9) din Codul fiscal şi tranzacțiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situație nu se aplică prevederile alin. (1) - (7).

Norme metodologice:

Art.156[1]

80. (1)În sensul art. 156[1] alin. (1) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 de euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului.

La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156[1] alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 156[1] alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

.

Norme metodologice

Art. 156[3].

80[1].

(1) În aplicarea prevederilor art. 156[3] alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi însensul art. 125[1] alin. (3) din Codul fiscal și dacă se datorează sau nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153[1] din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156[3] alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codulfiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 142 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru a art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 153^1 din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156^3 alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului

de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal.

De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 152^2 din Codul fiscal nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 126 alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

Norme metodologice

Art. 156[4]

80[2]. (1) În sensul art. 156[4] alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primeşte o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul art. 156[4] alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.

Norme metodologice:

Art. 157

81.

(1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153[1] din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145—147[1] din Codul fiscal.

Norme metodologice

81[1]. (1) În sensul art. 158[2] alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, prin *asociați și administratori* se înțelege numai asociații și administratorii societăților comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul societăților pe acțiuni, inclusiv a celor în comandită pe acțiuni, care au sediul activității economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu și al asociaților.

(3) Instituțiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică corespunzător și în situațiile prevăzute la art. 158[2] alin. (8) lit. b) și alin. (10) lit. e) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

81[2]. — (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144[1] din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o

rubrică separată, care vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147[1] din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147[1] alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) și ale art. 159 alin. (3) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 153 din Codul fiscal la depășirea plafonului prevăzut de art. 152 din Codul fiscal și organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile art. 159 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 155 alin. (11) din Codul fiscal.

8) În cazul autofacturilor emise conform art. 155 alin. (2) și (4) și art. 155[1] alin. (2) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul și data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conținând informațiile și valorile corecte

și concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii corectate.

În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturi ianulate.

Norme metodologice:

Art. 160

82.

(1) În sensul art. 160 alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au locul livrării sau locul prestării în România conform art. 132, respectiv art. 133 din Codul fiscal, și sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 160 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înțelege unitățile prevăzute la art. 3 lit. (m) și (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă.

Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă.

Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator.

Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 145^1, 146, 147 și 147^1 din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile,valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice.

În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

(8) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu.

O persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența dintre valoarea livrării/prestării și sumele facturate în anul 2009.

Norme metodologice:

Art. 161

83. (1) Pentru aplicarea art. 161 alin. (2) şi (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiunilor scutite şi proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor art. 161 alin. (4) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal.

Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu **data de** la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt transformate sau modernizate, ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de transformare sau modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, iar rezultatul se înmulțeşte cu ajustarea lunară. Fracțiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere

O persoană impozabilă dobândeşte la **data de** 15 aprilie 2005, prin achiziţie sau investiţii, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Taxa dedusă aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei. În anul 2006 au fost începute lucrări de modernizare, finalizate în **data de** 20 aprilie 2007, care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puţin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa dedusă aferentă este de 190.000 lei.

De la **data de** 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriază imobilul 100% în regim de taxare.

Pe **data de** 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunţă la opţiunea de a taxa operaţiunea de închiriere, aplicând scutirea prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007, respectiv 33 de luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2010:
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa dedusă aferentă modernizării: 190.000 lei
- Taxa dedusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferenţa de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, şi corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

(2) Pentru aplicarea art. 161 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligaţia să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, faţă de 5 ani, şi metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20%

din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (1).

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în 2006, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (1) lit. A.

(3) Pentru aplicarea art. 161 alin. (3) şi (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni şi cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor art. 161 alin. (6) se limitează la modernizările şi transformările care au fost începute înainte de aderare şi finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu **data de** la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate sau transformate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare sau transformare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziției, construirii, transformării sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmulțit cu ajustarea lunară. Fracțiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa de dedus rezultată în urma ajustării se înregistrează din punct de vedere contabil prin

diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situaţiei, considerăm că persoana a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate şi nu a dedus TVA aferentă achiziţiei şi nici modernizării efectuate şi optează pentru regimul de taxare a tuturor operaţiunilor de închiriere de la **data de** 1 ianuarie 2008. Aceeaşi procedură de ajustare se aplică şi în cazul transformărilor sau modernizărilor începute şi finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei
- Ajustarea pentru restul perioadei de 5 ani: 27 luni (60 luni - 33 luni):
- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei
- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei
- 5 * 12 = 60 luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007

- Taxa nededusă: 190.000 lei
- Taxa nededusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.
- Ajustarea taxei pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:
- 190.000 lei : 5 ani = 38.000 lei
- 38.000 lei : 12 luni = 3.166,7 lei
- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(4) Pentru aplicarea art. 161 alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile vor ajusta taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (3) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, şi prin metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, şi nu lunar. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20%

din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (3).

Același exemplu ca la alin. (1), dar inversând datele situației, considerăm că persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei, a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate și nu a dedus TVA aferentă modernizării efectuate și optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la **data de** 1 ianuarie 2008.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (3) lit. A.

(5) Pentru aplicarea art. 161 alin. (8) şi (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la **data de** 1 ianuarie 2008 și nu a optat pentru taxarea acestei vânzări.

A. Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări), precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea art. 161 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea

prevăzută la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (5).

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la **data de** 1 ianuarie 2008 şi nu a optat pentru taxarea acestei vânzări. Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (5) lit. A.

(7) Pentru aplicarea art. 161 alin. (9) şi (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la **data de** 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acestei vânzări. Valoarea de vânzare a bunului imobil este de 30.000.000 lei, taxa colectată aferentă fiind de 5.700.000 lei.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției şi al primei utilizări), precum şi anii 2006 şi 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

5.700.000 lei x 2/5 = 2.280.000 lei

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naştere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

190.000 lei x 4/5 = 152.000 lei

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A şi B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată prin diminuarea cheltuielilor, precum şi în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, şi se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă, taxa de dedus rezultată în urma ajustării fiind mai mică decât taxa colectată.

(8) Pentru aplicarea art. 161 alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării şi finalizate după data aderării sau începute şi finalizate după data aderării, care depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform art. 149 din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării şi modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (7). Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelaşi exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției şi nici modernizării efectuate şi vinde clădirea la **data de** 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare începute în anul 2006 şi finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei şi întrucât valoarea modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada şi metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (7) lit. A.

84. În sensul art. 161 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing, se înțelege că bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor şi se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor. Taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste importuri, nu se plăteşte efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA

conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidențiază în decontul de taxă, conform prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal.

85. În sensul art. 161 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după **data de** 1 ianuarie 2007. Totuşi, în situația în care în cadrul aceleiaşi sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii şi/sau subcontractorii, aceste corecții pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

Norme metodologice:

Art. 161[1]

86. (1) În sensul art. 161[1] alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 de lei.

(2) În aplicarea art. 161[1] alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

87 ABROGAT.

ANEXA Nr. 1

la normele metodologice de aplicare

a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. **Data de** la care se optează pentru taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura şi ştampila

.....

ANEXA 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. **Data de** la care se anulează opţiunea de taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura şi ştampila

ANEXA 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului, în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura şi ştampila

Norme metodologice:

Art. 162 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 163 *** Abrogat

Norme metodologice

2[1]. (1) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară şi statistică şi la tariful vamal comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(2) Pentru produsele energetice, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CE nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 cu privire la nomenclatura tarifară şi statistică şi la tariful vamal comun, amendat prin Regulamentul CE nr. 2031/2001.

(3) Actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 şi art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 24 (1) al Directivei 12/92/CEE.

Norme metodologice:

Art. 163 c)

2[1]. (1) În înțelesul prezentelor norme, autoritatea fiscală competentă poate fi autoritatea fiscală centrală sau autoritatea fiscală teritorială.

(2) Prin autoritate fiscală centrală se înțelege Ministerul Economiei şi Finanțelor - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală sau Autoritatea Națională a Vămilor.

(3) Prin autoritate fiscală teritorială se înțelege, după caz, direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului Bucureşti, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilor cu atribuții în domeniu, direcțiile județene pentru accize şi operațiuni vamale sau a municipiului Bucureşti.

Norme metodologice:

Art. 167 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 168 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 168 al.3

4. (1) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, au obligația să se înregistreze la administrația finanțelor publice în raza căreia îşi au domiciliul. Înregistrarea se face pe baza declarației prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Prin gospodăria individuală menționată la alin. (1) se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

Norme metodologice:

Art. 169*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 173*** Abrogat

Norme metodologice

4².1. (1) Pentru asigurarea aplicării corecte şi perceperii accizelor la tutunurile prelucrate, se stabilesc următoarele reguli privind comercializarea şi transportul tutunului brut şi al tutunului parțial prelucrat:

1. Operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfăşura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea fiscală unde sunt înregistrați ca plătitori de impozite şi taxe/autoritatea vamală teritorială.

2. Tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat nu pot fi comercializate decât către un alt operator economic comerciant deținător al unei autorizații prevăzute la pct. 1 sau către un antrepozit fiscal din domeniul tutunului prelucrat.

3. Deplasarea tutunului brut sau a tutunului parțial prelucrat între operatorii economici comercianți prevăzuți la pct. 1 sau între un astfel de operator şi un antrepozit fiscal trebuie să fie însoțită de un document comercial, în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic expeditor.

4. În cazul livrării produselor prevăzute la pct. 1 către alți operatori economici decât cei prevăzuți la pct. 2, intervine plata accizelor calculate la nivelul accizelor datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(2) Procedura de eliberare a autorizației prevăzute la alin. (1) pct. 1 se va stabili prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:

4[3]. În înțelesul prezentelor norme, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport — camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. —, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include şi transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

Norme metodologice:

Art. 175*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 175[1] *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 175^2 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 175^3 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 175[4] *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 176 al.1

5[1.4.] (1) În cazul produselor energetice şi al electricității, utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în

orice loc, furnizarea de bunuri şi servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activități economice.

(2) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile agricole şi de minerit şi activitățile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Autoritățile guvernamentale şi locale şi alte instituții publice nu vor fi considerate ca efectuând activități economice, în cazul activităților sau tranzacțiilor în care se angajează în calitate de autorități publice.

(4) În înțelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăți sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizațional constituie o organizație independentă, capabilă să funcționeze prin mijloacele sale proprii.

(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.

(6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial şi utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporțional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.

(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la țigarete este 16,28 euro/1000 țigarete + 29% aplicat la prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

Norme metodologice:

Art. 177 al.1

5^2 *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 177 al. 5

6.

(1) Prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigarete sestabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producție saupersoanele afiliate acestuia care eliberează pentru consum, dedestinatarul înregistrat sau de importatorul autorizat de astfel deproduse și se notifică la autoritatea fiscală centrală — direcția cuatribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în anexa nr. 4.

(3) Declarația se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit declarația, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile de vânzare cu amănuntul, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să redeclare

prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente.

Redeclararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile de vânzare cu amănuntul și după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

(8) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la comercializarea pe piața internă a unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente în declarația prețurilor de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.

(9) În situația destinatarului înregistrat care achiziționează doar ocazional țigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1)—(6).

(10) În situațiile în care nu se pot identifica prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigaretele provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal.

(11) Prețul de vânzare al țigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăși prețul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

Norme metodologice:

Art. 178*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 179*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 180 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 180 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 180 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 181 *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 181 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 183 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 183 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 185*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 185[1]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 185[2]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 186 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 187*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 188*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 189[1]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 191*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192 *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 192[1]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[2]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192^{4} *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192^{5}*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[6]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[7]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[8]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[9]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[10]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 192[11]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 193*** Abrogat

Norme metodologice:

ABROGAT

Norme metodologice:

Art. 195 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 197*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 198

*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 199*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 199 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 200*** Abrogat

Norme metodologice:

Art.200[1]*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 201*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 202

*** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 203*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 204*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 205 *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 205 *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 205 *** Abrogat.

Norme metodologice:

Art. 206 al.2

30. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de către autoritatea fiscală centrală - prin direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor -, autorităților fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămilor şi Ministerului Administrației şi Internelor.

(3) În toate situațiile prevăzute la art. 206 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât şi de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcare, care le preiau.

(4) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se va efectua prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de Agenția Națională de Administrare Fiscală - prin direcția de specialitate cu atribuții de control, la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție şi un reprezentant al direcției cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înştiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcare până la încadrarea în prevederile legale.

Norme metodologice:

Art. 208

30[1]. (1) Accizele pentru iahturi şi alte nave şi ambarcaţiuni cu sau fără motor pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Denumire	Acciza (%)
1	Bărci gonflabile, cu lungime cuprinsă între 8 şi 12 m	5
2	Bărci gonflabile, cu lungime de peste 12 m	7
3	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 8 - 12 m	7
4	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 12 - 16 m	9
5	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 16 - 24 m	10
6	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 8 - 12 m	9
7	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 12 - 16 m	10
8	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 16 - 24 m	12
9	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8 - 12 m	9
10	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12 - 16 m	10
11	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16 - 24 m	12
12	Alte nave şi ambarcaţiuni pentru agrement sau pentru sport din care:	
12.1	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8 - 12 m	9
12.2	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12 - 16 m	10
12.3	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16 - 24 m	12
12.4	Skyjet-uri	15

(2) Accizele pentru motoarele cu capacitatea de peste 25 CP destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcaţiuni pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Tipul de motor	Acciza (%)
1	Motoare cu capacitatea între 25 CP şi 60 CP	5
2	Motoare cu capacitatea între 60 CP şi 120 CP	7
3	Motoare cu capacitatea peste 120 CP	9

(3) Intră sub incidenţa accizelor şi bărcile echipate cu motor care nu îndeplinesc una dintre condiţiile prevăzute la art. 208 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Acciza se va calcula prin aplicarea cotei legale aferente motorului asupra valorii integrale de achiziţie înscrisă în factură, iar suma astfel rezultată se va reduce cu 50%.

30[1].1. (1) Pentru produsele din producţia internă, baza de impozitare este reprezentată de preţul de livrare, respectiv preţul de vânzare al produselor practicat de producător, mai puţin acciza.

(2) În cazul produselor supuse accizelor nearmonizate pentru care acciza este stabilită în cotă procentuală, provenite din achiziţii intracomunitare, transformarea în lei a preţurilor de achiziţie exprimate în diverse valute - ca bază de impozitare pentru accize - se efectuează la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, utilizat la înregistrarea în contabilitate, şi anume cursul de schimb valabil la data recepţiei produselor achiziţionate.

Norme metodologice:

Art. 209

30[2]. (1) Operatorul economic - persoană fizică sau juridică autorizată -, în exercitarea activității acestuia, poate achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 din Codul fiscal, cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea vamală teritorială.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conțină informațiile şi să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 29.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziții intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația fiscală.

(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la **data de** 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate

fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 20.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității vamale teritoriale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară.

(9) Autorizația poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situația în care operatorul economic săvârşeşte o infracțiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității vamale emitente cu cel puțin 60 de zile înainte de **data de** la care renunțarea la autorizație produce efecte.

Norme metodologice:

Art. 210

"31. (1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceştia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidența acestor prevederi şi sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operațiuni de ambalare.

(2) De asemenea, beneficiază la cerere de regimul de restituire şi operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceştia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate ori sunt livrate în alt stat membru, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operațiunii de export către o țară terță.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conține obligatoriu informații privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinație sau țara terță, valoarea totală a facturii şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinație.

(6) În situația în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor şi în cazul cantităților de produse prevăzute la alin. (1) şi (2) achiziționate direct din alte state membre sau din import şi returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziționării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conține obligatoriu informații privind cantitatea de produse accizate achiziționate, statul membru de achiziție sau țara terță, valoarea totală a facturii de achiziție, motivația returului de produse accizate şi fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(11) În toate situațiile, după verificarea de către autoritatea fiscală a corectitudinii informațiilor prezentate de solicitant, se va proceda la restituirea accizelor în termen de până la 45 de zile de la depunerea cererii.

(12) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Norme metodologice:

31[a]. Persoanele fizice care achiziționează din teritoriul comunitar arme de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h) din Codul fiscal efectuează plata accizelor la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul unităților fiscale în raza cărora îşi au domiciliul, iar în cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia funcționează primul birou vamal de intrare în țară.

Norme metodologice:

Art. 214[1]

31[1]. (1) Taxa specială se aplică atât autoturismelor şi autovehiculelor comerciale noi, cât şi celor rulate.

(2) Vechimea autovehiculului rulat se calculează în funcție de anul de fabricație.

(3) Pentru autoturismele şi autoturismele de teren a căror primă înmatriculare în România se realizează după **data de** 1 ianuarie 2007, şi pentru care accizele au fost plătite cu ocazia importului sau a achiziționării de pe piața internă în cursul anului 2006, taxa specială nu se mai datorează.

(4) Pentru autoturismele introduse în România pe baza unor contracte de leasing inițiate înainte de 1 ianuarie 2007 şi a căror încheiere se va realiza după această dată, se datorează bugetului de stat accizele în vigoare la momentul inițierii contractului de leasing. În acest caz nu datorează taxa specială prevăzută la art. 214[1] din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) În înțelesul prezentelor norme, hibridele reprezintă autovehiculele cu propulsie dublă, astfel cum sunt reglementate de legislația în domeniu.

(6) În înțelesul prezentelor norme, autoturismele special echipate pentru persoanele cu handicap reprezintă autoturismele care sunt destinate exclusiv utilizării de către aceste persoane.

(7) În înțelesul prezentelor norme, autovehiculele istorice sunt cele pentru care Registrul Auto Român înscrie în cartea lor de identitate mențiunea: "vehicul istoric".

Norme metodologice:

Art. 214[2]

31[2]. (1) Taxa specială se plăteşte cu ocazia primei înmatriculări în România, cu excepția autovehiculelor care sunt înmatriculate temporar în România pe o perioadă de timp egală cu durata de valabilitate a asigurării internaționale (cartea verde).

(2) Taxa specială se plăteşte de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, în numerar sau prin virament, pe bază de ordin de plată pentru trezoreria statului (OPT), la unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceştia sunt înregistrați ca plătitori de impozite şi taxe, răspunderea privind suma de plată aferentă taxei speciale revenind plătitorului. În documentul de plată la rubrica "Reprezentând" se va înscrie obligatoriu seria cărții de identitate a autoturismului sau a autovehiculului.

(3) În măsura în care aplicarea prevederilor privind taxa specială vor impune precizări suplimentare, acestea vor fi emise prin ordin al ministrului finanțelor publice sau ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului transporturilor, construcțiilor şi turismului şi al ministrului administrației şi internelor, după caz.

Norme metodologice:

Art. 215

32. Impozitul la țițeiul din producția internă se plăteşte la bugetul de stat până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

Norme metodologice

32[1]. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Economiei şi Finanțelor în termen de 15 zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toată durata anului următor .

Norme metodologice:

Art. 219

33. (1) Evidențierea în contabilitate a accizelor şi a impozitului la țițeiul din producția internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

1[1]) Nu intră sub incidența obligației prevăzute la art. 219 alin. (2) din Codul fiscal operatorii economici care importă sau care achiziționează din alte state membre produse supuse accizelor, pentru care exigibilitatea accizelor a intervenit la momentul întocmirii formalităților vamale de import şi, respectiv, la momentul recepției produselor, iar accizele au fost plătite conform termenelor legale.

(2) Sumele datorate drept accize şi impozit la țițeiul din producția internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceştia sunt înregistrați ca plătitori de impozite şi taxe, cu excepția accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului în raza cărora funcționează birourile vamale prin care se derulează operațiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligații sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanțelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistenta contribuabililor.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitățile deținătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifică în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producție. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică şi

de document administrativ de însoțire. Documentul administrativ de însoțire se obține de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifică la prețuri cu accize către agenții economici comercianți. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică, în care acciza va fi evidențiată distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice:

Art. 220

36. (1) În cadrul sistemului de compensare intră şi compensările admise de actele normative, efectuate între agenții economici.

(2) *** Abrogat.

36^{1}. *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 221*** Abrogat.

Norme metodologice

Art. 206[2]

71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin Directiva 2008/118/CE aplicabilă teritoriului

Comunității, fiind transpus în legislația națională la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Codul fiscal, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x R x Q,

unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

Gradul Plato reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine, la temperatura de 20 grade/4 grade C.

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeaşi cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase şi produse intermediare:

$$A = K \times R \times Q,$$

unde:
A = cuantumul accizei
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100},$$

unde:
A = cuantumul accizei
C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum
K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru țigarete:

Total acciza = A1 + A2,

în care:
A1 = acciza specifică
A2 = acciza ad valorem

A1 = K1 x R x Q1

A2 = K2 x PA x Q2,

unde:
K1 = acciza specifică prevăzută la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
K2 = acciza ad valorem prevăzută la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul
Q1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete
Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1

e) pentru țigări, şi țigări de foi:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete şi pentru alte tutunuri de fumat:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea în kg
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 şi 9 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea exprimată în tone, 1.000 litri sau gigajouli
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10 - 17 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia preşedintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale.

h) pentru electricitate:

A = Q x K x R,

unde:
A = cuantumul accizei
Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh
K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro

(3) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri şi produse intermediare -, precum şi pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Pentru băuturile alcoolice, țigaretele, țigările şi țigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport, prevăzută în Legea educației fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinate potrivit prevederilor alin. (2), diminuată cu valoarea contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la alin. (3).

(5) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferența dintre valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (2) din care se deduc: contribuția prevăzută la alin. (3), cota de 1% prevăzută la alin. (4) şi, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 117.3.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *accize percepute* reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII din Codul fiscal.

Norme metodologice

Art. 206[3]

72. (1) Prin noțiunea activitate de producție se înțelege orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

(2) În activitatea de producție este inclusă şi operațiunea de extracție a produselor energetice, aşa cum sunt definite la art. 206[16] alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Operațiunea de aditivare a produselor energetice în regim suspensiv de accize poate fi realizată în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice. În această situație, antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații, utilaje și echipamente pentru rafinarea țițeiului și prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare *Comisie*;

b) direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și direcția cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumite în continuare *autoritate fiscală centrală*;

c) direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilor, denumite în continuare *autoritate vamală centrală*;

d) direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare *autoritate fiscală teritorială*;

e) direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București și Direcția de autorizări din cadrul Autorității Naționale a Vămilor, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, denumite în continuare *autoritate vamală teritorială*.

(5) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(6) Pentru produsele energetice, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, amendat prin Regulamentul CE nr. 2.031/2001 în vigoare de la 1 ianuarie 2002.

(7) Actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 şi art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 43 alin. (1) al Directivei 2008/118/CE.

Norme metodologice

Art. 206[7]

73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar este asimilată unei operațiuni de export

(2) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea totală sau pierderea iremediabilă de produse accizabile, dacă acestea intervin în timpul în care se află într-un regim suspensiv de accize şi dacă:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu se datorează accize, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) se prezintă imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

c) se încadrează, în cazul de la alin. (2) lit. b), în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalațiilor sau în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție şi transport prevăzuți în studiile realizate de persoane juridice abilitate la solicitarea antrepozitarului interesat; şi

d) sunt evidențiate şi înregistrate în contabilitate.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) lit. c) responsabilitatea față de corectitudinea coeficienților maximi de pierderi revine persoanei juridice abilitate să efectueze studiile respective.

(5) Antrepozitarii autorizați au obligația ca o copie a studiilor prevăzute la alin. (3) lit. c) să fie depusă la autoritatea vamală teritorială în vederea înregistrării şi păstrării de către această autoritate, iar în cazul produselor energetice studiile vor purta şi viza Ministerului Economiei, Comerțului şi Mediului de Afaceri.

(6) Condițiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția şi/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) şi când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practicată în antrepozitul fiscal respectiv.

(8) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant,

acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

(9) În cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială va stabili natura pierderilor şi regimul de admitere al acestora.

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului.

(11) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată.

Norme metodologice

Art. 206^{8}

74. (1) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România şi alte state membre via țări AELS - Asociația Europeană a Liberului Schimb -, sau între România şi o țară AELS sub o procedură intracomunitară de tranzit sau via una sau mai multe țări terțe nemembre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

(2) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor țări terțe ori unor teritorii terțe din cele menționate la art. 206^{4} din Codul fiscal.

Norme metodologice

Art. 206[9]

75. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar aceeaşi datorie privind accizele, fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Norme metodologice

Art. 206[10]

76. (1) Pentru a beneficia de acciză redusă în România, micul producător de bere independent înregistrat în alt stat membru trebuie să îşi dovedească acest statut printr-un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) În situația în care antrepozitarul autorizat ca mic producător de bere îşi măreşte capacitatea de producție prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înştiința în scris autoritatea vamală teritorială despre modificările produse, va calcula şi va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități totale de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia.

(3) Mărirea capacității de producție ca urmare a achiziționării de noi capacități sau a extinderii celor existente va fi notificată la autoritatea vamală teritorială în termen de 5 zile de la producerea acesteia.

(4) În situația în care antrepozitarul autorizat ca producător de bere îşi diminuează capacitatea de producție sub 200.000 hl/an prin dezafectarea sau vânzarea unei părți din capacitatea totală de producție, acesta va înştiința în scris autoritatea vamală teritorială despre modificările produse. Acest antrepozitar autorizat poate beneficia de nivelul redus de acciză numai dacă îndeplineşte condițiile prevăzute pentru micul producător de bere.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4) nivelul redus de acciză se va aplica începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc constatarea faptică de către autoritatea vamală teritorială a veridicității informațiilor aferente modificărilor aduse.

(6) În cazul în care diminuarea capacității de producție se realizează prin dezafectarea instalațiilor de producție, acestea vor fi sigilate de către autoritatea vamală teritorială.

Norme metodologice

Art. 206[14]

77. (1) Gospodăria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică şi rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare condițiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătății. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție de țuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică şi rachiuri au obligația de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul.

(4) Instalațiile de producție deținute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3) vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către autoritatea vamală teritorială, pe toată perioada de nefuncționare.

(5) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu țuică şi rachiuri au obligația de a depune în acest sens, până la **data de** 15 ianuarie a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul. Declarația se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(6) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (3) şi (5), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum şi informații privind instalațiile de producție deținute, operațiunile de desigilare/resigilare şi cantitățile de produse declarate.

(7) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris autorității vamale teritoriale în raza căreia îşi are domiciliul desigilarea instalației, menționând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalația va funcționa, precum şi cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității şi a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(8) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcționare a instalației de producție de țuică şi rachiuri, autoritatea vamală teritorială care a desigilat instalația va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcționare a instalației declarată inițial -, precum şi la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalațiilor de producție, iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(9) Pentru țuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentrația alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur.

(10) Producția de țuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică şi rachiuri.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime

dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat.

(12) Pentru țuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, acciza datorată bugetului de stat va deveni exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației va plăti prestatorului pe lângă tariful de prestare şi acciza aferentă cantității de țuică şi rachiuri preluată. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depăşeşte această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 750 euro/hl alcool pur.

(13) Cantitățile de țuică şi rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care va fi înscrisă mențiunea "cu accize plătite".

(14) Gospodăria individuală care intenționează să vândă din cantitățile de țuică şi rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producție unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii, trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(15) Gospodăria individuală care produce ea însăşi țuică şi rachiuri în vederea vânzării are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar, fiind tratată ca o mică distilerie, atunci când producția anuală este mai mică de 10 hl alcool pur.

(16) Prin mică distilerie, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se înțelege mică distilerie care aparține unei persoane fizice sau juridice care realizează o producție de alcool etilic şi/sau distilate,

inclusiv țuică şi rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv cantitățile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - şi este autorizată ca antrepozit fiscal de producție în condițiile prevăzute la pct. 85.

77[1]. (1) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligați să prezinte lunar, odată cu situația utilizării marcajelor, situația produselor eliberate pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31[1] sau în anexa nr. 31[2], după caz.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) se întocmește în 3 exemplare, cu următoarele destinații: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorității fiscale centrale — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

Norme metodologice

Art. 206[16]

78. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include şi transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la alin. (3) al art. 206[16] din Codul fiscal, este supus unei accize, atunci când:

a) produsul este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsul este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsul este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producție, de vânzare sau de utilizarea produselor să adreseze o solicitare Comisiei, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al accizelor. Solicitarea va fi însoțită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală şi de avizul Ministerului Economiei, Comerțului şi Mediului de Afaceri referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3[1]) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(3[2]) Prevederile alin. (3) și (3[1]) se aplică și în cazul operatorilor economici pentru produsele prevăzute la art. 206[16] alin. (5) și (6) din Codul fiscal.

(4) Pentru produsele aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (6) ale art. 206[16] din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligațiile prevăzute la alin. (3), în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina fără plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

(5) Nu intră sub incidența accizelor decât aditivii care intră în amestec cu combustibilii pentru motor sau combustibilii pentru încălzire.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanți pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

Norme metodologice

Art. 206[17]

79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 32.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(3) Societatea la care se face referire la alin. (2) are obligația de a fi înregistrată ca plătitor de accize.

Norme metodologice

Art. 206[18]

80. (1) Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr. 32**.

(2) Obligația înregistrării în calitate de operatori economici cu produse accizabile revine în cazul produselor care se regăsesc la alin. (3) de la art. 206[16] din Codul fiscal.

Norme metodologice

Art. 206[19]

81. (1) Nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în cazul operatorilor economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în **anexa nr. 32.**

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinate a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

(4) Societatea la care se face referire la alin. (3) are obligația de a se înregistra ca plătitor de accize.

Norme metodologice

Art. 206[20]

82. (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la art. 206[16] alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206[20] alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(3) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu dețin autorizații de utilizator finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206[16] alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206[16] alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la art. 206[16] alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferente motorinei.

(4) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziției intracomunitare să dețină autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vărsată prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situație în care se

aplică prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă. Aceste prevederi pot fi aplicate și în cazul transportului de produse energetice în stare vărsată efectuat prin alte containere, cu condiția ca deplasarea produselor să se realizeze către un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(10) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în anexa nr. 34.

(11) După emiterea autorizației de utilizator final, o copie a acestei autorizații va fi transmisă, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de un exemplar pe support hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă, va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea destinatarul înregistrat, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea utilizatorul final.

(15) La primirea produselor energetice, utilizatorul final autorizat trebuie să înștiințeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepție maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(16) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, al cărei cuantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206^{16} alin. (3) și, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206[16] alin. (2), altele decât cele menționate la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

(17) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 4 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(20) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(21) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(23) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat destinația cantității de produse energetice achiziționate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(24) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(28) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(30) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la **data de** 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situația prevăzută la art. 206^{20} alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul unui produs* se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 5 1.4 al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul energiei electrice* se înțelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

(33) În sensul art. 206^{20} alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare dual a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau a crește conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *procese metalurgice* se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DJ 27 «Produse ale industriei metalurgice», în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *procese mineralogice* se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DI 26 «Fabricarea altor produse din minerale nemetalice»,

în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare.

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la art. 206[16] alin. (3) și, respectiv, la art. 206[19] alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) și (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, cocs, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanția și cea de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea Autorității Naționale a Vămilor.

Norme metodologice

Art. 206[21]

83. (1) Într-un antrepozit fiscal de producție pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia dintre următoarele grupe de produse:

a) alcool și băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producție este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție de produse accizabile și a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) În antrepozitul fiscal de depozitare al unui antrepozitar autorizat pentru producție sau al unei persoane afiliate acestuia este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție realizată în antrepozitul fiscal al acelui antrepozitar autorizat. În cazul produselor energetice, în antrepozitul de depozitare este permisă deținerea în regim suspensiv de accize și a produselor energetice accizabile de natura aditivilor sau a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru aditivare sau amestec.

(4) Intră sub incidența regimului de antrepozitare producția de arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum. Sistemul informatizat se aplică numai în cazul mișcărilor de astfel de produse pe teritoriul național. În cazul deplasărilor intracomunitare de astfel de produse se aplică prevederile legislației statului membru de destinație.

(5) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(6) Prin *gospodărie individuală* se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(7) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația de a depune în acest sens, până la **data de** 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(8) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (7), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind cantitățile de produse declarate.

(9) În situația în care gospodăria individuală intenționează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, aceasta are obligația de a se autoriza potrivit prevederilor legale.

(10) Producția de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de vinuri.

(11) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparținând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și valabil pentru anul de producție viticolă.

(12) Persoanele juridice care dețin în proprietate suprafețe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producție de vinuri.

(13) În cazurile prevăzute la alin. (10) și (12), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă informații cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice,

cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.

(14) Cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(15) Pentru cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale, antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligația ca lunar, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informațiile prevăzute la alin. (13) autorității vamale teritoriale în raza căreia își au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.

(16) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an.

(17) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *mici producători de vinuri liniștite* se înțelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.

(18) Micii producători de vinuri liniștite au obligația ca în fiecare an să depună semestrial, până la **data de** 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind cantitatea de vinuri liniștite produsă, precum și cantitățile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situației al cărei model este prevăzut în anexa nr. 36.

(19) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producție mai mare de 1.000 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile

de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la pct. 84. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(20) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea și sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(21) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin. (18) și (19), se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(22) Micii producători de vinuri liniștite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(23) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (17) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, în sensul vânzării vinului realizat către beneficiari din alte state membre, aceștia au obligația de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacției și de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziții de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de

la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligația de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoțit transportul, admis de statul membru de expediție.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum și destinatarul din România prevăzut la alin. (24) au obligația ca semestrial, până la **data de** 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorității vamale teritoriale o situație centralizatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 37.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23)—(25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(27) În sensul art. 206^{21} alin. (6) din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către avioane;

b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului — consumator final sau nu — se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206^{20} alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal;

d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase;

e) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206^{60} alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

(28) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amil etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru

prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(29) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producția de produse energetice și în alte industrii, exclusiv industria alimentară.

(30) Pentru aplicarea prevederilor alin. (28) și (29), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;

b) pentru producția de produse energetice, cu:

b1) producție de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau

b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(31) În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autoritățile competente cu atribuții de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.

(32) Atunci când pentru produsele accizabile deținute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligația de plată revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legală a produselor.

(33) În sensul art. 206^{21} alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, cota de piață este cea determinată pentru anul calendaristic anterior celui în curs, până la **data de** 31 ianuarie din anul în curs, de către autoritatea fiscală centrală — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(34) În situația în care cota de piață înregistrată de antrepozitarul autorizat pentru producția de țigarete, inclusiv prin persoanele afiliate acestuia, se situează sub 5%, autorizațiile pentru antrepozitele fiscale de depozitare vor fi revocate.

Norme metodologice

Art. 206[22]

84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emise de Comisie.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38 și să fie însoțită de documentele specificate în această anexă. În cazul activității de producție, cererea va fi însoțită și de manualul de procedură.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) și (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-

dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvice «Gheorghe Ionescu-Șișești», cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită și lista tipurilor de produse ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la întocmirea referatului favorabil de către această autoritate. După efectuarea probelor tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleve probe din produsele accizabile realizate, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Fiecare eșantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială, antrepozitarul autorizat propus urmând să păstreze un eșantion ca probă-martor împreună cu rezultatul analizelor de laborator efectuate asupra celui de-al doilea eșantion de un laborator autorizat.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități:

a) copia referatului favorabil întocmit de autoritatea vamală teritorială;

b) documentația tehnică din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura, cantitatea și compoziția materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit.

(10) După obținerea încadrării tarifare a produselor finite și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, acestea vor fi transmise de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentația în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum și domeniul de utilizare al acestora, avizată de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri. În plus, această listă va cuprinde și o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor. Procedura prevăzută la alin. (8)—(11) se va aplica și antrepozitarilor autorizați propuși pentru producția de produse energetice.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) și (12), documentația va cuprinde și lista produselor accizabile ce vor fi achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție, precum și încadrarea tarifară a acestora.

(14) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 206^{23} și a obligațiilor prevăzute la art. 206^{26} alin. (1) lit. b), c) și d) din Codul fiscal.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(16) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor

elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 206[23] din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentație la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială, care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Referatul va purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(18) Autoritatea fiscală centrală, prin direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația să obțină încadrarea tarifară a produsului, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități documentația tehnică din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului, natura, cantitatea și compoziția materiilor prime utilizate, precum și procesul tehnologic de fabricație. Imediat după

introducerea în fabricație a noului produs antrepozitarul autorizat are obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (8).

(20) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (8) antrepozitele fiscale — mici distilerii — care realizează țuică și rachiuri de fructe, inclusiv în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale

(21) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore va cuprinde informații referitoare la capacitatea de producție a tuturor instalațiilor și utilajelor deținute în antrepozitul fiscal, precum și informații cu privire la capacitatea tehnologică de producție, respectiv cea care urmează a fi utilizată, volumul de producție la nivelul unui an și programul de funcționare stabilit de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(22) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin organizare administrativă se înțelege schema organizatorică a persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

Norme metodologice

Art. 206[23]

85. (1) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat — acces propriu, împrejmuire —, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activități desfășurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu producția sau depozitarea de produse accizabile.

(2) Locurile destinate producției de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea și vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(3) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare și rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute și a concentrației alcoolice avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(6) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(7) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(9) În cazul antrepozitelor fiscale — mici distilerii — care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (9), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare prevăzută la pct. 77.

(11) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitului, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(12) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (11) micile distilerii.

13) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(14) Locurile destinate producției sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(15) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 206^{16} alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(16) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(17) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38.

Norme metodologice

Art. 206[24]

86. (1) După analizarea referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale și a documentațiilor depuse de solicitant, Comisia aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.

(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal

înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității **data de** 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv de accize, cât și produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operațiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanți și carburanți tradiționali sau între biocombustibili și combustibili tradiționali, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitului fiscal vor fi menționate materiile prime accizabile plasate în regim suspensiv de accize, produsele finite rezultate, precum și operațiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale.

(6) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.

(9) Antrepozitarii autorizați care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 și 12 și pct. III din această anexă, declarația privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore prevăzută la pct. 84 alin. (21), o situație privind cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(10) Antrepozitarul autorizat sau persoana afiliată acestuia care solicită autorizarea unui loc ca antrepozit fiscal de depozitare va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere întocmită potrivit modelului prevăzut în în anexa nr. 38, însoțită de documentele specificate în această anexă și de orice alte documente care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 206^{21} din Codul fiscal.

(11) Antrepozitarul autorizat sau persoana afiliată acestuia care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal de depozitare dorește reautorizarea locului ca antrepozit fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 și 12 și pct. III din această anexă, o situație privind cantitățile totale de produse accizabil deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (10) și (11), autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială, care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității autorizării/reautorizării antrepozitului fiscal și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(13) Direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.

(14) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (3) și este valabilă de la data aprobării de către Comisie.

(15) Modificarea prevăzută la alin. (14), precum și orice altă modificare intervenită asupra autorizațiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizației nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

Norme metodologice

Art. 206[26]

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia stabilește o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia stabilește obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.

(3) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Comunității exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(4) Nivelul garanției ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleților sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimate în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool și distilate, după obținerea autorizației, își pot desfășura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalațiile și utilajele de producție alcool etilic de către reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8), sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robineți existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producției de alcool, aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare și rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate.

(11) Sigiliile aparțin autorității vamale teritoriale, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare și desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (11), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin Autoritatea Națională a Vămilor.

(13) Amprentele sigiliilor aplicate de autoritatea vamală teritorială trebuie să fie menținute intacte.

(14) Sigiliile prevăzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorității vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervin sigilarea și desigilarea aparatelor și pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool și de distilate sau în situații de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorității vamale teritoriale cu cel puțin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, solicitând și desemnarea unui reprezentant al acestei autorități, care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorității vamale teritoriale întocmește un proces-verbal de desigilare, întocmit în două exemplare, în care va consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate — în litri și în grade Dall — înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool și distilate constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie să facă imediat o declarație către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop și va solicita prezența unui reprezentant al acestei autorități;

b) pentru remedierea defecțiunii va solicita prezența unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare și a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorității vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se întrerupe activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor, instalațiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situațiile prevăzute la alin. (15) și (17) este necesară întreruperea activității, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorității vamale teritoriale, în prezența reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul întreruperii activității.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activității prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activității în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de reprezentantul autorității vamale teritoriale, însoțită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de

Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorității vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toți antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de alcool etilic și distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație. Cantitățile de alcool și de distilate obținute vor fi evidențiate atât în litri, cât și în grade Dall.

(23) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale — mici distilerii —, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

(24) Intră sub incidența termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective la autoritatea vamală teritorială. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, această intenție va fi notificată și la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta atât autorității fiscale centrale, cât și autorității vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document

Norme metodologice

Art. 206[28]

88. (1) Măsura suspendării — cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) —, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoștința autorității fiscale centrale — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei în vederea analizării și dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei va fi adusă la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, decizia Comisiei va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune de către autoritățile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autoritățile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul de control, acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal — cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) —, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie, în baza

referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei.

(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea sau încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială.

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc — materii prime, semifabricate, produse finite — numai după notificarea autorității vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal — până la data când aceasta produce efecte —, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de Comisie numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la **data de**punerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei care va proceda la revocarea autorizației.

(12) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situația precizată la alin. (11) care dorește o nouă autorizare, cu condiția să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor.

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorității vamale teritoriale cu cel puțin 60 de zile înainte de data efectuării operațiunii și va solicita revocarea autorizației de antrepozitar deținută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situația în care se intenționează continuarea aceleiași activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize și în aceleași condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizație.

Norme metodologice

Art. 206[29]

89. (1) Destinatarul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) În vederea obținerii autorizației, persoana care intenționează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile şi să fie însoțită de documentele prevăzute în **anexa nr. 39**.

(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre.

(5) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează a se realiza recepția acestor produse.

(6) Cererea care nu îndeplineşte condițiile prevăzute la alin. (4) şi (5) se consideră a fi nulă.

(7) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite destinatarului înregistrat propus orice informație şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea destinatarului înregistrat propus;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea destinatarului înregistrat propus de a asigura garanția conform prevederilor pct. 108.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentației, autoritatea vamală teritorială, după verificarea realității datelor şi informațiilor prezentate de destinatarul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplineşte condițiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, destinatarului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivația corespunzătoare.

(10) Nu va fi autorizată ca destinatar înregistrat persoana

care:

a) a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația vamală sau fiscală, fapt dovedit prin cazierul judiciar al societății;

b) înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(11) Destinatarul înregistrat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(12) Autoritatea vamală teritorială are obligația ca, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii şi a documentației complete, să transmită Comisiei dosarul însoțit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizației de destinatar înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului decizia de autorizare ca destinatar înregistrat sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia va înştiința autoritatea vamală teritorială despre modul de soluționare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca destinatar înregistrat, Comisia va emite autorizația care va conține următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale destinatarului înregistrat, tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate, nivelul şi forma garanției, precum şi **data de** la care devine valabilă.

(15) Autorizația de destinatar înregistrat este valabilă începând cu **data de** 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul şi în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(16) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, pentru modificarea autorizației, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse accizabile, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor, însoțită de dovada deținerii sub orice formă legală a spațiului și de certificatul constatator care să dovedească înscrierea la oficiul registrului comerțului ca punct de lucru;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului

(17) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, destinatarul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(18) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-o nouă locație dacă această locație nu a fost declarată la autoritatea vamală teritorială.

(19) Autoritatea vamală teritorială, după verificarea informațiilor din declarație, va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a acesteia la secretariatul Comisiei în vederea actualizării datelor din autorizație.

(20) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoțite de documentul administrativ electronic pe suport hârtie, conform procedurii prevăzute la pct. 91.

(21) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la art. 206^{29} din Codul fiscal.

(22) Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştința acestuia.

(23) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Destinatarul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de destinatar înregistrat suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(26) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de **data de** la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(27) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizația are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia de către autoritatea vamală teritorială.

(28) În cazul prevăzut la alin. (27), autorizația se emite pentru fiecare expeditor din alt stat membru autorizat să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize şi pentru cantitatea-limită înscrisă în autorizație.

(29) Cantitatea înscrisă în autorizație se determină pe baza acordului în formă scrisă încheiat între destinatarul înregistrat propus şi expeditorul produselor accizabile în regim suspensiv de accize, o copie a acordului fiind anexată cererii de autorizare.

(30) Destinatarii înregistrați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate şi a stocurilor de astfel de produse.

(31) Autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deține autorizație de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de următoarele documente:

a) copia autorizației de utilizator final deținute de solicitant, valabilă la **data de**punerii cererii;

b) copia contractelor încheiate cu antrepozitarii autorizați din statele membre de expediere și codurile de acciză ale acestora;

c) declarația pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele și scopul pentru care sunt achiziționate;

d) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile;

e) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului.

(32) Autorizația de destinatar înregistrat prevăzută la alin. (31) este valabilă atât timp cât este valabilă autorizația de utilizator final.

(33) Modificarea autorizațiilor de destinatar înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare, completării sau eliminării unei locații unde se primesc produsele este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(34) Procedura de autorizare a destinatarului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(35) În cazul pierderii autorizației de destinatar înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(36) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

Norme metodologice

Art. 206[30]

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) Persoana care intenționează să obțină autorizație de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) declarație pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operațiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfășura;

d) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru;

e) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț, precum și declarația pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității;

f) declarație privind forma de constituire a garanției;

g) certificatul de atestare fiscală;

h) cazierul fiscal;

i) declarație pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității;

j) lista produselor accizabile și cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, precum și cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(3) În termen de 15 zile de la **data de**punerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(4) Comisia aprobă eliberarea autorizației de expeditor înregistrat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(5) Pentru antrepozitarii autorizați care intenționează să achiziționeze produse accizabile, ca materii prime, din operațiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat și atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de declarația pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității și de lista produselor accizabile în care să fie menționate cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(6) Autorizația de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la **data de**punerii documentației complete în cazul prevăzut la alin. (2) și în termen de 30 de zile de la **data de**punerii documentației în cazul prevăzut la alin. (5).

(7) Autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu **data de** 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), antrepozitarii autorizați trebuie să facă dovada constituirii garanției și pentru calitatea de expeditor înregistrat, în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108, iar valabilitatea autorizației de expeditor începe de la emiterii acesteia.

(9) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat în calitate de expeditor înregistrat are obligația de a le notifica la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului; c) pentru un nou beneficiar, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(10) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat ce deține și calitatea de expeditor înregistrat are obligația de a

solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(11) Modificarea autorizațiilor de expeditor înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare sau a locurilor de import nu intră sub incidența alin. (7) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(12) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la alin. (9).

(13) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(14) Expeditorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(15) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de expeditor înregistrat suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(16) În cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de **data de** la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(17) Procedura de autorizare a expeditorului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(18) În cazul pierderii autorizației de expeditor înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(19) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

90.2. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *locul de livrare directă* reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepția tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat din alt stat membru și cu condiția ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89. (2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinație.

Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceștia în evidențele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare și, în același timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu 12 ore înainte de sosirea produselor la locul de destinație de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puțin 24 de ore pentru o posibilă inspecție din partea autorității vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operațiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea de produs aflat în interior.

90.3. (1) În cazul produselor de natura aditivilor sau al produselor din biomasă realizate în antrepozite fiscale de producție produse energetice și destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauză către alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizează în regim suspensiv de accize și va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca acelea din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal expeditor, cât și de autoritate avamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor

(2) În cazul produselor de natura aditivilor sau al produselor din biomasă destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achiziționate de antrepozitul fiscal prin operațiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează în regim suspensiv de accize și va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor de natura aditivilor sau al produselor din biomasă destinate aditivării sau amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achiziții intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relație directă cu legislația statului membru de expediere.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică și în cazul antrepozitelor fiscale ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producție de produse energetice.

Norme metodologice

Art. 206[31]

91. (1) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un antrepozit fiscal doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un expeditor înregistrat în România doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) În sensul alin. (1) şi (2), antrepozitul fiscal expeditor sau expeditorul înregistrat, în baza accesului autorizat de autoritatea vamală teritorială la sistemul informatizat, înaintează prin intermediul acestui sistem informatizat proiectul documentului administrativ electronic aferent deplasării ce urmează a avea loc.

(4) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie înaintat cu cel mult 7 zile înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(5) Datele din proiectul documentului administrativ electronic sunt supuse unei verificări electronice, iar dacă acestea sunt validate, sistemul informatizat atribuie codul de referință administrativ unic, care pentru expeditor reprezintă confirmarea asupra începerii operațiunii constând în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(6) După atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de destinație.

(7) Atunci când are loc o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize din România către un loc din alt stat membru de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, după

atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de export.

(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize trebuie să fie însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 40**.

(9) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, antrepozitarul autorizat expeditor din România poate să nu includă în documentul administrativ electronic datele aferente destinatarului dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului documentului respectiv, dar numai cu condiția ca acest fapt să fi fost notificat la autoritatea vamală teritorială şi acceptat de această autoritate.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) antrepozitul fiscal expeditor are obligația ca imediat ce cunoaşte datele aferente destinatarului, dar nu mai târziu de momentul încheierii deplasării, să introducă datele respective în sistemul informatizat.

(11) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoțire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a acelui stat membru de expediție.

Norme metodologice

Art. 206[32]

92. (1) Autoritatea vamală teritorială poate permite expeditorului din România, respectiv antrepozit fiscal sau expeditor înregistrat, să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize într-un alt stat membru, atunci când acel stat membru permite o astfel de procedură.

(2) Pentru realizarea operațiunii menționate la alin. (1) expeditorul trebuie să respecte condițiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României, numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat respectă condițiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (2).

Norme metodologice

Art. 206[33]

93. Destinatarului i se admite să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire peste termenul-limită prevăzut de lege numai în cazuri temeinic justificate prevăzute în ordinul preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu privire la modalitățile de trimitere a raportului de primire.

Norme metodologice

Art. 206[34]

93[1.] (1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada prin care se încheie deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieșire ori a biroului unde se realizează formalitățile de ieșire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice

Art. 206[35]

94. (1) În situația în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înştiințarea autorității vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat şi corespondența cu autoritățile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoți deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referință eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referință administrativ unic care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevăzut în **anexa nr. 40**.

Norme metodologice

Art. 206[36]

95. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire şi al raportului de export este prevăzut în **anexa nr. 41** şi, respectiv în **anexa nr. 42.**

Norme metodologice

Art. 206[37]

96. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale în vederea verificării şi confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoțit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize şi a dovezilor justificative.

(3) În urma mențiunilor reprezentantului autorității vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorității vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorității competente a statului membru de expediție a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în **anexa nr. 41**.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieşire din alt stat membru, în absența raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorității competente din statul membru de destinație sau de export.

Norme metodologice

Art. 206[38]

97. (1) Structura şi conținutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire şi raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informațiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel național prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este indisponibil în România la momentul expediției sau la momentul de recepție a produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, precum şi procedurile care trebuie urmate sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Norme metodologice

Art. 206[42]

98.

98.1. (1) Pentru produsele energetice accizabile realizate de antrepozitarii autorizați pentru producție produse energetice și livrate la export din locuri de depozitare, altele decât cele autorizate ca antrepozite fiscale, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

b) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

c) copia documentului care atestă plata accizelor.

(3) Pot beneficia de restituirea accizelor pentru produsele energetice livrate la export și operatorii economici care au achiziționat produsele direct de la un antrepozit fiscal sau prin operațiuni proprii de import care ulterior sunt exportate.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor în situația prevăzută la alin. (3), operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe sau la autoritatea vamală teritorială, după caz, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice, în care acciza să fie evidențiată distinct, sau copia facturii de achiziție a produselor energetice și a declarației vamale de import;

b) copia documentului care atestă plata accizelor;

c) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

d) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar.

(5) Autoritatea fiscală teritorială sau autoritatea vamală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de antrepozitul fiscal sau de operatorul economic și va decide asupra restituirii accizelor.

98.2. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială în cazul returului produselor cu cel puțin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepția produselor returnate în vederea certificării documentului de recepție. (4) Autoritatea vamală teritorială va analiza datele din documentul de recepție certificat de reprezentantul acestei autorități, prezentat în copie, odată cu informațiile prezentate de antrepozitar, și va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului de recepție, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor

plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal, inclusiv a sumei de restituit potrivit celor analizate.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorității vamale teritoriale, în original și în copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de antrepozitul fiscal și va decide asupra restituirii accizelor.

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție. Concomitent, acest fapt va fi notificat și autorității vamale teritoriale pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediție; c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziții intracomunitare, retrase de pe piață, acestea pot fi returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziția. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8), antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorității fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepția produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operațiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități;

b) cererea de restituire să fie însoțită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorității vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepția produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conțină următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;

e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) Restituirea accizelor va fi efectuată potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operațiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;

b) documentele justificative care confirmă cauzele ce determină distrugerea produselor;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor și procedura care urmează a fi aplicată produselor ce fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiționării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o țară terță, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidența restituirii accizelor, produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de **data de**punerii cererii de restituire. .

Norme metodologice

Art. 206[43]

99. (1) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se vor avea în vedere următoarele cerințe:

a) statutul comercial al deținătorului şi motivele deținerii produselor;

b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;

c) orice alt document cu privire la produsele respective;

d) natura produselor;

e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziții pentru uz propriu produsele cumpărate şi transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A. tutunuri prelucrate:

1. țigarete - 800 bucăți;

2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăți;

3. țigări de foi - 200 bucăți;

4. tutun de fumat - 1 kg;

B. băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;

2. produse intermediare - 20 litri;

3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;

4. bere - 110 litri.

(3) Produsele achiziționate şi transportate în cantități superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale, iar pentru acestea se vor respecta prevederile art. 206^{44} din Codul fiscal.

(4) Autoritatea vamală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (2) sunt destinate scopurilor comerciale.

Norme metodologice

Art. 206[44]

100. (1) Comerciantul expeditor care doreşte să solicite restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru trebuie să depună la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cu cel puțin 48 de ore înainte de expedierea produselor, o cerere de restituire, al cărei model este prevăzut în **anexa nr. 43**, şi să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepția produselor de către destinatar, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, în vederea restituirii accizelor, documentul prevăzut la art. 206[46] alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pe care este menționat tratamentul fiscal al produselor accizabile în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta datele de identificare ale autorității competente din statul membru de destinație, în vederea unei posibile confirmări că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în acel stat membru.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităților expediate şi efectiv recepționate.

(4) Restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate şi eliberate pentru consum în România şi care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantității de produse marcate şi expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supravegherea autorității vamale teritoriale, la solicitarea comerciantului expeditor.

Norme metodologice

Art. 206[45]

101. (1) În situația în care un comerciant din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naştere la momentul recepției produselor.

(2) Comerciantul din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială şi să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să anunțe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile şi să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 48 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice, accizele plătite de către comerciantul din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea comerciantului care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (2) al art. 206[45] din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; şi

b) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice la prețuri fără accize; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea "scutit de accize".

Norme metodologice

Art. 206[46]

102. (1) Documentul de însoțire se utilizează în cazul deplasării produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru în scop comercial.

(2) Documentul de însoțire este utilizat şi în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoțire este în conformitate cu legislația comunitară şi este prevăzut în **anexa nr. 44**.

(4) În cazurile menționate la alin. (1) şi (2) pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor va fi însoțită de documentul de însoțire sau de un document comercial care să conțină aceleaşi informații, stabilit de statul membru de expediție.

Norme metodologice

Art. 206[47]

103. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi are domiciliul persoana care primeşte produsele accizabile.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activități;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal este prevăzut în **anexa nr. 45**.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracțiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele menționate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației se aduce la cunoştința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştință. Totuşi, în cazuri excepționale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru situația prevăzută la alin. (1) plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deserveşte autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primeşte produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

(15) În situația în care vânzătorul nu respectă prevederile alin. (1) obligația de plată a accizelor în România revine persoanei care primeşte produsele accizabile.

(16) Pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat şi nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal

stabilit în acel alt stat membru trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor la autoritatea competentă din acel stat membru.

(17) Persoanele menționate la alin. (16) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) țara de destinație;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) nivelul garanției constituită în statul de destinație;

i) dovada primirii produselor de către destinatar;

j) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;

k) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

l) data solicitării restituirii accizelor.

(18) Vânzătorul va depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 46, menționând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(19) Cererea se va depune până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație şi va cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum şi suma totală de restituit.

(20) Operațiunea care generează dreptul de restituire o constituie momentul plății accizelor în statul membru de destinație.

(21) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate, cât şi plata accizelor în statele membre de destinație.

(22) Autoritatea fiscală teritorială analizează cererea şi documentele prezentate de vânzător şi, dacă acestea se justifică, va restitui accizele solicitate.

(23) Valoarea accizelor restituite nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.

Norme metodologice

Art. 206[48]

104. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a acestora în cursul transportului pe teritoriul României, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) să se prezinte imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum şi informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, de către expeditor, transportator sau primitor;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înțelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru distrugerile şi pierderile de produse accizabile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării lor, şi se plăteşte în termen de 5 zile de la această dată.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite şi constatate în

cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori s-au stabilit a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (4) garanția depusă în conformitate cu prevederile pct. 101 şi 103 va fi eliberată.

Norme metodologice

Art. 206[50]

105. (1) Destinatarii înregistrați şi reprezentanții fiscali vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile şi livrările de produse accizabile.

(2) Destinatarii înregistrați şi reprezentanții fiscali vor depune lunar la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au sediul social situația centralizatoare a achizițiilor şi livrărilor de produse accizabile, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.

(3) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în **anexa nr. 47**.

(4) Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Norme metodologice

Art. 206[51]

106. (1) Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuția pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările şi completările ulterioare, sumele reprezentând contribuția se virează Ministerului Sănătății, în contul bugetelor asigurărilor sociale şi fondurilor speciale, de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizați pentru producție ori antrepozitarii autorizați pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum şi importatorii autorizați şi destinatarii înregistrați.

(2) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206[16] alin. (3) lit. a) - e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(3) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, deținute de către furnizori, trebuie să fie confirmate prin ştampila şi semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă şi copie de pe extrasul de cont.

(4) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale se achită de către furnizori sau de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora îşi au sediul furnizorii, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea şi completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Livrarea de produse energetice se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, furnizorii emit cumpărătorilor o factură pro forma (cod 14-4-10/aA), în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informații cu privire la denumirea şi codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum şi cele privind unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia acesta îşi are sediul.

(7) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15 grade C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15 grade C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate şi/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15 grade C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro forma, recalculate la temperatura de +15 grade C, după cum urmează:

- acciza (euro/tonă): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la +15 grade C (kg/litru) = acciza (euro/litru);

- cantitatea în kg: densitatea la +15 grade C = cantitatea în litri la +15 grade C;

- valoarea accizei = cantitatea în litri la +15 grade C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat conform facturii pro forma şi valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitățile Trezoreriei Statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora.

Norme metodologice

Art. 206[53]

107. (1) Orice plătitor de acciză care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligația de a-i emite acestei persoane o factură. Această factură trebuie să respecte prevederile art. 155 din Codul fiscal. În cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați sau al expeditorilor înregistrați, aceștia au obligația de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, mențiunea «exceptat/scutit de accize».

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) În cazul produselor accizabile, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(5) Transportul produselor accizabile de la locul de recepție deținut de destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestuia va fi însoțit de avizul de însoțire a mărfii în care se va înscrie «accize percepute».

(6) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din antrepozitul fiscal, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(7) Avizul de însoțire în care se va înscrie «accize percepute» se utilizează și în cazul livrării de produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul primirii acestora de către destinatarul înregistrat, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către clienți, dar se vor menționa cuvintele «accize percepute».

(9) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoțită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(10) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediere, documentele care vor însoți transportul sunt factura și documentul de însoțire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații din documentul de însoțire

Norme metodologice

Art. 206[54]

108. (1) Garanția se constituie în favoarea autorității fiscale teritoriale.

(2) Garanția poate fi sub formă de:

a) depozit în numerar;

b) garanție personală.

(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanției se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloacele bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține deponentului.

(4) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) trebuie să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(5) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție nouînființat, nivelul garanției ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an potrivit capacităților tehnologice de producție declarate la autorizare.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare nouînființat, nivelul garanției ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.

(7) Antrepozitarul autorizat pentru producție nou-înființat, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanție atât pentru antrepozitele de producție, cât și pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) și (6).

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(9) În cazul expeditorului înregistrat, nivelul garanției de constituit trebuie să acopere 100% valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(10) Antrepozitarul autorizat pentru producție care deține și calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanția atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât și în calitate de expeditor înregistrat.

(11) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanției ce trebuie constituite obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achizițiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(12) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de biodiesel, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente motorinei.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente benzinei fără plumb, cu condiția denaturării acestui produs potrivit procedurii prevăzute la pct. 111.

(14) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(15) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, nivelul garanției se actualizează în funcție de ieșirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție declarate potrivit prevederilor pct. 84 alin. (21).

(16) Pentru antrepozitarii autorizați pentru depozitare, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile intrate în anul precedent.

(17) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanției pentru aceste antrepozite se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile eliberate pentru consum în anul precedent.

(18) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(19) În vederea actualizării nivelului garanției, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la **data de** 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (14) — (18). (20) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(21) Orice reprezentant fiscal are obligația de a constitui garanția echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni cu produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(22) Garanțiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat.

(23) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligații fiscale restante cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 de zile de la data când devine valabilă autorizația, iar eventualele diferențe rezultate din actualizarea garanției, în cazul antrepozitarilor autorizați și al destinatarilor înregistrați, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 de zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înștiința Comisia.

(25) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII — Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

(26) Pentru actualizarea garanției prevăzute la alin. (14) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

(27) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat.

(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de alcool etilic și băuturi alcoolice în sistem integrat, garanția va fi stabilită în funcție de capacitatea tehnologică de producție cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(29) În cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, nivelul garanției se reduce de Comisie, după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care în ultimii 3 ani consecutivi de

activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat;

b) cu 75%, în cazul în care în ultimii 5 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat și cu condiția ca în perioadele respective garanția să nu fi fost executată.

(30) Prin *conformarea cu prevederile legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat* se înțelege depunerea declarațiilor și efectuarea plății la bugetul general consolidat, inclusiv efectuarea eventualelor regularizări, în termenele legale. În situația în care plata accizelor se efectuează în termenul admis de Codul fiscal pentru întârzierea la plată a accizelor sau contribuabilul, din proprie inițiativă, corectează declarațiile de accize și efectuează plata eventualelor diferențe, condițiile de acordare a reducerii garanției nu sunt afectate.

(31) Nivelul de reducere a garanției stabilit de Comisie potrivit prevederilor alin. (29) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozit să aplice același nivel de reducere a garanției.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită reautorizarea, Comisia poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanției.

(34) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic cu viza autorității fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VII din Codul fiscal.

Norme metodologice

Art. 206[55]

109. (1) Lunar, până la **data de** 15 inclusiv a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție şi pentru depozitare sunt obligați să transmită on-line la autoritatea vamală teritorială o situație, care să conțină informații cu privire la produsele accizabile, al căror model este prevăzut în **anexele nr. 48** şi **49.**

(2) Intră sub incidența alin. (1) şi terminalul petrolier cu ieşire în port autorizat ca antrepozit fiscal pentru operațiunile desfăşurate în incinta acestuia.

Norme metodologice

Art. 206[56]

110.

110.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 206[56] din Codul fiscal se acordă direct atunci când beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumit în continuare furnizor, cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 110.2, 110.3 şi 110.4.

(2) Beneficiază de scutire şi contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum şi Ministerul Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 206[56] alin. (1) lit. a), b) şi e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupe de produse, aşa cum sunt prevăzute la art. 206[2] din Codul fiscal.

(4) În cazul scutirilor prevăzute la art. 206[56] alin. (1) lit. c), d) şi, după caz, e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse, aşa cum sunt prevăzute la art. 206[2] din Codul fiscal.

(5) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) şi (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naționale, după caz, va transmite autorității vamale teritoriale care deserveşte

beneficiarul - persoană juridică o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operațiune de achiziție intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Comisia Europeană, al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 50**. Acelaşi model de certificat de scutire se utilizează şi în cazul achizițiilor de produse accizabile în regim de scutire de pe teritoriul României.

(8) În cazul situațiilor în care operațiunile sunt scutite de TVA şi se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură şi aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) şi (8), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(10) Certificatul de scutire se întocmeşte de către destinatar şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(11) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțit pe lângă certificatul de scutire şi de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la pct. 91.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor art. 206[33].

110.2. (1) În cazul carburanților auto achiziționați prin stațiile de distribuție, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuți la art. 206[56] alin. (1) din Codul fiscal se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naționale, pentru determinarea cantităților anuale de carburanți, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism şi persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Apărării Naționale vor transmite autorității vamale teritoriale ce deserveşte beneficiarul lista cuprinzând cantitățile de carburanți determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanți auto de la stațiile de distribuție, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ştampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului şi denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituții, organizații - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială ce deserveşte beneficiarul următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 51**;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale şi cantităţile de carburanţi achiziţionate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor ataşa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie şi în original.

(6) Compartimentul de specialitate din cadrul autorităţii fiscale teritoriale care deserveşte beneficiarul va verifica informaţiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la **data de**punerii documentaţiei complete.

(8) După soluţionarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

110.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o ţară terţă, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în **anexa nr. 50**.

(2) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operaţiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire împreună cu documentul vamal însoţesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar şi se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alin. (3), transportul produselor accizabile va fi însoţit de documentul vamal şi de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în **anexa nr. 50** şi în cazul produselor accizabile achiziționate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Un exemplar al certificatului de scutire însoţeşte transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar şi se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize şi va solicita compensarea/restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(9) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă mențiunea “scutit de accize”;

c) dovada plății accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operațiuni.

(10) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din **anexa nr. 51**.

110.4. (1) În cazul energiei electrice şi al gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în **anexa nr. 50**, întocmit de beneficiar şi vizat de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire va avea valabilitate un an calendaristic.

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar, iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural şi de energie electrică ce realizează furnizarea direct către beneficiar şi va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural şi furnizorul de energie electrică vor emite beneficiarului facturi la preţuri fără accize.

Norme metodologice

Art. 206[58]

111. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru la Comisia Europeană şi acceptați de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

a) 1 gram de benzoat de denatoniu;

b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă; şi

c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puțin una dintre următoarele:

a) pentru industria cosmetică:

1. dietilftalat 0,1% în vol.;

2. ulei de mentă 0,15% în vol.;

3. ulei de lavandă 0,15% în vol.;

4. benzoat de benzil 5,00% în vol.;

5. izopropanol 2,00% în vol.;

6. 1,2 propandiol 2,00% în vol.;

b) pentru alte industrii:

1. alcooli superiori 0,4 kg/1000 l;

2. violet de metil 1,0 g/1000 l;

3. benzină extracție 0,6 kg/1000 l;
4. monoetilen glicol 3,5 kg/1000 l;
5. salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 l;
6. fenolftaleină 12 g/1000 l;
7. albastru de metilen 3,5 g/1000 l.

(4) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (2) şi (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum şi declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unei substanțe de denaturare a alcoolului etilic, alta decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat şi de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin consum uman se înțelege consum uman alimentar.

(7) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producție alcool etilic — materie primă —, autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale..

(8) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(9) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorității vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturantul ce urmează a fi utilizat, procedura de denaturare, data şi ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare şi desemnează reprezentantul său care va supraveghea efectuarea acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespunde realității, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii de denaturare;

d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele şi

cantitățile utilizate pentru denaturare, precum şi numele şi semnătura reprezentantului autorității vamale.

(10) Antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool etilic - materie primă - poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alții decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(11) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoțită de documentul de însoțire prevăzut la pct. 102.

(12) În cazul prevăzut la art. 206^{58} alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente, aşa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE şi 2001/83/CE.

(13) În toate situațiile prevăzute la art. 206^{58} alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(14) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206^{58} alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, trebuie să dețină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(15) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206^{58} alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

(16) Scutirea se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la art. 206^{58} alin. (1) lit. d), f), g) şi h) din Codul fiscal;

b) în situațiile prevăzute la art. 206[58] alin. (1) lit. a), b), c) şi e) din Codul fiscal, pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(17) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final. Această autorizație se eliberează tuturor utilizatorilor care achiziționează produse în regim de scutire de la plata accizelor.

(18) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(19) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în **anexa nr. 33**. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(20) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic și produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(21) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(22) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în **anexa nr. 34.**

(23) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă şi păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(24) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizației.

(25) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția şi utilizarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 35**. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(26) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool etilic și/sau de produse alcoolice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic și/sau produsele alcoolice achiziționate altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final..

(27) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(28) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(29) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(30) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare, de anulare sau de suspendare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(31) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(32) Stocurile de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(33) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la **data de** 15 a fiecărei luni.

(34) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(35) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit procedurii de la pct. 93, şi are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(36) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (34) şi (35), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(37) În situațiile prevăzute la art. 206[58] alin. (1) lit. a), b), c), e) şi i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(38) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, până la **data de** 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic şi/sau a produsului alcoolic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(39) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(40) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la prețuri fără accize în baza autorizațiilor de utilizator final deținute de acestea din

urmă. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele şi farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la art. 206[58] alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(41) În situația prevăzută la alin. (40) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(42) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

(43) Denaturarea alcoolului etilic pentru obținerea alcoolului sanitar poate fi realizată numai în antrepozitul fiscal de producție în care se obține alcoolul etilic — materie primă

Norme metodologice

Art. 206[60]

113.

113.1. În situațiile prevăzute la art. 206[60] alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, scutirea se acordă după cum urmează:

113.1.1.

(1) În situația prevăzută la art. 206[60] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca aprovizionarea cu produse energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(4) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Pentru operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca agenți de handling combustibili, autorizația de antrepozit fiscal se emite pentru locurile și produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct și în cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care nu dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, cu condiția ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat (9) Zilnic, antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru aeronave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.1.

(10) Jurnalele menționate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.1.

(12) Jurnalele menționate la alin. (11) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(13) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(14) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmește în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis și acelui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52.1. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.1.

(15) În cazul în care combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiții cu cele prevăzute la alin. (14),

fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52.1 Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.1.

113.1.2.

(1) În situația prevăzută la art. 206^{60} alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un operator economic care deține autorizație ca distribuitor de combustibil pentru navigație, denumit în continuare *distribuitor*.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, la prețuri fără accize, persoanele care dețin certificat de autorizare pentru navigație. Prin *certificat de autorizare pentru navigație* se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența Autorității Navale Române, în cazul navelor românești, ori a altei autorități competente din alte state, în cazul navelor înregistrate în acele state.

(3) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Navală Română pentru navele din dotare.

(4) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, în cazul navelor aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(5) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă documentul de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava.

(6) Zilnic, antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru nave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.2.

(7) Jurnalele menționate la alin. (6) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(8) În vederea aprovizionării navelor de către distribuitori, aceștia trebuie să dețină autorizație de utilizator final.

(9) Autorizația de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorului economic.

(10) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(11) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține spații de depozitare sub orice formă legală;

d) nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(12) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(13) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(14) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către distribuitor;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(15) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(16) Distribuitorii vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigație, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.2.

(17) Jurnalele menționate la alin. (16) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(18) Produsele energetice destinate aprovizionării navelor de către distribuitori trebuie să provină de la un antrepozit fiscal, din operațiuni proprii de import sau din achiziții intracomunitare proprii. Atunci când produsele energetice provin din achiziții intracomunitare, distribuitorul trebuie să se autorizeze ca destinatar înregistrat.

(19) În cazul în care produsele energetice se achiziționează de distribuitor de la un antrepozit fiscal, achiziția produselor se face la prețuri cu accize.

(20) Distribuitorul efectuează aprovizionarea navelor la prețuri fără accize. În această situație prețul de vânzare al produsului energetic va fi stabilit de către distribuitor pe baza prețului de achiziție al produsului care nu are inclusă acciza.

(21) Deplasarea la nave a produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, realizată de distribuitor, va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă documentul de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava.

(22) Pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize navelor, distribuitorul poate solicita compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia autorizației de utilizator final;

b) copia facturilor de achiziție;

c) dovada plății accizelor;

d) un exemplar pe suport hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantitățile pentru care se solicită restituirea accizei;

e) copii de pe documentele de livrare.

(23) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la **data de** 15 a fiecărei luni.

(24) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(25) În cazul scutirii directe aplicate aprovizionării navelor cu produse energetice, aceste produse vor circula marcate potrivit prevederilor pct. 113.10. În cazul distribuitorului, autorizația de utilizator final atestă și dreptul de marcare a produselor.

(26) Distribuitorii care dețin autorizație de utilizator final nu au obligația obținerii atestatului de înregistrare pentru comercializarea produselor energetice.

(27) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situațiile prevăzute la art. 206^{60} alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie

aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 206[60] alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul producției de energie electrică sau producției combinate de energie electrică și termică realizate din cărbune și lignit în sistem de prestări de servicii. În această situație, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine și beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(10) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(13) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la **data de** 15 a fiecărei luni.

(15) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepția energiei electrice și a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206^{33} din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(17) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (15) și (16), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici prevăzuți la alin. (1), care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, precum și către operatorii economici prevăzuți la alin. (4), vor livra produsele către acești beneficiari la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație care au fost plătite, după caz, la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct, iar deplasarea acestora de la un birou vamal de intrare pe teritoriul comunitar este însoțită de un document administrativ unic.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(20) Atunci când, în situațiile prevăzute la art. 206^{60} alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

113.3.

(1) În situația prevăzută la art. 206^{60} alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori — în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru — direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice — respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi — sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *organizațiile de caritate* sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire — în copie și în original — din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială și au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în anexa nr. 34.

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la **data de** 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la **data de** 31 ianuarie a fiecărui an pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

113.4.

(1) În situațiile prevăzute la art. 206^{60} alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un distribuitor prevăzut la pct. 113.1.2.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operațiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informații cu privire la furnizor, produse și cantitățile ce urmează a fi achiziționate.

(3) Trimestrial, până la **data de** 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare — certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operațiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor și în care se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor* înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipează aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii prevăzute la art. 206^{60} alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) *rezervor standard* înseamnă:

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor

sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) *containere speciale* înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situația prevăzută la art. 206^{60} alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

113.7.

(1) În situația prevăzută la art. 206^{60} alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(3) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de fundamentarea cantităților de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la **data de** 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(9) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura

publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la **data de** 15 a fiecărei luni.

(11) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206^{33} din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(13) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (11) și (12), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin *lăcașuri de cult* se înțelege lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;

b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

113.8.

(1) În situația prevăzută la art. 206[60] alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocombustibili*, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la art. 206[60] alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocarburanți*, scutirea este totală.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *biomasă* se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură — inclusiv substanțe vegetale și animale —, silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanții tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili și combustibilii tradiționali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale ale antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice sau în antrepozitele fiscale de depozitare ale persoanelor afiliate antrepozitarilor autorizați pentru producția de produse energetice.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7), antrepozitarul autorizat pentru producția de produse energetice este operatorul economic care deține instalații, utilaje și echipamente pentru rafinarea țiteiului și prelucrarea fracțiilor rezultate în vederea obținerii de produse supuse accizelor.

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 206^{20} alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afișa în acest sens avertismente în atenția clienților.

113.9. (1) În situația prevăzută la art. 206^{60}alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă cu condiția ca operatorii economici producători de energie electrică să notifice acest fapt la autoritatea vamală teritorială, iar energia electrică astfel realizată să fie furnizată direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic și va fi însoțită de copia documentelor care atestă autorizarea de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de operatorul economic.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *surse regenerabile de energie* sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

113.10.

(1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art. 206^{60} alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995

privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se face în antrepozite fiscale sau în locurile deținute de distribuitorii prevăzuți la pct. 113.1.2, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Nu intră sub incidența marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație.

113.11.

(1) În toate situațiile de acordare a scutirii directe, autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare, de anulare sau de suspendare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(7) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

Norme metodologice

Art. 206[62]

115. (1) Autorizația de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă și dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, în baza autorizației emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se aplică de către aceștia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situație, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de **data de** 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(8) În vederea realizării importurilor de băuturi alcoolice supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole, banderolele procurate de importatori se aplică de către aceștia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (7), expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizației de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

Norme metodologice

Art. 206[63]

116. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în **anexa nr. 54**.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigarete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik sau a oricărui alt tip de ambalaj individual, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea

banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depăşesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepția prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În cazul tutunului prelucrat, altele decât țigaretele, ambalajele individuale pe care sunt aplicate timbrele sunt pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale - carton, lemn, plastic, metal -, în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse, respectiv țigări, țigări de foi, tutun fin tăiat destinat rulării în țigarete.

(9) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcare, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați şi al destinatarilor înregistrați, codul de marcare este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcare se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(11) În cazul importatorilor autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

Norme metodologice

Art. 206[64]

117.

117.1. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să își desfășoare activitatea, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) cazierele judiciare ale administratorilor, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) declarație privind forma de constituire a garanției;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(2) În termen de 15 zile de la **data de**punerii cererii conform prevederilor alin. (1), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(3) Comisia aprobă eliberarea autorizației de importator dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat.

(4) Autorizația de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la **data de**punerii documentației complete.

(5) Orice importator autorizat are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an.

(6) Autorizația este valabilă începând cu **data de** 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(7) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, importatorul autorizat are obligația de a le notifica la secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(8) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una dintre cerințele prevăzute la alin. (7).

(9) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(10) În cazuri excepționale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(11) Importatorul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(13) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de **data de** la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(14) Modificarea autorizațiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (6) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(15) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(16) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(17) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritățile vamale teritoriale.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 56.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parțial — de către autoritatea vamală teritorială, în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă, cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcare au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. După expirarea acestui termen, marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin *utilizarea marcajelor* se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziții intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la **data de** 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 57. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10) se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la **data de** 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 58.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 59.

(15) Semestrial, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate, prevăzute în anexa nr. 59, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la **data de**pășirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producție este permisă operațiunea de distrugere a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, atunci când se impune această operațiune și dacă este admisă de acele autorități. Cu cel mult 7 zile înainte de desfășurarea operațiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înștiința autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare

către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. în condiții de deplină securitate.

(6) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA.

Norme metodologice

Art. 206[65]

118. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor din cadrul autorității fiscale centrale către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Ministerului Administrației și Internelor.

(3) După repartizarea cantităților de produse de tutun prelucrat prevăzută la alin. (1), organele care au procedat la confiscare vor înştiința antrepozitarii autorizați despre cantitățile ce urmează a fi preluate de către aceştia. Această înştiințare va cuprinde informații cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data şi locul confiscării, precum şi locul de unde se vor prelua produsele.

(4) În toate situațiile prevăzute la art. 206[65] alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât şi de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcare, care le preiau.

(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se va efectua prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această

comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție şi un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.

(6) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înştiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcare până la încadrarea în prevederile legale.

Norme metodologice

Art. 206[67]

119. (1) Autoritatea fiscală teritorială are obligația de a comunica autorității vamale teritoriale în fiecare lună până la **data de** 5 inclusiv situația cu privire la operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal.

(2) Măsura suspendării autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize se va dispune de către autoritatea vamală teritorială.

Norme metodologice

Art. 206[69]

120.

120.1. (1) Operatorii economici care distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi tutun prelucrat sunt obligaţi să se înregistreze la autoritatea vamală teritorială potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor art. 206[69] alin. (3) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către operatorii economici producători care deţin certificat de marcă sau adeverinţă eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, livrările vor fi însoţite de o copie a acestor documente.

(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licenţă, se va obţine în prealabil avizul Comisiei. Activitatea desfăşurată fără acest aviz se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoţite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecţie a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului mărcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declaraţie, în baza contractelor de licenţă.

(4) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările vor fi însoţite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

120.2. (1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curăţări, decantări, degradate calitativ - în alte locaţii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi

vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la alin. (2) al art. 206[16] către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărui rază îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.

(2) Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către operatorii economici autorizați în acest sens. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, acestea intră sub incidența accizelor în conformitate cu prevederile alin. (6) al art. 206[16] din Codul fiscal.

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

120.3. (1) În cazul tutunului brut şi al tutunului parțial prelucrat, autorizațiile pentru comercializarea acestor produse se eliberează operatorilor economici de autoritatea vamală teritorială.

(2) Intră sub incidența autorizării inclusiv comercializarea tutunului brut şi a tutunului parțial prelucrat realizată de operatorii economici din România către alte state membre sau la export.

(3) Nu intră sub incidența deținerii autorizațiilor de comercializare prevăzute la alin. (1) antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de tutun prelucrat."

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *tutun brut* sau *tutun parțial prelucrat* se înțelege produsul rezultat în urma operațiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unități autorizate ca prim-procesatoare.

ANEXE LA TITLUL 6

(Anexa nr. 31 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu

1. Numele şi prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ..... Bl. ..... Sc. ... Et. .... Ap. ... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	Producţie ☐ Bere ☐ Vinuri ☐ Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri ☐ Ţuică ☐ Rachiuri
6. Menţionaţi cantitatea (în litri) obţinută în anul anterior: 6.1. - bere 6.2. - vinuri	

6.3. - băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
7. Menţionaţi instalaţiile de producţie deţinute pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe :	
7.1. - ţuică	
7.2. - rachiuri din fructe	
7.3. - alte rachiuri	
8. Menţionaţi cantitatea obţinută în anul anterior în litri şi concentraţia alcoolică:	
8.1. - ţuică	
8.2. - rachiuri din fructe	
8.3. - alte rachiuri	

Se vor anexa şi copiile documentelor cu privire la deţinerea instalaţiilor pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....
Semnătura ..... Data .....

(Anexa nr. 32 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind înregistrarea operatorului economic autorizat pentru producţie/achiziţii intracomunitare/import/furnizare de: cărbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electrică

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ..... Bl. ..... Sc. ... Et. .... Ap. ... Cod poştal .....
3. Telefon	

4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţii economice desfăşurate în România	☐ Furnizare gaz natural ☐ Extracţie cărbune şi lignit ☐ Producţie cocs ☐ Furnizare energie electrică ☐ Achiziţie intracomunitară cărbune/cocs/lignit ☐ Import cărbune/ cocs/lignit
9. Anexaţi copia legalizată a autorizaţiei eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.	
10. Anexaţi confirmarea autorităţii fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern .....

Semnătura şi ştampila ..... Data .....

ANEXA 3

(Anexa nr. 3 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

*** Abrogat.

(SITUAŢIA livrărilor de ţigarete în luna ..... anul ....)

Anexa nr. 31[1]

SITUAȚIA
eliberărilor pentru consum de țigarete/țigări și țigări de foi în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....,județul/sectorul ....., codul poștal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Prețul de vânzare cu amănuntul declarat *)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăți)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro**)
0	1	2	3	4	5	6
	TOTAL					

*) Pentru țigări și țigări de foi nu se va înscrie prețul de vânzare cu amănuntul declarat.
**) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila .....

Data .....

Anexa nr. 31^2

SITUAȚIA
eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat, destinat rulării în țigarete/alte tutunuri de fumat
în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....,județul/sectorul ....., codul poștal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro*)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

*) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila .....

Data .....

ANEXA 4

(Anexa nr. 4 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Anexa nr. 4 la Normele metodologice de aplicare
a titlului VII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ...., județul/sectorul ....., codul poștal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

DECLARAȚIE
privind prețurile de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete

Începând cu data de ....., prețurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. Crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor conținute într-un pachet	Prețul de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director General

Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila.....

Director economic

Numele și prenumele .....
Semnătura și ștampila.....

ANEXA 5

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
privind producţia de vinuri liniştite realizată în calitate de mic producător
trimestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de raportare (în litri):	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unităţi de alimentaţie publică 7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrată în trimestrul de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....
Semnătura declarantului Data

ANEXA 6

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activităţile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul este persoana juridică: numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	

11. Arătaţi dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală		_ Da _ Nu
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al antrepozitarului		
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani		
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize		
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare		
II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a precum şi orice alte informaţii necesare)		
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal	
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)		
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv		
4. Enumeraţi tipurile şi cantităţile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este		

cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs ..... - (cod şi ..... (denumire produs) subcod) Tip produs ..... - (cod şi ..... (denumire produs) subcod) ..... Tip produs ..... - (cod şi ..... (denumire produs) subcod)
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal	
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal	
8. Dacă locul se afla în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se afla în proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: Copia contractului de leasing sau dovada deţinerii sub orice formă legală. O declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control.	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal	

(şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus. Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioada de timp specificată. (Scrisoare de garanţie bancară).	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....
Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal — Data

(Anexa nr. 39 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERERE DE AUTORIZARE

Nr. .....
Casetă rezervată autorităţii fiscale teritoriale

DESTINATAR ÎNREGISTRAT

1. Nume şi prenume sau denumirea societăţii şi adresa exactă	Codul unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	
	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	

2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator:

3. Adresa locaţiei/locaţiilor de recepţie a produselor:

4. Natura produselor şi cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepţionată într-un an, după caz:

☒	băuturi alcoolice	☒	produse energetice
☐	bere ____ litri	☐	combustibili ____ litri
☐	vin liniştit ____ litri	☐	carburanţi ____ litri
☐	vin spumos ____ litri	☒	tutun prelucrat
☐	produse intermediare ____ litri	☐	ţigarete ____ bucăţi
☐	Băuturi fermentate liniştite ____ litri	☐	ţigări şi ţigări de foi ____ bucăţi
☐	băuturi fermentate spumoase ____ litri	☐	tutun de fumat ____ kg
☐	băuturi alcoolice spirtoase ____ litri		

5. Dacă sunteţi deja titularul unei autorizaţii eliberată de autoritatea competentă, vă rugăm să indicaţi, data şi obiectul autorizaţiei:

Număr _____ din _____ _____

Număr _____ din _____ _____

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de destinatar înregistrat, precizaţi acest fapt:

7. Documente de anexat:

☐	Certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului
☐	cazierele judiciare ale administratorilor
☐	bilanţul pe ultimii doi ani
☐	confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize
☐	certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia produselor accizabile, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare
☐	copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus şi persoana autorizată din alt stat membru
☐	lista cantităţilor de produse accizabile recepţionate în fiecare lună din anul precedent
☐	scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanţia se constituie prin consemnarea de mijloace băneşti la Trezoreria statului
☐	numele, adresa şi telefonul garantului propus, precum şi garanţia cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanţie bancară), atunci când se constituie o garanţie bancară

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societăţii	Data, numele şi calitatea acestuia (proprietar, asociat)

ANEXA 8

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
pentru obţinerea autorizaţiei de operator neînregistrat

1. Denumirea societăţii	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scară .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal .....
3. Telefon/Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7. Perioada în care urmează a se realiza operaţiunea	
8. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii	
9. Precizaţi adresa la care urmează să fie primite produsele accizabile	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scară .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal .....
10. Denumirea şi adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria şi cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanţiei constituite Anexaţi scrisoare de bonitate	

bancară	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....
Semnătura declarantului Data

ANEXA 9

(Anexa nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

PRODUSE ACCIZABILE			DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE	
1	1 Expeditor		2 Cod accize expeditor	3 Nr. referinţă
Exemplar pentru expeditor			4 Cod accize primitor	5 Nr. factură
			6 Data facturii	
	7 Primitor		8 Autoritatea competentă a locului de expediere	
	7a Locul livrării			
			10 Garanţia	
	9 Transportator			
			12 Ţara de expediţie	13 Ţara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal	
1	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	
18a Descrierea produselor,			19a Codul produsului (cod NC)			

numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		20a Cantitate	21a Greutate brută (kg) 22a Greutate netă (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC) 20b Cantitate	21b Greutate brută (kg) 22b Greutate netă (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC) 20c Cantitate	21c Greutate brută (kg) 22c Greutate netă (kg)
	23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)		
	A Înregistrarea controalelor. Se completează de autorităţile competente. Continuă pe verso (exemplarele 2, 3 şi 4)	24 Căsuţele 1 - 22 certificarea completării corecte Societatea semnatară şi nr. de telefon Numele semnatarului Locul şi data Semnătura	

Instrucţiuni de completare

1. Observaţii generale

1.1. Documentul administrativ de însoţire este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 18 şi 19 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1.07.1989 pag. 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 x 297 mm; este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spaţiu neutilizat în căsuţele 18a - 22c va fi barat, astfel încât să nu mai poată fi adăugiri. În document, pot fi introduse trei descrieri distincte ale produselor, care trebuie să fie din aceeaşi categorie de accize. Aceste categorii sunt produse energetice, produse din tutun şi alcool/băuturi alcoolice.

1.5. Documentul de însoţire constă în 5 exemplare:

exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor
exemplarul 2 trebuie păstrat de primitor;
exemplarul 3 trebuie returnat expeditorului pentru descărcare a operaţiunii împreună cu certificatul sau aprobarea autorităţii fiscale competente din Statul membru de destinaţie, dacă este necesar;
exemplarul 4 trebuie prezentat de către primitor autorităţii competente a Statului membru de destinaţie;
exemplarul 5 trebuie transmis de către expeditor autorităţii sale fiscale, la momentul expedierii produselor.

1.6. Exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului trebuie să însoţească produsele pe parcursul transportului.

1.7. În situaţiile în care acest document este utilizat pentru circulaţia prin conducte fixe, exemplarele 2, 3 şi 4 se transmit primitorului prin mijloacele cele mai rapide de care dispune antrepozitarul expeditor. În toate cazurile, documentul trebuie să sosească la locul livrării în termen de 24 de ore de la primirea produselor la care se referă.

2. Rubrici

Căsuţa 1. Expeditor: numele şi adresa, complete.
Căsuţa 2. Codul de acciză al expeditorului: codul de înregistrare pentru accize atribuit expeditorului de către autoritatea fiscală competentă.
Căsuţa 3. Nr. referinţă: numărul de referinţă care identifică expedierea în înregistrările expeditorului (ex. nr. facturii poate fi utilizat în acest sens).
Căsuţa 4. Codul de acciză al primitorului: în cazul unui antrepozitar sau operator înregistrat, codul de înregistrare al accizei. În cazul unui operator neînregistrat se va indica numărul de autorizare al expediţiei atribuit de către autoritatea sa fiscală.
Căsuţa 5. Nr. factură: numărul facturii aferentă produselor. Dacă nu, numărul avizului de expediţie sau orice alt document de transport.
Căsuţa 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la căsuţa nr. 5.
Căsuţa 7. Primitor: numele şi adresa complete iar în cazul în care destinatarul este un operator neînregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul mărfurilor exportate, trebuie indicat

numele persoanei care acţionează în contul expeditorului la locul exportului.

Căsuţa 7a. Locul livrării: locul unde se livrează efectiv produsele, dacă produsele nu sunt livrate în adresă indicaţi, la căsuţa 7. În cazul produselor exportate se va menţiona "EXPORT în AFARA COMUNITĂŢII" şi locul de export. Pentru produsele care urmează a fi plasate într-o procedură vamală comunitară (alta decât punerea în libera circulaţie), se va înscrie menţiunea "ÎN PROCEDURA VAMALĂ" precum şi locul în care produsele vor fi supuse unui control vamal.

Căsuţa 8. Autoritatea competentă a locului de expediere: numele şi adresa autorităţii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere.

Căsuţa 9. Transportator: numele şi adresa persoanei responsabile cu primul transport, dacă ea este alta decât expeditorul.

Căsuţa 10. Garanţia: datele de identificare a părţii sau părţilor responsabile pentru garanţie.
Se va indica numai "expeditor", "transportator" sau "primitor".

Căsuţa 11. Alte informaţii privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare al vehiculului, numărul, tipul şi identificarea eventualelor sigilii comerciale.

Căsuţa 12. Ţara de expediţie. Statul membru din care pleacă transportul. Se utilizează o abreviere:

BE Belgia	LU Luxemburg
BG Bulgaria	HU Ungaria
CZ Cehia	MT Malta
DK Danemarca	NL Olanda
DE Germania	AT Austria
EE Estonia	PL Polonia
GR Grecia	PT Portugalia
ES Spania	RO România
FR Franţa	SI Slovenia
IE Irlanda	SK Slovacia
IT Italia	FI Finlanda
CY Cipru	SE Suedia
LV Letonia	GB Regatul Unit al Marii Britanii.
LT Lituania	

Căsuţa 13. Ţara de primire: statul membru în care se încheie transportul. Se vor utiliza aceleaşi abrevieri prevăzute la căsuţa 12.

Căsuţa 14. Reprezentant fiscal: dacă expeditorul a desemnat un reprezentant fiscal în statul membru de destinaţie, se va înscrie în căsuţă numele sau adresa, numărul de identificare, TVA şi codul de acciză (dacă este cazul).

Căsuţa 15. Locul de expediere: numărul de înregistrare al antrepozitului (dacă există).

Căsuţa 16. Data expedierii: data, şi dacă se solicită de autorităţile fiscale ale statului de plecare, ora la care produsele părăsesc

antrepozitul expeditorului.

Căsuţa 17. Durata transportului: perioada de timp normală, necesară pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport şi distanţa.

Căsuţa 18a. Colete şi descrierea produselor: numere de identificare şi numărul de colete (ex. containere); numărul de ambalaje din interiorul coletelor (ex. canoane) şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.
Alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să aibă o concentraţie alcoolică prevăzută (procent în volum de 20 grade C).
Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere. Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 grade C.

Căsuţa 19a. Codul produsului: codul NC.

Căsuţa 20a. Cantitatea:
- numărul produselor exprimate în mii (ţigarete)
- greutatea netă (ţigări şi ţigări de foi)
- litri de produs la (temperatura de 20 grade C cu două zecimale (alcool şi băuturi alcoolice)
- litri la temperatura de 15 grade C (uleiuri minerale cu excepţia păcurii).

Căsuţa 21a. Greutatea brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 22a. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor accizabile în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice, uleiurilor minerale şi în cazul produselor din tutun cu excepţia ţigaretelor.
Căsuţele 18b - 22b şi 18c - 22c se utilizează dacă transportul conţine produse diferite de cele descrise la căsuţele 18a - 22a.

Căsuţa 23. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.
1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.
2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.
3. În cazul berii produsă de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică berărie independentă cu o producţie a

anului anterior de ..... hectolitri de bere."
4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur.

Căsuţa 24. Societatea semnatarului etc.: documentul se completează de către, sau în numele expeditorului. Societatea semnatarului documentului trebuie să fie identificată. Documentul trebuie semnat, cu excepţia cazului în care expeditorul a fost autorizat să înlocuiască semnătura cu o ştampilă specială. În acest caz se face menţiunea "DISPENSA DE SEMNĂTURA".

Căsuţa A Înregistrarea controalelor: autorităţile competente înregistrează controalele efectuate pe exemplarele 2, 3 şi 4. Dacă spaţiul este insuficient pe faţa documentului, înregistrările pot continua pe verso. Toate menţiunile trebuiesc semnate, datate şi ştampilate de funcţionarul competent. Dacă produsele sunt supuse unui regim vamal, controalele efectuate trebuiesc înregistrate de funcţionarul competent. În cazul în care a fost autorizată o dispensă de semnătură, ştampila specială se aplică, de asemenea, în colţul din dreapta sus al căsuţei A.

Căsuţa B Dacă, pe parcursul transportului se modifică destinaţia produselor faţă de cea menţionată la căsuţele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul său de livrare trebuie să indice la Căsuţa B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie să notifice imediat la autoritatea fiscală competentă, schimbarea locului de livrare.

Căsuţa C Certificat de recepţie, acest certificat trebuie emis de către destinatar. Atunci când recepţia produselor într-un antrepozit este supusă unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate sau plasate într-un regim vamal comunitar (altul decât punerea în libera circulaţie), autoritatea fiscală sau biroul vamal, după caz, va elibera certificatul pentru conformitate. Se recomandă ca recepţia produselor să fie, de asemenea, certificată pe verso-ul exemplarului 2, care urmează a se păstra de către destinatar. Astfel, în cazul pierderii exemplarului 3 cu ocazia retransmiterii către expeditor, acesta din urmă poate solicita închiderea transportului, prin intermediul unei copii a certificării de pe exemplarul 2.

PRODUSE ACCIZABILE	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE		
2	1 Expeditor Cod unic de	2 Cod acciză	3 Nr.

înregistrare
expeditor
referinţă
Exemplar pentru primitor
4 Cod acciză primitor
5 Nr. factură
6 Data facturii
7 Primitor
Cod unic de înregistrare
8 Autoritatea competentă a locului de expediere
7a Locul livrării
10 Garanţia
9 Transportator
12 Ţara de expediţie
13 Ţara de primire
11 Alte informaţii privind transportul
14 Reprezentantul fiscal
2
15 Locul de expediere
16 Data expedierii
17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor
19a Codul produsului (cod NC)
20a Cantitate
21a Greutate brută (kg)
22a Greutate netă (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor
19b Codul produsului (cod NC)
20b Cantitate
21b Greutate brută (kg)
22b Greutate netă (kg)

18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC)			
		20c Cantitate	21c Greutate brută (kg)	
			22c Greutate netă (kg)	
23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)					
A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă.		24 Căsuţele 1 - 22 certificarea completării corecte			
		Societatea semnatară şi nr. de telefon			
		Numele semnatarului			
		Locul şi data			
Continuă pe verso (exemplarele 2, 3 şi 4)		Semnătura			

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII		
Noua adresă		Trebuie informată imediat autoritatea indicată la căsuţa 8
Numele semnatarului		
Locul şi data	Semnătura	

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI

_ |_| Produse primite

de destinatar
Data ..... Locul ..... Nr. referinţă .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

☐ Transport verificat

Mijloc de transport .....

☐ Produse exportate*/plasate într-o procedură vamală comunitară (alta decât punerea în libera circulaţie)*
Data .....

☐ Numele semnatarului ..... Locul şi data .....
Societatea semnatarului Semnătura
.....

☐ Autoritatea fiscală sau biroul vamal Aprobat de autoritatea fiscală
Nume sau de biroul vamal
Adresa

* tăiaţi varianta care nu se aplică

A Înregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE — DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE

3	1 Expeditor ☐ Cod unic de înregistrare	2 Cod acciză expeditor	3 Nr. referinţă
Exemplar de		4 Cod acciză	5 Nr.

returnat expeditorului		primitor	factură
		6 Data facturii	
	7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competentă a locului de expediere	
	7a Locul livrării	10 Garanţia	
	9 Transportator	12 Ţara de expediţie	13 Ţara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal	
3	15 Locul de expediere / 16 Data expedierii	17 Durata transportului	
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC)	20a Cantitate / 21a Greutate brută (kg) / 22a Greutate netă (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC)	20b Cantitate / 21b Greutate brută (kg) / 22b Greutate netă (kg)
18c Descrierea produselor, numere de		19c Codul produsului (cod NC)	20c / 21c Greutate

identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

Cantitate

22c Greutate brută (kg)

22c Greutate netă (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)

A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă.

Continuă pe verso (exemplarele 2, 3 şi 4)

24 Căsuţele 1 - 22 certificarea completării corecte

Societatea semnatară şi nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul şi data

Semnătura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresă

Trebuie informată imediat autoritatea indicată la căsuţa 8

Numele semnatarului

Locul şi data

Semnătura

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI

Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţă .....

Descrierea produselor | Plusuri | Minusuri

☐ Transport verificat

Mijloc de transport .....

☐ Produse exportate*/plasate într-o procedură vamală comunitară (alta decât punerea în libera circulaţie)*
Data .....

☐ Numele semnatarului ..... Locul şi data .....
Societatea semnatarului Semnătura
.....

☐ Autoritatea fiscală sau biroul vamal Aprobat de autoritatea fiscală
Nume sau de biroul vamal
Adresa

* tăiaţi varianta care nu se aplică

A Înregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE — DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE

4	1 Expeditor ☐ Cod unic de înregistrare	2 Cod acciză expeditor	3 Nr. referinţă
Exemplar pentru autoritatea fiscală a primitorului		4 Cod acciză primitor	5 Nr. factură
		6 Data facturii	

	7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competentă a locului de expediere
	7a Locul livrării	
		10 Garanţia
	9 Transportator	
		12 Ţara de expediţie / 13 Ţara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal
4	15 Locul de expediere / 16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC) / 20a Cantitate / 21a Greutate brută (kg) / 22a Greutate netă (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC) / 20b Cantitate / 21b Greutate brută (kg) / 22b Greutate netă (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC) / 20c Cantitate / 21c Greutate brută (kg) / 22c Greutate netă (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)

A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă.

Continuă pe verso (exemplarele 2, 3 şi 4)

24 Căsuţele 1 - 22 certificarea completării corecte

Societatea semnatară şi nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul şi data

Semnătura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresă

Trebuie informată imediat autoritatea indicată la căsuţa 8

Numele semnatarului

Locul şi data

Semnătura

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI

☐ Produse primite de destinatar

Data ..... Locul ..... Nr. referinţă .....

Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri

☐ Transport verificat	
	Mijloc de transport .....
☐ Produse exportate*/plasate într-o procedură vamală comunitară (alta decât punerea în libera circulaţie)* Data	
☐ Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului	Locul şi data ..... Semnătura
☐ Autoritatea fiscală sau biroul vamal Nume Adresă	Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal

* tăiaţi varianta care nu se aplică

A Înregistrarea controalelor (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE — DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE

5	1 Expeditor ☐	Cod unic de înregistrare	2 Cod acciză expeditor	3 Nr. referinţă
Exemplar pentru autoritatea fiscală a expeditorului			4 Cod acciză primitor	5 Nr. factură
			6 Data facturii	
	7 Primitor	Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competentă a locului de expediere	

	7a Locul livrării	
		10 Garanţia
	9 Transportator	
		12 Ţara de expediţie / 13 Ţara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal
5	15 Locul de expediere / 16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC) / 20a Cantitate / 21a Greutate brută (kg) / 22a Greutate netă (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC) / 20b Cantitate / 21b Greutate brută (kg) / 22b Greutate netă (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC) / 20c Cantitate / 21c Greutate brută (kg) / 22c Greutate netă (kg)
	23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)	

A Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea fiscală competentă. Continuă pe verso (exemplarele 2, 3 şi 4)	24 Căsuţele 1 - 22 certificarea completării corecte Societatea semnatară şi nr. de telefon Numele semnatarului Locul şi data Semnătura

ANEXA 10

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE SIMPLIFICAT
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum

- faţă -

1 Exemplar pentru expeditor	1. Expeditor nr. de TVA (Nume şi adresă) 4. Primitor nr. de TVA (Nume şi adresă) 5. Transportator/mijloace de transport 7. Locul livrării	2. Număr de referinţă al operaţiunii 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă) 6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
1	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea	9. Codul produsului (codul NC)

bunurilor	10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)
		13. Preţul de facturare/valoarea comercială
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă	15. Căsuţele 1 - 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [_] Nu [_] (*)	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE
(verso-ul exemplarului 1)

Circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observaţii generale

1.1. Documentul de însoţire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE din 25 februarie 1992.

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm; este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoţire constă în 3 exemplare:

exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor

exemplarul 2 însoţeşte produsele şi trebuie păstrat de primitor;

exemplarul 3 însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor;

2. Rubrici

Căsuţa 1. Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produse într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 2. Număr de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările sale comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuţa 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căreia i-a fost declarată anticipat expediţia.

Căsuţa 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuţa 6. Număr de referinţă şi **data de**claraţiei:
Declaraţia şi/sau autorizaţia care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie înainte de începerea expediţiei.

Căsuţa 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4.

Căsuţa 8. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numărul pachetelor din interior, ex. cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.
Pentru alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentraţia alcoolică (procent în volum la 20 grade C).

Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere.
Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 grade C.

Căsuţa 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuţa 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcţie de accizele din statul membru de destinaţie, de exemplu:
- ţigarete, numărul de bucăţi, exprimat în mii,
- ţigări şi ţigări de foi, greutatea netă,
- alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale,
- produse energetice cu excepţia păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.

Căsuţa 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuţa 13. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nici o legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuţa 14. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.
2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.
3. În cazul berii produsă de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."
4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur.

Căsuţa 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi

menţionat.

Căsuţa A Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE SIMPLIFICAT
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

2 Exemplar pentru primitor	1. Expeditor nr. de TVA (Nume şi adresă)	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
		3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)	
	4. Primitor nr. de TVA (Nume şi adresă)		
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
2	7. Locul livrării		
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg) 12. Greutatea netă (kg)
		13. Preţul de facturare/valoarea comercială	

14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)	
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă	15. Căsuţele 1 - 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da ☐ Nu ☐ (*) Societatea semnatară şi numărul de telefon Numele semnatarului Locul şi data Semnătura
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite*)/declarate pentru plată autorităţii competente

Data ..... Numărul de referinţă .....

Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data ..... Numele semnatarului ..... Semnătura .....
*) Tăiaţi menţiunea inutilă
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE SIMPLIFICAT
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile
deja eliberate pentru consum

- faţă -

3 Exemplar de returnat expeditorului	1. Expeditor nr. de TVA (Nume şi adresă)	2. Număr de referinţă al operaţiunii
		3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)
	4. Primitor nr. de TVA (Nume şi adresă)	
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
3	7. Locul livrării	
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (codul NC)
		10. Cantitate / 11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)

		13. Preţul de facturare/valoarea comercială
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă	15. Căsuţele 1 - 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da ☐ Nu ☐ (*)	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite*)/declarate pentru plată autorităţii competente

Data ..... Numărul de referinţă .....

Alte observaţii ale primitorului:
Locul/Data ..... Numele semnatarului .....
Semnătura .....
*) Tăiaţi menţiunea inutilă

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

ANEXA 11

Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. ... Blocul ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....

CERERE
de restituire a accizelor
în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Simbolul statului membru de destinaţie
B - Cantitatea recepţionată
C - Codul NC al produsului
D - Cantitatea*)
E - Nivelul accizei**)
F - Data plăţii
G - Numărul şi documentul care atestă plata

Nr. crt.	Numărul documentului de însoţire simplificat	A	Denumirea şi codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate	Data recepţiei produselor	B	Date privind plata accizelor în statul membru de	Suma de restituit

								destinaţie				
								C	D	E	F	G
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
	TOTAL											

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15 grade C; pentru alcool şi băuturi alcoolice volumul se stabileşte la 20 grade C; în cazul ţigaretelor se va menţiona pe un rând numărul de pachete de ţigarete şi pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine şi fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

....
Semnătura şi ştampila Data

ANEXA 12

Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. ... Blocul ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....

CERERE
de rambursare a accizelor în cazul vânzării la distanţă
în trimestrul ..... anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinaţie	Numărul de ordine corespunzător livrării	PRODUSE		
			Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Suma solicitată a fi rambursată **)
0	1	2	3	4	5

	TOTAL				

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15 grade C; pentru alcool şi băuturi alcoolice volumul se stabileşte la 20 grade C; în cazul ţigaretelor se va menţiona pe un rând numărul de pachete de ţigarete şi pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine şi fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna suma efectiv suportată. În cazul în care aceasta nu se poate determina cu exactitate, se va calcula prin aplicarea nivelului accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare de la data plăţii în statul membru de destinaţie.

....
Semnătura şi ştampila Data

ANEXA 13

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scară ..... Etaj .... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresă e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	

7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	_ Da _ Nu
12. Anexaţi actul constitutiv al societăţii care îi permite desfăşurarea activităţii de reprezentant fiscal	
13. Anexaţi copia contractului de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanţiei Anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

_____ _____

Semnătura solicitantului sau
a reprezentantului fiscal

Data

(Anexa nr. 35 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator
.....
Cod utilizator punct de lucru .....
Localitatea ...../
judeţul/sector .....
Strada ..... Nr. ....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile/utilizările de produse accizabile şi livrările de produse finite rezultate în luna ..... anul .....

Temei legal aferent facilităţii fiscale solicitate:

1. cf. art. ... alin. ... lit. ... Cod fiscal - autorizaţie nr. .....
2. cf. art. ... alin. ... lit. ... Cod fiscal - autorizaţie nr. .....
3. cf. art. ... alin. ... lit. ... Cod fiscal - autorizaţie nr. .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Cod accize expeditor/Cod identificare fiscală destinatar
B - Cod NC al produsului
C - Starea produsului
D - Densitate la 15 grade C Kg/l
E - Concentraţie/Grade Dall/Grade Plato

1. ACHIZIŢII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE												
Document		Achiziţie/ Livrare		Furnizor/ beneficiar	A	B	C	D	E	Recipienţi		Cantitate
Tip	Nr./ serie/ ARC	Tip	Data							Capacitate nominală	Nr.	kg / litri

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

(1) Factura/DAI/DIS; (3) Pt. achiziţii se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L"; (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final; (8) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat; (9) Se completează numai în cazul produselor energetice; (10) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice;

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Starea produsului
B - Consum propriu
C - Producţie
D - Comercializare
E - kg
F - Litri/Grd./Plato/Dall

2. RECAPITULAREA ACHIZIŢIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE

Codul NC al produsului	A	Stoc la începutul lunii		Cantitatea intrată		Surplus pe parcursul lunii		Cantitate ieşită						Pierderi		Stoc la sfârşitul lunii	
								B		C		D					
		E	F	E	F	E	F	E	F	E	F	E	F	E	F	E	F
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

(16) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat; (23), (24) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obţinut autorizaţia; (25), (26) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (27), (28) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*

Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitatea realizată în luna de raportare		Cantitate expediată		Stoc la sfârşitul lunii	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
33	34	35	36	37	38	39	40	41

* Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final cf. art. 206[58] din Codul fiscal;

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*			
Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant	um	
42	43	44	45

* Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final cf. art. 206[58] din Codul fiscal;

(45) - Se va înscrie codul ţării în cazul destinaţiei UE, EX în cazul exporturilor şi codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naţionale

ANEXA 36

la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE

privind producţia de vinuri liniştite realizată şi comercializată în calitate de mic producător

semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul .....

	Sectorul .....
	Localitatea .....
	Str. ..... Nr. ....
	Bl. .... Sc. .... Et. .... Ap. ...
	Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulat de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către:	.....
7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor	.....
7.2. unităţi de alimentaţie publică	.....
7.3. antrepozite fiscale	.....
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:

Numele şi prenumele: .....

..... Data .....

Semnătura declarantului

ANEXA 37

la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

	Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAȚIE

privind achizițiile/livrările intracomunitare de vinuri liniștite efectuate în calitate de mic producător

semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ..... Bl. .... Sc. .... Et. .... Ap. ... Cod poștal .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea achiziționată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din ..... (statul membru) ...	....
6. Cantitatea achiziționată cumulată de la începutul anului (în litri)	

7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către:	
..... (statul membru)	.....
...	.....
	.....
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:

Numele şi prenumele: .....

..... Data .....
Semnătura declarantului

ANEXA 15

Autoritatea fiscală teritorială

NOTĂ DE COMANDĂ
pentru documente fiscale speciale
numărul ..... din **data de** .....

Denumire .....
Cod de identificare fiscală .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...
Cod poştal ..... Sector .....
Domiciliul fiscal .....
Telefon/fax .....

Codul documentului	Cantitatea solicitată	Unitatea de măsură	Preţ unitar	Valoare (lei)	T.V.A. (lei)	Valoare totală inclusiv T.V.A.

						(lei)
0	1	2	3	4	5	6

Autoritatea fiscală teritorială .....
Data aprobării comenzii .....
Numărul documentelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

....
(semnătura şi ştampila solicitantului) (semnătura şi ştampila)

ANEXA 16.1

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal

de producţie de alcool şi băuturi spirtoase
în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
		Operaţii interne		U.E.	Import			
		Din producţie proprie	Alte achiziţii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Cu accize
e - Teritoriul naţional
f - U.E.
g - Export
h - Scutire

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			a	b	c	d	Fără accize					
							Regim suspensiv		h			
							e	f	g			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

I. (A) Stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrări: Cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documentele de

circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare; (C) Cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantităţile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferenţe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare; Diferenţa (G) = A + B + C - D - E - F Diferenţa = stoc iniţial + (cantităţi produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

ANEXA 16.2

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna ..... anul .....

I. Materii prime

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Cantitate
b - Concentraţie

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenţa (E)	
	a	b	Operaţii interne		U.E.		Import							
			a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data recepţiei înscrisă în DAI; C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii în procesul de producţie al produselor intermediare; D - Stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa = cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc iniţial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricaţie

Tip produs	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Produse obţinute

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Cu accize
e - Teritoriul naţional
f - Restul U.E.
g - Export
h - Scutire

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)				Ieşiri (D)				Utilizate în operaţiuni proprii (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			a	b	c	d	Fără accize						
							Regim suspensiv			h			
							e	f	g				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere **data de** recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs intermediar ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în

noul proces de producţie. F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E - F

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

ANEXA 16.3

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de bere
luna ..... anul .....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Zahăr şi glucoză		
Orz			Alte materii de extracţie		
Orez şi gris			Malţ colorat		
Porumb					

II. Bere fabricată în hectolitri

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Grad Plato mediu

e - Consum
f - Teritoriul naţional
g - U.E.
h - Export

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Stoc final (E)	Diferenţa (F)
			a	b	c	Cu accize (D)	Fără accize					
							d	e	Regim suspensiv	Operaţiuni scutite		
									f	g	h			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantităţile de bere existente în antrepozit la începutul lunii trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - Cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere **data de** recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat

Ex. 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13{,}33$$

F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare F = A + B + C - D - E

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

ANEXA 16.4

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....

Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de tutunuri prelucrate
în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Valoare
e - Cantitate
f - Teritoriul naţional
g - Scutire

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri							Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			a	b	c	Cu accize (D)	Fără accize (E)							
							Regim suspensiv					g		
							f		U.E.		Export			
							d	e	d	e	d	e		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul ţigaretelor al ţigărilor şi ţigărilor de foi cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere **data de** recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E - F

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

ANEXA 16.5

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

Situaţia
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal
de producţie de produse energetice
în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Teritoriul naţional
e - U.E.
f - Export
g - Scutiri
h - Cu accize
i - Fără accize

Tipul produsului	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Auto-consum (F)	Stoc final (G)	Diferenţa (H)
			a	b	c	Cu accize (D)	Fără accize (E)				h	i	
							Regim suspensiv			g			
							d	e	f				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantităţile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere **data de** recepţie înscrisă pe DAI; D - Ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - Ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - Diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare H = A + B + C - D - E - F - G

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal .....
Semnătura şi ştampila

ANEXA 17

(Anexa nr. 14 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE (RO)

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele .....
Strada şi numărul .....
Codul poştal, locul .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă şi număr de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI	
Instituţia/persoana beneficiară*1) declară:	
(a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate*2):	
☐ Pentru uzul oficial al:	☐ Pentru uzul personal al:
☐ Unei misiuni diplomatice străine	☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice străine
☐ Unei reprezentanţe consulare străine	☐ Unui membru al unei reprezentanţe consulare străine
☐ Unei organizaţii internaţionale	☐ Unui membru din conducerea unei

organizaţii internaţionale

☐ Forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

.....
(Denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4)

(b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii, şi

(c) că informaţiile de mai sus sunt reale.
Prin prezenta, instituţia sau persoana beneficiară se obligă ca în cazul în care produsele nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut, prin prezenta să achite accizele care s-ar datora în

....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....
Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

....
Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....
Semnătura

(continuă pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informaţii cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

(1) Numele şi adresa .....

(2) Codul de accize ..... (opţional)

B. Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor*3) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	

Suma totală						

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ

Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte

- în totalitate
- până la cantitatea de ..... (număr)*4)

condiţiile de scutire de accize

....

Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....

Semnătura

6. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. ..... din .....

(referire la dosar) (data)

..... i se acordă permisiunea de către

(denumirea instituţiei beneficiare)

..... de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6

(denumirea autorităţii competente)

....

Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....

Semnătura

*1) Tăiaţi dacă este cazul

*2) Bifaţi rubrica potrivită

*3) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.

*4) Bifaţi bunurile care nu sunt scutite la căsuţa 5

Instrucţiuni de completare la anexa nr. 17

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 199 al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidenţele proprii.

2. (a) Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 milimetri în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,
- un exemplar care însoţeşte transportul.

(b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri.

(c) Documentul trebuie completat ligibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat în limba română.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 (a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. (a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului, şi să fie şi el vizat de autoritatea competentă.

(b) Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat

(c) Moneda se indică folosind un cod din 2 litere.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente a acesteia. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea fiscală competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 a certificatului.

ANEXA 18

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE
[Regulamentul Comisiei nr. 96/31/CEE]

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele .....
Strada şi numărul .....
Codul poştal, locul .....
Statul membru (gazdă) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă şi număr de telefon)
.....
.....
.....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI

Instituţia/persoana beneficiară*1) declară:

(a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate*2):

☐ Pentru uzul oficial al:

- ☐ Unei misiuni diplomatice străine
- ☐ Unei reprezentanţe consulare străine
- ☐ Unei organizaţii internaţionale
- ☐ Forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

☐ Pentru uzul personal al:

- ☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice străine
- ☐ Unui membru al unei reprezentanţe consulare străine
- ☐ Unui membru din conducerea unei organizaţii internaţionale

..... (Denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4)

(b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii în statul membru menţionat la căsuţa 1, şi

(c) că informaţiile de mai sus sunt reale. Instituţia sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

..... Locul, data

..... Numele şi statutul semnatarului

..... Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

..... Locul, data ŞTAMPILA

..... Numele şi statutul semnatarului

..... Semnătura

(continuă pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informaţii cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

(1) Numele şi adresa .....

(2) Statul membru .....

(3) Codul de accize .....

(opţional)

B. Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor*3) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU

Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte

- în totalitate
- până la cantitatea de ..... (număr)*4)

condiţiile de scutire de accize

....

Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....

Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. ..... din .....

(referire la dosar) (data)

..... i se acordă permisiunea de către

(denumirea instituţiei beneficiare)

..... de a folosi ştampila în

(denumirea autorităţii competente din statul gazdă)

cadrul căsuţei 6

....

Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

	.....
	Semnătura

*1) Tăiaţi dacă este cazul.
*2) Bifaţi rubrica potrivită.
*3) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi dacă este anexat formularul de comandă.
*4) Bifaţi produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuţa 5.

Instrucţiuni de completare la anexa nr. 18

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 23 alin. (1) al Directivei 92/12/CEE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidenţele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. (a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1.7.1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 milimetri în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,
- un exemplar care însoţeşte documentul administrativ de însoţire.

(b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri.

(c) Documentul trebuie completat ligibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

(d) Dacă descrierea produselor (căsuţa 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituţia/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

(e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiară va anexa o traducere a informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

(f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 (a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. (a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

(b) Indicaţia privind numărul de accize al antrepozitarului autorizat, conform art. 15 (a) alin. (2) al Directivei 92/12/EEC

(c) Moneda se indică folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea fiscală competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 din certificat.

ANEXA 19

CERERE
de restituire a accizei în baza prevederilor art. 199 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ...., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscală ..... judeţul .....

În conformitate cu prevederile art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantităţii de ..... litri de ....., achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul ....., deschis la .....

Semnătura solicitantului ..... Data .....

(Anexa nr. 34 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Autoritatea vamală teritorială
.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
Nr. ..... din data .....

Cod utilizator final .....

....., cu sediul în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ....., înregistrată la registrul comerţului cu nr. ....., având codul de identificare fiscală ....., se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator ....., situat în ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ..... .

Această autorizaţie permite achiziţionarea în regim de scutire directă/indirectă/ exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... pct. .... lit. ...., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
- denumire produs, cod NC şi cantitate ..... .

Nivelul garanţiei .....

Autorizaţia este valabilă începând cu **data de** ..... .

Conducătorul autorităţii vamale teritoriale,
.....
(numele, prenumele, semnătura şi ştampila)

ANEXA 21

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. ... Blocul ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL

privind livrările de combustibil pentru motor destinat utilizării exclusive pentru aeronave/vapoare în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Denumirea operatorului
B - Codul de identificare fiscală
C - Cantitatea livrată

Nr. crt.	Tipul produsului	U.M.	Beneficiarul livrării							Cantitatea totală livrată (6+10)	Destinaţia produselor (aeronave/vapoare)
			Antrepozite de depozitare				Alţi beneficiari				
			A	B	Numărul şi data facturii	C	A	B	Numărul şi data facturii	C	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	TOTAL											

Certificată de conducerea antrepozitarului

....
Ştampila Data

ANEXA 22

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. ... Blocul ... Scara ... Etaj ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL

privind achiziţiile/livrările de combustibil pentru motor destinat utilizării exclusive pentru aeronave/vapoare în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Codul de identificare fiscală
B - Cantitatea achiziţionată
C - Nr. de înmatriculare al aeronavei/vaporului

Nr. crt.	Numărul şi data facturii	Tipul produsului	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia			Beneficiarul livrării			Destinaţia produselor (aeronave/vapoare)
				Denumirea	A	B	Denumirea companiei	C	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat

....
Ştampila Data

ANEXA 23
(Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. ..... din .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de importator

Societatea importatoare ....., cu sediul social în ..... str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din **data de** ....., codul de identificare fiscală ..... telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ....., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcţia de ....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data .....

Semnătura şi ştampila
.....

ANEXA 24
(Anexa nr. 16 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun prelucrat

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic
- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:
- aplicare în formă de "U"

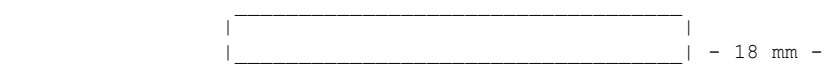

- aplicare în formă de "L"

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:
  - aplicare în formă de "U"

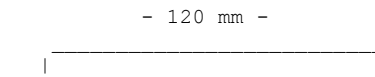

  - aplicare în formă de "L"

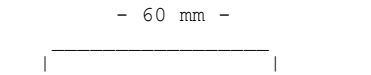

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:
  - aplicare în formă de "U"

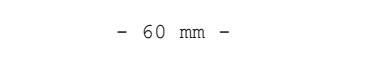

  - aplicare în formă de "L"

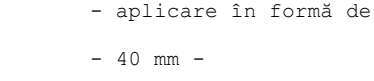

ANEXA 25

(Anexa nr. 18 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

NOTA DE COMANDĂ Nr. ....

pentru timbre şi banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului autorizat

.....

Codul de identificare fiscală .....

Codul de accize .....

Codul de marcare .....

Sediul:

Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod poştal .....
Telefon/fax .....

Tipul marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje	U.M.	Preţul unitar	T.V.A.	Valoarea totală

Semnătura şi ştampila solicitantului
.....

Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

ANEXA 26

(Anexa nr. 19 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENŢA

achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat/importatorului autorizat

.....

Sediul:

Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....

Strada ..... Nr. .... Blocul .... Scara .... Etaj .... Ap. .....

Codul poştal ..... Telefon/fax .....

Codul de identificare fiscală .....

Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producţia internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd. 1 + rd. 2)		

4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd. 4 + rd. 5)		
7	Stoc la sfârşitul lunii (rd. 3 - rd. 6)		
	Pentru achiziţii intracomunitare sau achiziţii din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la operator/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii, din care:		
3.1	expediate producătorului		
3.2	rămase de expediat		
4	TOTAL marcaje la producător (rd. 2 + rd. 3.1)		
5	Marcaje reintroduse în ţară		
6	Marcaje deteriorate în procesul de producţie		
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE de producător (rd. 5 + rd. 6)		
8	Stoc la producător la sfârşitul lunii (rd. 4 - rd. 7)		
9	Stoc la operator/importator la sfârşitul lunii (rd. 2 + rd. 3.2.)		

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/operatorului autorizat/ importatorului autorizat

Verificat de .....
Data .....

Data .....
Semnătura .....

ANEXA 27

(Anexa nr. 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENŢA
marcajelor deteriorate şi a celor distruse în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/importatorului autorizat
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .....
Blocul ..... Scara .... Etaj .... Ap. ..... Codul poştal .....
Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL	X		

Certificată de conducerea
antrepozitarului/operatorului
înregistrat/importatorului autorizat

Data .....
Semnătura .....

Organul fiscal
Semnătura .....

Verificat de .....
Data .....

ANEXA 28

(Anexa nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat
.....

Semnătura şefului de secţie
.....

Semnătura .....

ANEXA 29

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. .... Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. .. Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al	

reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	_ Da _ Nu
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al operatorului economic	
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAŢII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE RECEPŢIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locaţie se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se recepţionează produsele	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. .... Bloc ... Scara ... Etaj ... Ap. .. Cod poştal .....
2. Enumeraţi tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziţionate şi ţările de proveniență	

III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţie	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus. Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioada de timp specificată. (Scrisoare de garanţie bancară).	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

_____ _____

Semnătura solicitantului Data

(Anexa nr. 33 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERERE

pentru acordarea autorizaţiei de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/Număr de identificare TVA	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Bl. ..... Sc. ..... Et. .... Ap. .... Cod poştal ..... Număr de identificare TVA .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal ale reprezentantului legal	

8. Codul CAEN şi denumirea activităţii economice în care se utilizează produsele accizabile	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada..... Cod poştal .....
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/scutire indirectă /exceptare de la plata accizelor şi cantitatea estimată								
Denumire comercială	Cod NC *1)	Cantitatea estimată pentru un an /3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ....alin....pct. .....lit..... din Codul fiscal)	Destinaţia produsului			
					Producţie	Consum propriu	Comercializare către utilizator final	Navigaţie

13. Produse ce urmează a fi obţinute				
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinaţia produsului obţinut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteţi titularul unei alte autorizaţii eliberate de autoritatea vamală competentă?	Tip autorizaţie*3)	Număr /dată	Validă /nevalidă
Da ☐ Nu ☐			

*1) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

*2) Prin *cantitatea estimată pentru un an* se înţelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin *cantitatea estimată pentru 3 ani* se înţelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

*3) Rubrica "Tip autorizaţie" se va completa cu toate tipurile de autorizaţii emise anterior sau în derulare.

15. Documente de anexat:

- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia, producţia şi comercializarea produselor, precum şi copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- certificatul de atestare fiscală;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deţinere a utilajelor, terenurilor şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii, după caz;
- fundamentarea cantităţii pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziţionat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi documentele anexate sunt corecte şi complete.

Data .....
Numele şi prenumele administratorului .....
Semnătura şi ştampila .....

(Anexa nr. 38 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
pentru acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal .....

3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activităţile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoana juridică: numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	_ Da _ Nu
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea plătitorilor de accize	
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL	

(pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a precum şi alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara .... Etaj .... Ap. .... Cod poştal .....
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumeraţi tipurile şi cantităţile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs ..... - (cod şi ..... (denumire produs) subcod) Tip produs ..... - (cod şi ..... (denumire produs) subcod) ..... Tip produs ..... - (cod şi ..... (denumire produs) subcod)
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor	

accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal	
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: - Copia contractului de leasing sau deţinerii sub orice formă legală; - O declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus. Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanţie bancară).	
5. În cazul ipotecii anexaţi următoarele: Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat. Dovada deţinerii proprietăţii bunului, contractul de ipotecă şi poliţa de asigurare. Declaraţia privind inexistenţa altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat şi independent sau document de achiziţie recent).	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .....

....

Semnătura solicitantului şi ştampila Data

(Anexa nr. 40.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

DOCUMENT ADMINISTRATIV	2. Expeditor	2.a. Codul de acciză al expeditorului	Tip trimitere	1.a. Cod tip destinaţie	1.d. Cod de Referinţă Administrator Unic - ARC	
			1.e. Data şi ora validării	1.f. Număr secvenţial	9.a. Număr de referinţă local	9.d. Cod tip origine
	5. Destinatar	5.a. Codul de acciză al destinatarului/ Nr. TVA	7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză/ Nr. TVA	
	3. Locul de expediere	3.a. Codul de acciză al antrepozitului	14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA	
	12. Operator garant	12.a. Codul de acciză al operatorului	15. Primul transportator		15.a. Nr. TVA	
		12.b. Nr. TVA				
		11. Garanţia				

NOȚIRE									
	6.a. Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere	9.b. Număr factură/aviz			
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii				
					9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului		
DETALIIT RANSPORT	13. Transport	16.f. Informații complementare							
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport			16.c. Identitate sigiliu comercial	16.d. Informații sigiliu			
	17.a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato	
	17.i.	17.k.	17.l.	17.n.	17.o.	17.p.	17.r. Marca		

I	Marcajul fiscal	Indicatorul marcajului fiscal utilizat	Denumire origine	Dimensiune producător	Densi-tate	Descriere comercială	comercială a produselor
E							
X							
P							
E	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informaţii sigilii	
D							
I							
E							
R	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Ţara terţă de origine		17.2.d. Alte informaţii	17.2.1.a. Codul operaţiunii cu vinuri
E							
	18. Scurtă descriere a documentului			18.c. Referinţă document			

(Anexa nr. 40.2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

D	2. Expeditor	2.a. Codul de acciză al expeditorului	Tip trimitere	1.a. Cod tip destinaţie	1.d. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC		
O							
C							
U							
M							
E							
N							
T							
A			1.e. Data şi ora validării	1.f. Număr secvenţial	9.a. Număr de referinţă local	9.d. Cod tip origine	
D							
M							
I							
N							
I							
S							
T							
R							
A							

TIVDE ÎNSOȚIRE ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ							
5. Destinatar	5.a. Codul de acciză al destinatarului/ Nr. TVA			7. Locul livrării	7.a. Codul de acciză/ Nr. TVA		
3. Locul de expediere	3.a. Codul de acciză al antrepozitului			14. Organizatorul transportului	14.a. Nr. TVA		
12. Operator garant	12.a. Codul de acciză al operatorului	12.b. Nr. TVA	11. Garanția	15. Primul transportator	15.a. Nr. TVA		
6.a. Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere	9.b. Număr factură/aviz		

	9.1.a. Număr DVI			9.c. Data facturii		
				9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului
DETALII TRANSPORT	13. Transport	16.f. Informaţii complementare				
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unităţi transport	16.c. Identitate sigiliu comercial	16.d. Informaţii sigiliu		

DETALII EXPEDIERE	17.a. Nr. unic de referinţă al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentraţia alcoolică	17.h. Grade Plato
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor	
DETALII EXPEDIERE	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje	17.1.c. Identitate sigiliu comercial	17.1.d. Informaţii sigilii				
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole	17.2.c. Ţara terţă de origine	17.2.d. Alte informaţii	17.2.1.a. Codul operaţiunii cu vinuri			
	18. Scurtă descriere a		18.c. Referinţă document					

		documentului	

(Anexa nr. 41 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

RAPORT DE PRIMIRE

Cod tip origine

1. Atribute
a. Data şi ora validării raportului de primire:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC:

b. Număr secvenţial:

3. Destinatar
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

4. Locul livrării
a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poştal:

f. Oraşul:

5. Biroul de destinaţie
a. Numărul de referinţă al biroului:

6. Raport de primire
a. Data primirii produselor:
b. Concluzia generală a primirii:

c. Informaţii complementare:

7. Corpul raportului de primire
a. Număr unic de referinţă al articolului:
b. Indicator de minusuri sau plusuri:
c. Minusuri sau plusuri constatate:

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1 Motivul insatisfacţiei
a. Motivul insatisfacţiei

b. Informaţii complementare

Erorile existente

(Anexa nr. 42 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

RAPORT DE EXPORT

Cod tip origine

1. Atribute
a. Data şi ora validării raportului de export:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC:
b. Număr secvenţial:

3. Destinatar
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA:
c. Strada:

b. Numele operatorului:
d. Numărul:
e. Codul poştal:
f. Oraşul:

4. Locul livrării
a. Codul de acciză/Nr. TVA:
c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul: e. Codul poştal:

f. Oraşul:

5. Biroul de destinaţie
a. Numărul de referinţă al biroului:

6. Raport de export
a. Data primirii produselor:

b. Concluzia generală a primirii:

c. Informaţii complementare:

7. Corpul raportului de export
a. Număr unic de referinţă al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate:

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1 Motivul insatisfacţiei
a. Motivul insatisfacţiei

b. Informaţii complementare

Erorile existente

(Anexa nr. 43 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea operatorului economic
.....

Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .... Bl. .... Sc. .... Et. ... Ap. ...
Cod poştal ..... Telefon/Fax .....
Cod de identificare fiscală .....

CERERE
de restituire a accizelor în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Numărul documentului de însoţire	Indicativul statului membru de destinaţie	Denumirea destinatarului şi codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate		
				Codul NC al produsului	Cantitatea	Nivelul accizei *
0	1	2	3	4	5	6
	TOTAL					

- continuare -

Data recepţiei produselor	Cantitatea recepţionată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinaţie		Suma de restituit
		Data plăţii	Numărul şi documentul care atestă plata	
7	8	9	10	11

Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15 grade C; pentru alcool şi băuturi alcoolice volumul se stabileşte la 20 grade C; în cazul ţigaretelor se va menţiona pe un rând numărul de pachete de ţigarete şi pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine şi fără a repeta datele comune.

* Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

Numele şi prenumele ..... Data .....

.....

(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 55 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. ..... din .....

CERERE

privind acordarea autorizaţiei de importator/expeditor înregistrat

Societatea ....., cu sediul social în ....., str. ..... nr. ....., înregistrat în registrul comerţului la nr. ..... din **data de** ....., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ...., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ..., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcţia de

....., pe baza documentelor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. .....

Data ..... Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

(Anexa nr. 44 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

1 Exemplar pentru expeditor 1	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	2. Număr de referinţă al operaţiunii
	4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
	7. Locul livrării	
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul	9. Codul produsului (Codul NC)

ambalajelor, descrierea bunurilor		
	10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg) 12. Greutatea netă (kg)
	13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	15. Căsuţele 1 - 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da _ Nu _ (	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
	Semnătura	

(Bifaţi căsuţa corespunzătoare.)

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE
(versoul exemplarului 1)
circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observaţii generale

1.1. Documentul de însoţire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoţire simplificat constă în 3 exemplare:

- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;
- exemplarul 2 însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor;
- exemplarul 3 însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuţa 1. Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 2. Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuţa 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.

Căsuţa 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuţa 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuţa 6. Număr de referinţă şi **data de**claraţiei:

Declaraţia şi/sau autorizaţia care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie înainte de începerea expediţiei.

Căsuţa 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4.

Căsuţa 8. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu: cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentraţia alcoolică (procent în volum la 20 grade C).

Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 grade C.

Căsuţa 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuţa 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcţie de accizele din statul membru de destinaţie, de exemplu:

- ţigarete, numărul de bucăţi, exprimat în mii;
- ţigări şi ţigări de foi, greutatea netă;
- alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;
- produse energetice cu excepţia păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.

Căsuţa 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuţa 13. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuţa 14. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur."

Căsuţa 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.

Căsuţa A. Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE

pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

2 Exemplar pentru expeditor	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	2. Număr de referinţă al operaţiunii
		3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)
	4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
2	7. Locul livrării	
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul	9. Codul produsului (Codul NC)

ambalajelor, descrierea bunurilor		
	10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)
	13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15. Căsuţele 1 - 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da ☐ Nu ☐ (	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite(/declarate pentru plată autorităţii competente.

Data ..... Numărul de referinţă .....
Alte observaţii ale primitorului:
Locul/Data ..... Numele semnatarului .....
Semnătura .....
(Tăiaţi menţiunea inutilă.

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

3 Exemplar pentru expeditor	1. Expeditor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii
		3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)
	4. Primitor (Nume şi adresa) Nr. de TVA	
	5. Transportator/mijloace de transport	6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei
3	7. Locul livrării	
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (codul NC)

	10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
		12. Greutatea netă (kg)
	13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15. Căsuţele 1 - 13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [_] Nu [_] (	
	Societatea semnatară şi numărul de telefon	
	Numele semnatarului	
	Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura	

(Bifaţi căsuţa corespunzătoare.)

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI

Produse recepţionate de primitor

Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă .....

Accizele au fost plătite(/declarate pentru plată autorităţii competente.

Data ..... Numărul de referinţă .....

Alte observaţii ale primitorului:	
Locul/Data ..... Numele semnatarului	
Semnătura	
(Tăiaţi menţiunea inutilă.	

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)	

(Anexa nr. 45 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

	Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	

5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi dacă solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală.	_ _ |_| |_| Da Nu
12. Anexaţi actul constitutiv al societăţii care îi permite desfăşurarea activităţii de reprezentant fiscal	
13. Anexaţi copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul.	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize.	
15. Nivelul garanţiei Anexaţi scrisoarea de bonitate bancară.	

Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele

.....

Data .....

Semnătura solicitantului

.....

(Anexa nr. 47 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal
.....
Cod accize/Cod identificare fiscală .....
Localitatea ..... Judeţul/Sector .....
Str. ..... Nr. .....
Bl. .... Sc. .... Et. .... Ap. .... Cod poştal .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Cod accize expeditor/Cod identificare fiscală destinatar
B - Codul NC al produsului
C - Starea produsului (vrac/îmbuteliat) (V/Î)
D - Densitate la 15 grade C kg/l (4)
E - Concentraţie grad alcoolic/grad Plato (5)
F - Acciza datorată - mii lei -
G - Capacitate nominală

Document		Achiziţie/ Livrare		Proveniența/ Destinaţia (3)	A	B	C	D	E	Recipienţi (5)		Cantitate			F
Tip (1)	Număr	Tip (2)	Data							G	nr.	kg	litri	mii bucăţi	

|___|_____|____|_____|_____|__|__|__|__|__|____|_____|___|_____|_____|_|

(1) eDA, DI, factura; (2) Pentru achiziţii se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L"; (3) Se va înscrie indicativul ţării în cazul provenienţei/destinaţiei U.E. (RO în cazul livrărilor naţionale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E.; (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice; (5) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Vrac/Îmbuteliat (V/Î)
B - Stoc efectiv U.M.

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsului	A	Stoc la începutul lunii U.M.	Cantitatea intrată U.M.	Surplus pe parcursul lunii U.M.	Cantitatea ieşită U.M.	Pierderi U.M.	B	Diferenţa (+) sau (-) U.M.

Numele şi prenumele
.....

Data
.....

Semnătura şi ştampila solicitantului
.....

(Anexa nr. 48.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....

Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de alcool şi băuturi spirtoase în luna ..... anul .....

I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
		Operaţii interne		U.E.	Import			
		Din producţie proprie	Alte achiziţii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Cu accize
e - Teritoriul naţional
f - U.E.
g - Export
h - Scutire

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri (D)		Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			a	b	c	d	Fără accize			
							Regim suspensiv	h			

							e	f	g				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

I. (A) stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) intrări: cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare; (C) cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) cantităţile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare; (E) diferenţe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D.

II. Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare; diferenţa (G) = A + B + C - D - E - F.

Diferenţa = stoc iniţial + (cantităţi produse) + intrări - ieşiri - stoc final

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 48.2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare în luna ..... anul .....

I. Materii prime

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Cantitate
b - Concentraţie

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial (A)		Intrări (B)			Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferenţa (E)	
	a	b	Operaţii interne	U.E.	Import						
			a	b	a	b	a	b	a	b	a	b
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei proveniențe/raport de primire; C - cantităţile de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producţie al produselor intermediare; D - stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; E - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc iniţial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D).

II. Produse în curs de fabricaţie

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Produse obţinute

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Cu accize
e - Teritoriul naţional
f - Restul U.E.
g - Export
h - Scutire

Tipul	Stoc	Cantităţi	Intrări	Ieşiri (D)	Utilizate	Stoc	Diferenţa

produsului/ Cod NC	iniţial (A)	produse (B)	(C)							în activitatea proprie (E)	final (F)	(G)
			a	b	c	d	Fără accize					
							Regim suspensiv		h			
							e	f	g			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate pentru consum; ieşiri fără accize - cantităţile fiecăror produse intermediare ieşite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţile de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie; F - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul luni; G - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 48.3 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de bere în luna ..... anul .....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Zahăr şi glucoză		
Orz			Alte materii de		

			extracţie		
Orez şi griş			Malţ colorat		
Porumb					

II. Bere fabricată în hectolitri

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Grad Plato mediu
e - Consum
f - Teritoriul naţional
g - U.E.
h - Export

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			a	b	c	Cu accize (D)	Fără accize (E)					
							d	e	Regim suspensiv	Operaţiuni scutite		
									f	g	h			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize: gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.

De exemplu: 1.000 hl bere de 12 grade Plato; 2.000 hl bere de 13 grade Plato; 3.000 hl de bere de 14 grade Plato.

$$\text{gradul Plato mediu ponderat} = \frac{(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3.000 \times 14)}{1.000 + 2.000 + 3.000} = 13,33;$$

F - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 48.4 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie tutunuri prelucrate în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Valoare
e - Cantitate
f - Teritoriul naţional
g - Scutire

Tipul produsului/ cod NC	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri							Stoc final (F)	Diferenţa (G)
			a	b	c	Cu accize (D)	Fără accize (E)							
							Regim suspensiv					g		
							f	U.E.		Export				
							d	e	d	e	d	e		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

_____	_____	_____	__	_	__	__	___	__	_	__	__	___	__	__	_____	_____
_____	_____	_____	__	_	__	__	___	__	_	__	__	___	__	__	_____	_____

În cazul ţigaretelor şi al ţigărilor de foi, cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi, iar în cazul tutunurilor de fumat, se vor exprima în kg.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; G - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C - D - E - F.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 48.5 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... Judeţul/Sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de produse energetice în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Cu accize (D)
e - Fără accize (E)
f - Cu accize
g - Fără accize
h - Regim suspensiv
i - Scutiri
j - Teritoriul naţional
k - U.E.
l - Export

_____

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenţa (H)
			a	b	c	d	e				f	g		
							h			i				
							j	k	l					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantităţile de produse se vor înscrie în tone sau 1.000 litri potrivit anexei nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - autoconsum - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; H - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C - D - E - F - G.

Data ..... Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 49 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Str. ..... Nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de depozitare în luna ..... anul .....

Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
a - Achiziţii interne (RO)
b - Alte achiziţii (UE)
c - Import
d - Cantitate
e - Scutire/exceptare
f - Teritoriul naţional
g - U.E.
h - Export

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)			Ieşiri					Stoc final (E)	Diferenţa (F)
		a	b	c	Cu accize (C)	Fără accize (D)					
						d	Regim suspensiv		e		
							f	g	h		
						d	d	d			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Unităţile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; C - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; D - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; E - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; F - diferenţa - cantităţile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: F = A + B - C - D - E.

Data .....

Conducătorul antrepozitului fiscal,
.....
(semnătura şi ştampila)

(Anexa nr. 50 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ Denumirea/Numele ..... Strada şi numărul ..... Codul poştal, locul ..... Statul membru (gazdă) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE (Denumire, adresă şi număr de telefon) ....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI Instituţia/Persoana beneficiară*1) declară: a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate*2) ☐ Pentru uzul oficial al: ☐ unei misiuni diplomatice străine ☐ unei reprezentanţe consulare străine ☐ unei organizaţii internaţionale ☐ forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO) ☐ Pentru uzul personal al: ☐ unui membru al unei misiuni diplomatice străine ☐ unui membru al unei reprezentanţe consulare străine ☐ unui membru din conducerea unei organizaţii internaţionale ..... (Denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4) b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor

aplicabile scutirii în statul membru menţionat la căsuţa 1; şi
c) că informaţiile de mai sus sunt reale.
Instituţia sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....
Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul în scutirii pentru uz personal)

....
Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului

.....
Semnătura

(continuă pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informaţii cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

1. Numele şi adresa .....
2. Codul de accize .....
(opţional)

B. Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor*3) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte

| - în totalitate |
| - până la cantitatea de ..... (număr)*4) |
| condiţiile de scutire de accize |
| |
| .... |
| Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului |
| |
| ..... |
| Semnătura |

| 7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial) |
| Prin Scrisoarea nr. ..... din ....., |
| (referire la dosar) (data) |
| ..... i se acordă permisiunea de către |
| (denumirea instituţiei beneficiare) |
| ..... de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6. |
| (denumirea autorităţii competente) |
| |
| .... |
| Locul, data ŞTAMPILA Numele şi statutul semnatarului |
| |
| ..... |
| Semnătura |

*1) Tăiaţi dacă este cazul.

*2) Bifaţi rubrica potrivită.

*3) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.

*4) Bifaţi produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuţa 5.

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidenţele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor;
- un exemplar care însoţeşte documentul administrativ electronic tipărit.

b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugări.

c) Documentul trebuie completat lizibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

d) Dacă descrierea produselor (căsuţa 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituţia/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiară va anexa o traducere a informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

b) Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 din certificat.

(Anexa nr. 51 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERERE

de restituire a accizei în baza prevederilor art. 206[56] din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ....., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscală ....., judeţul ..... .

În conformitate cu prevederile art. 206[56] alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantităţii de ..... litri de ....., achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul ....., deschis la ..... .

Numele şi prenumele .....

Semnătura solicitantului ..... Data .....

(Anexa nr. 52.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare

.....

Sediul:

Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....

Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...

Codul poştal ..... Telefon/fax .....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL

privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Tipul produsului / Cod NC	UM	Beneficiarul livrării						
			Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari		
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numa şi data facturi
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	TOTAL								

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele şi prenumele.....

Semnătura şi ştampila .....

.....

Data

(Anexa nr. 52.2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare

.....
Sediul:
Județul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigație în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Tipul produsului / Cod NC	UM	Beneficiarul livrării						
			Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari		
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul şi data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numa şi data facturi
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	TOTAL								

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele.....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

(Anexa nr. 53.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare
.....
Sediul:
Județul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviaţie în luna ..... anul .....

Nr. Crt.	Numărul şi data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	UM	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia			Beneficiarul livrării			pr (ae
				Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziţionată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele.....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

(Anexa nr. 53.2 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru navigaţie în luna ..... anul .....

Nr. Crt.	Proveniența produselor energetice *1)	Numărul şi data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	UM	Furnizor			Beneficiarul livrării		
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al navei	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
	TOTAL									

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele.....
Semnătura şi ştampila .....

.....
Data

*1) Se va specifica AF, dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ, dacă produsele provind din achiziții intracomunitare în calitate de destinatar înregistrat, sau IM, dacă produsele provind din operațiuni proprii de import.

(Anexa nr. 54 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor

a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun

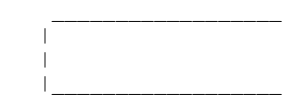

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic

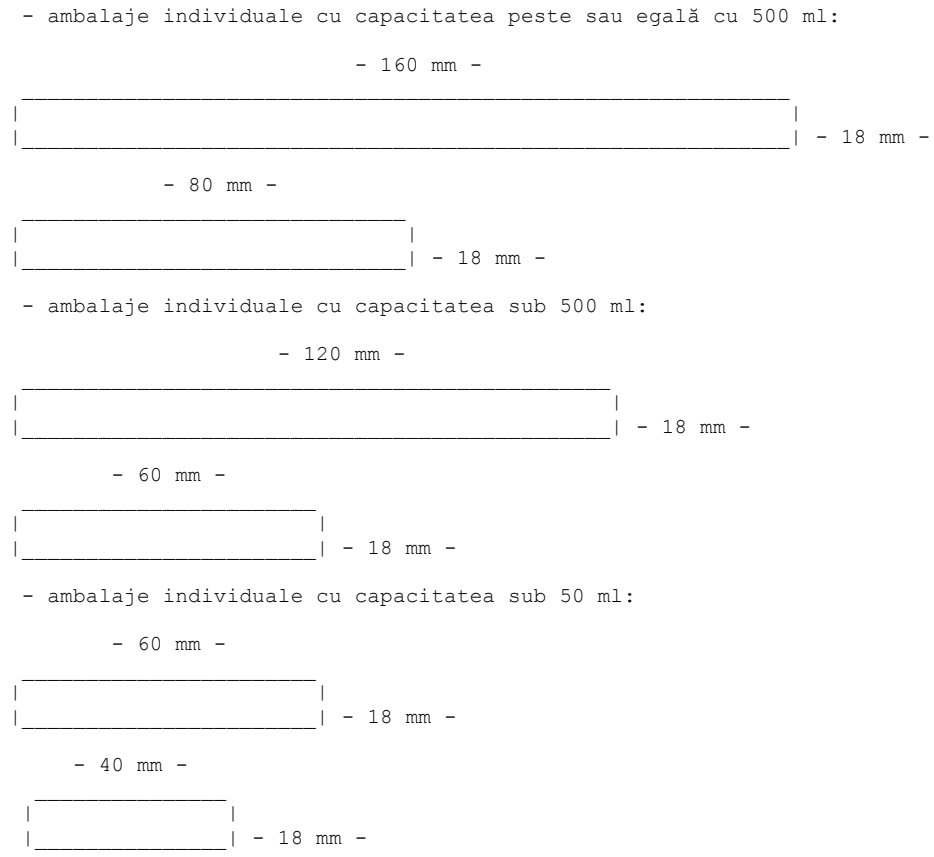

(Anexa nr. 56 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

NOTA DE COMANDĂ nr. .....
pentru timbre/banderole din .....

(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul: .....
Judeţul ..... Sectorul..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .....
Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. .....
Cod poştal .....
Telefon/fax .....

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -	Valoarea totală - lei -
TOTAL:	*		*			

Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila solicitantului .....

Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....
Conducătorul autorităţii vamale teritoriale
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

(Anexa nr. 57 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENŢA
achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. ... Bl. ... Sc. ... Et. ... Ap. ...
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Cod de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producţia internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5)		
7	Stoc la sfârşitul lunii (rd. 3 - rd. 6)		
	Pentru achiziţii intracomunitare sau achiziţii din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii		
4	Expediate producătorului		
5	TOTAL marcaje la producător (rd. 1 + rd. 4)		
6	Marcaje reintroduse în ţară		

7	Marcaje deteriorate în procesul de producţie		
8	TOTAL marcaje utilizate de producător (rd. 6 + rd. 7)		
9	Stoc la sfârşitul lunii la producător (rd. 5 - rd. 8)		
10	Stoc la sfârşitul lunii la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/ importator (rd. 2 + rd. 3 - rd. 4)		

Verificat de .....
Data .....

Certificată de conducerea operatorului economic
Data .....
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

(Anexa nr. 58 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENŢA
marcajelor deteriorate şi a celor distruse în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat:
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul..... Localitatea .....
Str. ..... Nr. .....
Bl. ..... Sc. ..... Et. ..... Ap. ..... Codul poştal .....
Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole

TOTAL:	X		

Certificată de conducerea operatorului economic
Data .....
Numele şi prenumele .....
Semnătura şi ştampila .....

Autoritatea vamală teritorială
Verificat de .....
Semnătura .....
Data .....

(Anexa nr. 59 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat

Semnătura şefului de secţie

....

Semnătura

.....

Norme metodologice:

Art.222*** Abrogat

Norme metodologice:

Art.223*** Abrogat

Norme metodologice:

Art.232[5]*** Abrogat

Norme metodologice:

Art 236 *** Abrogat

Norme metodologice:

Art. 237*** Abrogat

Norme metodologice:

Art.239*** Abrogat.

Norme metodologice:

Art.240*** Abrogat

Norme metodologice:

Art.244*** Abrogat

Norme metodologice:

Art.244[1]*** Abrogat.

ANEXA 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE
Nr. ...../.....

Încheiat astăzi, ..., la sediul ....., dată la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. şi emitent) ....., la prelevarea a trei eşantioane de ..... în greutate netă totală de (sau volum net total) ..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. ..... .

Cele trei eşantioane au următoarea destinaţie:

a) un eşantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiză;

b) un eşantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului şi se va transmite cu proces-verbal;

c) un eşantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vămuirea.

Eşantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, şi anume: .....

Eşantioanele au fost ambalate, etichetate şi sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. ..... .

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Partea semnatară	Numele şi prenumele	Delegaţia sau împuternicirea	Semnătura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamală			
Delegatul Oficiului pentru Protecţia Consumatorului			

ANEXA 2
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea Naţională a Vămilor
Biroul vamal .....

DOCUMENT
de liberă circulaţie a alcoolului, distilatelor şi a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Adresa .....
Data intrării în vamă .....
Furnizorul extern şi ţara de proveniență .....
Numărul şi data facturii externe .....
Denumirea produselor şi concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum .....
Cantitate importată .....
Destinaţia .....

Conducerea biroului vamal,
.....

Data .....

ANEXA 3
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 23 - Registru privind situația importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinațiile acestora - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 137.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

REGISTRU
privind situația importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinațiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt.	D.V.I. (număr şi dată)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantitățile utilizate în producția proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 4
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 24 - Situația privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 138.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....

SITUAȚIA
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

A - prelucrată
B - vândută în regim suspensiv
C - vândută în afara regimului suspensiv
D - Denumirea beneficiarului
E - Cantități livrate/prelucrate - litri alcool pur -

Factură/ Aviz		Cantitate - litri alcool pur -			D	Codul unic de înregistrare al beneficiarului	Autorizația de antrepozit fiscal		E	Prețul unitar - lei/UM -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
număr	data	A	B	C			număr	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

ANEXA 5
la normele metodologice de aplicare

a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 25 - Situație centralizatoare privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 139.

Autoritatea fiscală teritorială

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

Nr crt	Denumirea antrepozitarului autorizat/ importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducătorul autorității fiscale teritoriale,
.....

Data .....

Norme metodologice:

Art.247

1. Pentru identificarea localităților şi încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcțională a localităților urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedință de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparținând municipiilor şi oraşelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităților componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor şi stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităților poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităților.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C şi D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum şi impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localității sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu **data de** 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoştință contribuabililor modificarea rangului localității sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului Bucureşti, atribuțiile prevăzute la pct. 4 - 6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

8. Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este acelaşi cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondență:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitățile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puțin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B şi zona C;

b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A şi zona B;

c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondența dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A şi B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C şi D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B şi C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B şi C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele A şi B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C şi D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalențe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C şi zona IV = zona D. Aceste echivalențe se utilizează şi pentru zonele din extravilanul localităților stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară*), după cum urmează:

	INTRAVILAN		Corespondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OPȚIUNEA	ZONA		ZONA	OPȚIUNEA
lit. a)	X	A	<	A	X
		B		B	X
		C		C	X

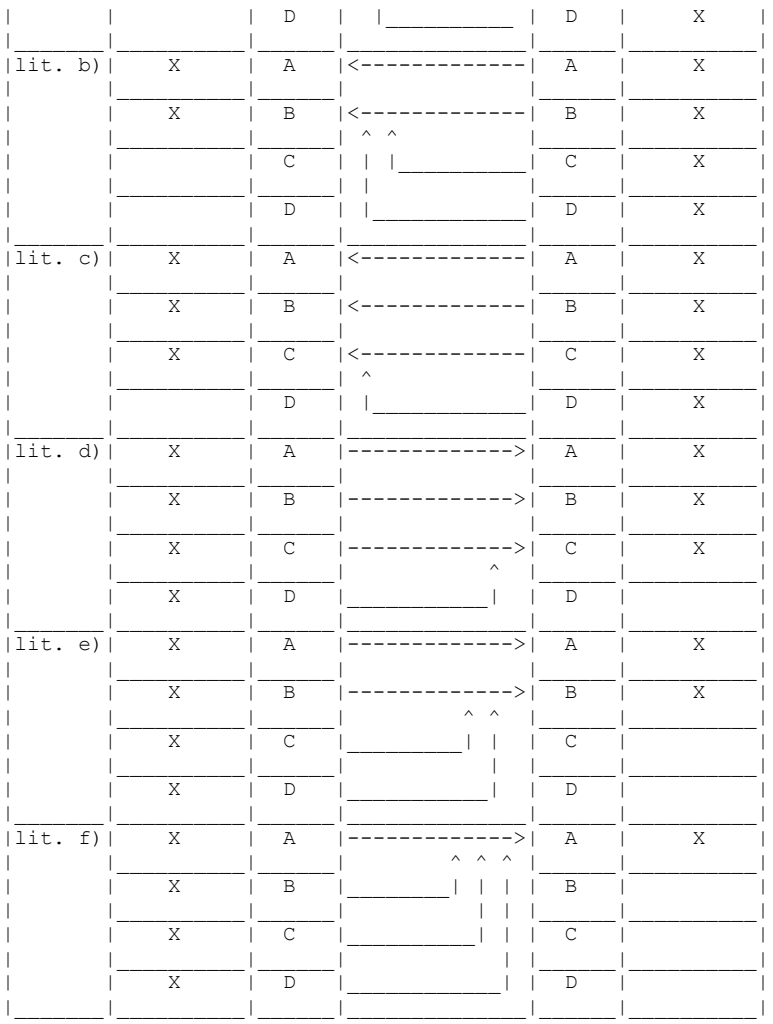

*) Forma tabelară este reprodusă în facsimil.

10. Dicționarul cuprinzând semnificația unor termeni şi noțiuni utilizate în activitatea de stabilire, control şi colectare a impozitelor şi taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor.

Norme metodologice:

Art.248

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti sau județelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele şi taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul şi taxa pe clădiri

b) impozitul şi taxa pe teren

c) impozitul pe mijloacele de transport

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxele speciale;

i) alte taxe locale;

B. amenzile şi penalitățile aferente impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. impozitele şi taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Impozitul stabilit în condițiile art. 77^{1} alin. (1) şi (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, oraşul, municipiul, sectorul municipiului Bucureşti şi județul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum şi ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele şi taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) - d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal.

12. (1) Persoanele fizice şi persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum şi de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligația să contribuie prin impozitele şi taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile județene, după caz, între limitele şi în condițiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfăşoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum şi cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale,

asociațiile agricole sau altele asemenea şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanță fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei şi cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfăşurate în mod autonom, în condițiile legii, şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

(3) În categoria comercianților, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile şi companiile naționale, societățile bancare şi orice alte societăți comerciale care se organizează şi îşi desfăşoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meşteşugăreşti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entități - persoane juridice care fac fapte de comerț, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale şi cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase şi altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfăşoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidența populației ce privesc starea civilă, domiciliul sau reşedința persoanelor fizice, precum şi actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, la cererea autorităților administrației publice locale, fără plată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuințate în întregime de către autoritățile administrației publice locale pentru executarea atribuțiilor şi responsabilităților acestora, în condițiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor şi taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenței - autoritățile administrației publice locale au obligația să îşi desfăşoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;

b) principiul aplicării unitare - autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării şi executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlul IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile județene, după caz, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile județene stabilesc impozitele şi taxele locale între limitele şi în condițiile titlul IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozițiile referitoare la impozitele şi taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile titlul IX din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele şi taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depăşeşte 500 lei se întregeşte la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracțiune din acesta se întregeşte la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale prevăzută la alin. (2) se înțelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificației prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienți de corecție sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a) - e) şi care nu privesc cuantumurile impozitelor şi taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafața pentru determinarea impozitelor şi taxelor locale are o mărime exprimată în fracțiuni de mp, aceasta nu se rotunjeşte.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârşit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare;

c) termenul care începe la **data de** 29, 30 sau 31 a lunii şi se sfârşeşte într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârşesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârşeşte într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite şi taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârşitul primei zile de lucru următoare. Data în funcție de care se acordă bonificația pentru plata cu anticipație reprezintă termen de plată.

Norme metodologice:

Art.249

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. (1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire şi de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri şi în situația în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii, precum şi data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

18. (1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale şi urbane, precum şi identificarea domiciliului fiscal

al contribuabililor se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 şi se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 şi se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuințe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curți - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedință/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) - (3), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - fațade şi materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - şi nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum şi în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. *** Abrogat

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situații:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părți din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporțional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părți din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

Norme metodologice:

Art.250

21. Noțiunea instituții publice, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrativ-teritoriale, precum şi instituțiile şi serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

22. (1) Prin sintagma "încăperilor care sunt folosite pentru activități economice", menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11, 14, 15 şi 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerț, astfel cum sunt definite în Codul comercial, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

(2) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul incintelor care sunt folosite pentru activități economice, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfăşurată a clădirii;

b) se determină suprafața construită desfăşurată a incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 253 alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 287 din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulțirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcaşuri de cult, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înțelege bisericile - locaşurile de închinăciune, casele de rugăciuni - şi anexele acestora. Termenul lăcaş este variantă a termenului locaş.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependințele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, aşezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reşedința chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin aşezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice şi componentele locale ale acestora, precum şi aşezămintele, asociațiile, ordinele şi congregațiile prevăzute în statutele lor de organizare şi funcționare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxă Română;

b) Biserica Romano-Catolică;
c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);
d) Biserica Reformată (Calvină);
e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (C.A.);
f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);
g) Biserica Unitariană;
h) Biserica Armeană;
i) Cultul Creştin de Rit Vechi;
j) Biserica Creştină Baptistă;
k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;
l) Biserica Creştină Adventistă de Ziua a Şaptea;
m) Cultul Creştin după Evanghelie;
n) Biserica Evanghelică Română;
o) Cultul Musulman;
p) Cultul Mozaic;
r) Organizația Religioasă "Martorii lui Iehova";
s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri, construcțiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de art. 249 alin. (5).

(2) Construcțiile care până la **data de** 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenței construcției şi

care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situație, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună declarația fiscală.

(3) În cazul construcțiilor care până la **data de** 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii şi pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile titlul IX din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea şi funcționarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu modificările şi completările ulterioare.

(5) *** Abrogat

25. *** Abrogat

26. *** Abrogat

27. Atât persoanele fizice cât şi persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dobândesc, construiesc sau înstrăinează au obligația să depună declarațiile fiscale, conform art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

Norme metodologice:

Art 251

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

3. clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum şi prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

(2) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează şi în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1 - 9.

31. (1) Suprafața construită desfăşurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafața construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale loggiilor şi ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum şi cele ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfăşurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveşte la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, şi suprafața construită desfăşurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menționat la alin. (3) s-a avut în vedere potențială diferență dintre suprafața construită desfăşurată şi suprafața utilă a clădirii; prin potențiala diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a loggiilor, precum şi a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfăşurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi noțiunile de mai sus au următoarele înțelesuri:

a) acoperiş - partea de deasupra care acoperă şi protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planşeul este asimilat acoperişului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

c) clădire finalizată - construcție care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiții:

1. serveşte la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații şi de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți şi acoperiş;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfăşurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

e) loggie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior printr-un şir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

g) perete - element de construcție aşezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susține planşeele, etajele şi acoperişul;

h) suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor şi a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor şi a loggiilor şi a suprafețelor

secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând şi suprafețele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelaşi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependințe şi/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate şi utilizate pentru desfăşurarea de profesii libere;

c) construcțiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivnițele, grajdurile, magaziile, garajele şi altele asemenea;

d) construcțiile gospodăreşti, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, şurele, fânăriile, remizele, şoproanele şi altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafața construită desfăşurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii şi instalațiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la **data de** 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la **data de** 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum şi care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal;

(h^1) majorarea stabilită în condițiile art. 251 alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

33^1. Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnaş care aparţine oraşului Sălişte, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se află: în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafaţa construită desfăşurată: 368,23 mp;

e) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaş, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a şi zona a IV-a, precum şi majorarea impozitului pe clădiri cu 20% .

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 2, astfel: 368,23 mp x 669 lei/mp = 246.345,87 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) şi alin. (4) şi ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: 246.345,87 lei x 1,05 = 258.663,16 lei;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu cu 10%, sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțeşte cu 0,90, respectiv: 258.663,16 lei x 0,90 = 232.796,84 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,84 lei se întregeşte la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjeşte la 232.797 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțeşte cu 0,001, respectiv: 232.797 lei x 0,001 = 232,797 lei;

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului,

impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,20 respectiv: 232,797 lei x 1,20 = 279,35 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 279 lei.

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele şi taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Sălişte. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Sălişte, judeţul Sibiu, a fost declarată oraş, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu **data de** 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

C. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuinţă, a cărei suprafaţă construită depăşeşte 150 de metri pătraţi, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc cei 150 mp.

(2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuinţe cu pereţi exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalaţiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor şi taxelor locale conform art. 287 din Codul fiscal:

Suprafaţa construită desfăşurată mp	Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	150 mp x 669 RON/mp x 2,20 (coeficientul de corecţie) x 0,1% = 221 RON
cuprinsă între 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	175 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 105% x 0,1% = 270 RON

cuprinsă între 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	225 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 110% x 0,1% = 364 RON
cuprinsă între 251 mp - 300 mp inclusiv calcul pentru 275 mp	275 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 115% x 0,1% = 465 RON
În continuare, în funcţie de mărimea suprafeţei locuinţei, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5% .	x

Norme metodologice:

Art.252

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celei/celor situate la adresa de domiciliu, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1)—(3) din Codul fiscal.

36. *** Abrogat.

37. *** Abrogat..

38. (1) O persoană fizică ce are în proprietate două clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 65% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,65.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2011, în cazul unui apartament, care reprezintă prima clădire în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice, corespunzător alin. (1) lit. b):

A. Date despre apartament:

a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării prevăzute la lit. b): A;

d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 m 2;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele 4 instalații prevăzute la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

i) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2010 pentru anul 2011, majorarea impozitului pe clădiri cu 20%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 și 287 din Codul fiscal:

1. Aplicarea prevederilor art. 251 se face după cum urmează:

1.1. Se determină suprafața construită desfășurată a apartamentului prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 m^2 x 1,20 = 128,928 m^2, deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice.

1.2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

1.2.1. Suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele 4 instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) — nivelurile stabilite în anul 2010 pentru anul 2011, astfel: 128,928 m^2 x 806 lei/m^2 = 103.915,968 lei.

1.2.2. Se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 2,60; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu

mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: 2,60 – 0,10 = 2,50.

1.2.3. Potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 1.2.2, respectiv: 103.915,968 lei x 2,50 = 259.789,92 lei.

1.2.4. Apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 1.2.3 se reduce cu 20% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,80, respectiv: 259.789,92 lei x 0,80 = 207.831,936 lei.

2. Aplicarea prevederilor art. 287 din Codul fiscal se face după cum urmează:

2.1. Potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 1.2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: 207.831,936 lei x 0,001 = 207,832 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,832 lei se rotunjește prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat este de 208 lei.

2.2. Deoarece, în anul 2010 pentru anul 2011, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent, conform următoarei formule de calcul:

$$I_{2011} = I_{calc.\ Subp.2.1} + p\% \times I_{calc.\ Subp.2.1},$$

unde:

I_{2011} — impozitul calculat potrivit art. 251 din Codul fiscal, majorat cu procentul stabilit de către Consiliul General al Municipiului București potrivit art. 287 din Codul fiscal pentru anul 2011;

$I_{calc.\ Subp.2.1}$ — impozitul calculat conform subpct. 2.1;

$p\%$ — procentul de majorare a impozitului pentru anul următor, ce poate lua valori între 0% și 20%, stabilit de către Consiliul General al Municipiului București pentru anul următor, respectiv pentru anul 2011 de 20%.

Pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,20, respectiv: 208 lei x 1,20 = 249,6 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,6 lei depășind 50 de bani se rotunjește la 1 leu, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește prin adaos la numărul întreg, la 250 lei.

3. Aplicarea prevederilor art. 252 din Codul fiscal se face după cum urmează:

Potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 2.2 se majorează cu 65% sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,65, respectiv: 250 lei x 1,65 = 412,5 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,5 lei se rotunjește prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat, datorat pentru anul 2011, este de 413 lei.

39. O persoană fizică ce deține în proprietate 3 clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se determină potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se determină prin aplicarea etapelor reglementate la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 1 și 2, după care se aplică următorul algoritm de calcul:

250 + (150% x 250) = 625 lei,

unde:

250 — impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.1;

150% — procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri conform prevederilor art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Pentru ușurarea calculului, impozitul majorat se poate determina și după următorul calcul: 250 x 2,5 = 625 lei.

40. O persoană fizică ce deține în proprietate 4 sau mai multe clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 39 lit. c);

d) începând cu cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleaşi caracteristici tehnice ca şi cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează după următorul calcul:

250 + (300% x 250) = 1.000 lei,

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.2;

300% - procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri, conform prevederilor art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Pentru uşurarea calculului, impozitul majorat se poate determina şi după următorul algoritm de calcul:

250 x 4,0 = 1.000 lei.

41. *** Abrogat.

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra părții din impozit rezultate se aplică majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cotepărți au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de

coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. *** Abrogat.

44. Prevederile pct. 35 - 43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. Majorarea impozitului pe clădiri, potrivit art. 287 din Codul fiscal, se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul României mai multe clădiri, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

(2) În cazul înstrăinării uneia dintre clădirile care intră sub incidența prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului majorat, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se stabilește potrivit noii situații juridice.

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri, dobândite prin succesiune legală, nu se majorează. Clădirile dobândite prin succesiune legală se iau în calcul la determinarea ordinii de dobândire, necesară stabilirii majorării impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în același bloc o persoană fizică deține în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

47. În cazul în care în același an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeași dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri, iar domiciliul său nu corespunde cu adresa niciuneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 40 este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celor aflate la adresa de domiciliu, corespunde modelului aprobat.

(2) Declarația specială se depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declarației respective, cât şi în cazul în care semnatar al declarației este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

50[1]. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit art. 252 din Codul fiscal și datorat de persoanele fizice, pentru perioade anterioare datei de 30 iunie 2010, este cea

prevăzută în anexa nr. 1 «Model 2009 ITL 026» la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, și al ministrului finanțelor publice nr. 75/767/2009 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, desfășurată de către organele fiscale locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 și 364 bis din 29 mai 2009.

(2) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit art. 252 din Codul fiscal și datorat de persoanele fizice, ulterior datei de 1 iulie 2010, este «Model ITL 2010-104», prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul titlu.

51. Clădirile distincte situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

51[1]. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au obligația:

a) să identifice contribuabilii care au în proprietate clădiri în unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială aflată în raza de competență a acestora și care au adresa de domiciliu în alte unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale;

b) să întocmească și să comunice situațiile cu cazurile constatate conform lit. a) celorlalte compartimente de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

(2) Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale competente prevăzute la alin. (1) au obligația de a transmite lunar, până la **data de** 10 a lunii în curs pentru luna anterioară, situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale competente.

Norme metodologice:

Art.253

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, şi care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice şi economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale;

f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE şi cu Standardele Internaționale de Contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit alin. (3) al art. 253 din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului, valoare care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepția clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15% .

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor şi instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de telecomunicații prin fir şi altele

asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor şi instalațiilor funcționale ale clădirii.

53. Pentru anul fiscal 2007, în termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (2) din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

54. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite între 5% şi 10%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Prin prima reevaluare se înțelege reevaluarea cea mai apropiată de anul fiscal 2002.

(2) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările şi completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite între 0,25% şi 1,50% inclusiv, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15% .

(3) Cotele prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc de consiliile locale prin hotărâre, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul contractelor de concesionare sau de închiriere, valoarea lucrărilor executate de către locatar, de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, prevăzută de art. 253 alin. (3^1) din Codul fiscal, este valoarea reală declarată a lucrărilor pentru regularizarea taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

(5) Din punct de vedere fiscal, locatorul depune o nouă declarație fiscală în termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, după cum acesta este persoană fizică sau juridică, după caz.

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii de inventar a clădirii;

b) În cazul clădirii care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului. După reevaluare, dacă în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal prin procesul-verbal încheiat în urma şedinței Consiliului de Administrație s-a aprobat noua valoare a clădirii ca urmare a efectuării reevaluării şi aceasta a fost înregistrată în contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii. Sunt considerate ca fiind reevaluate şi clădirile la care s-au executat lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, cu aprobarea Consiliului de Administrație.

c) în cazul clădirilor dobândite în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință precum şi pe parcursul acestuia, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul clădirii a cărei valoare nu a fost recuperată integral pe calea amortizării şi la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53, începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează în contabilitate reevaluarea în urma lucrărilor de modernizare;

e) pentru clădirea prevăzută la lit. d), dar la care nu a fost efectuată reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii rezultate din însumarea valorii de inventar a clădirii şi a valorii lucrărilor de modernizare.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

57. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi înscrise în contract, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoaşterii inițiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator, iar impozitul pe clădiri se determină pe baza valorii înregistrată în contabilitate.

(4) Pentru contractele încheiate până la **data de** 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, până la **data de** 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing.

58. În cazul clădirilor proprietate a persoanelor juridice şi a căror valoare de inventar a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă a clădirilor respective se reduce cu 15% .

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât şi pentru cele aflate în funcțiune şi a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

Norme metodologice:

Art.254

61. (1) Prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(2^1) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menționează valoarea de achiziție a acesteia, precum şi suprafața construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

(4) Impozitul pe clădiri, precum şi obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

62. (1) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafața construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți şi acoperiş. Procesul-verbal de recepție se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafața construită desfăşurată în raport de care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menționate la alin. (1) care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri.

63. (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la pct. 62, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabileşte pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul

anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la **data de** la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de clădire supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) şi ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri;

d) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

68. Contribuabilii persoane fizice care deţin mai multe clădiri utilizate ca locuinţă sunt obligaţi să depună şi declaraţia specială, model stabilit conform pct. 256, în condiţiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază îşi au domiciliul, cât şi la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. *** Abrogat

70. (1) Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale în condiţiile prevăzute la pct. 66 - 68, chiar dacă aceştia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoţite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligaţiilor bugetare locale scadente la **data de** întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanţele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menţiona despre faptul că sunt în litigiu creanţe în cuantum de ... lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanţa de judecată competentă. Declararea nulităţii actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicaţi şi unităţilor teritoriale ale Agenţiei de Cadastru şi Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situaţiei fiscale şi cadastrale.

Norme metodologice:

Art.255

71. (1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțeşte cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită şi până la sfârşitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plăteşte în două rate egale, astfel:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei : 12 luni = 15,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. a), se rotunjeşte la 16 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întregeşte la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 februarie, respectiv 16 lei lei/lună x 11 luni = 176 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv 80 lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 martie, respectiv: 16 lei lei/lună x 10 luni = 160 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv 64 lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/lună x 9 luni = 144 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 mai, respectiv: 16 lei lei/lună x 8 luni = 128 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/lună x 7 luni = 112 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x lei
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 112 lei

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 iulie, respectiv: 16 lei lei/lună x 6 luni = 96 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 august, respectiv: 16 lei lei/lună x 5 luni = 80 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 4 luni = 64 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândeşte între 1 şi 30 septembrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 octombrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 48 lei

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna octombrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 noiembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la **data de** 31 martie inclusiv x
b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 32 lei

C. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu **data de** 1 decembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 1 lună = 16 lei.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu **data de** 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la **data de** 31 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la **data de** 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiaşi an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea şi sfârşitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;

c) la **data de** 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificație de 15 lei;

d) la **data de** 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a) - d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei : 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu **data de** 1 iunie şi până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la **data de**punerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

72[1] . Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe clădiri conform prevederilor art. 252 din Codul fiscal, se aplică următoarele prevederi:

a) se calculează impozitul pe clădiri pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în conformitate cu pct. 38—51 din prezentul titlu, cu excepția contribuabililor care au transmis deja dreptul de proprietate asupra imobilului până la **data de** 30 iunie 2010;

b) se calculează diferențele de impozit, proporțional cu perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010, conform următoarelor situații:

1. În cazul în care contribuabilul a achitat integral impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la **data de** 31 martie 2010, pentru care a beneficiat de bonificația legal acordată, se procedează după cum urmează:

1.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

20 2.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_{achitat} + B)}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

$I_{achitat}$ — impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificația acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B – bonficația acordată ca urmare a integrării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010 ;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

1.2. În cazul în care diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 este achitată integral până la **data de** 30 septembrie 2010, contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

1.3. În cazul în care contribuabilul nu achită diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 până la **data de** 31 decembrie 2010, începând cu ziua următoare, contribuabilul datorează accesorii până la data plății.

2. În cazul în care contribuabilul a achitat impozitul datorat pentru semestrul I, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la **data de** 31 martie 2010, se procedează după cum urmează:

2.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_{achitatS1} + I_{datoratS2})}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

$I_{achitatS1}$ — impozitul datorat și achitat pentru semestrul I al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

$I_{datoratS2}$ — impozitul datorat și neachitat pentru semestrul II al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

2.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la **data de** 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru semestrul II, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, cât și diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 2.1, atunci pentru diferența de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

2.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la **data de** 30 septembrie 2010, atunci pentru diferența de impozit calculată conform pct. 2.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

3. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, dar îl achită integral până la **data de** 30 septembrie 2010, până la aceeași dată achitând și diferența de impozit calculată și datorată conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

3.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - I_{2010}}{12} \times 6 ,$$

unde:

Id — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

Ic — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

Iachitat — impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificația acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B — bonificația acordată ca urmare a achitării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

3.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la **data de** 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, cât și diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 3.1, atunci pentru diferența de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

3.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la **data de** 30 septembrie 2010, atunci pentru diferența de impozit calculată conform pct. 3.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

4. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la **data de** 30 septembrie 2010 și nici diferența de impozit calculată și datorată conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

4.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - I_{2010}}{12} \times 6$$

unde:

Id — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

Ic — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_{2010} — impozitul calculat și datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

4.2. Suma dintre impozitul calculat și datorat pentru anul 2010, conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, și diferența de impozit calculat conform pct. 4.1 reprezintă sarcina fiscală a contribuabilului pentru anul fiscal 2010, pentru care se datorează accesorii, conform prevederilor legale în vigoare, de la data celor 3 scadențe de plată, respectiv 31 martie, 30 septembrie și 31 decembrie 2010, proporțional cu impozitul datorat la scadență.

Norme metodologice:

Art.256

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România şi indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât şi pentru cele din extravilan.

(2^1) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la **data de** 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația de a depune declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află terenul, până la **data de** 31 ianuarie 2007 însoțită de o copie a contractului de leasing.

(2^2) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

(2^3) În cazul terenurilor proprietate publică şi privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se stabileşte taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în act nu sunt înscrise suprafața terenului, categoria de folosință şi suprafața construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează,

în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

74. Se consideră proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, şi ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2^1).

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum şi a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) şi (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Norme metodologice:

Art.257

77. (1) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

(1[1]) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" se scade suprafața construită la sol a clădirilor respective.

(1[2]) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcții care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" nu se scade suprafața ocupată de construcțiile respective.

(2) Termenul unitățile, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2[1]) În cazul terenurilor prevăzute la art. 257 lit. f) şi g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire cu încăperi care sunt folosite pentru activități economice din cele prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 şi 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;

b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțeşte cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum şi componența, funcționarea şi atribuțiile comisiilor de specialişti constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum şi hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi stațiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de

cadastru şi publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înțelege ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării şi operării navelor şi protecției porturilor, precum şi totalitatea căilor de comunicație pentru activitățile industriale şi comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Norme metodologice:

Art.258

78. (1) Impozitul pe teren se stabileşte anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferențiat, în intravilanul şi extravilanul localităților, după cum urmează:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localități, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV şi V;

2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;

3. pe categorii de folosință, astfel cum sunt evidențiate în tabloul prevăzut la pct. 80;

4. prin aplicarea nivelurilor şi a coeficienților de corecție prevăzuți la art. 258 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcție de categoria de folosință, de zone, identificate prin literele: A, B, C şi D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, înmulțite cu coeficienții de corecție corespunzători prevăzuți la art. 251 alin. (5).

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1 - 9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 şi 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităților, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se determină prin înmulțirea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienții de corecție de la alin. (5) al aceluiaşi articol, diferențiați pe ranguri de localități.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosință, în funcție de subcategoria de folosință, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosință	Subcategoria de folosință	Simbol (cod)

1. Terenuri cu construcţii	- construcţii	C
	- curţi şi construcţii	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- pieţe şi târguri	CT
	- pajişti şi ştranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fâşie de frontieră	CFF
	- exploatări miniere şi petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcţii	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajişti cultivate	AP
	- grădini de legume	AG
	- orezării	AO
	- sere	AS
	- solarii şi răsadniţe	ASO
	- căpşunării	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Păşuni	- păşuni curate	P
	- păşuni împădurite	PP
	- păşuni cu pomi fructiferi	PL
	- păşuni cu tufărişuri şi mărăciniş	PT
4. Fâneţe	- fâneţe curate	F
	- fâneţe cu pomi fructiferi	FL
	- fâneţe împădurite	FPF
	- fâneţe cu tufărişuri şi mărăciniş	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantaţii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive şi superintensive	LI
	- livezi plantaţii arbuşti	LF
	- plantaţii dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Păduri şi alte terenuri	- păduri	PD
	- perdele de protecţie	PDP

de vegetaţie forestieră	- tufărişuri şi mărăcinişuri	PDT
	- răchitării	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8. Terenuri cu ape	- ape curgătoare	HR
	- lacuri şi bălţi naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajări piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canaluri	HC
	- marea teritorială	HM
9. Drumuri şi căi ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naţionale	DN
	- drumuri judeţene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi şi uliţe	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale etc.)	DE
	- drumuri şi poteci turistice	DT
	- căi ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare	NN
	- bolovănişuri, stâncării, pietrişuri	NB
	- râpe, ravene, torenţi	NR
	- sărături cu crustă	NS
	- mocirle şi smârcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situat terenul;

b) zona în cadrul localității prevăzute la lit. a);

c) categoria de folosință;

d) suprafața terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) suprafața terenului;

b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "terenuri cu construcții":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: A;

c) categoria de folosință: terenuri cu construcții;

d) suprafața terenului: 598 mp;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: 598 mp - 56 mp = 542 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/mp;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 mp x 0,7404 lei/ha = 401,296 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțeşte cu 1,19, respectiv: lei 401,296 x 1,19 = 477.54 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea depăşind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "fâneață":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: C;

c) categoria de folosință: fâneață;

d) suprafața terenului: 1.214 mp;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3) - (5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. În tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință "fâneață", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/mp;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 mp x 0,0011 lei/mp = 13,354 lei;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulţeşte cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: 13,354 lei x 8,00 = 106,832 lei;

2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 106,832 lei x 1,19 = 127,13 lei; potrivit

prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafața terenului arabil, zona A, în Bucureşti, 0,0607 ha;

b) suprafața construită la sol a clădirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: 607 mp - 245 mp = 362 mp.

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafața prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulțeşte cu 36 lei/ha sau, pentru uşurarea calculului, 362 mp se împarte la 10.000, respectiv: 0,0362 ha x 36 lei/ha = 1,303 lei;

2.2. suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulțeşte cu coeficientul de corecție 2,60 corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: 1,303 lei x 2,60 = 3,38 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe

teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 3,38 lei x 1,19 = 4,03 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,03 lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 4 lei.

Norme metodologice:

Art.259

83. (1) Referitor la circulația juridică a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 66/2002.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare locale datorate.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite şi taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001 - 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001 - 2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației şi pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice şi al ministrului dezvoltării şi prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. (1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul, concesionarul ori arendaşul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/taxă, potrivit prevederilor titlul IX din Codul fiscal.

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoțite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligațiilor bugetare locale scadente la **data de** întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se

cuprind creanțele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menționa despre faptul că sunt în litigiu creanțe în cuantum de ... lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanța de judecată competentă. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați şi unităților teritoriale ale Agenției de Cadastru şi Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situației fiscale şi cadastrale.

86. În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la **data de** la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

88. În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

89. (1) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

Norme metodologice:

Art.260

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, şi, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

Art.261

93. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. (1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condițiile titlul IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, şi care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, aceştia au obligația să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

95^1. În cazul mijloacelor de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar încheiat până la **data de** 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică, are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, până la **data de** 31 ianuarie 2007, însoțită de o copie a contractului de leasing. Pentru contractele de leasing încheiate după **data de** întâi ianuarie 2007, locatarul are obligația depunerii unei declarații fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale competente, însoțită de o copie a contractului de leasing, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing.

(2) Documentele ce trebuie să însoțească declarația fiscală a contribuabililor ce utilizează mijloace de transport în calitate de locatar sunt:

A. pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate până la **data de** 31 decembrie 2006:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a certificatului de înmatriculare a vehiculului;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit art. 69 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscală, după caz);

B. pentru mijloacele de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar, încheiate după **data de** 1 ianuarie 2007:

a) copie a contractului de leasing;

b) copie a procesului-verbal de predare-primire a mijlocului de transport;

c) documentul de atribuire a codului de identificare fiscală, potrivit art. 69 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare (copie a actului de identitate/certificat de înregistrare/certificat de înregistrare fiscală, după caz).

Norme metodologice:

Art.262

96. Contribuabilii care se află în situația prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială îşi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situația respectivă, precum şi documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligația de a depune declarația fiscală, în condițiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine şi persoanelor fizice care intră sub incidența art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică.

98. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de specialitate ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.

99. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiței.

100. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecților județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecților se aduc la cunoştință publică, vor fi comunicate autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor

Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport în condițiile titlul IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât şi pentru activități recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice şi persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 86/2001.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din

Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 86/2001.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția şi/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

106^{1}. Prin vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare, se au în vedere vehiculele definite prin Reglementările privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinței nr. 211/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art.263

107. (1) Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual şi se stabileşte în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cm^3 sau fracțiune din aceasta.

(2) Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

108. Impozitul pe mijloacele de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma "document similar", prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cm^3:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cm^3.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 1.500 cm^3: 200 cm^3 = 7,5; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cm^3 la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de de până la 1.600 cm^3 inclusiv, respectiv 7 lei/200 cm^3;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 7 lei/200 cm^3 = 56 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulțeşte cu 1,15, respectiv: 56 lei x 1,15 = 64,40 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjeşte la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm^3:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm^3.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 2.500 cm^3: 200 cm^3 = 12,50; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm^3 şi 2.600 cm^3 inclusiv, respectiv: 30 lei/200 cm^3;

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 30 lei/200 cm^3 = 390 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,20, respectiv: 390 lei x 1,20 = 468 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunei, al oraşului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, impozitul anual se stabileşte în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât şi de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport,

acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II şi III din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

113. Pentru remorci, semiremorci şi rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

114. Nu intră sub incidența prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinațiile de autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

115. Impozitul pe mijloacele de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație.

115^{1}. Sub incidența prevederilor de la art. 263 alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport şi agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip şi de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile şi care este destinată utilizării în scopuri sportive şi recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață şi/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

Norme metodologice:

Art.264

116. (1) Impozitul pe mijloacele de transport, precum şi obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

(1[1]) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate şi certificarea autenticității vehiculelor rutiere, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 30 august 2000, cu modificările şi completările ulterioare, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum şi certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul aferent, până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare respective.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează până la **data de** la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport numai vehiculele ce intră sub incidența cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinațiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile şi rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe mijloacele de transport în cazul motocicletelor, motoretelor şi scuterelor prevăzute cu ataş, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50% .

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare şi radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră:

1. data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză, în cazul persoanelor care le dobândesc din alte state decât cele membre ale Uniunii Europene;

2. data înscrisă în documentele care atestă dobândirea din statele membre ale Uniunii Europene, pentru cele dobândite după **data de** 1 ianuarie 2007

b) impozitul pe mijloacele de transport se dă la scădere începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea priveşte pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii şi pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înțelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidențele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidența pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere impozitul pe mijloacele de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menționate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

119[1]. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligația să depună declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a cărui rază de competență își are domiciliul fiscal, indiferent de durata deținerii mijlocului de transport respectiv, chiar și în cazul în care, în aceeași zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

120. (1) Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Ordinului ministrului administrației şi internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii şi eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006.

121. (1) Potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, cartea de identitate a vehiculului este documentul care conține date despre vehicul şi proprietarii pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv, numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum şi fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul

de moştenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă sau orice alt document similar.

122*). (1) Pentru mijloacele de transport scăderea impozitului se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât şi în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcțiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcțiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care desfăşoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale va prezenta o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Regim Permise de Conducere şi Înmatriculare a Vehiculelor nu pot să radieze din evidențele proprii mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul de atestare fiscală prin care se atestă că are achitat impozitul pe mijloacele de transport aferent până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care îndeplineşte condițiile de scădere din evidențele fiscale:

a) în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau

b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcțiune; şi

c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul de atestare fiscală prin care atestă că are achitat impozitul aferent până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

(5) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Regim Permise de Conducere şi Înmatriculare a Vehiculelor au obligația ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul de atestare fiscală prin care se atestă că persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitată taxa aferentă până la **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

(6) Înstrăinarea mijloacelor de transport fără respectarea prevederilor alin. (5) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Declararea nulității actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicați şi unităților teritoriale ale Direcției Regim Permise de Conducere şi Înmatriculare a Vehiculelor în vederea rectificării situației fiscale şi evidenței privind înmatriculările auto.

(7) Mijloacele de transport noi, care nu au fost înmatriculate niciodată, înregistrate ca marfă în contabilitatea producătorilor sau dealerilor nu intră sub incidența prevederilor alin. (5) şi (6).

---

*) Anterior modificării efectuate prin Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006, pct. 122 conținea 5 alineate. Prin art. I lit. H (Titlul IX "Impozite şi taxe locale") pct. 56 din Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006 s-au introdus trei noi alineate, alin. (5), (6) şi (7), fără a se face nici o precizare cu privire la fostul alin. (5).

123. (1) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

124. Contribuabilii care datorează impozitul pe mijloacele de transport sunt datori să îndeplinească obligațiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce priveşte declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât şi în ceea ce priveşte schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru,

sau alte situații care determină modificarea cuantumului impozitului, sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse impozitului au obligația să declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării şi noua adresă.

(2) În baza declarației fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere impozitul cu începere de la **data de** întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeaşi dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, impozitul stabilit în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(1^1) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta va solicita radierea autovehiculelor din rolul fiscal

deschis pe numele său şi va transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile va depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

(2) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea impozitului şi va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui şi **data de** la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile şi să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce priveşte înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucțiunilor menționate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoştințeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților

administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii şi-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

Norme metodologice:

Art.265

128. Prevederile pct. 71 şi 72 se aplică în mod corespunzător şi în cazul impozitului pe mijloacele de transport.

129. (1) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condițiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între **data de** întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) În situația în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte **data de** 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral impozitul pe mijloacele de transport până la **data de** 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de **data de** 1 decembrie a aceluiaşi an, impozitul aferent perioadei cuprinse între **data de** 1 ianuarie şi **data de** întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

129^1 .

(1) Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe mijloacele de transport, conform prevederilor art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 72^1 , cu excepția lit. a), după cum urmează: — se calculează impozitul pe mijloacele de transport pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, pe baza prevederilor pct. 107—110, cu excepția celor care au transmis dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport până la **data de** 30 iunie 2010.

(2) Hotărârile consiliilor locale privind nivelul impozitului pe mijloacele de transport cu capacitate cilindrică de până la 2.000 cm^3 , adoptate pentru anul fiscal 2010, rămân aplicabile și după **data de** 1 iulie 2010.

Norme metodologice:

Art.266

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Norme metodologice:

Art.267

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau consiliilor județene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50% . Mediul urban corespunde localităților de rangul 0 - III, iar mediul rural corespunde localităților de rangul IV şi V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, precum şi pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50% .

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuință se înțelege: grajdurile, pătulele, magaziile, hambarele pentru cereale, şurele, fânăriile, remizele, şoproanele, garajele, precum şi altele asemenea.

134. (1) Autorizația de foraje şi excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze şi petrol, precum şi oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la acelaşi punct.

(2) Autorizația nu este de natura autorizației de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta, iar plata taxei nu îl scuteşte pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației prevăzute la alin. (1) se plăteşte anticipat şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).(5) Pentru operațiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligația să depună cererile pentru eliberarea autorizațiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de şantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiția de bază, taxa pentru eliberarea autorizației de construire este de 3% şi se aplică la cheltuielile cu organizarea de şantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcției.

137. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile şi în spațiile publice, şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi a reclamelor se stabileşte de consiliul local şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalațiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a oricăror construcții şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

(3) În cazul desființării parțiale cuantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfăşurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

(3^1) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmeşte procesul-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizației de desființare, **data de** la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum şi elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfăşurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(4) Prin termenul desființare se înțelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției şi a instalațiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înțelege schimbarea destinației unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilității certificatului de urbanism sau autorizației de construire se stabileşte o taxă reprezentând 30% din taxa inițială.

(2) Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizației de construire se recomandă ca structura specializată să înştiințeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilității în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabileşte separat şi taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri şi branşament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta în situația în care este necesară emiterea autorizației de construire.

(2) Autorizația prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcție de raza de competență.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau branşamente decât după obținerea autorizației, în condițiile prezentelor norme metodologice, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizația privind lucrările de racorduri şi branşament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizației privind lucrările de racorduri şi branşament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declarației fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de

competență teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau branşamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverințelor de către autoritățile publice centrale şi locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reşedinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localității.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă, precum şi Certificatul de nomenclatură stradală şi adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează şi taxa extrajudiciară de timbru.

144. (1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, se stabileşte pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizației respective, şi se plăteşte anticipat eliberării acesteia.

(2) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizației de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noțiunea situația finală, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256.

(6) Procesul-verbal de recepție potrivit modelului stabilit este un formular de natură fiscală.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condițiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele şi în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

Norme metodologice:

Art.268

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice şi asociațiile familiale prevăzute de Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice şi a asociațiilor familiale care desfăşoară activități economice în mod independent.

148. Autorizațiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfăşurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum şi celor pentru înființarea şi funcționarea asociațiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfăşurarea unei activități economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) *** Abrogat

(3) Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfăşurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condițiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizației pentru desfăşurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

153. (1) Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfăşurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind

organizarea şi desfăşurarea unor activităţi economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa de viză prevăzută la art. 268 alin. (1^1) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică se stabileşte prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal şi se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

154. Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv şi se fac venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

155. (1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistenţa de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările şi completările ulterioare;

b) *** Abrogată

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene se datorează de persoanele fizice şi persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabileşte, în lei/mp sau fracțiune de mp, prin hotărâri ale autorităților deliberative, în condițiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri şi se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condițiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menționate la pct. 158 alin. (4) şi pe cale de consecință autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

159^{1} (1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfăşurarea activității de alimentație publică, prevăzută la art. 268 alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizația se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfăşurarea de activităţi de alimentaţie publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 268 alin. (5) şi art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv

Norme metodologice:

Art.269

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât şi a autorizației de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locaşuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;

e) pentru lucrările privind autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construirii şi exploatării unor tronsoane de căi de comunicații terestre - autostrăzi şi căi ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții şi reparații finanțate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitățile locale.

Norme metodologice:

Art.270

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă şi publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă şi publicitate.

163. (1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% şi 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă şi publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul cotei se stabileşte de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. (1) Taxa se plăteşte lunar de către prestatorul serviciului de reclamă şi publicitate, pe toată durata desfăşurării contractului, până la **data de** 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Norme metodologice:

Art.271

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, pe metru pătrat de afişaj, plătită de utilizator la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj.

(2) În cazul în care panoul, afişajul sau structura de afişaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condițiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afişajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afişul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiş, panou sau firmă:

Figura 26, reprezentând modelul de afiş, panou sau firmă, se găseşte în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 173.

(3) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulțirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afişului.

168. (1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de **data de** 15 martie, inclusiv, a aceluiaşi an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni şi zile rămase până la sfârşitul anului fiscal şi se plăteşte de către utilizatorul panoului, afişajului sau structurii de afişaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condițiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligația ca persoanele care datorează această taxă să depună o declarație fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autoritățile deliberative optează pentru obligația depunerii declarației fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj, sub sancțiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

Norme metodologice:

Art.272

170. Intră sub incidența prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal şi afişele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului şi/sau locul desfăşurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

Norme metodologice:

Art.273

171. Persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor şi discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la **data de** 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfăşoară spectacolele. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfăşoară spectacolele.

Norme metodologice:

Art.274

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale şi folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidența şi controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric şi al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice şi competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabileşte asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum şi pentru competițiile sportive interne şi internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfăşoară activități sau servicii de natura celor menționate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi

la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Administrației şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi de Agenția Națională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare.

Norme metodologice:

Art.275

178. (1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de lumini, precum şi de redare şi audiție de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența diviziunii 55 sau a activităților de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror alte activități nemenționate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri şi de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de redare şi vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor şi discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, prin incintă se înțelege spațiul închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice şi distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeței incintei în funcție de care se stabileşte impozitul pe spectacole se însumează suprafețele utile afectate acestor activități, precum şi, acolo unde este cazul, suprafața utilă

a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum şi suprafața utilă a oricăror alte incinte în care se desfăşoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcționare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum şi orice fracțiune din acesta înăuntrul căruia se desfăşoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabileşte o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel;

a) localități urbane de rangul 0 ..... 8,00;

b) localități urbane de rangul I 5,00;

c) localități urbane de rangul II 4,00;

d) localități urbane de rangul III 3,00;

e) localități rurale de rangul IV 1,10;

f) localități rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit mențiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, cu până la 20%, prevăzută de art.

287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să prezinte releveul suprafeței incintei o dată cu depunerea declarației fiscale şi ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe, ținând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) şi (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței incintei afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activități artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la **data de** 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Norme metodologice:

Art.276

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidența prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

Norme metodologice:

Art.277

184. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la **data de** 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinațiilor prevăzute la pct. 172.

Norme metodologice:

Art.278

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuția opțională a consiliilor locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuție se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai şi se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la **data de** 31 mai a fiecărui an fiscal corespunde opțiunii autorității deliberative de a nu institui taxa hotelieră pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligația ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidențieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcție de cota şi, după caz, de numărul de zile stabilite de către autoritățile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la **data de** 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competență se află unitatea de cazare.

Norme metodologice:

Art.279

188. (1) În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabileşte între 0,5% şi 5% inclusiv şi se aplică după cum urmează:

a) pentru şederea în municipii, oraşe sau comune, altele decât cele declarate, conform legii, staţiuni turistice, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unităţile hoteliere pentru fiecare persoană care datorează această taxă; numărul de zile pentru care se datorează taxa hotelieră se stabileşte de către autorităţile deliberative respective;

b) pentru şederea în staţiunile turistice, atât cele de interes naţional, cât şi cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unităţile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoană care datorează această taxă, indiferent de perioada reală de cazare.

(2) Prin perioada reală de cazare se înţelege perioada neîntreruptă în care o persoană fizică este cazată într-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

Norme metodologice:

Art.280

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naştere sau alte documente care atestă situația respectivă.

Norme metodologice:

Art.281

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la **data de** 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate şi virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

Norme metodologice:

Art.282

192. Consiliile locale, consiliile județene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condițiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, precum şi modul de organizare şi funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalitățile de consultare şi de obținere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autoritățile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice şi juridice plătitoare, vor fi afişate la sediul autorităților administrației publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afişarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întruneşte şi deliberează asupra contestațiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) *** Eliminat

(3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport şi distribuție a energiei electrice şi a gazelor naturale.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

Norme metodologice:

Art.283

197. *** Abrogat

198. *** Abrogat

199. *** Abrogat

200. *** Abrogat

201. *** Abrogat

202. *** Abrogat

203. *** Abrogat

204. *** Abrogat

205. Procedurile prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autoritățile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la art. 288 din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art.284

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum şi de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportată în ghetouri şi lagăre de concentrare din străinătate;

2. a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;

3. a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;

4. a făcut parte din detaşamentele de muncă forțată;

5. a fost supraviețuitoare a trenului morții;

6. este soțul/soția persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după **data de** 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

2. a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3. a fost internată în spitale de psihiatrie;

4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5. a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, strămutați, deportați în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soțul/soția celui decedat după ieşirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soțul/soția celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit şi dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după **data de** 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază şi persoanele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, precum şi cele din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma şi de răsturnare prin forță a regimului comunist, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârşite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum şi persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme şi de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu,

se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinței față de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989:

a.1) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a.2) luptător reținut - atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represiune ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției din decembrie 1989;

a.3) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14 - 25 decembrie 1989, au mobilizat şi au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit şi au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar şi le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum şi celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului şi însemnelor comunismului între 14 - 22 decembrie 1989;

b) urmaş de erou-martir, şi anume: soțul supraviețuitor, părinții celui decedat şi fiecare dintre copiii acestuia.

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren şi taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru desfăşurarea unei activități economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I.

d) *** Abrogată

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1) - (4) din Codul fiscal se acordă în proporție de 100% pentru bunurile proprii şi pentru bunurile comune ale soților, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauză pe baza cererii acestora, proporțional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele prin care se atestă situația respectivă. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, care îl certifică pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care dețin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale o cerere însoțită de copii de pe autorizația de construire pentru lucrările de reabilitare termică şi de pe documentele din care reiese

perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) *** Abrogat

(3) *** Abrogat

(4) *** Abrogat

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici şi a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 36/1995, şi ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unității administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucureşti, denumit în continuare secretar, din raza localității în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoştință că moştenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligația să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care ține opisul de evidență a procedurilor succesorale, cu menționarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la **data de**cesului, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmeşte obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale pentru cunoaşterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuției prevăzute la alin. (6) secretarii au obligația conducerii unui registru de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conține

următoarele coloane: numărul curent, numele şi prenumele defunctului, **data de**cesului, numărul actului de deces, numărul şi data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziția nr. din registrul agricol, numărul şi data confirmării primirii de către notarul public şi observații.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabileşte potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, şnuruit, sigilat şi înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenței, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec şi defuncții cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competență a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observații" se face mențiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale să cerceteze poziția din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce priveşte impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanțelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moştenitorii răspund solidar în ceea ce priveşte plata creanțelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât şi asupra celor din registrul agricol.

(13) *** Abrogat

215[1]. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinței nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7 - 9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la **data de** întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată şi până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

215[2]. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215[1] persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, împreună cu originalul şi copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a

unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, şi procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea şi documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 şi al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la **data de** la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât şi de către cel care dobândeşte.

Norme metodologice:

Art.285

216. Sub incidența art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăseşte Fundația Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizațiilor şi de alte taxe locale prevăzute la art. 282 şi 283 din Codul fiscal organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare şi reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate.

218. Prin servicii turistice în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înțelege numai combinația oricărora dintre activitățile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri şi alte facilități pentru cazare de scurtă durată, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote şi 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, şi oricare dintre activitățile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unități de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparțin cooperației de consum sau meşteşugăreşti sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporție de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziției clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu **data de** întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens şi numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizației de construire.

Norme metodologice:

Art.285[1]

219[1]. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române şi reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale art. 285[1] din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt

amplasate şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

219[2]. (1) Având în vedere şi prevederile Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier național, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic de către Regia Națională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Națională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

a) răchitării, cod EFF-PDs;

b) arbuşti fructiferi, cod PSz;

c) păstrăvării, cod PSp;

d) fazanerii, cod PSf;

e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;

f) centre fructe de pădure, cod PSd;

e) puncte achiziție fructe, ciuperci, cod Psu;

f) ateliere împletituri, cod Psi;

g) secții şi puncte apicole, cod Psa;

h) uscătorii şi depozite de semințe, cod PSs;

i) ciupercării, cod PSc;

i) depozite forestiere, cod Paz.

Norme metodologice:

Art.286

220. (1) Facilitățile prevăzute la art. 286 alin. (1) - (4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autoritățile deliberative pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

221. *** Abrogat

221^{1}. (1) În vederea respectării legislației comunitare în domeniul ajutorului de stat, consiliile locale vor elabora scheme de ajutor de stat cu obiectiv dezvoltarea regională, destinate finanțării realizării de investiții.

(2) Schemele de ajutor de stat vor avea în vedere criteriile şi condițiile prevăzute în Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 şi 88 din Tratatul ajutoarelor naționale pentru investițiile cu finalitate regională şi în Liniile directoare ale Comisiei Europene privind ajutorul regional pentru perioada 2007 - 2013. Pentru schemele de ajutor de stat ce urmează a fi elaborate vor fi parcurse procedurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 137/2007.

Norme metodologice:

Art.287

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile județene, după caz, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele şi taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcție de condițiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepția taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) şi la art. 295 alin. (11) lit. b) - d) din acelaşi act normativ, cu până la 20% .

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum şi impozitele şi taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispozițiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele şi taxele locale actualizate cu rata inflației conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2007, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

Norme metodologice:

Art.288

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime şi maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor şi taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor şi taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condițiile art. 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la art. 283 din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificației de până la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor şi taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât şi în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităților fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal şi a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul şi de plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul de hotărâri din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene în exercitarea atribuțiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale şi a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum şi hotărârile prin care se acordă facilități fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al județului/municipiului Bucureşti, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face şi potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unități administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalități prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, care se adoptă în condițiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 343/2006, autoritățile deliberative ale administrației publice locale adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condițiile acesteia.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât şi pentru persoanele juridice, în cazul calamităților naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la **data de** 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părții de venituri a acestora, fapt pentru care autoritățile administrației publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite şi taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale consiliilor județene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite şi taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilități fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum şi evidențele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unități administrativ-teritoriale;

d) întocmirea şi ținerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii şi totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizației de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menținerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistrați în evidența separată şi, pe cale de consecință, identificarea sumelor din evidența separată, ce pot fi colectate în anul de referință;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea şi ținerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a) - h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fişa unică a contribuabilului care conține elementele de identificare, precum şi creanțele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, oraşului, municipiului sau sectorului municipiului Bucureşti, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 şi până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unitățile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice şi registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moştenitorilor aflați în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalți coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declarația fiscală;

2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

3. pe numele celui care are reşedința în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiaşi contribuabil la nivelul aceleiaşi comune, aceluiaşi oraş, municipiu sau sector al municipiului Bucureşti, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputațiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanțelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcție de condițiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului Bucureşti, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 şi 233 se numerotează, se şnuruiesc, se sigilează şi se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondența la nivelul aceleiaşi autorități a administrației publice locale atât cu rolul

nominal unic pentru perioada anterioară, cât şi cu cel al poziției din registrul agricol ce îl priveşte pe contribuabilul respectiv.

236. În situația în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face mențiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare şi adresa domiciliului fiscal, precum şi a clădirilor şi terenurilor deținute în proprietate/administrare/folosință, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declarațiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanțele pentru creanțe ale bugetelor locale, în actele de control, precum şi în orice alte documente asemănătoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 şi 233 se aplică în mod corespunzător şi în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor şi noțiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal şi de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii şi informațiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale şi de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ținând seama de prevederile Legii nr. 500/2004

privind folosirea limbii române în locuri, relații şi instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conține toate informațiile necesare unei cât mai facile exploatări chiar şi de cei cu minime cunoştințe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziție organelor de control.

Norme metodologice:

Art.289

239. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informațiile privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile județene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, precum şi la informațiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Norme metodologice:

Art.291

246. Stabilirea, constatarea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ținându-se seama de atribuțiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate aceste imobile, pe baza declarației fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum şi schița de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Declararea clădirilor şi a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât şi persoanelor juridice.

250. Pe baza declarației fiscale şi a declarației speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităților administrației publice locale, se întocmeşte Procesul-verbal - înştiințare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la depunerea declarațiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de

competență se află situate clădirile ce intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal aplică sancțiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declarației fiscale se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declarației depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declarația depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii şi prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular şi anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarație a unor sume eronate;

5. dacă în declarația depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorității administrației publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercitarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală şi ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuțiilor şi îndatoririlor de serviciu funcționarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimației care le atestă această calitate, a delegației semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum şi a actului de identitate. Legitimația are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

Art.292

255. (1) O dată la 3 ani, până la **data de** 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice şi a Ministerului Administrației şi Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepția taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

Art.293

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea şi urmărirea impozitelor şi taxelor locale şi a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităților administrației publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată şi sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unității administrativ-teritoriale, aprobată în condițiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., în condițiile suportării eventualelor diferențe de preț.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabilă şi a normelor metodologice privind întocmirea şi utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, înserierea şi numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002;

c) Ordinului ministrului finanțelor publice şi al ministrului administrației şi internelor nr. 1993/461/2004 privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 69 din 20/01/2005.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) şi a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 şi la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociația Comunelor din România;

b) Asociația Oraşelor din România;

c) Asociația Municipiilor din România;

d) Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a titlul IX din Codul fiscal participă şi reprezentantul Ministerului Administrației şi Internelor.

Norme metodologice:

Art.294

258. *** Abrogat

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecția fiscală se exercită de către autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligațiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenții constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancțiune contravențională avertismentul, în condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 şi la art. 38 alin. (1) şi (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Norme metodologice:

Art.295

261. Penalitățile de întârziere datorate şi calculate în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete şi se înregistrează la capitolul şi subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere şi prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum şi cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate şi reținute la sursă.

263. La unitățile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică unde unitățile administrativ-teritoriale şi sectoarele municipiului Bucureşti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, către bugetele județene şi, respectiv, către bugetul local al municipiului Bucureşti, lunar, până cel târziu la **data de** 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situația în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% şi, respectiv, 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condițiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menționat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului județean şi, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucureşti să vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urmă are obligația virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile şi penalitățile de întârziere stabilite în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporție de 60% şi, respectiv, de 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi județene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de sediul autorităților publice care soluționează cererile ce intră sub incidența aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului Bucureşti, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială unde se află autoritățile publice care soluționează acțiunile şi cererile ce intră sub incidența Legii nr. 146/1997.

270. *** Abrogat

271. *** Abrogat

272. *** Abrogat

273. *** Abrogat

274. *** Abrogat

275. *** Abrogat

276. *** Abrogat

277. *** Abrogat

278. *** Abrogat

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II şi III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepția municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepția municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. (1) Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepția municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcție de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a inițiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plăteşte taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinației sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înțelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unitățile care vând aceste timbre au obligația să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la **data de** 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate şi reținute la sursă.

284. La nivelul municipiului Bucureşti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitățile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială în care se află amplasate unitățile respective.

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) şi d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condițiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi ministrului administrației şi internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de obligații de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitățile fiscale acordate în anul fiscal de referință, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităților respective;

b) sumele înregistrate în evidența separată a insolvabililor la **data de** 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referință;

c) sumele înregistrate în lista de rămăşiță la **data de** 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referință se înțelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Norme metodologice:

Art. 296[3] lit. a)

1. Prin persoane fizice rezidente în sensul art. 296[3] din Codul fiscal se înțelege persoanele fizice care își au domiciliul saureședința pe teritoriul României, precum și străinii și apatrizii care sunt titulari ai drepturilor legale de ședere și de muncă pe teritoriul României și au obligația plății contribuțiilor sociale obligatorii potrivit legislației specifice sistemelor de asigurări sociale.

Norme metodologice:

Art. 296[3] lit. b)

2. În această categorie se includ persoanele fizice nerezidente care realizează, pe teritoriul României, veniturile prevăzute la art. 296[3] lit. a) din Codul fiscal și care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, sunt obligate la plata contribuțiilor sociale prevăzute în titlul IX[2] din Codul fiscal. Prin instrumente juridice internaționale se înțelege regulamentele comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și acordurile și convențiile în domeniul securității sociale la care România este parte.

Norme metodologice:

Art. 296^3 lit. e)

3. În această categorie se includ și contribuabilii nerezidenți care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, datorează în România contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.

Prin entitate asimilată angajatorului care are calitatea de plătitor de venituri din activități dependente se înțelege orice entitate care nu are calitatea de persoană fizică sau juridică și care, potrivit legii, are dreptul să folosească personal angajat, cum ar fi: cabinete/birouri profesionale, societăți civile și altele.

Norme metodologice:

Art. 296[4] lit. g)

4. Sumele realizate de persoanele prevăzute la art. 296[4] alin. (1) lit. g) din Codul fiscal intră în baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiași societăți sau dinafara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.

5. Se includ în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și ai comisiei de cenzori.

Norme metodologice:

Art. 296[4] lit. m)

6. În cazul depășirii limitei respective, partea care depășește reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprinde în baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale.

Prin persoane juridice fără scop patrimonial și entități neplătitoare de impozit pe profit se înțelege: organizațiile nonprofit de orice fel și societățile civile care nu datorează impozit pe profit potrivit titlului II din Codul fiscal, precum și cele plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, prevăzute la titlul IV[1] din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 296[4] lit. o)

7. Avantajele includ, fără a fi limitate la acestea, următoarele:

a) împrumuturi nerambursabile;

b) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului.

8. Veniturile care se includ în câștigul brut realizat din activități dependente, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal sunt cele prevăzute la art. 296[4] din Codul fiscal și la pct. 68 din normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal, date în aplicarea art. 55 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, cu excepția veniturilor asupra cărora nu există obligația plății contribuțiilor sociale potrivit reglementărilor specifice fiecărei contribuții sociale, precum și celor din legislația privind asigurările sociale.

În baza de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii se includ și veniturile realizate ca urmare a activităților de creare de programe pentru calculator și cele realizate de către persoanele cu handicap grav sau accentuat care sunt scutite de la plata impozitului pe venit.

La încadrarea sumelor și avantajelor acordate în excepțiile generale de la baza de calcul se aplică regulile stabilite pentrutitlul III din Codul fiscal.

9. În baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit.a) și b) din Codul fiscal, se include și suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 296[4] a alin. (3) din Codul fiscal, în cazul indemnizațiilor de asigurări

sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice:

Art. 296^5 alin. 1

10. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la art. 296^{15} și 296^{16} din Codul fiscal, precum și de cele menționate la pct. 20.

Exemplu de calcul al contribuției de asigurări sociale datoratede angajator.

Se folosesc următoarele simboluri:

N= cota de contribuție pentru condiții normale de muncă (31,3%);

D= cota de contribuție pentru condiții deosebite de muncă (36,3%);

S= cota de contribuție pentru condiții speciale de muncă (41,3%);

BCA= baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale (câștig brut realizat, dar nu mai mult de 5 ori câștigul salarial mediu brut);

TV= suma câștigurilor realizate la nivel de angajator;

TVN= suma câștigurilor realizate în condiții normale de muncă la nivel de angajator;

TVD= suma câștigurilor realizate în condiții deosebite de muncă la nivel de angajator;

TVS= suma câștigurilor realizate în condiții speciale de muncă la nivel de angajator;

NA= 20,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată deangajator pentru condiții normale de muncă (31,3% – 10,5% =20,8%);

DA= 25,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții deosebite de muncă (36,3% – 10,5% =25,8%);

SA= 30,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții speciale de muncă (41,3% – 10,5% =30,8%);

BCP= baza de calcul plafonată pentru calculul contribuției de asigurări sociale datorate de angajator (numărul de asigurați x5 câștiguri salariale medii brute).

CAS datorată de asigurat = BCA x 10,5%

CAS datorată de angajator:

Varianta I.

Dacă suma câștigurilor realizate nu depășește BCP:

CAS datorată de angajator = TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA

Varianta II.

Dacă suma câștigurilor realizate depășește BCP:

CAS datorată de angajator = (TVN x NA + TVD x DA + TVS x SA) x BCP/TV

Câștigul salarial mediu brut luat în calcul = 2.022 lei

Se presupune că angajatorul are 4 salariați. În aceste condiții:

BCP este 4 salariați x 5 x 2.022 lei = 40.440 lei.

Nr. crt. asigurați	Suma câştigurilor realizate (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiții normale de muncă (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiții deosebite de muncă (lei)	Suma câştigurilor realizate în condiții speciale de muncă (lei)	CAS datorată pentru asigurat (lei)
1	1.000	1.000	0	0	105
2	1.500	750	525	225	158
3	25.000	13.750	11.250	0	2.625
4	28.000	0	0	28.000	2.940
Total	55.500	15.500	11.775	28.225	5.828

CAS datorată de angajator:

(15.500 x 20,8/100 + 11.775 x 25,8/100 + 28.225 x 30,8/100) x 40.440/55.500 = (3.224 lei +3.038 lei + 8.693 lei) x 0,72864 = 10.897 lei

Norme metodologice:

Art. 296^5 alin. 2

11. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de angajator o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal, corectată cu excepțiile prevăzute la art. 296[15] din Codul fiscal.

Baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorate de angajator o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal, corectată cu excepțiile prevăzute la art. 296[15] și art. 296[16] alin.(3) din Codul fiscal.

12. În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate și pentru contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorate de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

13. Contribuția pentru concedii și indemnizații se aplică și asupra indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și

se suportă de către angajator sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale constituit în condițiile legii, după caz. Contribuția pentru concedii și indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate», aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010 privind modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a «Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate».

Norme metodologice:

Art. 296^5 alin. 4

14. Prin câștig brut realizat de un salariat încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv salariatul care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii,se înțelege orice câștig în bani primit de la angajator de către aceste persoane, ca plată a muncii lor sau pe perioada în care sunt încadrate în muncă, inclusiv în perioadele de suspendare ca urmare a statutului de salariat pe care îl dețin, cu excepția veniturilor prevăzute la pct. 24.

Norme metodologice:

Art. 296^4 lit. e)

3. În această categorie se includ și contribuabilii nerezidenți care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, datorează în România contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.

Prin entitate asimilată angajatorului care are calitatea de plătitor de venituri din activități dependente se înțelege orice entitate care nu are calitatea de persoană fizică sau juridică și care, potrivit legii, are dreptul să folosească personal angajat, cum ar fi: cabinete/birouri profesionale, societăți civile și altele.

Norme metodologice:

Art. 296[5] alin. 5

15. Pe perioada în care persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal beneficiază de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, baza de calcul al contribuției pentru accidente de muncă și boli profesionale o reprezintă salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Norme metodologice:

Art. 296[6] alin. 2

16. Pentru persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. f) pct. 1 din Codul fiscal, contribuția pentru concedii și indemnizații se aplică și asupra indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale constituit în condițiile legii, după caz. Contribuția pentru concedii și indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate», aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010.

Norme metodologice:

Art. 296[6] alin. 4

17. Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale se calculează prin aplicarea cotei de 1%, prevăzută de lege, asupra drepturilor reprezentând indemnizația de șomaj care se acordă pe perioada efectuării de către șomerii care se află în plata acestui drept a practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate, potrivit legii, de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București.

Norme metodologice:

Art. 296[9] alin. 9

18. Pentru pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 lei, contribuția datorată se calculează prin aplicarea cotei stabilite de lege asupra întregului venit și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 lei.

Exemplul nr. 1— În situația în care veniturile din pensii sunt în cuantum de 741 lei, contribuția datorată va fi determinată astfel:

741 x 5,5% = 40,76 lei, rotunjit la 41 lei potrivit legii.

În această situație, pentru a rezulta o pensie netă de 740 lei,contribuția datorată este de 1 leu.

Exemplul nr. 2— În situația în care veniturile din pensii sunt în cuantum de 784 lei, contribuția datorată va fi determinată astfel:

784 x 5,5% = 43,12 lei, rotunjit la 43 lei potrivit legii.

În această situație, contribuția datorată este de 43 lei, iar pensia netă este de 741 lei.

Norme metodologice:

Art. 296[15] b

19. În cazul depășirii sumei de 150 lei pentru cadourile oferite, partea care depășește reprezintă venit din salarii și se cuprinde în baza de calcul prevăzută la art. 296[4] și 296[5] din Codul fiscal.

Norme metodologice:

Art. 296[16]

20. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale și următoarele sume:

a) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, inclusiv cele pentru accidente de muncă și boli profesionale acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

21. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate individuale, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal, următoarele:

a) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare;

c) sumele acordate în momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj potrivit actelor normative carereglementează aceste domenii.

22. Sunt exceptate de la plata contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi acordate potrivit legislației specifice cadrelor militare în activitate și funcționarilor publici cu statut special din cadrul ministerelor și instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

b) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

c) indemnizația lunară a asociatului unic;

d) indemnizațiile lunare plătite potrivit legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

e) indemnizațiile primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit;

f) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

g) suma din profitul net, cuvenită administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilită de adunarea generală a acționarilor;

h) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajatori, potrivit contractului colectiv de muncă, realizate de persoanele prevăzute la ***Norme metodologice:***

Art. 296^{16} lit. a) și b) din Codul fiscal, care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296^{3} lit. e) și g) din Codul fiscal;

i) indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali și județeni.

23. Sunt exceptate de la plata contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj și contribuției datorată de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj următoarele:

a) sumele și avantajele prevăzute la art. 296[15] și art. 296[16] alin. (4) din Codul fiscal;

b) veniturile obținute de membrii structurilor prevăzute la art.296[16] alin. (4) lit. g) din Codul fiscal, constituite potrivit legii;

c) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaților, în conformitate cu legislația în vigoare.

Avantajele primite în legătură cu o activitate dependentă prevăzute la art. 296[15] lit. p) din Codul fiscal și cele prevăzute ca neimpozabile la cap. III al titlului III din Codul fiscal și în normele de aplicare a acestui titlu sunt exceptate de la plata contribuției individuale și a contribuției datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

În situația în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate, conform legii, pe perioada de incapacitate temporară de muncă, contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj și contribuția datorată de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj se datorează numai pe perioada de incapacitate temporară de muncă, în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii.

Prin incapacitate temporară de muncă se înțelege incapacitatea temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii și incapacitatea temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale.

24. Sunt exceptate de la plata contribuției la Fondul de garantare a creanțelor salariale următoarele:

a) veniturile de natura celor prevăzute la art. 296[15] din Codulfiscal;

b) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu țin de persoana lor;

c) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) veniturile acordate potrivit prevederilor legale sub forma de participare a salariaților la profit.

25. Contribuția pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor, ucenicilor și studenților.

Norme metodologice:

Art. 296[17]

26. În cazul persoanelor prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal, contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate se stabilește prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra indemnizației pentru incapacitate de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordată în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, și se suportă de către angajator ori din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, constituit în condițiile legii.

Norme metodologice:

Art. 296[18] alin. 5

27. Pentru calculul contribuției de asigurări sociale în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii punctajului lunar prevăzut de legea privind sistemul unitar de pensii publice, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

28. Pentru calculul contribuțiilor individuale și celor datorate de angajator la bugetul asigurărilor pentru șomaj și pentru asigurările sociale de sănătate, precum și al contribuției datorate de angajator pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, în situația hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile prin care se stabilesc obligații de plată a unor sume sau drepturi reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligația plății contribuțiilor sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Norme metodologice:

Art. 296[18] alin.6

29. Prin loc de realizare al venitului se înțelege persoana fizică sau juridică care are calitatea de angajator sau entitatea asimilată angajatorului.

În cazul în care persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal obțin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu același angajator, aceste venituri se cumulează, după care se plafonează în vederea obținerii bazei lunare de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale.

În cazul în care persoanele prevăzute la art. 296[3] lit. a) și b) din Codul fiscal obțin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu angajatori diferiți, veniturile obținute se plafonează separat de către fiecare angajator în parte.

Norme metodologice:

Art. 296[18] alin.8

30. Bazele de calcul prevăzute la art. 296[5]—296[13] din Codul fiscal sunt cele rezultate după aplicarea excepțiilor generale și specifice.

Norme metodologice:

Art. 70

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute şi suportate de persoana fizică; şi
- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei

146^1. Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei de la fiecare fond de pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eșalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent ratei lunare de la fiecare fond de pensii.

146^2. Diferențele de venituri din pensii primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei şi a contribuțiilor obligatorii."

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la **data de** 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

Articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2010

ART. II

Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal şi alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2010, se modifică şi va avea următorul cuprins:

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele venituri realizate din drepturi de autor şi drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi/sau venituri rezultate din activități profesionale desfăşurate în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil. Asupra acestor venituri se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se datorează şi se plăteşte contribuția individuală de asigurări sociale şi contribuția individuală de asigurări pentru şomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi în sistemul asigurărilor pentru şomaj şi beneficiază de prestațiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de

pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de indemnizație de şomaj în condițiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru şomaj şi stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru şomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru şomaj este facultativă şi care dețin statutul de asigurat în acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, cu excepția cazului în care aceste persoane renunță la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, şi persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu datorează contribuțiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2). În această situație baza de calcul alnuală nu poate depăşi de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, şi venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile individuale şi pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul alstfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la art. 7 alin. (1) pct. 13^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul alstfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) şi (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înțelege acele venituri realizate ca urmare a desfăşurării unei activități, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la obligațiile angajatorilor în ceea ce priveşte declararea, calcularea, reținerea şi plata contribuțiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuțiilor de asigurări pentru şomaj, precum şi sancțiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător şi obligației prevăzute la alin. (11).

(13) Plătitorii de venit au obligația de a depune, lunar, până la **data de** 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declarație privind evidența nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.

(14) Declarațiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum şi a municipiului Bucureşti, în a căror rază teritorială îşi are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligația declarării, calculării, reținerii şi plății contribuțiilor individuale de asigurări pentru şomaj şi de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligația de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru şomaj, precum şi din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuială prevăzută la art. 50 alin. (1) lit. a) sau, după caz, la art. 50 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor şi drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfăşurată în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale şi asigurări pentru şomaj nu poate depăşi în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat şi aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuțiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuția individuală de asigurări sociale şi pentru contribuția individuală de asigurări pentru şomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări sociale şi dacă se regăsesc în situația menționată la art. 5 alin. (1) pct. I şi II din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări pentru şomaj şi în situația în care se regăsesc la art. 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(22) Contribuțiile individuale de asigurări sociale şi de asigurări pentru şomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinație şi comunicate de Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit art. 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările şi completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota de contribuție individuală de asigurări sociale şi cota de contribuție de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiții normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat şi s-a plătit contribuția individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanțe de urgență.

(25) Perioadele în care s-au datorat şi s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări pentru şomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiu de cotizare în sistemul asigurărilor pentru şomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează şi se plătesc contribuțiile individuale de asigurări pentru şomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizației de şomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuție individuală de asigurări pentru şomaj şi cota de contribuție datorată la bugetul asigurărilor pentru şomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru şomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuții achitate în plus ca urmare a depăşirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului Bucureşti. Aceste instituții au obligația de a transmite cererile asiguraților către Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă. Restituirea şi/sau compensarea se fac de Casa Națională de Pensii şi Alte Drepturi de Asigurări Sociale şi, după caz, de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucțiuni cu privire la contribuția individuală de asigurări sociale, respectiv contribuția individuală de asigurări pentru şomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei şi protecției sociale şi al ministrului finanțelor publice.

HOTĂRÂRE Nr. 956 din 19 august 2009
privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul fiscal 2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 292, art. 294 alin. (7) şi al art. 295 alin. (12) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

(1) Nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul fiscal 2010 sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Nivelurile prevăzute în anexă pentru impozitul pe mijloacele de transport menționat la art. 263 alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt estimative, fiind calculate pe baza cursului mediu de schimb prognozat pentru anul 2010 de Comisia Națională de Prognoză. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 187 din 20 iulie 1999, cu modificările ulterioare, aceste valori vor fi recalculate pentru a fi aplicate în anul 2010 luând în considerare rata de schimb între euro şi leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

ART. 2

(1) În vederea stabilirii impozitului datorat, pentru fiecare mijloc de transport prevăzut în anexă, întreprinderile şi operatorii de transport rutier, aşa cum sunt definiți în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările şi completările ulterioare, au obligația să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, în termen de 30 de zile de la efectuarea primei operațiuni de transport rutier internațional.

(2) Nivelurile aplicabile în anul 2010 ale impozitului pe mijloacele de transport menționat la art. 263 alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, după publicarea în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene a ratei de schimb dintre euro şi leu în vigoare la 1 octombrie 2009.

ART. 3

Autoritățile deliberative ale administrației publice locale vor pune de acord hotărârile privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2010, adoptate până la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 45 de zile, cu prevederile Legii nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, şi cu cele ale prezentei hotărâri.

ART. 4

(1) La **data de** 1 ianuarie 2010, anexa la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se înlocuieşte cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Începând cu **data de** 1 ianuarie 2010, Hotărârea Guvernului nr. 1.514/2006 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele şi taxele locale şi alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile în anul fiscal 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 noiembrie 2006, se abrogă.

ANEXA 1

TABLOUL
cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile aplicabile începând cu anul fiscal 2010

I. Codul fiscal - titlul IX "Impozite şi taxe locale"

Valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3), impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei şi care se indexează/ajustează anual, în condiţiile art. 292, şi, respectiv, art. 295 alin. (12), precum şi amenzile care se actualizează potrivit art. 294 alin. (7)

CAPITOLUL II Impozitul şi taxa pe clădiri		
VALORILE IMPOZABILE pe metru pătrat de suprafaţă construită desfăşurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice Art. 251 alin. (3)		
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp -	
	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electrice sau încălzire

A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	806	478
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	219	137
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	137	123
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	82	54
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

CAPITOLUL III Impozitul şi taxa pe teren	
Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcţii Art. 258 alin. (2)	
Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi

	- lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în intravilan
- orice altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii -

Art. 258 alin. (4)

- lei/ha -

Nr. crt.	Zona / Categoria de folosinţă	A	B	C	D
1.	Teren arabil	24	18	16	13
2.	Păşune	18	16	13	11
3.	Fâneaţă	18	16	13	11
4.	Vie	40	30	24	16
5.	Livadă	46	40	30	24
6.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	24	18	16	13
7.	Teren cu ape	13	11	7	x
8.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

Impozitul/taxa pe terenurile amplasate în extravilan

Art. 258 alin. (6)

- lei/ha -

Nr. crt.	Categoria de folosinţă \ Zona	A	B	C	D
1.	Teren cu construcţii	27	24	22	19
2.	Teren arabil	43	41	39	36
3.	Păşune	24	22	19	17
4.	Fâneaţă	24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	5	4	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	29	27	24	22
9.	Drumuri şi căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

CAPITOLUL IV
Impozitul pe mijloacele de transport

Art. 263 alin. (2)

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tracţiune mecanică	- lei/200 cm^3 sau fracţiune din aceasta -
1.	Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm^3 inclusiv	8
2.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm^3 şi 2.000 cm^3 inclusiv	18
3.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm^3 şi 2.600 cm^3 inclusiv	36
4.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm^3 şi 3.000 cm^3 inclusiv	72
5.	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm^3	145
6.	Autobuze, autocare, microbuze	24
7.	Alte vehicule cu tracţiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30
8.	Tractoare înmatriculate	18

Art. 263 alin. (4)

Autovehicule de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone*1)

	Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operaţiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operaţiunile de transport intern şi internaţional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie

I.	Vehicule cu două axe						
	1.	Masa nu mai puţin de 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	102	0	127	
	2.	Masa nu mai puţin de 13 tone, dar mai mică de 14 tone	102	282	127	352	
	3.	Masa nu mai puţin de 14 tone, dar mai mică de 15 tone	282	396	352	495	
	4.	Masa nu mai puţin de 15 tone, dar mai mică de 18 tone	396	897	495	1.121	
II.	Vehicule cu 3 axe						
	1.	Masa nu mai puţin de 15 tone, dar mai mică de 17 tone	102	177	127	221	
	2.	Masa nu mai puţin de 17 tone, dar mai mică de 19 tone	177	364	221	454	
	3.	Masa nu mai puţin de 19 tone, dar mai mică de 21 tone	364	472	454	589	
	4.	Masa nu mai puţin de 21 tone, dar mai mică de 23 tone	472	727	589	908	
	5.	Masa nu mai puţin de 23 tone, dar mai mică de 25 tone	727	1.129	908	1.412	
	6.	Masa nu mai puţin de 25 tone, dar mai mică de 26 tone	727	1.129	908	1.412	
III.	Vehicule cu 4 axe						
	1.	Masa nu mai puţin de	472	478	589	598	

		23 tone, dar mai mică de 25 tone				
	2.	Masa nu mai puţin de 25 tone, dar mai mică de 27 tone	478	747	598	933
	3.	Masa nu mai puţin de 27 tone, dar mai mică de 29 tone	747	1.185	933	1.481
	4.	Masa nu mai puţin de 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1.185	1.758	1.481	2.197
	5.	Masa nu mai puţin de 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1.185	1.758	1.481	2.197

*1) Sume estimative, calculate pe baza cursului mediu de schimb de 4,09 lei/euro, prognozat pentru anul 2010 de Comisia Naţională de Prognoză. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, aceste valori vor fi recalculate pentru a fi aplicate în anul 2010 luându-se în considerare rata de schimb între euro şi leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene.

Art. 263 alin. (5) Combinaţii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone*2)				
Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate exclusiv în operaţiunile de transport intern		Impozitul, în lei, pentru vehiculele angajate în operaţiunile de transport intern şi internaţional	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent	Vehicule cu alt sistem de suspensie

		recunoscut		recunoscut		
I.	Vehicule cu 2+1 axe					
	1. Masa nu mai puţin de 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0	0	0	
	2. Masa nu mai puţin de 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0	0	0	
	3. Masa nu mai puţin de 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	46	0	58	
	4. Masa nu mai puţin de 18 tone, dar mai mică de 20 tone	46	105	58	131	
	5. Masa nu mai puţin de 20 tone, dar mai mică de 22 tone	105	246	131	307	
	6. Masa nu mai puţin de 22 tone, dar mai mică de 23 tone	246	318	307	397	
	7. Masa nu mai puţin de 23 tone, dar mai mică de 25 tone	318	573	397	716	
	8. Masa nu mai puţin de 25 tone, dar mai mică de 28 tone	573	1.005	716	1.256	
II.	Vehicule cu 2+2 axe					
	1. Masa nu mai puţin de 23 tone, dar mai mică de 25 tone	99	230	123	287	
	2. Masa nu mai puţin de 25 tone, dar mai mică de 26 tone	230	377	287	471	
	3. Masa nu mai puţin de	377	553	471	692	

		26 tone, dar mai mică de 28 tone				
	4.	Masa nu mai puţin de 28 tone, dar mai mică de 29 tone	553	668	692	835
	5.	Masa nu mai puţin de 29 tone, dar mai mică de 31 tone	668	1.097	835	1.371
	6.	Masa nu mai puţin de 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1.097	1.522	1.371	1.902
	7.	Masa nu mai puţin de 33 tone, dar mai mică de 36 tone	1.522	2.311	1.902	2.888
	8.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.522	2.311	1.902	2.888
III.	Vehicule cu 2+3 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.211	1.686	1.514	2.107
	2.	Masa nu mai puţin de 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1.686	2.291	2.107	2.863
IV.	Vehicule cu 3+2 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1.070	1.486	1.338	1.857
	2.	Masa nu mai puţin de 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1.486	2.055	1.857	2.569
	3.	Masa nu mai puţin de 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2.055	3.040	2.569	3.800

V.	Vehicule cu 3+3 axe					
	1.	Masa nu mai puţin de 36 tone, dar mai mică de 38 tone	609	737	761	921
	2.	Masa nu mai puţin de 38 tone, dar mai mică de 40 tone	737	1.100	921	1.375
	3.	Masa nu mai puţin de 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1.100	1.751	1.375	2.189

*2) Sume estimative, calculate pe baza cursului mediu de schimb de 4,09 lei/euro, prognozat pentru anul 2010 de Comisia Națională de Prognoză. Conform art. 10 alin. (1) din Directiva 1999/62/CE, aceste valori vor fi recalculate pentru a fi aplicate în anul 2010 luându-se în considerare rata de schimb între euro şi leu în vigoare la 1 octombrie 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Art. 263 alin. (6) Remorci, semiremorci sau rulote	
Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a) Până la 1 tonă inclusiv	8
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	29
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d) Peste 5 tone	55

Art. 263 alin. (7) Mijloace de transport pe apă	
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	18
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	48

3. Bărci cu motor	181
4. Nave de sport şi agrement*)	Între 0 şi 964
5. Scutere de apă	181
6. Remorchere şi împingătoare:	x
a) până la 500 CP inclusiv	482
b) peste 500 CP şi până la 2.000 CP inclusiv	783
c) peste 2.000 CP şi până la 4.000 CP inclusiv	1.205
d) peste 4.000 CP	1.928
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	157
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 de tone inclusiv	157
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 de tone şi până la 3.000 de tone inclusiv	241
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 de tone	422

CAPITOLUL V Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor	
Art. 267 alin. (1)	- lei -
Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	
Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	
a) până la 150 mp inclusiv	4 - 5
b) între 151 şi 250 mp inclusiv	5 - 6
c) între 251 şi 500 mp inclusiv	6 - 8

d) între 501 şi 750 mp inclusiv		8 - 10
e) între 751 şi 1.000 mp inclusiv		10 - 12
f) peste 1.000 mp		12 + 0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depăşeşte 1.000 mp
Art. 267 alin. (4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări		Între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp afectat
Art. 267 alin. (7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor		Între 0 şi 7 lei inclusiv pentru fiecare mp de suprafaţă ocupată de construcţie
Art. 267 alin. (11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu		Între 0 şi 11 lei inclusiv pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean		Între 0 şi 13 lei inclusiv
Art. 267 alin. (13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă		Între 0 şi 8 lei inclusiv
Art. 268 alin. (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice	1. în mediul rural	Între 0 şi 13 lei inclusiv
	2. în mediul urban	Între 0 şi 69 lei inclusiv
Art. 268 alin. (2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare		Între 0 şi 17 lei inclusiv
Art. 268 alin. (3)		Între 0 şi 28 lei

Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale		inclusiv pentru fiecare mp sau fracţiune de mp
Art. 268 alin. (4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător		Între 0 şi 69 lei inclusiv
Art. 268 alin. (5) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică		Între 0 şi 3.615 lei inclusiv
CAPITOLUL VI Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate		
Art. 271 alin. (2)	Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate:	- lei/mp sau fracţiune de mp -
	a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	Între 0 şi 28 inclusiv
	b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate	Între 0 şi 20 inclusiv
CAPITOLUL VII Impozitul pe spectacole		
Art. 275 alin. (2)	Manifestarea artistică sau activitatea distractivă:	- lei/mp -
	a) în cazul videotecilor	Între 0 şi 2 inclusiv
	b) în cazul discotecilor	Între 0 şi 3 inclusiv
CAPITOLUL XIII Sancţiuni		
Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor fizice		

Art. 294 alin. (3)	Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la lit. b) - d), cu amendă de la 240 lei la 600 lei	
Art. 294 alin. (4)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 280 lei la 1.360 lei.	
Limitele minime şi maxime ale amenzilor în cazul persoanelor juridice		
Art. 294 alin. (6)	(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300%, respectiv: - contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b) - d), cu amendă de la 960 lei la 2400 lei. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 1.100 lei la 5.450 lei.	

II. Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare

Anexa - Lista cuprinzând taxele extrajudiciare de timbru		
Nr. crt.	Extras din norma juridică	- lei-
CAPITOLUL I Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanţe, Ministerul Justiţiei şi Libertăţilor Cetăţeneşti, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi de notarii publici, precum şi pentru alte servicii prestate de unele instituţii publice		
1.	Eliberarea de către organele administraţiei publice centrale şi locale, de alte autorităţi publice, precum şi de instituţii de stat, care, în exercitarea atribuţiilor lor, sunt în drept să certifice anumite situaţii de fapt, a certificatelor, adeverinţelor şi a oricăror altor înscrisuri prin care se atestă un fapt sau o situaţie, cu excepţia acelor acte pentru care se	2

	plăteşte o altă taxă extrajudiciară de timbru mai mare	
2.	Eliberarea certificatului de producător	Punct abrogat prin art. 80 lit. j) din Ordonanţa Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele şi taxele locale
3.	Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	x
	- pentru animale sub 2 ani	2
	- pentru animale peste 2 ani	2
4.	Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietăţii asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:	x
	- pentru animale sub 2 ani	2
	- pentru animale peste 2 ani	4
5.	*Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscală*	Punct abrogat prin art. 1 pct. 144 din Legea nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală
6.	Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale şi a altor certificate medicale folosite în justiţie	2
7.	Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	2
8.	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a schimbării numelui şi sexului	13
9.	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a desfacerii căsătoriei	2

10.	Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civilă române a actelor de stare civilă întocmite de autorităţile străine	2
11.	Reconstituirea şi întocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civilă	2
12.	Eliberarea altor certificate de stare civilă în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	2
CAPITOLUL II Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate şi înscrierea menţiunilor în acestea, precum şi pentru eliberarea permiselor de vânătoare şi de pescuit		
1.	Acte de identitate:	x
	a) eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate pentru cetăţenii români, eliberarea sau prelungirea valabilităţii actelor de identitate pentru cetăţenii străini şi pentru persoanele fără cetăţenie, precum şi înscrierea menţiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reşedinţei cetăţenilor români	4
	b) înscrierea menţiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reşedinţei	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetăţenilor străini şi ale persoanelor fără cetăţenie	5
	d) eliberarea unor noi cărţi, buletine, carnete de identitate şi legitimaţii provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
2.	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice şi juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidenţă a populaţiei	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
3.	Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânătoare	3

4.	Eliberarea sau viza anuală a permiselor de pescuit	2
CAPITOLUL III Taxe pentru examinarea conducătorilor de autovehicule în vederea obţinerii permiselor de conducere		
1.	Taxe pentru examinarea candidaţilor care au absolvit o şcoală de conducători de autovehicule:	x
	a) obţinerea permisului de conducere pentru autovehicule din categoriile şi subcategoriile A, A1, B, B1 şi B+E	5
	b) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	c) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	d) obţinerea permisului de conducere pentru autovehicule din categoriile şi subcategoriile C, C1, Tr, D, D1, C+E, D+E, C1+E, D1+E, Tb şi Tv	24
	e) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparţinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	f) obţinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
2.	Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat, precum şi a persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obţinerea aceleiaşi categorii a permisului de conducere, precum şi pentru persoanele care nu au absolvit o şcoală de conducători de autovehicule, cu excepţia celor	72

	pentru categoriile B, B1, B+E	
3.	Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
4.	Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de 3 ori la examenul pentru obţinerea aceleiaşi categorii a permisului de conducere	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
CAPITOLUL IV Taxe de înmatriculare a autovehiculelor şi remorcilor, autorizare provizorie de circulaţie şi autorizare de circulaţie pentru probe		
1.	Taxe de înmatriculare permanentă sau temporară a autovehiculelor şi remorcilor:	x
	a) autovehicule şi remorci cu masa totală maximă autorizată de până la 3.500 kg inclusiv	52
	b) autovehicule şi remorci cu masă totală maximă autorizată cuprinsă între 750 kg şi 3.500 kg inclusiv	Abrogat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 70/2009
	c) autovehicule şi remorci cu masă totală maximă autorizată mai mare de 3.500 kg	125
2.	Taxă de autorizare provizorie a circulaţiei autovehiculelor şi remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar	8
3.	Taxe de autorizare a circulaţiei pentru probe a autovehiculelor şi remorcilor	357
CAPITOLUL IV[1] Taxă pentru furnizare date		
1.	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice şi juridice privind furnizarea unor date din Registrul naţional de evidenţă a persoanelor, precum şi din Registrul naţional de evidenţă a permiselor de conducere şi certificatelor de înmatriculare şi din registrele judeţene şi al municipiului Bucureşti de evidenţă a permiselor	4

		de conducere şi certificatelor de înmatriculare	
CAPITOLUL V Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare			
1.		Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia celor pentru terenurile agricole şi forestiere*3)	13

*3) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, aprobată prin Legea nr. 34/2005, în scopul finalizării eliberării titlurilor de proprietate, eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere se fac gratuit.

Stema unității administrativ-teritoriale

Anexa nr. 1
(Anexa nr. 2 la Normele metodologice de aplicare a titlului IX din Codul fiscal, introdusă prin HG 791/2010)

Codul de identificare fiscală

.....

Adresă/Cont IBAN/tel/fax/e-mail

Model ITL 2010 - 104

Nr. ...../
...../20.....

ROMÂNIA
Comuna/Oraşul/Municipiul/sectorul
Denumirea compartimentului de specialitate

DECLARAȚIA SPECIALĂ DE IMPUNERE
Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deținătoare a mai multor clădiri,
În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Subsemnatul(a) ..... identificat prin C.I./B.I./C.I.P./Paşaport seria..... nr. ..... C.I.F. *) ..... domiciliat în ROMÂNIA/ ..... judeţul ..... codul poştal ....., municipiul/oraşul/comuna ..... satul/sectorul ..... str. ..... nr. .... bl. ..... sc. ... et. ... ap. ... tel/fax ..... e-mail ....., declar că deţin în proprietate următoarele clădiri, înscrise în ordinea numerică determinată în funcţie de anul dobândirii:

Nr. crt.	Judeţul /Municipiul Bucureşti Localitatea / Sectorul	Adresa unde este situată clădirea	Suprafaţa utilă (m2)	Supr. constr. desfăşurată (m2)	Cotă parte din proprietate fracţie / %
			Supr. constr. la sol (m2)	Anul dobândirii	
0	1	2	3	4	5
1		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
2		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
3		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
4		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
5		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			
6		str. ..... nr. ... bl. ... sc. ... etaj ... ap. ...			

* Declar că la adresa de domiciliu sunt proprietar / NU sunt proprietar conform actelor anexate

* Prin semnarea prezentei am luat la cunoştinţă că declararea necorespunzătoare a adevărului se pedepseşte conform legii penale, cele declarate fiind corecte şi complete.

* În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este determinată de data dobândirii

* În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea numerică este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

* Pentru *n* clădiri se întocmesc *n + 1* exemplare. *1* exemplar rămâne contribuabilului, celelalte *n* exemplare se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale unde sunt situate toate clădirile, inclusiv cea de domiciliu.

* Pentru determinarea suprafeţei construite desfăşurate, în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, asupra suprafeţei utile se aplică *coeficientul de transformare 1.20.*

Data Semnătura

●●●●●●